

முருகக்கடவுளை :

திருச்செந்திற்கோவை கௌமாரவிஜயம்

கௌமாரத்தொகை

இவை

முருகதாசசுவாமிகள்-திருப்புகழ்ச் சுவாமிகள்,

என வழங்குகின்ற

மஹான் வண்ணச்சரபம்

ஸ்ரீலக்ஷ்மி தண்டபாணிசுவாமிகளால்

அருளிச்செய்யப்பட்டு

தஞ்சாவூர் ஷாப்பு

ப. வெ. வெங்கட்டராமராஜா அவர்கள் குமாரரும்

சிதம்பரம் போலீஸ் சப் இன்ஸ்பெக்டரும் ஆகிய

ப. வெ. பழனிசாமிராஜா அவர்களது

பொருளுதவிகோண்டு

திருவாமாதூர்

கௌமார சபையாரால்

பதிக்கப்பட்டன

குரோதனந்ரு இடபரவி.

குருவேதுணை :

இந்நூலாசிரிய சுவாமிகளின்மீது

உரிமை மிகுந்தவரும்

சுப்பிரமணியமூர்த்தியின் உபாசகருமான

நா த்து க் கு டி

முத்துசாமி பிஸ்வா ஐயா அவர்கள்

இயற்றிய செய்யுள்.

சத்தியஞ் சத்தியஞ் செந்தூரிற் கந்தன் றாணிமிசை

சித்த னருண கிரியே திருவவ தாஞ்செய்திட்

டெத்தி சையுமு ருகதாச னென்ன வியங்குவதான்

முத்தியுந் தந்துல கத்தோரை யாள்குரு மூர்த்தமிதே.

குருபாதமேகதி.

வ-

குருவே துணை.

மஹான் வண்ணச்சரபம்

நிருப்புகழ்ச்சுவாமிகள் - முருகதாசசுவாமிகள்

என வழங்கும்

ஸ்ரீ லக்ஷ்மி - தண்டபாணிசுவாமிகள்.

கேசரி அச்சுக்கடம், சென்னை.

குருவேதுணை

திருச்செந்திற்கோவைநூலின்

உபோற்காதம்.

வேண்பா

செந்திற் குமரன் றிருவருளார் செந்தமிழ்ப்பா
வந்தித்தன்பிற்பகரு மாதவனாஞ்—சந்தச்
சரபன் றிருப்புகழோன் றண்டபா ணிப்பேர்
வரமுருக தாசனெந்தே வாம்.

வசனம்.

“திருச்செந்திற்கோவை” என்னும் இந்நூற் பெயரானது, தெய்வீகச் சிறப்புள்ள செந்திலம்பதியின் கண் எழுந்தருளி விளங்கும் ஸ்ரீ முருகப்பெருமானைக் குறியாகக் கொண்டு கோத்துச் சூட்டப்படும் பனுவல் என்னும் பொருள் தந்து நின்றது. ஏழனுருபடியாகப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை.

இதனையியற்றிய ஆசிரியராவார், “திருமலிபுவியிற் பொருவருசெந்தமிழ், வியனது பொலியு நயமலிபாண்டி, நாடதன்றலையாம் பிடவிர்நெல்லை, யூரின் வேளாளர் சீரியகுலத்திற் றாயவன்செந்தி னாயகப் பெயரோன், செய்யுயர் தவத்தின் பயனைனத்தோன்றி, யெட்டாம்வயதிற் றட்டாத்தமிழ்வாக், கடைந்துசண்முகன்பான் மிடைந்த நல்லன்பும், றனந்தநூலியற்றி மனந் தினமுருகி, யுபாசனைத்தவத்தி லபாரமெய்க்காட்சி, கண்டுசற்குருவாக் கொண்டுளசேவை, முருகன்காட்டிப் பெருகருண்ணானச், சண்மதமாகு முண் மதக்கூட்டும், புறமதமாகும் பிறபலவிதமுந், தன்னருளாட்டே யென்னநன் கியம்பி, யத்துவிதத்தகை நத்துகௌமார, சித்தார்த்தத்தினில் வித்தாம்பொற் பினை, யுதவும்புகழ்பெற் றிதமொன்றிய மனக், கருணையிற்சிறந்தே யருணை யின்கிளிதா, னுத்தமவிரத மித்தறைமுழுதுங், கொள்ளுதற்குரியநூல் விள்ளு தற்கென்னவுஞ், சமையவாதத்தொழிற் சுமையொழிந்துண்மைக், குமார நிச்சயத்திற் சமானமற்றனைவருங், கவுமாரங்கொடு பவுராணிகநெறி, சவு பானமாக மவுனாங்கநிட்டை, யுற்றிடற்பொருட்டிம் பெற்றதிப்பிறப்பென் றறிந்துலகியல்பின் முறிந்தருட்டவம்புரி, முருகதாசன் பெருகருணிதித், திருப்புகழ்க்காரன் பொருப்புறழ்மேன்மைத் தண்டபாணி விண்டபல்விதமாம், வண்ணச்சரப னெண்ணத்தகுமவர், கொண்டவிருப்பங் கண்டருள்வோனே” என்ற சிறப்புத்தன்மை வாய்ந்த பெரியாரென்க.

இவர் ஒரு காலத்தில், திருச்செந்திலடைந்து கந்தக்கடவுளைத் தெரிசித்
துக்கொண்டு தவஞ்செய்து தங்கியிருந்தனராக, முருகக்கடவுள் இவரது
நிட்டையிற் காட்சி கொடுத்து, நீ, இந்தத் தலத்தைக் குறித்துப் பதினாறு
தமிழ்ப்பிரபந்தங்கள் பாடினால் உனது விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவோமென்
றும், பதினொராவது பிரபந்தம் சொல்லும்போது, நமது பதமாகிய கந்த
லோகத்திலுள்ள விபூதியும் உருத்திராக்கமும் உனக்குத் தந்தருள்வோமென்
றும், ஓதினர். அதுகேட்டு, சுவாமிகள் மனமகிழ்ந்து தம்மைச் சூழ்ந்த புத்தி
மான்சரிடம் இவ்விவரம் தெரிவித்தனர். அவருள் மிகுந்த அறிஞரும் உருகிய
அன்பினருமான முத்துசாமி ஐயா அவர்கள்மீது செந்திலாதிபன் ஆவேசித்து,
நான் குமரன் பன்னிரண்டு பிரபந்தங்களெனக்கும், வள்ளி தெய்வயானைக்கு
ஒவ்வொன்றும், வீரவாகுக்கு இரண்டும், பாடுகவென்றும், திருநெல்வேலிக்
குச் சென்று வைகாசி மாதத்தில் வருகவென்று மோதி அந்தர்த்தான
மாயினர்.

சுவாமிகள் அவ்வாறே சென்று பாடத் தொடங்கிப் பத்துப் பிரபந்தங்
கள் முடித்துப் பதினொராவது கந்தமாலை பாடியபோது, முன்சொன்ன வுத்
தரவின்படி முருகன் கொடாமலிருந்தமையால் மனம் வருந்தி அவை முழுவதை
யும், தாம் பிரவன்னிரீதிற் கிழித்தெறிந்தனர்.

அவ்வாறு சில நாள் கடந்த பின் அன்பு முதிர்ந்து செந்திலாதிபனுக்
குப் பதினாறு பிரபந்தங்களும் உத்தரவின்படி பாடி முடித்தால் அதுக்கிரகத்
திருவுள்ளம் வரக்கடுமென் றெண்ணித் திருச்செந்திலடைந்து முருகப் பெரு
மான் சந்திதானத்தில் வணங்கித் திருவுள்ளக் குறிப்புணர்ந்து

“ முன்னமென்றோ நரைத்தபடி யுன்னை நம்பு
முத்துசுவா மிப்பெயர்மா முனிவ னாவோன்
றன்னருள்வாக் கிடத்திருந்து குமா னனென்
றனக்குப்பன் றிரண்டுசெழுந் தமிழ்ப்பா மலை
வன்னமுடிக் குஞ்சரிக்கொன் றேனல் காத்த
வள்ளிக்கொன் றிரண்டுகிறல் வாசுக் கின்ன
சொன்னவக்கா லுன்விருப்பைத் தருவே னென்ற
சொற்புரந்தாள் செந்தினகர்ச் சுடர்வே லானே ”

என்ற செய்யுள் ஓதி விண்ணப்பித்து, பின்பு முருகப் பெருமானுக்கு,
வேண்பாவந்தாதி, சீலேடைவேண்பா, திரிவந்தாதி, யமகவந்தாதி, பதிற்றுப்
பத்தந்தாதி, செந்தியாகசதகம், உலா, நவரசமஞ்சரி, அகப்பொருட்கோலவ,
தசாங்கவகுப்பு, கேளமாரவிஜயம், சந்தமாலிகைத்திருப்புகழ், ஆகிய பன்னி
ரண்டு பிரபந்தங்களும், தெய்வானை யம்மைக்குக் குஞ்சரிமாலையும், வள்ளி
நாயகியம்மைக்குப் பின்னத்தமிழும், வீரவாகு மூர்த்திக்கு வாளலங்காரம்,

வண்ணப்பதிகம் ஆகிய, இரண்டும் ஆகப்பதினாறு பிரபந்தங்களும் பாடி முடித்தனர்.

அவ்வாறு கூறியதில் அகப்பொருட்கோவையாகிய இந்நூல் பாடத் தொடங்குந் தினத்தில் முருகக்கடவுள் சுவாமிகளது மனவெளியிற் காட்சி தந்து நீ நமக்குக் கோவைப் பிரபந்தம் பாடுவதில் முந்திய புலவர்கள் சென்ற வழியே முற்றுஞ் சொல்லாமல் உனது மனத்தில் உதிக்கின்றபடி பாட வேண்டுவது, என வுத்தரவளித்தருளினார். அவ்வாறே துவக்கித் தமது அநுபூதி யுண்மைகளையும் முன்னோர் விழியிலிணையச் சேர்த்துத்தான் சாட்சியாய் நின்று கலை மகளருளால் இந்தப் பனுவலைப்பாடி முடித்தனர் என்பது கீழ்க் கண்ட குருபர தத்துவக் காவியத்தின் திருச்செந்தூர்ச் சருக்கக் கவியினால் விளங்குகின்றது.

அது வருமாறு “ அகப்பொருட்கோவை யொன்றையத்துவக்கு மந்நாள், செவ்வண்ண வேள்வந்து முன்னொருவர் சொன்னபடி செப்பேலுனாதுளத்தி, லெவ்வண்ணம் வருமோவ வண்ணமோ தென்றாணிசைத்தேன் ” என்றபடி.

அன்றியும், இந்நூலின் பாயிரத்தில், “மின்னோடுமழும் வைவேற் செந்தி லானருள் வேட்டு முன்னஞ், சொன்னோர் வழியிலகப் பொருட்கோவை சொலத்துணியு, முன்னோர் விதந் தெரித்தானந்தவாறு முடிப்ப தனுக், கென்னோடு நீ துணையாவாய் வெண்டாமரை பேந்திழையே ” எனக் கூறியமையாலும் அக்கருத்து விளங்கும்.

பொது விதியாகிய நூலிலக்கணங்களைக் கொண்டு சொல்வதோடு சிறப்பு விதியாகிய அநுபவ லட்சியங்களையும் கொண்டு பாடுதல் வேண்டுமென்னுங் குறிப்பை முருகன் சுவாமிகளுக்குருளிச்செய்து தானுடன்றுணை நின்று பரம் பரையன்பினருக்குப் பயன்படுமாறு சுவாமிகளைச் சுருவியாக வைத்து இக் கோவைநூல் செய்ததென்றே கொள்வது சால்பாம். அதனைவிடுத்து நூலாசிரியர்மீது பழியேற்றி, ஆன்றோ ராட்சிக்குமாறு படக்கூறினரென்றும், தமது கொள்கையை நாட்ட விரும்பி முருகனுத்தரவெனச் சிறப்பித்தன ரென்றும், அங்ஙனமாயினும், கனவு நிட்டைகளிற் காண்பது சங்கற்பவிகற்பமே யன்றி யுண்மையாகாதென்றும், முரண்கொண்டு பலவாறு தூற்றுதல் அறிஞர் கடமையாகாது. சாமானியர் கூறும் பிதற்றுரை மேலோர்களது நிச்சயத்தைப் பிடியாதென்ப துண்மை.

அகப்பொருளுள்ளும் புறப்பொருளுள்ளும் பிரிக்கப்படுமவற்றுள் அகப் பொருளாவது பெண்களினுறுப்புகளைக் குறித்ததும் புறப்பொருளாவது கடல்மலை முதலியவற்றைக் குறித்ததுமெனக்கொள்வது *மரபாயினும் அது

* “மலைவளமுங் கடல்வளமு நகர்வளமு முதலா, வயங்கு புறப்பொருளமைப்பு மங்கை நல்லார்கும்ப முலைவளமுந் தலைவளமு நிலைவளமு முதலா மொழியுமகப் பொருள் வியப்பும் ” என்றமையாற் காண்க.

பொது விநியோகம். சிறப்புவிநியோக நோக்குமிடத்து, சட்டதேக விஷயவிவகாரமான சிறப்பின்புறம் புறப்பொருளென்றே கொள்ளற்பாற்று.

சிறந்தாகிய ஆன்மவுக்குரிய வுபாசனை மார்க்கத்தினிலேத்தவர்கள் மனமறியக்காணும் அதுபூகிப் பொருள்களை, ஆண்டாண்டிமைத்திரத்தின்பாற்படுத்தி, நாயகநாயகபாவணியிலும், நாயகநாயகபாவணியிலும் அமைத்து, மனம், அறிவு என்னுமவற்றைப் பாங்கிபாங்களுக விசைத்துச் சமயபுராண சம்பிரதாயங்களைப் பிழையிடவிரவி வெளிக்குச், சிங்காராசமாகிய சிறப்பின்புறமும் உள்னில் அதுபூகிரசமாகிய பேரின்பப் பொருளும் கசிந்து பெருகும்படி சொல்லப்படுவதுதான் அகப்பொருளென்றோதற் சிறப்பினதாகும்.

திருவாதவூரடிகளருளிச் செய்துள்ள திருச்சிற்றம்பலக்கோவை முதலிய வேதங்கள் அத்தகையனவே. வேறு பலவாறு ஏற்பட்டுள்ள அகப்பொருட்கோவைகள் சிறப்பின்பிஷய வர்ணனையளிற் கூறியொழிவனவாகி, அரசர், செல்வர் முதலியோர்க்குத் தலைமைகூறியமைவனவாம். அவை ஈங்கு அகப்பொருளென்றுபசரிக்கப்படுதலன்றி ஆராயுமிடத்துச் சிறிதும் அதுபூகிப் பொருளின்றி விவகாரக்குப்பைகளேயிருக்கும்.

“சீரணங்காயசிறந்தம் பலக்கோவையைச் செப்பிடின, ஆரணங்காணென்பார்தணர் யோகிபராகமத்தின், காணங்காணென்பர்” எனப் பெரியோர்களாற் புகழ்ந்தோதப் பெற்ற திருச்சிற்றம்பலக்கோவையானது சாமானிய சிறப்பின்பப் பொருளளவிலமைந்த தாகுமோ? அத்தினிலுள்ள அதுபூகிப் பொருள்கள், வத்திரபாணவாகன சயனாகிபோகப்பயன்களைக் கருதிப் புலமை வலியாலிலக்கண விலக்கியங்களைத் துணைக்கொண்டு கற்பனையாகப் பலர்கூறும் அகப்பொருளிற் பொருந்துவது எப்படிக்கூடும்.

அவ்விருபகுப்பினுள் ஈண்டெடுத்துக் கொண்ட திருச்செந்திற்கோவையானது அதுபூகிலட்சியப் பொருள்களைப் பெரும்பாலு முட்கொண்டு சிறுபான்மை சமயபுராணசாரங்களைத்தழுவி,

செந்திஞ்சையிசைச் சந்தனசலமற்
செந்தின்மாநகரிற் கந்தநாயகன்முற்
சொந்தமாமுரிமைச் செந்தையாலுருகிச்
சந்தமார்தமிழிற் நந்தகோவைபெனப்,

பத்தர்கள் புலவர்களைவரும் புகழ்ந்தோதும்படி சொல்வனம் பொருள்வனம் பொலிந்து நாலாற்று முப்பத்தாறு துறைகளைக் கொண்டு விளங்குகின்றது. பழமையினர் கூறுதபுதுத்துறைகள் பல இந்நூலில் விரவிவருவது காரணம்.

இவராக் கூறப்பட்டுள்ள அறுவகையிலக்கணத்துப் பொருளிலக்கணத் தின் துறையியல்பில்,

“காண்டலை யுறன்மெய் தொட்டுப் பயிறல்
கலவி மகிழ்தல் காண்முளைப் பழித்த
னாணிக்கண் புனதத்த னற்றா யிரங்க
றழையிந் துரைத்த லாதிய நானா
றென்றே பற்பல ரியம்பினர் சிலர்தா
மிம்மக ளின்னாற் காமென விசைதலுங்
காதலற் றெழுதலுங் காட்டி மயக்கலுந்
தலைவன் றேடலுந் தன்னுரு மாற்றலு
மாதிய நவின்றன ஈன்றியு மொருவன்
பெண்மட லேறிய பெற்றிகூ றினனே” என்றும்,

“துறைத்தொகை யொருவிதஞ் சொல்வார் சொல்லினு
நூறுதொட் டாயிரம் வரைநுவன் றதன்பெயர்
வேறிடத் தகுமென விளம்ப லென்னிசை
வுயர்த்தினுந் தாழ்த்தினு மொன்பொருட் சுவைகண்
டெடுத்தலு மிகழ்தலு மியல்பா மன்றே” என்றும்,

“இன்ப வெள்ளத் திசைவுறு மொவ்வோர்
நிகழ்ச்சியுந் துறைக ளாமென னெறியே” .

என்றும் கூறியதாவில் வாசிரியர் கூற்று நன்கு புலப்படுகின்றது.

இன்பமாவது சிற்றின்பம், பேரின்பம், என இருபகுதியானவாகும், அவை தனித்தனியாய்ந்துபவிப்போர்க்கு, அளவுபடாது பலபடவிரியும் பண்பினவாதலிற் கடல்போன்றவாகும், கடலினிடத்துக்கண்ட துறைகள் பல, இனிக்காணற்பால துறைகள் பலவாகிக் கணக்கிலடங்காமைபோல், இவ்வின்ப அறுபவத்துறைகளும் பலவாதலும், அது பற்றி அவ்விருவகையின்பப்பொருள்களையும், ஒருங்கே தம்முட் கொள்ளுங் கவிசையுடைய இந்தக் கோவை நூலைப் பலவாறு துறைகளமைத்து நூலாசிரியர் கூறியுள்ளாரென்பதும் உண்மை. இதனை விளக்கி, இவர், “இன்பக்கடலின்றிறை கோடியென்னு மியல்பறியாத் துன்பக்கவிஞர்க்கும்” எனப் பாயிரத்திற் கூறினர்.

பொருள் கொள்ளுமிடத்து நூலாரம்பமுதல் முடிவுகாறும், உள்ள துறைகள் முழுதும் ஒரே தலைமகன் தலைமகளுக்கெனக் கொண்டு கூறுது, அவ்வப் பகுதித் துறைகட்கேற்ப வெவ்வேறு தலைமகன்றலைமகள் பாங்கன் பாங்கியா கக்கொண்டுணர்தலே சால்பாகும். பாட்டுடைத்தலைவனும் பதியும் வேறு படாது துறைத்தலைமகன் தலைமகளைப் பேதித்துக்கொள்ளுதல் பிழையாகாது பொருத்தமேயாம். என்னை?

முன்னொரு கவியிற் கலவி மகிழ்தல் கூறிப் பின்னொருகவியில் மடலூர் தல் கூறின், கூடிப் பிரிந்த தலைமகளின் புலவிகண்டமுங்கி அதனை நீக்குந் திறமை போதாத தலைமகன் மடலூர்ந்து பலாறிய விதிப்படி யவனைக்கொள் ளத் துணிந்தமை பெறப்படும். அதுபலித்த பெண்ணின்மீது மீண்டும் கிருப் பெழின் இனிதிரிசைபக் கொள்வதை விடுத்து வலிதின் மடலூர்ந்து கொள் வது பேதைமையாகும், ஆதலினென்க.

இக்கருத்தை விளக்கியவர், பாயிரக்கவியில், “தொந்தங்கருதி முன் றெய்தந்தகன்ற, மின்பக்க லெய்தமடலூர்வ ரென்கின்ற விணர்” என்று கூறி னர் அன்றியும், தலைமகன் கூற்றாக இந்நூலின் ரெண்ணுறாவது கவியில்

“சுரும்பவிர்குந்தலக் தோகைநல்லாண் முலைதோயச் செய்யக், கரும் பனைவார்மடலன்றி மற்றோர்துணை கண்டிலனே” என்றும், ௯௪-வது கவியில்,

“பொன்சேர் தசெந்திற் பதியான் பொருப்பிலப் பூவைதன்னை, முன் சேர்ந்த தில்லைநின் னுணைமெய் காண்டொட்ட மொய்குழலைப், பின்சேர்தற் கித்தனை வாறு வருந்துறும் பேயனல்லேன்” என்றும் ௯௫-வது கவியில்,

“கலந்தாடிக் கொண்டான், முற்றான் மடற்பனை யூர்வதென்கின்ற முறை தவறு, கற்று ருரைப்பினுங் கான்றமைக் கேங்குங் கணக்கொக்குமே” என் றும் விதத்துள்ளார். ௯௭-வது கவியில்,

“சித்தர் குழாம்புகழ் செந்தூர்க் குமான் சிலம்பிடத்திற் பைத்த வரா வுற முல்குன்மின் னுண்முலைப் பாரந்தொட்டுப் புத்தமிழ் தன்ன விதமுண்டு கொஞ்சிப் பொருளில்கவுண், முத்தமிட் டின்பமுற் றேனும்பர் மாதரு மோகிக் கவே” எனக் கூறி மகிழ்ந்த தலைவனே பின்புமடலூர்வ னென்பது பொருந் திய தன்றன்றோ அறிஞர் ஆராய்ந்து மகிழ்வார்களாக. இதுநிற்க.

கௌமாரவிஜயம்வருமாறு

வெண்பா

மிக்ககவு மார விசயத் தமிழ்ப்பனுவ
றக்க திருச்செந்திற் சண்முகன்மேற் — ருேக்க
தமிழ்த்தண்ட பாணிசுரு சாற்றியமெய் யோரிற்
சிமிழ்க்கொங்கை வாணிசேயல்.

வசனம்

கௌமார விஜயம், என்னும் இந்நூற் பெயரானது ஆறனுரு படியாகப் பிறந்த அன்மொழித் தொகையா யிதனுக்கோர் காரணக்குறியா யிற்று. கௌமாரத்தினது பெருமையை விளக்கு நூலென்னும் பொருளைத் தந்து நின்றலானென்க.

பொது.

கௌமாரம், குமாரசம்பந்த முள்ளது. அது வைதிக சமையங்களாறனு ளொன்று யெண்ணப்படுவ தென்றல் பொது விலக்கணம். அதாவது பரமசிவ னது குமாரனாகத் தோன்றிய முருகன் எமது கடவுளெனக்கொள்ளு நெறி யாம். இந்நெறி நின்றோர் தமது கடவுளுக்காகிக்கங் கூறி, அஃதல்லாது வேறு பல தெய்வங்களுண் டென்றும் அவை கீழ் நிலையன வென்றும் மாதிரித் துப் பேதித்துச் சாதித்துப் பிறருக்குப் போதித்துத் திரியுநிலையாற் சமயவாத ரெனப்படுவர். இது பெளராணிகப் பகுதி. இந்நிலை, உலக கௌமாரம், மகா விரத கௌமாரமென இருதிறப்படும் என்க.

பொதுச்சிறப்பு.

குமாரனென்பான் சுயப்பான கருணைத் திருவுருவுடையான், சர்வ சத்தி சொருப வேலாயுத முள்ளவன் அவனை விட முதன்மைப் பொருளாவாரியாரு மிலர் அவனுடைய கிருபையாற் பலர் சிவன் முதலிய மூர்த்திகளாய் விளங்கி யொடுங்குவ ரெனவும், அகண்ட சச்சிதானந்த பரம்பொரு ளொன்றேயாகும், தன் பயன் கருதவின்றிப் பொதுநலங் கருதி அறக்கருணை மறக் கருணை பொருந்தி ஞானவேலினால் உலகத்தைச் சீர்திருத்தம் புரிந்து முத்தி யிற்புகும் சொருப சித்தர்களையே அறிஞர் குமாரனென்று கூறுவர். அத்தகைய குமாரனே யெல்லாப் பொருள்களுமாவன் அவனுக்குப் பகையான சூரனென்றோதப்படுவது குருகடாட்சமல்லாத எவ்வகையாலும் நீங் காத ஆணவவிருளே, எனவும் கூறுவது பொதுச் சிறப்பிலக்கணம் இது வுபா சனைப் பகுதி, இந்நிலை துவித கௌமாரம், அத்துவித கௌமாரம், என இரு விதப்படும்.

சிறப்பு.

குற்றமற்ற பண்டிதத் தன்மை பாவலத் தன்மையுடை யோராய், முழு நீறு பூசித்தண்டந் தரித்து வேற்பூசை விரும்பி, நின்று, உலக சம்பிரதாயக் கதைகளின் மயங்காமல் அருளில் நிலைத்து, மனித வுடம்பெடுத்தவருள் யாவரும், கொலை புலையின்றி விளங்கக் காண்பவன் எவனோ அவனை குமா ரனெனவும்,

உபாசகனது நிலைத்த பாவனைப்படி பரம் பிரதிபலிக்கிற சகலத்திரு மேனியே அதனது குமாரனென்றோதப்படுவது, மனமதன் முதலிய இழி தெய்வங்களாகச் சொல்ல நிகழ்வதும் அந்தக் குமாரனையன்றி யில்லை அத்தகைய குமாரதேரிசனம் பெற்றுச் சாதகநிசையாகிய கௌமாரத் தன்மை முதிர்ந்த மேனிலையாகிய குமாரத் தன்மையை யடைந்து சீவகற்பிதச் சிறுமதங்களையழித்து வைதிக சமையஷ்டகம் வலுக்கச் செய்து பொருளொன் றென்னும் நிச்சய வுணர்ச்சியைப் பலருக்கும் விளைப்பவனே குமாரனென்றும் கொள்வது சிறப்பிலக்கணம். அது ரமரச கௌமாரம், அதித கௌமாரம், என இரு திறப்படும்.

அங்கி.

இவ்வாறு கூறப்பட்ட இலக்கணங்களின், உட்பிரிவான அங்கங்களை அடைய அங்கியான கௌமாராவது, தமது தூலதிட்டிக்குக் காரியமாய்த் தம்பியன்ற தூல வடிவத்துடன் விளங்கித் தவமார்த்தத்தைச் சொல்லியரு விய குருவினது திருமேனியை அடிநாட சைதன்ய வஸ்துவின் கருணைச் சகலமொன்றும் அடைந்து வல்லவ முழுவதும் தன்னிடமிருக்கவும், தம் பொருட் டினம்போல தின்று நடிக்கும் லீலையையுடைய குமாரனென்றும் அகற்றும் புறத்தும் நிலைக்கக்கொண்டு வழிபட்டுச் சிறிதும் மனித பாவனை தோன்றாவாறமைந்து, எக்காலத்திலும் குருவின்றிச் சமயங்களில் லாமையால், எல்லாச் சமயங்களுக்கும் குருத்தன்மை வகித்து நிற்பது ஒரே பரம் பொருளென்றும், படைத் திரிவுபடுதல் ஆனம் பக்குவ பேதங்களைக் காரியப் படுத்துங் குருவையும் நீதியுமெனவுங் கொண்டு அவைகளைப் பழிக்காமலும், அவற்றி லமிழாமலு நிற்கு நிலையாம்.

மேற்கூறிய பகுதியேழினுள் இந்துலாகிரிய சுவாமிகள் கைக்கொண்ட சத்தியக்கொண்ட பித்திய முன்றையும் அமுந்தப்பற்றியமைந்து முந்திய நான் கையும் பொருவுந்கிறப்புமாகத் தழுவி நின்றதெனக் கொள்ளலாம்.

இந்நூலைத் திருச்செத்திலாதிபன் முன்னிலையிற் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பதி னாறு பிரபந்தங்களில் ஒன்றாக அமைத்து, அவதாரம், தேர்ச்சனம், விஜயாடல், கருணை, லென்றி, உபதேசம், ஈகை, அபிமானம், ஐயமறுத்தல், திருவாய்மலர் தல், சத்தியம், சேனிகோலினவல், வல்லபம்வேண்டல், புகழ்வேண்டல், திருவடிவேண்டல், காப்புக்கூறல், என்னும் பதினாறு பருவங்களாகவும், பருவ மொன்றக்குக்கவி பன்னிரண்டாகவும் ஆக, நூற்றுத்தொண்ணூற்றிரண்டு கவி களாலியற்றிக் கௌமாரலிஜய மென்னும் பெயரால் முடித்துள்ளார்.

அந்நாங்கத்திற் சமயச்சார்பான பேதபாவனையும், பெளராணிசப் பகுதி யான கண்டபாவனையும், இன்றிச் சரியையாதி பாதங்களிற் பிரவேசிக்கும் பக் குவ ஆன்மாக்கள் படிப்படியா யடையும் நிச்சய விவரங்களை ஆங்காங்கு விர விப் பரோபகார தருமமாகக் கருணையினுலெடுத்துக்காட்டி, முடிந்த தமதநுபவ நிச்சயத்தைப் பலருக்கும் பயன்படச் செய்யவேண்டுமென்ற வுறுதிப்பாடு கொண்டே வியற்றியுள்ளாரென்பது இந்நூலின் எட்டாம் பருவம் முன்றாவது கவிபாலும் பிற கில கவிகளாலும் பெறப்படுகிறது.

“குருவுற்றசையயக் களத்தனையுமுட்கொண்டு குலவுகவுமாரநெறியைக், குவலயத்தினர்களுந் சித்ததோடிகளெனக் கொள்ளப்பறிந்துவக்கும், பெருமைக் கயாவற்றும் வாடுகின்றேன்” என்றபடியாம்.

இத்தக் கௌமார நிச்சயத்தை யின்னும் கௌமாரமுறைமை, கௌமார லகீர், கௌமாரபூல், கௌமாரதீபம், கௌமாரவிஜோதம், சுப்பிரமணியம், குருமுத்தந்தாசரம், டத்திலகீர், சத்கலகீர், நானிலச்சதகம், ஞானவந்தாதி,

பிரணவாநுபூதி, தியானாநுபூதி, முந்லிய விதி நூல்களாலும் கங்கு விளங்கக் காட்டியுள்ளார்.

இதனிற் காட்டப்பட்ட, உலகம், மகாவிரதம், துவிதம், அத்துவிதம், சமரசம், அநீதம், ஆகிய அங்கலக்ஷணங்களும், சுகள நிட்கள சமரச குருப ரத்துவ நிச்சயன்வேகாநுபவமாகிய அங்கலக்ஷணமும் பக்குவத்துக்கேற்ற வாயு பொருந்தியிருப்பன வென்பதுண்மை. பெயர்கள் வேறு வகையாகத் தோன்றினும், முன்னூல்களிற்றரந்தரமாகக் குறிக்கப்பட்ட விஷயங்களை யமைந்துள்ளன வென்பதும், அவற்றை ஆசிரியர் சாத்திரக் கல்வியாகிய அபர ஞானத் தெளிவை மாத்திரம் கொண்டு எழுதினரல்லரென்பதும், அவைதவம் என்னும் விருட்சத்தின்வேர்முதல் துனிவரையுள்ள பேதம் பலபோலத் தோன்றினும் மரம் ஒன்றேயாதல்போல, சரியைமுதல் ஞானமீறாகிய விஷயங் களையே பொருளாகக் கொண்டு கொளாமாம் அமைந்துள்ளவாற்றைத் தமது அநுபூதியால் அறிந்து விளக்கியுள்ளா ரென்பதும், அன்பர் அறிவுக்கொப்ப முடிந்த வுண்மையாம்.

இத்தகைய கௌமாரவிஜயநூலையிவர் பாடிமுடிக்குமுன் செந்திலாதிபன் இவரது மனவெளியிற் காட்சியளித்து இதனது முடிவான பதினாறுவது பரு வத்தை முற்றிலும் அறுபத்து நான்கு கலைவண்ணக் கவிகளாகச் சொல்லுக வென்றாக் ஞாபித்தனராக அந்தப்படி செய்து முடித்தன ரென்ற விஷயம், “கவுமாரவிசயச், சொற்பனுவலொன்று பதினாறு பருவத்ததாச் சொல்லிவர் திடு நானையிற்” “வீரவேலாயுதக் கடவுள் வந்திதன்முடியில் விண்டிடும் பருவ மொன்றுஞ் சாரமுறு மென்னென்கலைக்கவிகளேயான சந்தமாச் சொல்க வென்றான்” என்னும் குருபரதத்துவக் காவியக்கவியால் விளங்குகிறது.

இவ்வாறு கோவை கௌமாரவிஜயம் முடித்து மற்றை நூல்களையும் நிறை வேற்றிய சுவாமிகள் செந்திலாதிபன் சந்திதியிலாங்கேற்றக் காலங்குறித்துப் பத்திரிகையிட்டுப் பலவூர்ப்புலவர்கள் பத்தர்கள் செல்வர்கள் சகிதம், அத் தலத்துத் திரிலோக சுதந்தரப் பிராமண சீலர்களின் விருப்பப்படி யானையின்மீது புத்தகமமைத்துத் திருவீதி வலம்புரிவித்துச் சந்திதிபிவிற்றக்கி முருகன் திருவடியிற் சாத்தியாராதித்தபின் சண்முகவிலாசத்திலமர்ந்து பதி னாறு தினங்களிலரங்கேற்றி முடித்தனர்.

அப்போதுடனிருந்து கண்டு கேட்ட அன்பினர் ஆனந்தமடைந்தனர். முருகக்கடவுள் சந்திதியில் பிராமண வுத்தமர்கள் இலை விபூதி சந்தனபுஷ்பாதி பிரசாதங்கள் சுவாமிகளுக்குக் கொடுத்தா சீர்வதித்தனர்.

முருகன்சொன்னபடி அதுக்கிரகிக்கவில்லை யென்று மனம் வருந்திக் கொண்டு சுவாமிகளிருந்தனர். ஸ்ரீ செந்திலாதிபன் சுவாமிகளாறு மனவெளி யிற் காட்சி கொடுத்து, நானும் உன்னைப்போல முருகன் றெண்டர்களி லொருவனே, ஆனால் உன்னிலும் கொஞ்சம் பெரிபவனென்றேதினர்,

இது விஷயத்தைக் குருபர தத்துவக் காவியத்திற் கீழ்க்கண்ட கவிகளால் விளக்கி யுறுத்தியுள்ளமை காண்க. - அது வருமாறு.

அன்றியும் பியபேர்யா தசத்தியம் புரிந்திட்டாலும்
பொன்றிய னொன்றுநல்கிப் புகழ்க்கடல் விளைத்தாவரில்லை
குன்றிய மனத்தனாகிக் கூறருந் துயர்மேற்கொண்டு
கன்றினை னொருகனாகிற் கவின்கொள்செந் தூரான்வந்து
யானும்வேன் முருகனானே யென்வினின் றன்னிற்சற்றே
வேனும் பரியனென்றான் வெட்கமோர் சற்றுமின்றித்
தானுரைத் திடுமெம்மாற்றஞ் சாதமா னுலந்தாழு
நானுவப் புறவேதேனு நல்கிடக் கடனுண்டம்மா.

இம்மொழி யவன்சொல்லாம வியான்சொனா னாகில்வீழ்வே
னம்மொழிப் பயனியாதோவென் றறைகுவார்க் கலக்கணில்லை
பொய்ம்மொழி தானேயென்னப் புகன்றிகழ்பொல்லாரொல்லாம்
னம்மொழிக் காலதூநர் வினையிடை மெவிவார்மெய்யே. என்றபடி.

பலருமறியப் பகர்முசமசுந் சித்திபளியற்றும் பேறுகொடுக்காமை
பற்றிக் கூறினபோதும் அதுபூதிச்செல்வத்திற் குறைவிலரே யாவர்.

“அவ்வச்சமயத் தேவர்களு மகண்டபரமியா னென்றிடலு
மெவ்வத்தடியார் கலிலொருவ னென்றிடலுங்கேட் டுள்ளேன்மெய்
யில்வற்புதங்கண் ட, நன்பின்னர் யானும்பொதுவா யிலகுற்றேன்
பவ்வப்புனல்கு மூலகுணரும் படியாடிஞ்சீர் படைத்திலனே ”

எனக்குருபரத்துவச் சமயாதிதச் சருக்கத்திற் கூறியதால் மேற்சொன்ன
கருத்து விளங்குவதாம். என்னை?

எந்தச் சமய முர்த்திகளாயும் பாவனைப்படி சகனிகரிப்பது பரம்பொருளே
யென்று திருவருளுணர்த்தப் பெற்றதே கந்தலோகத்து விபூதியும்.

முர்த்தி சகளங்களிலொன்றை யுபாசித்து அது முதிர்வுழி அவ்வடி
வுந்தன்மையும் பெற்று விளையாடி மறையுஞ் சொருப சித்தர்கள் பரம்பொ
ருளே யென்றுணர்த்தப் பெற்றதே கந்தலோக வருத்திராக்கமுட்.

இத்தகைய அநுபூதியிலமைந்து நாம் ஒருவகையில், அடிமைத்திரமும்
ஒருவகையில், தலைமைப் பரமும் பப்பாதிக்கலந்த நிலையில் விளங்கியதே அவற்
றைத் தரித்துக் கொண்டமையும், கௌமாரத்தன்மையும் குமாரத் தன்மையும்
கலந்த நிலையே ஞான நிலையென்பதும் சத்தியம்.

பெற்றது கொண்டு திருத்தியுறமல் உலகினர்காண அச்சிறப்பைக்
கட்டியென்றய கருணைக்குத் திருவருளித் ஒத்துவா வில்லையென்னும்
ஊடல் பற்றிப் பவ்வாடி கவாயிகள் பாடல்களிற் கூறியுள்ள விவரங்கள்
கொருங்குக் கொருவாடி வினக்குணவும் பலருக்குச் சிறிதும் விளங்காதனவுமா
யுள்ளன. நிச்ச,

இந்தச் செந்நிலாதிபனது பன்னிரண்டு புயங்கலிலும் புகிந்து விளங்கும் அங்கதங்களென்னத் தரும் பெருமை யமைந்துள்ள பன்னிரண்டு பிரபந்தங்களையும், மாதம் ஒன்றுக்கு ஒன்று விதம் நியதிவைத்து நித்தியபராயணத்துதியாகக் கொண்டாட்டிக்கும் பக்குவிகள் எப்பதும் பயனளவற்ற தென்பது திண்ணம். அவ்வாறாட்டித்தற்குரிய பக்த சிகாமணிகளின் விருப்பப்படி எல்லா நூல்களும், வல்லிதேவசேனா விரவாகு முர்த்திக்குரிய பிரபந்தங்கள் நான்கும் வெளியாகுமாறு முருகக்கடவுள் நிறை வேற்றும் காலத்தை யெதிர் நோக்கியுள்ளேன்.

ஆண்டானடிமைத்திரத்தைச் சிற்றின்பப்பொருள் வாய்பாட்டிலமைத்துச் சொல்லும் திருச்சிற்றம்பலக்கோவையும், பேரின்பப்பொருள் வாய்பாட்டிற்கூறும் திருவாசகமும் போல, ஈங்கு, திருச்செந்திற்கோவை நூலையும் கௌமாரஜெயநூலையும் ஒருங்கே சேர்த்து அச்சிடுமாறு திருவருட்குறிப்பின்படி, கோயமுத்துருக்கடுத்த சிரவணபுரம் கௌமாரமடாலயத்தி லெழுந்தருளியுள்ளவரும், இந்நூலருளிச்செய்த மஹான் வண்ணச்சரபம், திருப்புதழ்ச்சுவாமிகள் முருகதாச சுவாமிகளென்ற ஸ்ரீலஸ்ரீ தண்டபாணி சுவாமிகளது அருளுறுபுகி பெற்ற பிரதம மாணாக்கருமான ஸ்ரீமத்-இராமானந்த சுவாமிகள் செய்தவுத்தரவைச் சிரமேற்கொண்டு சிதம்பரம் போலீஸ் சப்இன்ஸ்பெக்டர் ப. வெ. பழனிச்சாமி ராஜா அவர்கள் அச்சிடப் பொருளுதவிப் பெரு நன்மைகளைய்தப் பெற்றனர். இந்த நூலாசிரிய சுவாமிகள் திருவுரு மறைத்து இருபத்தேழு வருடங்களாகின்றன. விழுப்புரத்துக் கடுத்த வடமேற்கு இரண்டரை மயிலிலுள்ள திருவாமாத்தூரென்னும் பிரபலசிவசேஷத்திரத்தில் ஞான சமாதிக்கொலுவமார்ததன் அங்கமாகத் திருப்புதழ்த் தண்டபாணிசுவாமி ஆலயம் அமைக்கப்பட்டு நித்திய நைமித்திகங்கள் முறையாகக் கௌமாரர்களாலியற்றப்பட்டு வருகின்றன. ஷே. சந்திதானத்தில் அமைந்துள்ள சதுர்வேதசித்தார்தசன்மத சமையாதித அத்துவித கௌமார சபையாரால் இப்புத்தகம் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.

சுப்பிரமணிய பக்தியும் அழக்காறு முதலிய துர்க்குண விரித்தியும் தமிழ் விற்பத்தியுமுடைய ஒவ்வொருவருக்கும் இந்நூல் மகிழ்ச்சி விளைக் காமலிராதென்று அடியேன் உறுதிசூற முன்வருகின்றேன்.

மேலாங்கௌமார விசயமுங்கோவை வியன்றொடையும்
கோலாகலத்திருச் செந்துர்க்குகன்மனங் கொண்டுவப்பத்
தோலாப்புதழ்த்தண்ட பாணிக்ஞாபரன்சொன்னவற்றை
மாலாந்தஞ்சைப்பழனிச்சாமி யச்சிடன் மாதவமே

குரோதனஸ்ரு
இபரவீ }

இந்நூலாசிரிய சுவாமிகளின் மாணாக்கனுக்குமாரனுமான

தி. மு. செந்தியாகப்பிள்ளை,

கௌமாரமடாலயம், திருவாமாத்தூர்.

குருபாதமேகதி

௨
குருவேதனை

இம், ஆலாபிபியகவாமிதளது மாணுக்கரும் குமாரருமான

தி. மு. செந்தினுயகம்மிள்ளை மியற்றிய

பதிப்புப்பாயிரம்

வுறுரீர்விருந்தங்கள்.

கந்தாயகன்புயத்திற் கிளியாகிச்சேர்ந், நுசந்தக் கவிதைபாடுஞ்
சொந்தமொருநாடிரி தனைக்குகவேள்கருணையினுற் றெடுநீர்ப்பாரில்
வந்தகாண்மறைச்சமய மாறிலொன்றுமென், வகவு மாரந்தன்னை
மைந்தமோர், பப்பலவாம் விளையாடலியற்றியென்பால் வந்துள்ளாயீ. (க)

திசையாதேமுதமாகிச் சமயங்கள்பன்னிரண்டுந் திருத்தோளாகி
விசைவேதாங்கமுடிவே ப, நத்துணையாயிச்சைதொழி விரண்டுந்தானே
நடைமேவுசத்திகளாய்க் குண்டலிசெஞ்சிகியாகி ஞானம்வேலாய்
வரைநோத்தொனித்தபா நாதமேசேவலென வயங்கக்கொண்டு. (உ)

உப்பிரமன்னியமாகித் திகழகண்டபரமேமெய்த்தொண்டராசான்
செப்பியவாய்மையிற்றிறம்பா தொருவழிப்பட்டியற்றுதவஞ் சிறந்தகாலை
யப்பிரிவின்படியுநாற், றடிக்குமதேகுமாரனென்று மதனைக்கண்டு
வகப்பில்பெருஞ்சித்தியற்று மவனெமெய்க்குமாரனென்றுங் கதிசேர்மார்க்கம்.

சொல்லாலுங்குறியாலு நடையாலுங்காட்டவந்த தோன்றறானே
பெல்லமாகியபாமாங் குமாரனென்றும்பலமதமு மியற்றலந்த
வல்லானெயென்றுமுயிர்ப் பக்குவங்கட்டேற்றமுறை வழங்கலென்றுங்
கொல்லாமைதசையுணவு புல்லாமையுள்ளனமேற் கூறுமென்றும். (ச)

மற்றவைகிழக்கறென்று முணர்ந்தவற்றிலுழலாமன் மறந்துகீசக்
குற்றமுனவென்றிகழ்ந்துபேசாம விக்கமொன்றே குறியாக்கொண்டு
சித்தலெனங்கவுமார நெறியையுலகினில்விளக்கு நிமித்தகின்றோர்
உற்றவைபகலுபயி லவதரிக்கவிடுகவென நவின்றதாலே. (ரு)

கொல்லாகரிடைதோன்றிச் சிவவயதிற்கவிமாலை நிலவச்சாற்றி
பெல்லையில்பூசினதவங்க வியற்றிமிகுதலம்போற்றி யிலங்குராளிற்
குல்லாமல்த்தொடையறஞ்சந் தப்பனுவல்கவுமாரங் கூறுநூல்கள்
கொல்லாபறப்பொறித்து முழுநீரெங்கண்டுகையுஞ் சிகையுந்தண்டும். (ஈ)

கோவணம்வெண்டீளொடுகல் லாடையெழிற்பாறுகையும் குறைநீர்நொண்டர்
பாவணையிற்பதந்திருமர்த் திடுமோனமுத்திரையும் பற்றிவாசப்
பூவகைகொள்பொழிற்பொதியைக் குகையிலருந்தவமியற்றிப் புரையிலகாட்சி
மேவவடைந்தருட்சருவ பிரசாதங்கொண்டினிது விளங்குநாளில். (௭)

மறைமுழங்குந் திருச்செந்திற் குமரேசன் நிருவடித்தா மரைகண்டீதே
கறைதவிர்செந் தமிழ்ப்பனுவ லொருபதினா றவனுரையாற் கழறினானெங்
குறையறுக்குங் குருபரனா கியமுருந் தாசனிகை குலவும்வண்ணத்
துறைசொறிருப்புக்கழ்முனிவன் றண்டபாணியன்பெருமை சொல்லப்போமோ.

அப்பனுவல் களிர்கோவை கவுமார விசயமிரண் டரியநூல்கள்
செப்பமுறு தஞ்சைநகர்ச் சத்திரிய குலத்துதித்த சிலன்மேலார்
துப்பவிர்மே னிக்குகனன் புடையோன்வெங் கடராமத் தோன்றினோன்பின்
மெய்ப்பயனாத் துலங்கியருட் பழனிச்சாமித்திருப்பேர் வேய்ந்தனாயன். (௮)

தனதுபிரதாபமவன்முன் றண்டபாணிக்குரவன் சாற்றுநூல்க
ளினதருமை யறிந்துபல வகையினிகச் சியற்றும்வித மெண்ணியோர்நீதே
புனலரிய தந்தைமதி மகற்குறுமென் மறைமொழியை யுறுதியாக்கிக்
கனமுடனச் சியற்றவிழைந் தெழிற்செந்தூர்க் குகன்றிருமுன் கண்டுபோற்றி.

கொங்குவள நாட்டிலவிர் சிரவணமா புரத்திலவளங் குலவுசீர்த்தி
தங்குகவு மாரமடா லயக்கனக சபையிலுயர் தவஞ்செயுண்மைத்
துங்கமிகு மிராமானர் தப்பெரியோன் றனையுமவண் டொழுதிட்டன்னை
செங்குமுதக் கனிவாயி னருளுரைபெற் றன்புநிறை சிந்தையாலே. (௧௧)

அச்சியற்றற் கானபொருள் வலிதளித்திட டனன்றிருவா மாதையூறிற்
பச்சிலையிட டார்க்கும்வரந் தருமபிரா மேசனருள் பரவுமாறு
மெச்சிடுசெந் தமிழ்மழைபெய் மேகமெனுந் திருப்புகழோன் விளங்குங்கோயி
னச்சியகொள மாரசபைத் தொண்டர்வெளி யாக்கிமிகு நலம்பெற்றாரே. (௧௨)

அருளின்வளப் பயனடைந்த தண்டபாணிச்சரப னறைந்தனாலாற்
றெருளின்முழுப் பயனடைந்தார் கவுமாரத் தொண்டர்பலர் திரண்டசெல்வப்
பொருளினெழிற் பயனடைந்தான் பழனிச்சாமிப்பெயரும் பொருந்திமாயா
விருளின்வினைப்பயனடைந்தோர்க்கயலாய்நற்றவரடித்தொண்டியற்றுவோனே.

திருச்செந்திற் கோவைகவுமாரவிச யத்தினைப் போற்றிகழீ ரேழ்நூல்
கருச்சிந்திக் கதியடையு மன்பினர்க்கோர் துணையாகக் கவினச்சேறத்
தருச்சொந்தப் பயன்மகவா னுறக்கொடுத்த கதிர்வேற்கைச் சண்முகேச
னுருச்சிந்தித் தேத்திவணங் குவனடியே னவனுளப்பாங் குணர்கில்லேனே.

முற்றிற்று

குருபாதமேகதி.

௨.

குருவேறுணை.

நிருச்சொந்திற்கோவையிலுள்ள

குறை நளினிவிவரங்கூறிப்பு

பாயிரம்.

நிராயகிஹரி, சரசுவதிஹரி, செங்கிலாதிபன்றி.

நூல்.

தலைவன் வாய்பாடு.

கண்டல், ஸுபுறல், தேற்றல், கொஞ்சொடுகொத்தல், மதன்கொழிற்கொங்கல், பிரகாசம்பழித்தல், விழியலி கூறல், பாண்டவங்கொங்கல், அணுகந்தஞ்சுறல், குறிப்பறிந்து வந்தல், கண்ணிக்குண்டித்தல், கண்ணியங்கொத்தல், மடனறிந்துவத்தல், அச்சக்குறி யறித்தல், பயிற்சிபடுத்தோதல், வண்டிடாச்சல், கலவிமகிழ்தல், கொங்கைத்திறங்குறல், கண்டல்கொங்கல், இன்பகலங்கூறல், மாதவன்மாமியைப்பழிச்சல், காமன்வலியுறத் தல், கண்டல்கொழியியங்கல், ஒருமைகண்டிவத்தல், உரித்தெடுத்தோதல், நடை நலம் பயிதல், மொழிநலம்புணாதல்.

ஆ (௨௭)

தலைவன்நலவிழற்பகர்தல்.

புணக்குறையினம்பல், பொம்பகர்த்தெத்தல், இடனிரந்துகீற்றல், இரங்குமாரியம்பல், நல்கிறங்கூறல், வலிதனைதற்கொங்கல், கீச்சயங்கூறல், அடைக்கலம்பகர்தல், துகிற கொடிக்கூறல், கைத்தொழிற்கிசைத்தல், அலந்தமைதெரித்தல், நிலைகண்டிங்கல், பொருள் உயிர்விடிணர்த்தல், போர்வயிர்விடிணர்த்தல், துறவரைப்பழித்தல், ஊருறவுபேர்வினா கல், தன்பிடிணர்த்தல், மணங்கருகிவினாதல், கருத்துவினாதல், விழைவுரைபெண்கை, கண்டல்கண்டங்கல், உறையுழியலங்கல், இடமணித்தென்றல், வேழங்கண்டயர்த்தமை கலங்கல், கண்டிப்பகர்க்கல், உறையுழிக்கொங்கல், வேளைவினாதல், இடனவினாதல், அவா கண்டகூறல், இரவுபகனமக்கெதென்றல், கடுத்துக்கூறல், சினந்தவிர்த்தல், முடிவின்மை கூறல், சோர்வின்மைமதித்தல், உயர்ச்சிகூறல், தன்றன்மைசாற்றல், துயரமாற்றல், உயர்வாட்டித்தத்தல், முதுமையினுமறவேனெனல், கைக்கிண்கூறல், மருத்துசொல் பெண்கல், கொஞ்சொடுகலந்தமைக்கூத்தல், கண்ணாற்றுகொங்கல், இன்பத்தனைவுரைத்தற் கிசையாமகூறல்.

ஆ (௪௪)

தலைவன்பாங்கன்முற்பகர்வன.

பாங்கனைக்கண்டென்கூறல், கைக்கிண்கொத்தமைகூறல், இயல்பமைத்தியம்பல், கண்டல்கண்டத்தல், குறிஞ்சுமயின்னவல், அடைபாணக்கூறல், அன்றெனமறத்தல், மாண் பாட்டிணாதல், கருத்தனவோர்த்தல், கையகூறல், கொல்லுகெதென்றல், உண்மைகூறியுலகை உருத்தல், பழமைபாணாட்டல், மருத்துவினாதல், உறையினுரைத்தல், இடையின்மை வித்தல், அவர்விருப்பல், அலர்கண்டெடுத்தல், மடல்கருதிக்கூறல், உடன்பாடுவினாதல், உடன்பாடுகூறியுலகித்தென்றல், இயக்கிஞ்சுமறரைத்தல், சோரையுணர்த்தல், பிறர் பாண்பாணத்தல், திதழ்த்தகைக்கூறல், தனிகலம்பயிதல், கவிழ்த்து சென்றமைக்கொங்கல்,

புன்னகைநடுவத்தல், நானலம்பயிதல், தவத்தினைப்புகழ்தல், சுவர்க்கம்விழையாமை, நித்தியின்மைகருதியங்கல், கலையாதிலியத்தல், சிற்றமுறைக்கிரங்கல், பொய்த்தாயில்வுகூறல், உடன்பாட்டுக்குறிப்புணர்தல், உடன்பாடினமைக்குறிப்புணர்தல் இரங்காமைக்கேங்கல், தன்னைப் பழித்தல்.

ஆ (௩௬)

தலைவன்பாங்கிழைப்பார்வன.

கண்ணெடுத்தமைகூறல், அன்றுகொலென்றல், நவின்மைவினாத்தல், பொறுப்புகூறல் கண்டுகளித்தமைகூறல், நன்றிமறவேனெனல், வலியின்மைகூறல், ஆற்றாமைகூறியுபாயம்வினாத்தல், தரம்போதாதோவென்றல், புண்ணியமும் புகழுங்கூறல், மணமறுத்தல், பருவம்வினாத்தல், பருவமுண்டெனல், பிழையாமைகூறல், பொய்மைகண்டிரங்கல், இடையூறுவினாத்தல், வஞ்சமுறுத்திக்கூறல், வெறுத்துக்கூறல், உரிமைவேண்டல் ஐயுற்றுவினாத்தல், வணங்குமாறுரைத்தல், கள்ளங்காட்டல், தன்னிலைதெரித்தல், அடிமைத்திறங்கூறல், இயல்பிடுத்துவினாத்தல், சொல்லிரத்தல், கூச்சந்தீர்க்குமாறுகூறல், கைம்மாறறியாமைகூறல், அருமைபாராட்டல், வாழ்த்திக்கூறல்.

ஆ (௩௭)

தலைவிதன்மை.

கண்ணினைந்தமைகூறல், கொங்கைப்பொலிவுகூறல், கண்ணெழுது புலம்பல், கொங்கைக்கறிவுணர்த்தல், இதழுடனியம்பல், கைநல்லங்கருதியேங்கல் மதியினைப்பழித்தல் கடலொடுபுலம்பல், செக்கரைச்சினத்தல், தென்றலைப்பழித்தல், குயிலொடுபயில்ல், அன்றிற்றொனிக்கிரங்கல், முத்தொடு மொழிதல், களபங்கழித்தல், பூவெறுப்புரைத்தல், மதனைப்பழித்தல், மதன்றொழில்வியத்தல், கார்கண்டுகலங்கல், பனிக்கொடுமைபகரல், வேளிற்பெருமைகூறல், காற்றினைக்கருதிக்கூறல், வண்டுவிடுதூது, கிள்ளவிடுதூது, அன்னம்விடுதூது, நாரைவிடுதூது, மேகவிடுதூது, நெஞ்சவிடுதூது, தூதபிழைத்தமைக்கிரங்கல், பழமொழிக்கயர்தல், குறிநினைந்தயர்கை, சருனங்கண்டுவத்தல், சருனங்கருதியேங்கல், தலைவன்நன்மைகருதிக்கூறல், வினைத்திறங்கூறல், மறவாமைக்கிரங்கல், நகைநினைத்திரங்கல், தலைவனைப்புகழ்தல், கனவைப்புகழ்தல், கனவைப்பழித்தல், வரவுநினைத்திரங்கல், சொன்னினைந்தயர்தல், தலைவன் பொருண்மேற்பிரிதற்கிசையாமைகூறல், பொருள்வயிற்பிரிந்ததலைவன்வராதலின் காரணங்கருதல், தலைவன்போர்விழைந்தமை கண்டு புலர்தல், போர்மேற்சென்றார் வருமுன்னிகழ்வது புகலல், தலைவன்போர்வெல்லா மாறுணர்தல், கருப்பக்குறிகண்டயர்தல், கருப்பங்கண்டுவத்தல், கருப்பவாதைக்கிரங்கல், மகப்பேற்று மகிழ்ச்சி, பாலனைப்பழித்தல், மனத்தேற்றங்கொள்ளல், பரத்தையர்க்கருதியேங்கல், பரத்தையர்க்கறுவல், தூதியுமறுத்தல், பாணனைப்பழித்தல், பாணனைப்புகழ்தல் விதிப்புகழ்ச்சி, தற்புகழ்ச்சி, அயற்பழிப்பு.

ஆ (௩௮)

தலைவிபாங்கிழைப்பார்வன.

மோகமுற்றமைமொழிதல், வருந்திக்கூறல், உடன்படுத்தல், உத்திவினாத்தல், தூது செல்லென்றிரத்தல், களிப்புஞ் சலிப்புங்கலந்துகூறல், தலைவன்சபாவங்கூறல், நானொடு பகர்தல், கவன்றுகூறல், வெறுப்புக்காட்டல், தன்மருளுணர்த்தல், வியந்துகூறல், அழுக்காறுகாட்டல், தூதிவந்தமைசொல்லல், கைகறைக்கிரங்கல், புதுமைகண்டிரைத்தல், உலவினாத்தல், மருத்திடுகூறல், நாட்சென்றமைக்கிரங்கல், கக்குறிப்புக்கழ்ச்சி, தலைவன் பிழைப்புரைத்தல், பெற்றமைப்புரைத்தல், சொற்றவாழைணர்த்தல், உலகிலின்பம் உரிமைக்காரணம்வினாவல், வஞ்சனைவிலக்கல், சின்னங்கூறல், தன்னிசையம்பல், இயல்வினாவல், அணித்திறம்வினாவல், தன்னிறைதெரித்தல், முன்னிலைப்புகழ்ச்சி.

ஆ (௩௯)

.. ஸ்ரீதேவியார் பிங்குனா.

உன்னதவழிப்பாட்டன், சமயங்குறி யுடன்படுத்தல், அச்சுறுத்தல், வீங்குதல்,
 பாம்புக்கடித்தல், தழுவல்வாழ்த்தல், அழிப்பாலொழிஞாயல், கனவாடல்வேண்டல்,
 கைகாட்டல்வண்டல், கைகாணிக்கதல், துணைபாம்பகர்தல், பிழைப்பொறுப்பிரத்தல்,
 துணைபாம்புதல், சொந்தவாழ்வல், புத்தித்துடன்படுத்தல், பறித்துடன்படுத்தல்,
 தாக்கவந்தல், அச்சப்படுத்தலாட்டல், சமயங்குட்பட்டல், சுரமின்மைக்கிரங்கல்
 பித்தத்தழித்தல், பின்வாடிவந்தல், பொய்யினோத்தயந்தல், பொய்யுடையங்கலவாமை
 வெண்பல், வயிற்சைகதல், விதினோத்திங்கல், மறவெலெனல், இன்பங்கைப்போ
 வெண்பல் பித்தத்தழித்தல், பாணியிக்குறைத்தல் பொய்யுடல்காட்டல், செட்டெடுத்தியம்
 பல் பொருட்கதல், எத்தமின்றெனல், எண்ணவெற்றமுமயாதெனல், சொற்பிறழ்ச்சி
 விஞாயல், தன்னைவெண்பல், பித்தத்திலுசயின்மைகதல், ஆணையறிவுறுத்தல், காலங்
 கழித்தல், மனசெப்பாருவரைத்தல், குறைபொருதியம்பல், கைக்கலம்பகர்தல், மெய்,
 கைம்பகர்தல், கைப்புங்கதல், தன்னமைபகர்தல், தன்னோத்தாழ்த்தித்தலைவனையுயர்த்தல்,
 தன்னையுயர்த்தித்தலைவனோத்தாழ்த்தல், கண்ணங்கண்ணோத்தல், திருத்திகுதல், நிட்டுரம்
 கைக்கல், பெரியதகங்கிச்சியுறவொற்றத்திரங்கல்.

தலைவிபாங்குக் கழிப்பதரிவன.

[illegible]

பாங்குள் றன் லம்.

தலைவியைப்புகுத்தல், தலைவனைப்புகுத்தல், தலைவனைப்பழித்தல், தலைவியைப்பழித்தல், தலைவியைப்புகுத்தல், தலைவியைப்பழித்தல், முறைபுணர்ந்துவந்தல், இசைவுணர்ந்திடல், தலைவன்மனமிடங்கொடுத்தல், தலைவன்வாஞ்சையளவறிந்திரங்கல், தலைவன் கொடுப்புணர்ந்திரங்கல், தலைவியைக்கூறியிடத்தல், கொடுத்தன்மைகூறல், வஞ்சகன் குணத்தின்புகழுணர்ந்துவந்தல், ஓய்க்கனிந்துநடாமெனல்.

ஆட (கடு)

பா. மதன்தலைவர் அன்பு நற்பகர்வன.

தலைவியைப்பண்டையகடல், தெருவியப்பகர்தல், தன்றயங்கடல், துணைவரெனென்
தல், பகலின்மைலியத்தல், மடறுத்தற்றித்தல், அமைவமெழுதல்கிதெனல், வியந்
துவாய்குதல், உண்மையின்மைபுரையெனல், தன்னுணர்ச்சிகடல், தருதியின்மைபெடுத்
துக்கடல், கொந்தகைவியைவல், தலைவியருட்பான்மைலினைவல், துதியுடனெத்துக்கடல்,
மென் டறுத்தற்காடுகுதென்தல், தலைவிய்ருடர்ச்சிகண்டியம்பல், ஆ (சகா)

பாங்கன் ஹெலிபைட்ர்பகீவன.

தலைவனாத்தலைவிக்குணர்த்தல், ஒத்துணங்குதல், தலைவனுயர்ச்சிகூறல், பெறு
வாய்ப்புதல், செந்தமிழ்தல், தலைவனுக்குநிப்பணர்த்தல், ஐயங்கிர்த்தல், மறுமொழி
வதல், பொதுவழிபதற்றல், கண்டபடிணர்த்தல், தன்புரிக் கல், கிணந்தகாதென்றல்,
பொய்மறவிற்குரைத்தல். தலைவனாத்தலைவனென்றெய்தை, தலைவன்செய்தைகவிலக்கரி
தென்றல், தலைவனாப்பிடமுள்ளதொழிபெய்தல்.

பாங்கன்பாங்கிழற்பகர்வன.

சந்திப்புவிதத்தல், உயர்ச்சிவினாவல், பொருத்தங்கூறல், குறிப்பறிவித்தல், ஒருமை பாராட்டல், அறிந்தபட்டுசாவல், பின்னிப்புகூறத்தல், உலியின்மைகருதிக்கூறல், தலைவியைத்தாழ்த்திக்கூறல், தன்னையுயர்த்திக்கூறல், வெட்குறப்பகர்தல், உறவளவுசாவல், திகைப்பறல்வினாவல், கட்புருதென்றல்.

ஆ (௧௪)

பாங்கிதன்மை.

தலைவிபுலப்புமறியப்பல், தலைவினாமல்கண்டிரங்கல், கண்டுளம்வருந்தல், தலைவன் மீது நிட்டுங்கூறல், ஏசல்கண்டிரங்கல், சுரம்போக்குவிளப்பல், நற்றயிரங்கல், நுயிற் காரணங்கூறல், நுயிலன்றசோகமெனல், வெறிவிலங்கல், வெறியாட்டால் விபீதமுண்டெனல், தலைவினையுயர்த்திப்பிறரைத்தாழ்த்தல், பருவங்கண்டிரங்கல், மாலையாதோவெனல் பிரமையைப்பெருமையென்கை.

ஆ (௧௫)

பாங்கிதலைவிழற்பகர்வன.

புதுமைகூறல், பயலின்மைகூட்டல், தெற்றல், நுத்திரமாகாதெனல், பேரவா நீக்கல், ஏக்கங்கண்டிரங்கல், தலைவன்வேட்கைகூறல், செல்லனன்றென்கை, தவஞ் செய்வனல், புத்திகூறல், யல்துவருங்காலென்றல், கேட்டமையுணர்த்தல், என்செய்தாயெனல், குறைவருமானகூறல், தருக்கூட்டல், மகிழ்வறவாழ்த்தல்.

ஆ (௧௬)

பாங்கி தலைவன்முற்பகர்வன.

மணமெடுத்துரைத்தல், பருவங்காட்டல், இனையுரைத்திரத்தல், ஒய்லட்டிக்கூறல் முற்றும்பொய்யன்றெனல், தழுவியந்துரைத்தல், வயிற்றினைப்புகழ்தல், அடைக்கலங்கூறல், நெறியெடுத்தியம்பல், உய்வதெவ்வண்ணமெனல், நினைத்திலாயென்றல், முரசொலிவினாவல், சங்காழியிரத்தல், மாலிகைவேண்டல், விலகாமையேண்டல், மகணலம்பகர்தல், வருநாள்வினாவல், ஏமாற்றெண்ணுதெனல், கோதிலாடென்றல், மகன்பேறுவியத்தல், கரையேற்றம்வினாவல், உணர்வொடுமாழ்கல், ஒப்புக்கேட்டல், ஏழைக்கிதஞ் சொல்வதெனெனல், அலுப்பொடுகினத்தல், உறத்திக்கூறல், இகழ்ச்சிகண்டிரங்கல், புணர்ப்புகாரென்றல், இழிவுணக்கென்றல், நீசமொழிவீழைதல், உடன்பவவழைத்தல், மகவாசைகூட்டல், தன்ருடர்ப்பொழித்தல்.

ஆ (௧௭)

பாங்கி பாங்கன்முற்கூறுவன.

பழித்தலிற்புகழ்தல், தலைவனைக்குறிப்பிற்றழ்த்திக்கூறல், தலைவனிரக்கமிலானென்றல், தலைவனிலையானென்றல், ஒத்துரையென்றல், சிறப்பார்தென்றல், தன்னுடன்பொர்த்துப்புகழ்தல், தாங்காமையகூறல், செய்திவினாவல், கண்டிரப்புகழ்தல் குறையின்மைகூறல்.

ஆ (௧௮)

நுற்பயன்

முற்றிற்று.

குருபாதமேகதி.

௨
குருவேதுணை.

திருச்செந்திற்கோவையின் பகுதி அட்டவணை.

வரிசை.	விவரம்.	பக்கம்.	கவி.
	பாயிரம்.	க	ச
க	தலைவன்வாய்பாடு.	௨	௨௭
௨	தலைவன்றலைவி முற்பகர்தல்.	௬	௪௪
௩	தலைவன் பாங்கன் முற்பகர்வன	௧௨	௩௯
௪	தலைவன்பாங்கிமுன்னிலையிற் பகர்வன.	௧௮	௩௦
௫	தலைவிதன்மை	௨௨	௬௦
௬	தலைவிபாங்கி முற்பகர்வன.	௩௧	௩௨
௭	தலைவிதலைவன் முற்பகர்வன.	௩௫	௫௨
௮	தலைவிபாங்கன் முற்பகர்வன.	௪௩	௧௬
௯	பாங்கன்றன்மை	௪௫	௧௫
௧௦	பாங்கன்றலைவன் முற்பகர்வன.	௪௮	௧௬
௧௧	பாங்கன்றலைவி முற்பகர்வன.	௫௦	௧௬
௧௨	பாங்கன்பாங்கி முற்பகர்வன.	௫௨	௧௪
௧௩	பாங்கிதன்மை.	௫௫	௧௫
௧௪	பாங்கிதலைவி முற்பகர்வன.	௫௭	௧௬
௧௫	பாங்கிதலைவன் முற்பகர்வன	௫௯	௩௩
௧௬	பாங்கிபாங்கன் முற்கூறுவன.	௬௪	௧௧
	நூற்பயன்.	௬௬	௧
			௪௪௧

குருபாதமேகதி

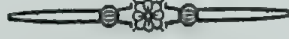

உ

முருகக்கடவுளை.

திருச்செந்திற்கோவை.

பாயிரம்

விநாயகர் துதி.

வேண்டுகையாவு மடியார்பெற்றுய்ய விரைந்துதவி
யாண்டுகையாதல் வின்பத்திலாழ்த்து மருட்செந்திலான்
பூண்டுகைக்குஞ்சிகி மேற்றோன்றுங்கோவைப் பொருள்விரிக்கத்
தூண்டுகைக்குஞ்சர மொன்றுமுன்னின்று துணைச்செய்யுமே. (க)

சரசுவதி துதி.

மின்னோடுறமும்வை வேற்செந்திலானருள் வேட்டுமுன்னஞ்
சொன்னோர் வழியி லகப்பொருட்கோவை சொலத்துணிபு
முன்னோர்விதந்தெரித் தானந்தவாறு முடிப்பதனுக்
கென்னோடு துணை யாவாய்வெண்டாமரை யேந்திழையே. (உ)

செந்திலாதிபன்றுதி.

இன்பக்கடலின் றுறைகோடியென்னு மியல்பறியாத்
தூன்பக்கவிஞர்க்குந் தொந்தங்கருகிமுன் றோய்ந்தகன்
மின்பக்கலெய்த மடலூர்வரென்கின்ற வீணருக்கு
மென்பக்குவத்தமி ழாமோசெந்தூரி விருப்பவனே. (ங)

சுதந்தரபூகப் புலவோர்க்குமுத்தமத் தொண்டருக்கும்
பதந்தரவல்லநின் மேற்றமிழ்க்கோவை பகரலுற்றே
னிதந்தரரூமிழ் தேயென்னவோங்கு மியல்பளித்தா
ணிதந்தரங்க்கட லார்க்குஞ்செந்தூரிடை நின்றவனே. (ச)

பாயிர முற்றிற்று.

நூ ல்.

தலைவன் வாய்பாடு.

காண்டல்.

சிரீபூத்தசெந்திற் குகனருவான்முழுத் திங்கவொன்றுங்
கூர்பூத்தவேலோண் பெங்குன்றிரண்டுங் குமுதமொன்று
மேர்பூத்தகார்த விரண்டுங்கமல மிரண்டுங்கொண்டு
கார்பூத்தசந்தன வெற்படுகொன்று கவின்றந்ததே.

(க)

ஐ யு ற ல்.

முக்கண்ணர்பாகத் துமைமீயாமூர்தின் மொய்குழலோ
வக்கரருபம தாவிதிராவி லமர்ந்தவளோ
திக்கடங்கப்புக முஞ்சகியாதிய தெய்வமின்னோ
மிக்கசெந்தூர்க்குகன் தன்னருளோவிர்த மெல்லியலே.

(உ)

தே ற் ற ம்.

கண்ணிமைக்கின்றன கானிலந்தையந்தன கார்முழவி
லண்ணியதார்மலர் வாடினவேர்வை யரும்பினவால்
விண்ணினனல்லன் கியன்செந்தில்வாழ்குகன் மெய்யருளான்
மண்ணி னடையென்னிமித் தம்பிறந்தாளிந்த மாதரசே.

(ஈ)

நெஞ்சோடுகிளத்தல்.

மின்போலும்வேலுடைச் செந்தூர்ப்பிரான்சந்த வெற்பருகிற்
பொன்போலிற்றிழைப் புவைதன்புண்முலைப் போகம்விழைந்
தென்போடுலு முருகத்தளருமென் னெழைநெஞ்சே
யன்போடவளிகைந் தாலன்றியுய்வ தரிதரிதே.

(ச)

மதன்றெழிற்கிரங்கல்.

புண்ணிப்பொழின்மவி செந்தூரன்சந்தப் பொருப்பருகி
லெண்ணத்தொடர்ந்து மலரெய்தமார னெனக்குமய
நண்ணக்கொடுத்தவன் மீதெய்திலானவன் றுணையிடை
முண்ணத்திறமை யிவட்கியலாமென முன்னலுற்றே.

(ரு)

பிரமணப்பறித்தல்.

கொம்புறழ்கொக்கைகல் லாரநெஞ்சில்வஞ்சகக் கொள்கையைபுந்
தெம்புறமாடவ ருட்சகியாமயற் றிமையையும்
பம்புறவைத்தனம பாற்செந்தில்வாழயிற் பண்ணவன்முன்
னப்பயன்றன்னை நான்குநுக்குட்டி யனாதகுமே.

(க)

விழிவலிகூறல்

வல்லான்மைச்சுலங் கயிறேந்திச்சென்று வதைக்குமன்
கொல்லாமற்கொல்லும் வகையறியான்கொல்லல் கொன்றெழுப்ப
லெல்லாமிருந்த படியேசெயுஞ்செந்தி லெந்தைவெற்பின்
மல்லாருங்கொங்கை மயில்பொலுஞ்செய்யிழை மைவிழியே. (எ)

பார்வைக்கிரங்கல்.

கூராரும்வேற்படை யாற்கொடுஞ்சுரனைக் கொன்றவன்வா
மேராருஞ்செந்தி னகர்ச்சந்தமால்வரை யேந்திழையான்
பாராதவேளையிற் பார்த்துக்கவிழ்கின்ற பண்பைவிட்டு
நேராகப் பார்த்திடும் போதெனைப்பார்க்க நினைத்திலளே. (அ)

அணுகற்கஞ்சுறல்.

வடுத்தாங்கிவாரியி னுடையெழுந்தபொய்ம் மாப்படவேல்
விடுத்தான்விளங்குசெந் தூர்ச்சந்தமால்வரை மேவுமின்னாள்
கொடுத்தான்மயன்மிகக் கொண்டேனவளிடங் கொஞ்சிமெல்ல
வடுத்தாலென்சொல்வள்கொல் லோவென்றெனாவி யலைகின்றதே. (சு)

குறிப்பறிந்துவக்கை.

மதனனுநாணெழிற் செவ்வேள் செந்தூர்ச்சந்த மால்வரையிற்
சதமகனாகிய ருள்ளங்கவருமித் தையனல்லா
ளிதழுதுக்கித்தலை சற்றசைக்கின்றபண் பெண்ணையவள்
பதமலர்க்காம்பணி செய்கின்றவாழ்விற் பதிக்கவென்றே. (சு)

நாணிக்கண்புதைத்தல்.

சற்குருவாவரு செந்தூர்க்குமான் றடஞ்சிலம்பி
னிற்சுமின்னன்னநன் னேரிழையாளென்னை நேரிற்கண்டு
பொற்குடத்தைத்திறந் தாலாலந்தன்னைப் புதைத்துக்கொண்டா
ணற்குரியீடுதென நானுவப்பெய்தவி னண்ணலுற்றே. (கக)

நாண்வியந்துரைத்தல்.

வேணிக்கடுக்கைப் பிரான்மைந்தன்செந்தில் விசாகன்வெற்பி
லாணிக்கனக மணிப்பூண்மின்னாளை யடுத்திறைஞ்சிக்
காணிக்கையாயெனைத் தந்தேனென்றேனது கண்டுமன
நாணிக்கவிழ்ந்துசற் றேதிரிந்தாளதென் னைற்றவமே. (கஉ)

மடனறிந்துவத்தல்.

படங்கொண்டபாம்பணிப் பச்சைமயூரப் பரிக்குமா
னடங்கொண்டசெந்தி னகர்ச்சந்தவெற்பின் னானெருங்குந்
திடங்கொண்டசீர்கண்டு னன்றையெனைத்தனி செய்ததென்றான்
மடங்கொண்டநெஞ்சினன் மாலறிந்தேன்றுயர் மாறியதே. (கஉ)

அச்சக்குறியறிதல்.

கொற்றிநியுருந் நிருச்செத்தில்வேலன் சிலம்பகத்து
நஞ்நினுந் தீகவ ரமுநினுந்தோயந்தகன் னுரியினைக்
கொற்றியனைக நயங்கூறிமெல்லெனக் கிட்டித்தொட்டே
னஞ்நினான்வேர்வை நுதலாடுமுத்தொத் தரும்பியதே. (கச)

பயிற்பேடுத் தோதல்.

புள்ளிமயூரப் பரியூர்செந்தூரன் பொருப்பிடத்துக்
கள்ளியென்மோகத்தி லென்மடங்காகிய காதலுள்ளத்
துள்ளிருக்கின்றது நோன்றவொட்டாமலொட் டாரமிட்டா
ளள்ளியென்மார்பத் தனைத்தேனுடனுவப் பாகினளே. (கரு)

வண்டோச்சல்.

தேவியத்தூயிர் செந்தூரன்சந்தச் சிலம்பிடத்துக்
காளினில்வாவியிற் பூவுண்டுதேனுண்டு கைக்களிற்றின்
பேவியமும்மத நிருண்டுபோமினில் மின்னைகப்
பூவிலுந் தீர்வண்டு காலரிடைபாரம் பொறுக்கரிதே. (கக)

கலவிமகிழ்தல்.

சித்தர்குழாம்புகழ் செந்தூர்க்குமான் சிலம்பிடத்திற்
பைத்தவராவூற முல்குன்மின்னுண்முலைப் பாரந்தொட்டுப்
புத்தமிழ்தன்ன விதமுண்டுகொஞ்சிப் பொருவில்லகுண்
முத்தமிட்டின்பமுற் றேனும்பர்மாதரு மோகிக்கவே. (கௌ)

கோங்கைத்திறங்குறல்.

அங்கைவைவேலுடைச் செந்தூர்க்குமர் எண்ணிவரையின்
மங்கைநல்லாளினம் பான்மைகருதி மகிழ்ந்தனைந்தேன்
வெங்கையிருப துடையாணைமுட்டிய வேழமொல்கக்
கோங்கையினற்பொரு தான்பிழைத்தேன்விதிக் கூறுகொண்டே. (கஅ)

சுவைநலஞ்சொல்லல்.

செக்கச்சுவந்த குகவேடன்செந்திற் நிருச்சிலம்பிற்
றக்கச்சதுமறை வல்லானந்நாளிலென் றன்னிமித்தஞ்
சக்கரைமுக்கனி பாகடுபாலமு தத்தமிழ்ச்சீ
ரொக்கப்பினைசந்துசெய் தானேவிப்பாவை யுடம்பினையே. (கக)

இன்பநலங்குறல்.

கந்தாவெனத்துதிப் பார்மலிசெந்திற் கடவுளது
சந்தாசலப்பெருஞ் சாஸிற்பேதை தருஞ்சகமு
மைந்தாறெட்டுப்பதி னைந்தொன்றுமுன்றெனு மக்காங்கள்
சிந்தாருலத்தவித் துத்தருபேரின்பச் சிருமொன்றே. (உ௦)

மாதுலன்மாமியைப்பழிச்சல்,
ஆறாநனத்தவன் செந்தூர்க்குமர னணிவரையின்
மாறாதவின்பர் தருவானைப்பெற்று வளர்த்தவர்கள்
பேறாயிரம்பெற்று வாணோரும்போற்றும் பெருமையெய்தி
தூறாண்டும்வாழ்வுற வேண்டுஞ்சற்றேனு நடைக்கமற்றே. (உக)

காமன்வலியுறுத்தல்.

காமனைச்செங்கனற் கண்ணுலெரித்த கடவுளுக்கு
மாமறைத்தாரகஞ் சொன்னசெந்தூரனும் வள்ளிமுன்போய்க்
கோமளக்கொங்கை மயிலேயென்றேத்திக் குனிந்ததுண்டே
வியாமதர்க்கண்கொள்ளு மிப்பேதைக்காட்பட லென்னியனே. (உஉ)

மனவலிகருதியேங்கல்.

மலயக்கிரியில் வருமரமாதர்தம் வாள்பொருகட்
கலகத்தினுமயங் காதவென்சிற்தை கடவுளர்தந்
திலகத்துயர்ந்தசெந் தூர்க்குகன்வெற்பிற் றிகழ்மணிதக்
குலமைக்குமுன்மட வாண்மையல்வாரி குளிக்கின்றதே. (உங.)

ஒருமைகண்வேத்தல்.

வயிரம்புனைந்ததின் டோளானைத்தேவரை வாழவைக்கு
மயிலொன்றியதடங் கையான்செந்தூர னணிவரையின்
மயிலென்றசாய லுடையாட்குமென்றற்கு மன்னியவா
ருயிரொன்றுடவிரண் டாகியவண்மை யுரைக்கரிதே. (உச)

உரித்தேத்தோதல்.

கயமுர்வலாரி சசியைவிட்டாலுங் கமலமல
ரபனாகியர்கலை மின்னாகியரை யயத்திடினும்
வியனார்செந்தூர்க்குகன் வெற்பிடைவாமும் விளங்கிழைதன்
னயமாதியவற்றை நண்ணுதிராநென்ற னன்னெஞ்சமே, (உரு)

நடைநலம்பயிறல்.

சங்கரதேகிகச் சண்முகன்செந்திற் றடவரையாள்
சிங்கந்தளர்வுற வேழங்குலுங்கச் சிலமலர்கொள்
பங்கயம்பூப்ப விரண்டுசலாடப் பவளநிறத்
தங்கமடம்பெயர்த் தாளென்றனாவி யலமந்ததே. (உச)

மோழிநலம்புனைதல்.

ஆனாகியாமொரு மூன்றாகியப்புறத் தப்புறமா
மாணாருஞ்சண்முகப் பெம்மாந்செந்தூர்ச்சந்த மால்வரையாள்
கோணைதொல்லமு துண்ணாதவுணரைக் கூட்டிக்கொண்டு
வீணாகப்பாற்கட லைக்கடைந்தாரன்று வின்னவரே, (உஎ)

தலைவன் றலைவிமுற் பகர்தல்.

புனைந்துரைவிளம்பல்.

வன்கனகத்தனி வேற்செந்திலான்சந்த மால்வரையின்
பெண்கள்கிராமணி பின்முதந்தாக்கம் பெறக்கமல
மொண்காவெய்யவன் முன்விரிந்தம்பிடை யுற்றுவிெள்ளைத்
தன்கதிர்முற்குவிற் தோவாவருளமத் தவஞ்செய்ததே. (உஅ)

பொய்பகர்ந்ததேத்தல்.

கயிலைக்கடவுள் புதல்வன்செந்தூர்வளர் கந்தனங்கை
யாழிலைப்பொரும்கிழி யாரணங்கேமல ரம்புயமோர்
மயிலைத்துளைக்கவின் நெய்தலிடீடேனிங்கு வந்ததுண்டோ
குயிலைப்பழித்தசெய் வாய்கிறந்தோர்மொழி கூறுகியே. (உக)

இடனிரந்துநிற்றல்.

நன்னெஞ்சர் வாழ்கிருச் சென்னூரிற் சண்முக நாதன்வெற்பிற்
பொன்னெஞ்சு மேனிப் புணர்முலையாயிது பொய்யலரீ
பென்னெஞ்சி லுற்றனை யானுமவ் வண்ண மிருப்பதனுக்
குன்னெஞ்சிற் சற்றிடந் தந்தாளவேண்டு முரிமைவைத்தே. (உ௦)

இரங்குமாறியம்பல்.

நற்றேருலாவு மறகார்செந்தூர னனிர்வரையிற்
பொற்றேசிலங்குடற் பூவைபன்னீருங்கட் போற்றியென்னை
விற்றென்குற்றேவன் மிகச் செய்குவேனொரு வேலையிடச்
சற்றேனுமுள்ள மிரங்குகிரிது தர்மமன்றே. (ருக)

தன்றிறங்கூறல்.

தனிவேலன் செந்திற் றடவரைமீதொரு சற்றிரங்கிற்
கலிவாயிதமுண் டிறகத்தழுவிக் கடித்துமுத்திப்
பனிமால்வரைநிகர் கொங்கைநெருடிப் பகமளைந்து
குனிவார்கிலைமத னுடல்செய்வேனடி கோமளமே. (ருஉ)

வலிதனைதற்கிரங்கல்.

கொன்றைச்சடைத்தம்பி ரான்மைந்தன் செந்திற் குமான்வெற்பி
லின்றைக்கெனையறி யார்போலகின்றனை யாதினுக்கோ
வன்றைக்கொருதர நீயேவலிதி ல்ணைந்தகக
மென்றைக்கனிபடி யேனடைவேனடி யெந்திழையே. (ரு௩)

நிச்சயங்கூறல்.

பைந்தோகையுச்செந்தி லான்சந்தவெற்பிற் பனிமொழியே
சந்தோடமாயொரு சொல்லுஞ்சொல்லாதெனைத் தள்ளிவிட்டால்
வெந்தோட முன்றனக் கெய்துமதன்றியு மேதினியோ
ரந்தோவெனமட லுந்தேனுமுன்னை யனைவதுண்டே, (ரு௪)

அடைக்கலம்பகர்தல்.

செங்கதிர்வேற்படைச் சேந்தன்செந்தூரிற் சிலம்பினுக்கோர்
மக்களமாவரு மங்கைநல்லாய்முழு வஞ்சஞ்செய்யேல்
பங்கயமாப்பிண்டி முல்லைகுவிளைப் பனிமலரா
மைங்கனைமாரனாக் கஞ்சியநானான் னடைக்கலமே.

(௩௫)

துகிற்சோர்வுகூறல்.

சேயெனச்சற்குரு வென்னச்சிவன்பகர் சேந்தன்செந்தின்
மேயெம்மையாளும் பிரான்சந்தவெற்பில் விளங்குமின்னே
நீயென்னைப்பார்த்திலை நின்கொங்கைமென்றுகி னீக்கியுன்றன்
றூயெனப்பார்த்து மறைந்ததென்னாவி தவிக்கின்றதே.

(௩௬)

கைத்தொழிற்கிளத்தல்.

அங்கைவைவேற்குகன் செந்தூரிற்சந்தவெற் பாயிழைநின்
கொங்கையைக்கண்டு மகிழ்வொட்டாதணி கோலவளைச்
செங்கைசெய்கின்றத னுன்மெலிந்தேனருள் செய்தனையேற்
சங்கையற்றன்னவை மார்போடமுந்தத் தழுவுமன்றே.

(௩௭)

அலந்தமைதேரித்தல்.

வலந்தாங்கும்வேலுடைச் செந்தூரன் சந்த வரைத்தலத்திற்
பொலந்தோய்ந்தபூண்முலைப் பூவைநல்லாய்தொய்யில் பூத்தமென்றோள்
கலந்தார்வமெய்திக் கனியிதழுண்டு களிப்பதனாக்
கலந்தேனந்தோவறி யாயோவிரங்கிரங் கன்புவைத்தே.

(௩௮)

நிலைகண்டிரங்கல்.

கற்கும்புலவர் களிகூர்செந்தூர்வளர் கந்தன்வெற்பிற்
பொற்கும்பநேர்முலைப் பாரஞ் சுமந்து புனியிடத்தி
னிற்றுகின்றநின்னடி யென்றலைமேற்சற்று நேரமுற்றா
லெற்கின்பமெய்து மிதுபாவமோசொல் விளங்குயிலே.

(௩௯)

பொருள் வயிற்பிரிவுணர்த்தல்.

தெருள்பாண்டரங்கன்முன் னுட்டந்தசெந்திற் சிறுவனுண்மை
யருள்வாஞ்சையுற்றவ ரிற்சிலர்தாழு மவாவுகின்ற
பொருள்வேண்டிப்போய்வரல் வேட்டேனின்னெஞ்சைப் புழுக்கிகையே
விருள்கூத்தலம்பிடி போல்வினையாடு மெழிற்றிருவே

(௪௦)

போர்வயிற்பிரிவுணர்த்தல்.

சீரேறுஞ்செந்தி னகராளும்வேலன் றிருச்சிலம்பிற்
காரேறுமென்குழற் கன்னிநல்லாய்கடற் கண்கலங்கேல்
போரேறனையவொன் னாச்சிலருநிற் புருந்துழக்கி
மாரேறுமாண்மை யுடன்றிதைகொண்டு வருமட்டுமே.

(௪௧)

துறவரைப்பறித்தல்.

வல்லிற்கரத்தர் பலர்போற், றஞ்செந்தில் வரதன்வெற்பிற்
செல்விக்குநேரெழிற் சேயிழைக்கின் நிரண்முலைசெய்
மல்லித்தையக்கனி வாய்த்தேகலைக்கண்ணும் வாழ்வறியார்
கல்லிப்பயனார் நவப்பெறுமேலெனக் காண்பவரே. (சஉ)

ஊருறவுபேர்வினாவல்.

அரேயந்தசென்னிப் பிரான்மைந்தன் செந்தி ஸறுமுகவன்
சிரேயந்தசந்தன வெற்புடென்கண்முற் நிகழன்னமே
பூரே, ஹனங்கிங் குறவேதுன்றாய்தந்தை யுன்றற்கிட்ட
பேபேதுசொல்லனுப் போலென்றன்மீது பிரியம்வைத்தே. (சஉ)

தன்பதியுணர்த்தல்.

மந்தரக்கொங்கை மயிலேசெந்தாமரை வாழன்னமே
கந்தரக்கோகில மேயென்றனூரினைச் சொல்லிடக்கேள்
சந்தன்னைவ நிலற்படை யொன்றேந்திக்காக்குங் கவினுடைத்தாய்ச்
செந்தமிழ்ச்சந்தன வெற்போடொளிருந் திருச்செந்திலே. (சச)

மணங்கருதிவினாதல்.

மன்றந்தொறுப்புதழ் செந்தூரன்சந்தன மால்வரையின்
மின்றங் கல்போற், நிகழ் மெல்லநல்லாயுன்னை வேறெருவர்க்
குன்றந்தையாந்லக் வுன்னிலவ்வாற்றிற்கு மொப்புவையோ
வென்றன்புணர்ப்புரைப் பாயோவென்றேங்கிய தென்மனமே. (சரு)

கருத்துவினாதல்.

பொன்னூர்ப்புத்தேளிரைக் காத்செந்தூரன் பொருப்பிடத்திற்
றென்னுரனெர்விழிச் சிற்றன்னமேமலர்ச் செந்திருவே
பென்னுர்க்கென்றோடுமின் னேவந்துவாழ்தற் கிசைகின்றதோ
வுன்னுர்க்கெனவாச் சொல்கின்றதோவுன்ற னுட்கருத்தே (சக)

விழைவுரையென்கை.

பாரணங்கிள்முகம் போன்றசெந்தூரன் பனிவரையின்
வாரணங்கண்ட முலைபாற்பொருதென் மனங்கவரு
மாரணங்கேள் னவாவையின்னோதிடி. லிந்தருவா
மூரணங்கார்க்கி தானுலுமிருவ னுண்மைமீதே. (சஎ)

ஊடல்கண்டிரங்கல்.

புடிக்கொண்டாடுநர்க் கேற்றசெந்தூரன் பருப்பதத்தி
ஐடிக்கொண்டாண்ட னின்னின்னையுன்னை கம்புமென்பா
றுடிக்கொண்டாய்ந் டுடத்தேனிவ்வுடலி லுற்றபயன்
கடிக்கொண்டாலல்ல வேவென்றுதூல்பல கூறினவே. (சஅ)

வேறுப்புவினக்கல்.

மறுத்தவிர்திகழ் செந்தூரன்சந்தன் மால்வரையிற்
கறுத்தமென்குந்தலங் கன்னிரல்லாய்தருங் காதன்மிகப்
பொறுத்தலமந்தனன் கண்டாயெனையொரு புல்லனென
வெறுத்துவிடேல்வெறுத் தாலெனதாருயிர் விண்புகுமே. (சுசு)

இடமணித்தென்றல்.

பூணகும்பக் குடநேர்பொற்பூண்முலைப் பூவைநல்லாய்
காரமர்பூம்பொழி லொன்றுகண்டாயரைக் காதஞ்சென்றால்
விரவைவேலன் புகழ்சேர்செந்தூரும் விரிகடலங்
கூறிவார்தொழுங் கோயிலுஞ்சந்தனக் குன்றமுமே. (சுசு)

வேழங்கண்டயார்ந்தமைவிலக்கல்.

காழரைப்பாதபஞ் சூழ்சந்தவெற்புடைக் கந்தன்செந்தூர்
வாழவைக்கின்ற நலத்தினதேவரை மானவரும்
வேழமென்செய்யுநின் கண்போற்றிகழென்கை வேலுளது
வீழுவெல்வேனடுத் தாலஞ்சிடேவிள மெல்லியலே. (சுசு)

கள்வர்பயநீக்கல்

வெள்வனச்சேவலங் கையான்செந்தூரன் வியன்கிரியிற்
புள்வருக்கம்பல பூண்டபொன்னெமதன் போர்விலக்கி
யுள்வரிதாமின்ப மீந்தாயந்நன்றி யுளத்துளதாற்
கள்வருக்கஞ்சவி டேன்விறற்றேளுண்டு காப்பதற்கே. (சுசு)

உறையுழிக்கிரங்கல்.

நீடும்புனல்வளஞ் சேர்செந்திலெந்தை நெடுங்கிரியி
லாடுங்கலாப மயில்போற்குலாவு மருட்கன்னியே
வீடுங்கனக மணிமேடையாதியும் விட்டுவெட்சிக்
காடும்புனமு மிடமாகக்கொண்டதென் காரணமே. (சுசு)

வேளைவினாத்தல்.

செய்துவர்க்குன்றன்ன செந்தூரன்சந்தச் சிலம்பிடைவா
ழாய்துகிற்கோமள மேயன்னமேயென தாருயிரே
நீதுயிலாதென் வரவேகருதுநன் னேரமுநின்
றாய்துயில்வேளையுஞ் சொல்லிவைத்தானந் தமக்குநன்றே. (சுசு)

இடன்வினாத்தல்.

பாவியர்காணருஞ் செந்தூர்க்குமான் பருப்பதத்திற்
காவியங்கண்மயி லேயுனதாசைக் கடற்கடவேன்
வாவியின்பாங்கர் வரவோதண்ணோலை வயின்வரவோ
நீவிரும்புங்குழற் பால்வரவோவெது நின்னிசைவே, (சுசு)

அவாமிகைகூறல்.

நின்னாசையற்றவ ருந்தொழுஞ்செந்திற் பிரான்சிலம்பிற்
றன்னாசையமறைத் தென்னாசைகாணுந் தகையணங்கே
நின்னாசையெபெரி தீயாதபாதகர் நெஞ்சுகத்துப்
பொன்னாசையுஞ்சிறி தேயென்னலாமிது பொய்யல்லவே.

(௫௬)

இரவுபகனமக்கேதேன்றல்.

கொல்லுந்தொழிலுடை யார்க்கிரங்காத குணங்கொளுஞ்சேய்
புல்லுந்திருச்செந்தின் மாநகர்ச்சந்தப் பொருப்பின் மின்னே
மல்லுண்டதோண்மதன் போர்க்களத்தேயெகிர் வாய்த்தநமக்
கல்லும்பகலுமுண் டோவுளத்தூடுகன் காய்ந்துரையே.

(௫௭)

கடுத்துக்கூறல்.

கோலாகலத்திருச் சந்தக்கவிதை கொழிப்பவர்தம்
பாலாடுஞ்செந்தி னகர்க்குமரோசன் பருப்பதத்தி
லாலாலமன்னதின் கட்பார்வையெய்தி யளவுபடா
மாலானவென்றற் கிரங்காததேனடி வன்னெஞ்சியே.

(௫௮)

சினந்தலிர்த்தல்.

மெய்தேறுவார்க்கெளி யான்றிருச்செந்தில் விசாகன்வெற்றிற்
வைதே யுமாரன் களத்தேயெகிர்ந்து கணிகண்மிக
வெய்தேங்கவிட்டவப் போதும்பணிந்துன்னே யேத்தல்விட்டு
வைத்தினனச்கினங் கொண்டாலுந்திர்த்தருண் மாதரசே.

(௫௯)

முடிவின்மைகூறல்.

தாமக்கடம்பணி செந்தூரன்சந்தத் தடஞ்சிலம்பி
னேமக்கணதனத் தேந்திழையெயுன்னை யெண்ணியெண்ணிப்
போமக்கணந்தொறு டெட்டுயிர்த்தின்பம் புனார்த்துழலுங்
காமக்கடற்கரை காணாதென்னெஞ்சங் கலங்கியதே.

(௬௦)

சோர்வின்மைமதித்தல்.

தொண்டுண்டபான்மையர் காணுஞ்செந்தூர்க்குகன் றெல்கிரியிற்
பண்டுண்டுன்னது பாற்றேக்குமின்பப் பயனினிமேற்
றண்டுண்டகையின ராம்போதுந்தித்திப்பைத் தான்றருமோ
வண்டுண்டபூங்குமுன் மாமயில்போலுமடக்கொடியே.

(௬௧)

உயர்ச்சிகூறல்.

நறவாருஞ்செச்சையந் தார்ச்செந்தினுயக னற்சிலம்பிற்
பிறவாமையெவண்டித் தவமேழுமல்கின்ற பெற்றியுறுந்
துறவான்தாமுநின் னின்பசல்லாபத் துறைசொல்வரோன்
பறவாமையெவனை தோமுருந்தோடுந் வாணகையே.

(௬௨)

தன்றன்மைசாற்றல்.

கஞ்சனைக்குட்டி யுயிர்யாவுஞ்சிட்டித்த கையன்செந்தூர்த்
தஞ்சமதாம்வரைத் தாழ்குமுலேயுன் றனதிரண்டு
செஞ்சரணங்களுக் காளாகினேன்மற்றொர் திக்கங்கிலை
வஞ்சகஞ்சற்று மறியேனிச்சொல்லுமவ் வாறல்லவே.

(௧௩௩)

துயரமாற்றல்.

கூரயிற் றையுடைச் செந்தூரன்சந்தனக் குன்றிடத்தி
லீரமற்றுள்ளவன் னெஞ்சமென்னெஞ்சமென் றெண்ணினையேல்
வாரம்பைத்திட்டதை மாற்றேனின்னானை மகிழ்ச்சிபொங்காய்
வாரணக்கோட்டு முலையோடுலாவு மடவன்னமே.

(௧௩௪)

புறங்காட்டன்மறுத்தல்.

அருகக்: சமய மறப்பாடுஞ்செந்தி லதிபணருள்
பெருகுஞ்சிலம்புடைப் பேதைநல்லாய்சுருள் பெற்றிவிட்ட
வெருகந்தளிரு மணற்குன்றுங்காரும் விலகிமுற்று
மொருதிங்கள்சக்கரர் தேன்கூடுதோன்ற வுளமிரங்கே.

(௧௩௫)

முதுமையினுமறவேனெனல்.

கதிர்வேலணிந்துயர் செந்தூர்க்குமான் கனகிரியிற்
பதினாறு மைந்தரை நீபெற்றுன்கூந்த லும் பஞ்சொக்கினு
மகிமோகமுற்றவென் னெஞ்சன்னவேண்டுமெய் பையமுறேன்
மதிவா னுதலணங் கேவஞ்சினேரிடை வாய்த்தகொம்பே.

(௧௩௬)

கைக்கிளைகூறல்.

மண்டலமெங்கும் புகழுஞ்செந்தூர்க்குமான் மால்வரையிற்
புண்டரிகத்திருப் போல்வாழ்மின்னேதென் பொதியைவரைத்
தண்டமிழன்னநின் சொற்கேட்டுருகித் தயங்குமென்னைக்
கண்டருள்செய்திலை நின்னெஞ்சந்தான்கொடுங் கன்னெஞ்சமே.

(௧௩௭)

மருந்துசொல்லென்றல்.

வையிலங்குங்கதிர் வேற்செந்திலான்சந்த மால்வரையின்
மொய்யியம்புங்குமுன் மாதரசேபண்டு முக்கண்ணனான்
மெய்யிழந்தோன்கனை தைத்தபுண்மீறி மெலிந்தடைந்தேன்
றெய்யின்மென்றோளன்ன மேமருந்தொன்றின்று சொல்லுதியே.

(௧௩௮)

நெஞ்சோகேலந்தமைநிகழ்த்தல்.

ஆயுந்தமிழ்த்திருச் செந்தூர்க்குமான் னணிவரையி
லேயும்பசுங்கிள்ளை நேர்தையலேயெனக் கிச்சைநல்கு
நீபுமென்னெஞ்சமொன் றுனதின்றேற்கன நித்திரையிற்
றேயுங்கலகிக் கனவெய்துமோவதி சூட்சமிதே.

(௧௩௯)

கண்ணுற்றுக்கிரங்கல்.

விண்ணுறுதிர்த்தருள் செந்தூரன்வெற்புறை மெல்லியலே
வண்ணுறுநின்னெழிற் கண்கொண்டுநாடொறு மாந்தியப்பாற்
ஞென்ஹுறுநாறு வயதாளர்தாமுந் துடிதுடிக்கக்
கண்ணுறுவாட்டுமென் றேடுவென்றெனஞ்சங் கவல்கின்றதே (எ௦)

இன்பத்தளவுரைத்தற்கிசையாமைகூறல்.

களவிடைவள்ளியைக் கொண்டோன்செந்தூருறை கந்தன்வெற்றிற்
றளவமென்முரலர் நையனல்லாய்மதன் சாபநிகர்
குளவணங்கையிங்கு நாய்பலவாறு குலவுமின்பத்
தளவறைவார்தம்மை யெண்ணியென்னஞ்ச மழுங்கியதே. (எ௧)

தீவனப்பாங்கன்முற்பகர்வன.

பாங்கனைக்கண்டேன்கூறல்.

அழாழிசூழ்திருச் செந்தூர்க்குமர னணிவரையிற்
காழார்மனத்தொரு கன்னிதன்மேகக் கடவினிடை
விழாமிகக்கெஞ்சி வாடியநானென் விழியனைய
தொழாதின்சேர்க்கையொன் தில்லாதயின்ற துயர்பலவே. (எ௨)

ஊமார்கனவொத்தமைகூறல்.

பல்வரையாடல் பயிலுஞ்செந்தூரன் பரிசனைய
நல்வரைப்பேதைதன் கண்ணுல்வெருட்டலி னுன்புனத்திற்
சொல்வரைவிற்கடங் காவண்ணமுற்றுள்ள துன்பமின்பங்
கல்வரைமொய்ப்பநிற் காணுமுன்னுமை கனவொத்ததே. (எ௩)

இயல்பமைத்தியம்பல்.

வண்டென்றகண்ணுடைக் குஞ்சரிகோன்செந்தில் வாழ்குகன்மெய்த்
தொண்டென்றனக்கருள் வான்வரைத்தோழுவத் தோகையின்ப
முண்டென்றவமுடித் தேனுனதாருபி ருப்புக்கொலோ
கண்டென்றனுள்ளங் கவருமுன்னியவட் காணுநினே. (எ௪)

மனவலிலியத்தல்.

தென்பாண்டிநாட்டணிச் செந்தூரன்சந்தச் சிலம்பகத்தன்
றன்பாலெனைவலி தாண்டியிப்போற்றிக ழாயிழைபால்
வன்பாள்போற்சென் ற வாடாதென்முன்னின்று வந்துகின்ற
யென்பாங்ககின்மனத் தின்வலியோகர்க்கு மெய்தரிதே. (எ௫)

குறிஞ்ணம்வினவல்.

என்றுகண்டாங்கொளிர் வேலாயுதன்செந்தி லேயந்தசந்தக்
குன்றுகண்டென்னவள் கோலமுங்கண்டு குறிஞ்ணமு
நின்றுகண்டிங்கு வருந்தோழனேசற்று நெஞ்சமகிழ்ந்
தொன்றுகண்டாங்குரைத் தாற்றுயர்திருமெ னுள்ளகமே.

(எக)

அடையாளங்கூறல்.

ஐம்புலன்றீர்த பெரியோர்தொழுங்கு அளுஞ்செந்திற்
பம்புசந்தாசலச் சாரவில்வாழியிற் பாங்கமுலைக்
கொம்புடையாண்மைக் குழலுடையாளெண் குரலுடையா
ளம்புயப்பூவின் முகமுடையாளென தாரணங்கே.

(எஎ)

அன்றெனமறுத்தல்.

வென்றுவெஞ்சுரனை மாய்த்தபிரான்செந்தில் வெற்பினிடைச்
சென்றுகண்டேனுனைச் சேர்த்தானைமார்தளிர்ச் சீருடையா
ளென்றுசொற்றாய்நன்ப னெயவளியாவள்கொ லெண்ணியவா
றன்றுபொன் போன்றொளி ராகமுள்ளாளென தாயிழையே.

(எஅ)

மாண்புறப்புனைதல்.

முன்னொளருவ னிமித்தம்பரமனோர் மொய்குழலா
டன்னுகுலங்கெடத் தூதுசென்றானதிற் றுழந்தனனே
வென்னுவியன்னவண் முற்சென்றென்வாட்ட மியம்பிடினின்
மன்னுண்மைகுன்றுங்கொ லோசெந்தில்வேலன் வரைநண்பனே.

(எஆ)

கருத்தளவோர்தல்.

தோலுடையாரிடந் துன்னியபாவைதன் றோள்விரும்பு
மாலுடையானல்ல னுமளகேசன் மனத்திலெண்ணல்
போலுடையாமுகைக் கொங்கையினுளைப் புகழ்வதின்றே
வேலுடையான்செந்தில் வெற்புடென்னேயம் விழைந்தவனே.

(அ௦)

கனவுகூறல்

தினகரானையிற் கைப்பெருமான்றிருச் செந்தில்வெற்பி
லனவரதம்பிரி யாநண்பந்நிற வத்தனையும்
புனமதிற்சென்றொரு பூவையைக்கண்டு புனார்த்ததுபோற்
கனவுகண்டேனங்கும் வந்ததந்தோகொடுங் காமனம்பே

(அக)

சோல்லரிதேன்றல்.

புள்ளுகைக்குந்திறற் செந்தூரன்சந்தப் பொருப்பின்மின்னைக்
கள்ளுகைக்குந்துணி வைத்தருகாமக் கடற்பெருமை
யுள்ளுகைக்குள்ளமு நானுமென்றான் மற்றொருவரிடம்
விள்ளுகைக்காகுங்கொ லோவுயிர்போலுமென் மெய்யன்பனே.

(அஉ)

உண்மைகூறியுவகைவருத்தல்.

பன்னிருகையுடைச் செந்தூரன்சந்தப் பருப்பதத்துப்
பொன்னியன்மேலிரல் லாள்வஞ்சநெஞ்சப் புலவிகொள்வா
ளென்னிடரியது செய்யாயுரைக்கு மிருவர்தம்மி
லுன்னிலுமுன் மயுடையாங்கொலோவந்த வொண்டொடியே. (அ௩)

பழமைபாராட்டல்.

நெல்விளைக்குப்பனைச் செந்தூர்க்குமர நெடுங்கிரியின்
மல்லினார்சாந்துடைக் கொங்கைநல்லாளின்று வந்தவணி
நல்லிசுப்பாலுயர் தாய்முலைப்பான்மனை நன்ககலாப்
பல்லிளங்குற்றவர் காட்டொட்டுடும் பழக்கத்தனே. (அ௪)

மருந்துவினாத்தல்.

பொருந்தலர்வேறச் செற்றசெந்தூரன் பொருப்பிடத்து
முருந்துறழ்வானகை யான்மீதுநான்கொண்ட மோகமொத்தத்
திருந்திழையான்மயல் கொண்டேங்கச்சீக்கிரஞ் செய்வதற்கோர்
பருந்தநிந்தாற்சொல்லு வாய்வரைத்தோணலம் வாய்த்தவனே. (அ௫)

உறைவயினுரைத்தல்.

அங்காபகன்றொழும் வேலன்செந்தூர்ச்சந்த னுசலத்தில்
வெங்காதனோய்மிக நல்கியபேதை விரும்புமிடங்
கொங்கார்மலர்ந்தட வாயிரின்பாங்கருங் கொட்டி லும்பூம்
பைங்காவுஞ்செந்தினைச் செய்த்தலைவாய்த்த பரண்களுமே. (அ௬)

இடையின்மைவியத்தல்.

தடையற்றவின்பர் தருஞ்செந்திலாதிபன் சந்தவெற்பிற்
ஞெடையற்பனியலர்த் தோளுடைத்தோழவித் தோகைநல்லா
ளடையற்குறும்புழ லுந்தனக்கோடு மலமருமா
நிடையற்றிருந்து மிருமாதெனும்பெய ரெய்திலனே. (அ௭)

அலர்விரும்பல்.

தானவர்கோணத் தடிந்தசெந்தூரன் நடஞ்சிலம்பில்
யானவன்மேற்கொள்ளு மிச்சையுமென்ற னிடத்திலந்தக்
கானவள்கொண்டுள்ள காதலுழுவார் கண்டுசொல்லற்
கானவர்களென்று கொல்லோவென்னொருபி ரன்னவனே. (அ௮)

அலர்கண்முகிழ்தல்.

காவைநற்றேறுவைச் சிந்தாமணியைக் கழித்தடியார்
தேவையெல்லாந்தருஞ் செந்தூரன்சந்தச் சிலம்பினன்பா
யாவையுத்தோழியு நன்றேபெனக்கவ் விலங்கிழைப்பொற்
பூவவதன்னன்ப நெனுமாற்றயாரிம் பொன்பெறுமே. (அ௯)

மடல்கருதிக்கூறல்.

விரும்பவல்லார்க்கருள் செய்யுஞ்செந்தூர்க்குகன் வெற்பிடத்தோர்
துரும்பணியேனைநம் ஞாநுமெனக்கொளுந் தோழமலர்ச்
சுரும்பவிற்கூந்தலர் தோகைநல்லாண்முலை தோயச்செய்யக்
கரும்பனைவார்மட லன்றிமற்றோர்துணை கண்டிலனே. (௧௩௦)

உடன்பாடுவினாதல்.

ஆரியர்போற்றிசைக் குஞ்செந்தில்வேல னைவிவரையிற்
காரியகாரண மோர்ந்துள்ளதோழ காரியமைக்கட்
சீரியமங்கையர் மால்கொண்டுவாடித் தியங்குநர்க்குத்
தூரியமும்பட முங்கொடிதோளன்கு செல்லுதியே. (௧௩௧)

மடல்பிழையாமைகூறித்தேற்றல்.

மாங்கனியொன்ற னிமித்தம்புவியை வளைந்துவரும்
பூங்கழற்சேய்திருச் சென்னூரிற்சந்தப் பொருப்பினளாற்
றங்கருமோகத் துடனூர்மடலுந் தவறுங்கொலோ
பாங்கனின் னுள்ளமஞ் சேல்வென்றி தோய்தரு பண்புளதே. (௧௩௨)

ஐயந்தீருமாறுரைத்தல்.

முந்நீரோலிமலி யுந்திருச்செந்தின் முருகன்வெற்பாள்
பைந்நீர்க்கதலித் துடையூடுக்காலும் பதிர்தநெஞ்சேன்
செந்நீர்முழுது மதப்புனலாதற் றெரிப்பதற்கோர்
வெந்நீர்முட்போதுங்கண் டாயுயிர்போலும் விரும்பினனே. (௧௩௩)

சேராமையுணர்த்தல்.

பொன்சேர்தசெந்திற் பதியான்பொருப்பிலப் பூவைதன்னை
முன்சேர்ததில்லைநின் னுணைமெய்காண்டொட்ட மொய்குமுலைப்
பின்சேர்தற்கித்தனை வாராவருந்துறும் பேயனல்லேன்
மின்சேர்தவேலுடைத் தோளாபொய்ச்சொல்லை வெறுப்பவனே. (௧௩௪)

பிறர்கோண்மறுத்தல்.

பற்றார்குலமழிக் குஞ்செந்தில்வேலன் பருப்பதத்தி
லுற்றாரின்மிக்க வொருதோழனேகலந் றாடிக்கொண்டான்
முற்றன்மடற்பனை யூர்வதென்கின்ற முறைதவறு
கற்றருரைப்பினுங் கான்றமைக்கேங்குங் கணக்கொக்குமே. (௧௩௫)

இதழ்ச்சுவைகூறல்.

கோனுங்குரவனு மாச்செந்தில்வாழ்குகன் கொற்றவெற்பி
லுனுண்டவேல்கொண் டொவுநன்பாவிச்சொ லுண்மைகண்டாய்
தேனுமழுதுந் திரட்டியபாலுஞ் செழுங்கனியு
மானுஞ்சுவைதந்த தந்தோவப்பேதைசெவ் வாயிதழே. (௧௩௬)

தனிநலம்பயிறல்.

மாப்பட்டிவலுடைச் செந்தூரன்சந்தன மால்வரையிற்
பூப்பட்டிரீர்த்தி புனைநன்பனையல் பூத்தவென்முன்
விப்பட்டகந்தனல் லாடலியாயும் விளங்கியது
திப்பட்டவிட்டிடை மேல்காற்றங்கடிய சிரோத்ததே.

(௯௭)

கவிழ்ந்துசென்றமைக்கிரங்கல்.

குவிந்தகையார்க்கருள் செந்தூரன்சந்தனக் குன்றிடத்திற்
கவின்றமுலேழக் கவிற்றனையாயென் கருத்துடையா
ளவிழ்ந்தசொந்தாமரைப் போதொடுதிக்களு மன்னமுகம்
கவிழ்ந்துசென்றானன்பி லாள்போலென்னெஞ்சகம் கன்றியதே.

(௯௮)

புன்னகைக்குவத்தல்.

வன்னமயூரப் பரிச்செந்திலான்சந்த வான்கிரியி
லென்னகமேயொத் திலங்குநண்பாவம்மி னென்னையன்று
கன்னல்வில்லையிடங் காட்டிக்கொடுத்துக் கடக்ககின்று
புன்னகையொன்று புரிந்தாளென்னெஞ்சகம் பூரித்ததே.

(௯௯)

நூனலம்பயிறல்.

ஒள்ளியவெற்படைச் செந்தூரன் சந்தவெற் பூடுனையே
நள்ளியதோழவர் நாரியன்பாலிங்கு நானுணர்ந்தேன்
நெள்ளியசெந்தமிழ் நூலுணர்வான்மிகச் சிரியவர்
கள்ளினுங்காம மினிதாமென்றோதிய கட்டுரையே.

(௧௦௦)

தவத்தினைப்புகழ்தல்.

செஞ்சிவியூநர் திருச்செந்திலான்றன் சிலம்பிடத்தென்
னெஞ்சினையிட்டக லாத்தனினேயவெந் நோத்தினுங்
கொஞ்சியென்னாகங் குழையக்குழையக் கொடுக்குமின்ப
வஞ்சியொப்பாயிடை யைத்தான்முன்செய்த மாதவமே.

(௧௦௧)

கவர்க்கம்விழையாமை.

நூனவித்தாகிய செந்தூர்ச்சாவண நாதன்வெற்ப
னானநற்றேழ வருவியஞ்சார லணிப்புனத்துக்
கனல்விற்போலு நதலானைச்சந்ததங் கடியநான்
வானகத்தின்பம் விழையென்முக்காலுமெய் வார்த்தையிதே.

(௧௦௨)

சித்தியின்மைகருதியேங்கல்.

முத்திரைக்கையினர் போற்றுஞ்செந்தூரின் முருகன்வெற்பி
னித்தியம்வாழ்கின்ற நேயாவெனதுபுன் னெஞ்சமுங்க
வத்திரக்கன்கொண்டு பார்த்தாளுக்காமுரு வாயடுக்கச்
சித்திகற்றேனில்லை யேகம்மையான்குல தெய்வமொத்தே.

(௧௦௩)

கலையாதிலியத்தல்.

மலையுங்கடலு மருவுசெந்தூரன் மலர்ப்பதமே
நிலையென்றுணர்ந்தநன் னேயத்தனையென்ற நெஞ்சமுற்றுங்
குலையும்படியதி மேகார்தகாரங் கொடுத்தமின்னுள்
கலையும்பணிகளுங் கச்சமுன்செய்தவங் கண்டிலனே. (கௌ)

சிற்றழகைக்கிரங்கல்.

கனங்கண்டசந்தன வெற்பார்செந்தூர்வளர் கந்தனெத்தென்
மனங்கண்டதோழவென் னுருயிர்க்கோருயிர் மானவரு
மனங்கண்டமென்னடை யாளென்றனன்பறி யாதறைசொற்
சினங்கண்டுசெற்றழு தாளென்றனெஞ்சகந் தியந்ததுவே. (கௌ)

பொய்த்துயில்வுகூறல்.

மைத்தகுகண்வள்ளி கோன்றிருச்செந்தில் வரையகத்தி
னெய்த்ததண்டார்புனை மார்புடைத்தோழவென் னேயங்கண்டு
மெய்த்துகில்சோர்ந்த தறியாளைப்போன்று விழிகுவித்துப்
பொய்த்துயில்கூர்வ ளுடன்பாடுநாணமும் பூண்டவனே. (கௌ)

உடன்பாட்டுக்குறிப்புணர்தல்.

கன்றைக்கனிக்கெறிந் தான்மருகோன்செந்தில் காத்தபிரான்
குன்றைப்பொரும்புயக் கொற்றவனெமலர்க் கோதைநல்லா
ளென்றைக்குத்தொய்யி லெழுத்துங்கண்மையு மிடற்கிசைவா
ளன்றைக்கென்மேற்கனை யாயிரமேவுவ னங்கசனே. (கௌ)

உடன்பாடினமைக்குறிப்புணர்தல்.

கலியினுமாடல் பயிலுஞ்செந்தூரன் கனகிரியி
லொலிபெறுமொண்கழற் காற்றோழனையயி லொத்தகண்ணுண்
மலிதருபூணுந் திருத்தாதுவாடி வருந்துறுநாள்
வலிதழைத்தாலுமொ ரம்புமெய்யான்கிள்ளை வாகனனே. (கௌ)

இரங்காமைக்கேங்கல்.

பன்னகத்தோகைப் பரிச்செந்தில்வேலன் பருப்பதத்தி
லுன்னருங்கீர்த்தி யுறுதோழனேமைய லுய்த்தமின்னு
ளென்னகநொந்து தடுமாறிப்போற்று மியல்புகண்டு
மின்னமுஞ்சற்று மிரங்காதிருப்பதற் கென்செய்வதே. (கௌ)

தன்னைப்பழித்தல்.

மின்றயங்குந்தனி வேற்செந்திலான்சந்த வெற்பிடத்தி
னன்றனைத்துந்தெரி யுந்துணைவாவொரு நாரியிரு
குன்றமொப்பாமுலை யாற்பொரும்போர்க்களங் கொள்வதனுக்
கென்றனைப்போலிச்சை கொள்வாரின்றென் கையியல்பினதே. (கௌ)

நிலவன்பாங்கிமுன்னிலயிற்பகர்வன.

கண்ணெந்தமைகூறல்.

நலவன்பெரிசெந்தி னகாண்டிசென்முத நாதன்வெற்பிற்
பொலங்கொடிபொற்நிகழ் பூவைநல்லாயென் பொறிபிறழ்ந்து
கலங்குறப்பார்த் துக் கலிகூர்த்தெனது கருத்தினிற்ரு
நிலங்கனையத்தோளியின் னேழியென்றோர்த்தன் னிப்பொழுதே. (ககக)

அன்றுகோலென்றல்.

மண் றுடையார்த்து மைந்தன்செந்தாரில் வரதன்வெற்பின்
மென்றுநிர்செயர்வின் முன் தோன்றவென்னெதிர் மெல்லவந்து
நின்றவங்கொண்டுயிர் வாட்ச்செய்தேகின னின்னிதனோ
யன்றுகொல்லையென்னை முத்தராமப்போலு மணிகையே. (ககஉ)

நவின்றமைவிருதல்.

வரப்பகர்வன்பர் தவிர்த்தசெந்தாரன் வரைத்தலத்தின்
நேன்படுங்கூந்தற் சி ரமயிலேபடர் செவ்வரிதோய்
மீன்படுங்கண்ணிதன் கோலாகலத்தில் விரகமுற்ற
நான்பாடுப்பாட்டிடை சின்பாலப்பேதை நவின்றதென்னே. (ககங)

பொறுப்புக்கூறல்.

தேங்கமழ்செச்சையந் தாச்ச்செந்திலெக்கை சிலம்பகத்திற்
பூங்கமலாதனப் பொன்னையாய்மிரு பொற்பமைந்த
கோங்கரும்பன்ன முலைத்தோழியென்னுடன் கூடிக்கொண்டு
நின்றுமின்பக் கடற்றோய்ச்செய்வது சின்பொறுப்பே. (ககச)

கண்கேளித்தமைகூறல்.

பாம்பணிவார்த்து மைந்தன்செந்தாரன் பருப்பதத்தி
லாம்பலம்பூவுறழ் வாய்ப்பேதைமால் கொண்டலமருமென்
கூம்பருங்கண்க ளவனோடெப்போனங் குலாவுகின்ற
காம்பவிர்தோளுடைக் கன்னிசிற்கண்டுங் களிக்கின்றவே. (ககரு)

நன்றிமறவேனெனல்.

வென்றிவைவேற்படைச் செந்தூர்க்குமான் வியன்சிலம்பிற்
பொன்றிகழ்மேனிகல் லாயென்னையப் புணர்முனைதோ
னொன்றிடக்காண்பதற் காமாறுகாடி யுருற்றிலந்த
நன்றியைநான்மற வேன்மறவேனெந்த நாளினுமே. (ககரு)

வலியின்மைகூறல்.

வேகம்பெருத்த மயி ளுருஞ்செந்தில் விசாகன்வெற்பி
லாகஞ்செத்த வணக்கையான்மத னுகமத்தின்
ருகங்கொத்தெந் தயங்கனிட்டானவ டன்னதத்து
நிமாகஞ்சுக்கவன் வெனல்லையானினி மொய்முழிலே. (ககஎ)

ஆற்றுமைகூறியுபாயம்விநதல்.

போற்றுவின்றார்க்கருள் செந்தூரன்சந்தப் பொருப்பிடத்தின்
மாற்றுகையற்றபொன் போலுநின்றேழி மயற்கடலிற்
கூற்றழகண்வலைப் பட்டுநொந்தேன்கொடுங் கோன்மதன்போர்க்
காற்றுகில்லேனைய கோவுய்யுமாறென் றறைந்தருளே. (௧௧௮)

தரம்போதாதோ வென்றல்.

மங்கையராடன் மலியுஞ்செந்தூர்ச்சந்த மால்வரைவாழ்
கங்கைதன்சேயருட் போலுநல்லாய்மலர்க் காந்தன்வெட்குஞ்
செங்கையிலம்மனை யுங்கழங்குங்கொளுஞ் சீர்பெறுநின்
றங்கைதன்கொங்கைக்கென் றோள்பற்றிடாதுகொல் சாற்றுகியே. (௧௧௯)

புண்ணியமும் புகழுங்கூறல்.

திண்ணியசீர்திகழ் செந்தூரன்சந்தச் சிலம்பிடத்துப்
பண்ணியன்மென்மொழிப் பாவைநல்லாய்நின் பழக்கமிக
நண்ணியபேதை முலைப்போகநான்பெற நல்குகியேற்
புண்ணியமெய்தும தன்றிக்கெடாத புகழுமுண்டே. (௧௨௦)

மண மறுத்தல்.

கணஞ்செய்தசேனைப் பிரான்செந்தில்வாழயிற் கந்தன்வெற்பிற்
குணஞ்செய்யும்வி றுடைக் கோமளமேயன்று கூட்டிவந்த
பணஞ்செய்தவல்குனல் லாடந்தைதாய்முற் பகர்ந்துகெஞ்சி
மணஞ்செய்யுநாள்வரை தாங்கவொண்ணுநிந்த மையலையே. (௧௨௧)

பருவம் வினாத்தல்.

பொன்னம்பொருப்புறழ் சந்தவெற்பார்செந்திற் புண்ணியன்றன்
றன்னந்தனியரு னோர்நையலேயுனைச் சார்ந்துவந்தன்
றென்னன்புறக்கொண்டு போனாண்மற்றெங்கனு மியான்கண்டிலே
னின்னம்பருவம் வரவில்லையோவல் விளம்பிடிக்கே. (௧௨௨)

பருவமுண்டெனல்

வாசிக்கும்பூம்பொழில் குழுஞ்செந்தூரன் வரைத்தலத்துப்
பாசிக்குழலணங் கேமையல்கூரும் பருவமின்றேற்
றேசிக்கனிநிகர் கொங்கைகளேதெனுட் சிந்தைகண்டு
கூசிக்கொள்கின்ற குணமேதுசொல்லக் கொடியிடைக்கே. (௧௨௩)

பிழையாமைகூறல்.

திருகுற்றகோட்டுத் தகரா்செந்தூரன் நிருச்சிலம்பி
னருகுற்றகார லணங்கனையாயளி யார்க்குமலர்
செருகுற்றகூந்தனல் லாளுகேலெனச் சீறிச்சொன்ன
ளாருகுற்றமுஞ்செய்த தில்லைகண்டாயென் னுளமறிந்தே. (௧௨௪)

பொய்மை கண்டிரங்கல்.

மெய்யாயவிடரு ஞந்செந்தில்வேலன் வியன்சிலம்பி
செய்யார்மலர்புனை நீன்குழலாயுன்ற னேயமிரு
வைவாருங்கண்ணி வருவேனெனச்சொன்ன வார்த்தையொன்று
பொய்யாகிவிட்டமை யெண்ணியென்னெஞ்சம் புலர்கின்றதே. (கஉரு)

இடையூறு வினாத்தல்.

விடையேறுவார்தரு மைந்தன்செந்தூரன் வியன்சிலம்பி
னடைதோயுமின்னன்ன நங்கைநல்லாயென்னை நாடியகட்
கடையாளிக்காவகத் தேவாந்நுகடிக் களிப்பதனாக்
கிடையூறுளனாகொல் லோவுளதாகி வியம்புதியே. (கஉ௧)

வஞ்சமுறுத்திக் கூறல்.

படைவேல்புனைந்தனைச் செந்தூரன்சந்தப் பருப்பதத்தி
விடைதோன்றியென்மனங் கொண்டுதன்னெஞ்சையு மீந்தவடன்
றடையாவுந்தீர்த்தெனைச் சேரச்செய்மாண்புன் றனக்கில்லையோ
தொடைகுடிக்காரமர் பூஞ்சொலைபோலுஞ் சரிகுழலே. (கஉ௨)

வேறுத்துக்கூறல்

கலைப்பான்சந்த வரையாள்செந்தூர்க்கு வளருள்போல்
விலைப்பான்மைதீர்த்தநல் லாளெனைச்சேர விரும்புதலை
யுலைப்பார்மற்றியாருன்னை யன்றியுள்ளார்பக ரொண்டொடியே
கலைப்பார்கலைக்கின் முலைப்பாலும்வேம்பெனும் காசினியே (கஉ௩)

உரிமைவேண்டல்.

கன்மீதுலாவுங் கழற்செந்திலான்கடைக் கண்ணமார்
மன்மீதருள்செயற் கேட்டிலையோவந்த வாறிரங்கி
யென்மீதுரிமைசற் தின் றுகொள்வாயென்று மியான்விரும்பு
மின்மீதுரிமைவைத் துத்தாயிற்பெணிய மெல்லியலே. (கஉ௪)

ஐயற்று வினாத்தல்.

நன்மோக்கல்குந் திருச்செந்தில் வேல னளிர்வரையின்
முன்மோகனிக்கினை யாமெனத்தோற்றிய மொய்குழலா
டன்மோகங்குறினுங் கூறுவிடினுந் தவிர்த்துருகு
மென்மோகங்குறிய னுண்டோயின்றோபக ரோந்திழையே. (கஉ௫)

வணங்குமாறுரைத்தல்.

நாடச்செய்தாண்டருள் கூர்செந்தினாயக னற்சிலம்பிற்
றேடச்செய்தேகிய செய்திழையாளுயிர்ச் சேடியவ
னாடச்செய்யாமலென் றுகியசிந்தை யுடனுவந்து
கடச்செய்தானுனைக் கொண்ட-டுய்வாய்காங் கும்பிடுமே (கஉ௬)

கள்ளங்காட்டல்.

தவமுதிர்ந்தோர்புகழ் செந்தூர்க்குருபரன் சந்தவெற்பிற்
கவளமதாசல நேர்கொங்கையாண்மையல் காட்டிச்சென்று
ளிவனுழல்வேனுவப் பெய்தாதவண்ண மியம்புகின்ற
யவளினுரீகள்ளி யானையென்றென்னெஞ் சறிந்ததுவே.

(கந.உ.)

தன்னிலை தெரித்தல்.

பொன்னைப்பெருக்கெழிற் செந்தூரன்சந்தப் பொருப்பிடத்தி
லென்னைக்கண்ணும்வலை யாற்பிணித்தாடன் னிகுளையென
வுன்னைக்கொண்டொவ்வொருக் காற்றொடநாடி னுள்ளகத்து
மன்னைக்கொப்பாநினைப் பேனிரங்காயுற வாக்குதற்கே.

(கந.ஈ.)

அடிமைத்திறங்கூறல்.

கற்பனைதீர்ந்த புகழ்ச்செந்தில்வேலன் கனகிரியில்
விற்படும்வாணுதற் றோழிதன்கொங்கை விழையுமென்னை
யற்பகடீர்மதற் கஞ்சாதளிர்க்கி லறுதினநின்
சொற்படியேநடப் பேன்முருந்தோடுறழ் தூங்கையே.

(கந.ச.)

இயல்படுத்துவினாத்தல்.

காழியிற்பாவலற் கோர்க்கலையீந்தருள் கந்தன்செந்தில்
விழியிற்பிங்கனி யன்னசெவ்வாயிதழ் மெல்லியலா
ராழியங்கண்வலைப் பட்டார்பலரு ளறிவின்மிக்க
தோழியினட்பின்றி யின்பமுற்றுரெவர் சொல்லுதியே.

(கந.நி.)

சொல்லிரத்தல்.

மருமலர்ச்சோலை மலையுஞ்செந்தூர்ச்சந்த மால்வரையிற்
குருபரன்மெய்யரு ளன்னநல்லாயுனைக் கூடியன்று
வருமவணல்கிய டையலில்வாடி மறுகுகின்றே
னிருவருஞ்சேரப் புரிவேனென்றொர்சொல் வியம்புகியே.

(கந.ஈ.)

கூச்சந்தீர்க்குமாறுகூறல்.

ஆகமுற்பாடுங் கவிநான்குஞ்சூடு மணிச்செந்திலான்
றேசுடைக்குன்றத் தணங்கணையாய்தின் றிருவருளாற்
பேசுமப்பேதை யிசைந்தாள்கிலவிதப் பெற்றிகண்டு
கசுகின்றாது கூடாதென்றோதிக் குணஞ்செய்திடே

(கந.எ.)

கைமாற்றியாமைகூறல்.

கூதாளமாவைத் திருச்செந்தில்வேலவன் கொற்றவெற்பிற்
போதாளும்பொன்னனை யாண்முலைப்போகம் புணர்த்தியையற்
பாதாளவாரிக் கரையேற்றியவருட் பாங்கியுனக்
காதாளியெய்திடத் தக்ககைப்பாடுறென் றறிந்திலனை

(கந.அ.)

அருமைபாராட்டல்.

கடவுளர்க்கொரா சாச்செந்தில்வாழ்நிற் கந்தன்வெற்றி
வடநிநிற் சீதகை மயிலையாவிரின்ப கல்லெயன்ற
விரிப்பிவைய லொழித்தறமெய்தினை யித்திறமோர்
முடிவனுண்ணக்கொம்புத் தேனைடுத்துட்டு முறையொத்ததே (க௭௭)

வாழ்த்திக்கூறல்

கோழியெழுதுங் கொடிநிஞ்செந்திற் குமான்வெற்பில்
விழிவங்கொகை மன்னநல்லாவிரின்ப மேவச்செய்து
பாழியந்தோன்மதற் கஞ்சாதவாழ்வுறப் பண்ணினையால்
வாழிபல்லாழி மயில்போலாஞ்சாயன் மடக்கொடியே. (க௭௮)

தலைவிதன்மை.

கண்ணினெந்தமைகூறல்.

பன்மறையார்க்கும் பரிசாருஞ்செந்திற் பருப்பதத்தான்
மன்மலிதோகைச் சிகிழ்துவேல்கொண்டு வந்தவன்பல்
பென்மறுகிற்கண்டு சேவிக்கன்மோகம் பெருக்கியென்றன்
கண்மலரம்வழி யாற்சென்று செஞ்சுட் கவின்றனனே. (க௭௯)

கொங்கைப்போலிவுகூறல்.

சஞ்சலந்திரக்கத் தகுஞ்செந்தில்வேலன் றனதுசெழுங்
கஞ்சமலர்முடி மோராயம்பன்னிரு கைக்கையுஞ்
செஞ்சாணத்துணை யுஞ்சிகியாதிப சீர்பிறவு
செஞ்சகத்தாடமைந் துற்றதனாற்கொங்கை கிடியவே. (க௮௦)

கண்ணோடுபுலம்பல்

பன்னிருகையுடைச் செந்தூன்றோகைப் பரியுடனன்
முன்னிடம்வந்தவ னெஞ்சகத்துற்றமை யுன்னுதியோ
மன்னிதயக்குறிப் புன்னெதிர்கண்டு மகிழ்வதுதா
னென்னிருகண்மணி யேவம்பினீரிதை யேவினியே. (க௮௧)

கொங்கைகட்கறிவுணர்த்தல்

என்னுட்கொங்கைக னெழுத்துமாவை யிசைந்தருவிப்
பொன்னம்வெற்பென்றுயர் திவம்மினுட்களைப் போக்கன்மின்வேற்
றென்னவனுதித் திருச்செந்திற்சந்தச் சிலம்பிலுற்றோன்
றன்னகலந்தழு விக்கொளற்கான தவஞ்செய்மினே. (க௮௨)

இதழுடனியம்பல்

மாயிருஞ்ஞாலம் புகழ்ந்தோனஞ்சிர்ச்செந்தின் மாநகரிக்
கோயிலுள்ளானான் பான்முதற்றாரகம் னுநல
மேயிலங்குங்கனி வாய்நீண்டினல்லதென் வெண்ணகைச்செவ்
வாயிதழேயுனைக் கொத்துமயானந்து வாயசமே. (௧௪௫)

கைந்நலங்கருதியேங்கல்.

கிளைக்கும்வெஞ்சூர்ப்புலை மாவொடுமாயக் கிரியிணையுந்
துளைக்கும்வைவெற்படைச் செந்தூரன்பொற்பதந் தொட்டமருக்
கிளைக்கருங்கொங்கை யழுந்தத்தழவி யிறுக்கினல்லால்
வளைக்கரம்பெற்ற பயன்பாடுதென்றுள்ள மறுகியதே. (௧௪௬)

மதியிணைப்பழித்தல்

விண்ணாடர்போற்றும் றியன்செந்தில்வேலன் விருப்பமுறும்
பெண்ணரைக்காய்தன் முறையோவவன்றன் பிதாவினருட்
கண்ணையசீர்தரு மோமதியேயுனைக் கன்னல்வில்லி
நண்ணுமகிழ்குடை யென்றுரைப்பார்பலர் நானிலத்தே. (௧௪௭)

கடலோடுபுலம்பல்.

சேல்கொண்டகட்புன லானாய்வெற்பொன்றுடைச் செந்திற்பிரான்
வேல்கொண்டதோண்மையல் விஞ்சியதோமுன் வெஞ்சுண்டதன்றோ
கால்கொண்டலாவமுன் பற்றோவிட்டென்னிற் கவலுகின்றாய்
மால்கொண்டமெல்லனைக் காதரமாகிய வார்கடலே. (௧௪௮)

சேக்கரைச்சினத்தல்.

வேலைப்புனைந்ததின் டோட்செந்திலானது வேட்கைகிகழ்
பாலைப்புரைந்தசொல் லார்மீதுனக்குட் பகைவந்ததேன்
சேலைப்பொறித்த கொடியான்செய்காமச் செழுங்கனலு
மாலைப்பொழுதின் கொடுமையும்போன்று வருஞ்செக்கரே (௧௪௯)

தென்றலைப்பழித்தல்

கம்பியகையினர் நெஞ்சுறழ்செந்திற் சூமரனன்பி
லாம்பிணைக்கண்ணிய ரஞ்சுறப்பாய்தவி னுலல்லவோ
தேம்பிரசக்கம லாதனத்தான்மதன் றேரெனவும்
பாம்பிரையென்று முனைப்படைத்தான்சுடும் பாழ்ந்தென்றலே. (௧௫௦)

சூயிலோபேயிலல்.

கயிலாயவாணர்தம் மைந்தன்செந்தூர்க்குகன் காதல்கொண்டு
வெயிலுடுமென்புழுப் போற்றவிப்பேனை வெருட்டுகின்ற
யயிலேந்துமன்னவன் பன்னிருகாதி னடுக்கச்சென்று
சூயிலேயென்னெஞ்சாத் தவனெஞ்சுமால்கொளக் கூவுகியே. (௧௫௧)

அன்றிற்றெனிக்கிரங்கல்.

குன்றினந்தீதாறு நடமாடுஞ்செந்திற் குகன்மயல்வந்
நொன்றியதால்வருந் துற்றேன்முன்னாக யுருவினதன்
வென்றிவிற்கோலிக் கணையொன்றிரண்டு விடுத்தவுட
னன்றிலம்புன்னொளி வந்தவந்தாவி யாயில்கின்றதே.

(௧௫௨)

முத்தோடுமொழிதல்.

அய்யுபுகழ்த்திருச் செந்துர்க்குமடி அடிதொழுஞ்சீர்
தேயுங்கடற்பிறந் தாயவனாசை சுடுதல்கண்டு
பெய்துநடத்துணர் தாய்முத்தமேயினி நெஞ்சையென்றன்
வாயுஞ்சுடுங்கொ ளுணைப்போ ளும்வெண்ணாக வாய்ந்ததினே.

(௧௫௩)

களபங்குழித்தல்.

அந்தர்ப்போற்று மணிச்செந்திலான்மய லங்கிசுற்ற
நொந்தயர்வேனுடற் குடாற்றத்தக்கது றுண்ணியசீர்ச்
சந்தனமோவவன் றன்சீடன்வாழந் நயிழ்வகையில்
வந்தநனுவவன் றேளுச்சீர்திடாரை வருத்துவதே.

(௧௫௪)

பூவேறுப்புரைத்தல்.

பாவலர்காதா மாஞ்செந்தில்வேலவன் பன்னிருதோ
ளாவல்கொண்டேனாக் கவன்பமாலை யளித்திலனாற்
காவலர்கட்பிலர்க் கூர்பகையாகுங் கணக்கென்மற்றப்
பூவகையாயும் வடவாக்கினியின் பொறிபொத்தவே.

(௧௫௫)

மதனணைப்பழித்தல்.

தன்பநிதாமரைப் பூவாவிசுழ்தரு சந்தவெற்பால்
வண்படர்செந்தி னகர்க்கோன்முற்சென்றுவில் வாங்கிவின்றுள்
நின்பலங்காட்டினன் றுமதனுவம்பிற் சீறியிங்கோர்
பெண்பழியேற்கவர் தாயுணைப்போலில்லைப் பித்தர்களே.

(௧௫௬)

மதன்ருழில்வியத்தல்.

அங்கிக்கணைந்துடை யானெரித்தானிவ னாறுடையான்
மங்கிச்செல்புரி வானெனச்செந்தில் வளநகரிற்
நங்கித்திகழ்குகன் றன்னைவிட்டமர்ங்குழ றுங்குமென்பா
லிங்கிப்படிச்சமர் செம்மானாகத் திபல்புநன்றே.

(௧௫௭)

கார்கண்டுகலங்கல்.

சீர்வந்தசெந்தி னகராளுஞ்சண்முகன் சிந்தையிடை
நார்வந்ததாலிங்கு வந்தெனைச்சேரு நலங்கண்டிலே
னார்வந்தருங்கண வற்பிரிந்தார்கட் கவசநல்குங்
கார்வந்துவானத் துலவக்கண்டேன்றுபர் கைவந்ததே.

(௧௫௮)

பனிக்கோமேபகரல்.

விரியும்பனுடவிச் சேடனும்வெம்ப வெதுப்பும்வெய்யிற்
சூரியன்நன்முன்சற்றும் வாடாததாமரை யொக்கவெந்து
கரியுங்கொடும்பனிக் காலஞ்செந்தூர்வளர் கந்தன்றிண்டோட்
பிரியங்கொளுமென் முகம்வாடச்செய்தல் பெரிதல்லவே. (௧௫௬)

வேனிற்பெருமைகூறல்.

மைக்காலனையுதைத் தார்தருஞ்செந்தில் வரதனைமற்
றெக்காலத்திற்பிரிந் தாலும்வில்வேள்கிளி யேறியொரு
மெய்க்காலன்போல்வென்றி மீனோடுலாவிய வேனிலென்னு
மக்காலத்திற்பிரிந் தாலெனதாருயி ராற்றரிதே. (௧௫௭)

காற்றினைக்கருதிக்கூறல்.

மாற்றுரையற்றபொன் மேருவைப்பேர்த்து மறிதிரைச்சீர்
தேற்றுமகோத்தி யிற்பட்டிசாலந் துரந்துலவுங்
காற்றுளங்கொள்ளின் மயிலுருஞ்செந்திற் கடவுளையிவ்
வாற்றுவந்தென்விழி முன்னாகச்செய்வ தருமையன்றே. (௧௫௮)

வண்ணிலிதோது.

பண்டேமயல்கொளப் பார்த்தசெந்தூர்க்குகன் பன்னிருதேரள்
கண்டேயங்குள்ள கடம்பாரத்தேனிற் களித்துவிடேல்
வண்டேயென்றென்றுமென் வார்துழற்பூங்கண் மடுத்தநன்றி
யுண்டேலென்றுன்படும லாமறவாம லுரைத்திறைஞ்சே. (௧௫௯)

கிள்ளிலிதோது

வான்மயிலூர்திருச் செந்தூரன்றோன்மிசை வாஞ்சைகொண்டு
நான்மனநோவது சொல்லிடப்போயங்கு நண்ணிவளர்
பான்மதுரத்தமிழ்ச் சந்தம்பொழியும் பசுங்களியின்
மேன்மயல்கூருவை யோபிள்ளைபோலும் வியன்கிள்ளையே. (௧௬௦)

அன்னம்விதோது

தென்னவர்போற்றுந் திருச்செந்தில்வாழ்குரு தேசிகனிக்
கின்னம்வந்தானிலை யென்றேங்கித்துறென யான்விடுத்த
வன்னமங்குற்றது வோவில்லைபோவள்ளி யங்கையின்பூத்
தன்னரங்காக்கொண்ட தோதமியேன்றுயர் சாற்றல்லிட்டே. (௧௬௧)

நாரைவிதோது.

இரவினும்வாட்டமொ ரெள்ளளவாயினு மின்றிச்சென்று
வரவல்லநாரைக ளையருட்சிர்ச்செந்தின் மாநகரிப்
புரவலன்பாற்சென்றென் புண்பாடனைத்தும் புகலுதிரேத்
கரவின்மெய்ப்பேறுங்க னுடொன்றுபெற்ற கதைநிசமே. (௧௬௨)

மேகலிதோது.

ஞர்மேலரிசாய்த்த கடர்வேற்செந்தூர்க்குகன் றோட்கடப்பந்
தார்மேலென்னுசை தழைநின்றதானென்று தட்டழிந்தேன்
கார்மேகங்காவவன் பாற்சொல்லுயிருங்கள் காவலன்பெண்
றார்மேவுகொண்கனென் றெண்ணியி டேன்மின்க ணம்பினனே. (௧௬௬)

நெஞ்சலிதோது.

கஞ்சமுங்காவியும் பூத்தகையாப்புனர் கந்தன்செந்தூர்த்
தஞ்சமதானவன் றன்பாலென்மோகந் தனைப்பகர்தற்
கஞ்சமுற்கூறுவ வாகாவென்றோர்ந்தன னாதலினென்
னெஞ்சகமேமுற்று ிபோயுரைக்கி னிசப்படுமே. (௧௬௭)

னாதுபிழைத்தமைக்கிரங்கல்.

வாதுடைச்சூரனைக் கொன்றவைவேற்படை வைத்தசெங்கைப்
போதுடையான்றிருச் செந்தூரன்சந்தப் பொருப்புறழ்தேகான்
மீதுமிக்காவல் கொண் டேனவன்பாற்சொல்ல விட்டுமகிழ்
னாதுமுற்றுமிழைத் தாலென்செய்வேனினித் தோய்வதற்கே. (௧௬௮)

பழமொழிக்கயர்தல்.

பொங்குள்ளவானந்த நல்குஞ்செந்தூரன் புயத்தினிச்சை
தங்குள்ளத்தென்றனத் தாகையன்னோன்மனந் தன்னிவின்றே
லெங்குள்ளமார்தருந் தொன்றுதொட்டென்றென்று மெக்கவைக்கு
மிங்குள்ளவாறங்கு முண்டெனப்பேச வியல்பல்லவே. (௧௬௯)

குறிநினைந்தயர்கை.

கடையுங்கையிற் பிரம்புங்கொண்டோர்குறக் கோதைவந்து
மடடைவெற்பென்றுயர் செந்தூரன்றோடரு மையலையுஞ்
சாடையிற்சொல்லிப் புணர்வாயென்றோதலுந் தப்புங்கொல்லோ
வாடையிற்றூத்த மலர்வாளுளாற்கஞ்ச மாமனமே. (௧௭௦)

சகுனங்கண்வேத்தல்.

மற்சமனாதிப பொய்க்கெறியஞ்சமெய்ம் மாதவஞ்செய்
சற்சனர்போற்றுந் திருச்செந்தில்வேலன் றனைவிருப்பு
மெற்சனிபோலன்னை யாதியர்வையினு மியானறிந்த
நற்சகுனங்கொன் றோபலவாகு நனிலரிதே. (௧௭௧)

சகுனங்குநீயேங்கல்

கடமாவலவுந் திருச்செந்தின்மாரகர்க் கந்தனென்பொற்
றடமாமுலிதொடு வான்கொலென்றேங்குந் ததியிலுண்டா
மடன்னாமின்செவி யோசைபுஞ்சந்தரி யார்ப்புமின
திடபாற்கெவுலியந் தும்மலும்பொய்க்கதற் கென்செய்வதே. (௧௭௨)

தலைவன்றன்மைகருதிக்கூறல்.

மன்னுமெய்ச்சீர்திகழ் செந்தூர்ச்சரவண வள்ளறன்பாற்
பொன்னுலகத்தினள் வாழவுமேனற் புனக்குறத்தி
தன்னுரிமைக்குடன் பட்டொருத்திக்குக்கை தான்கொடுத்தா
னென்னுடற்றோயி விளப்பமக்காமுகம் கேதில்லையே.

(௧௭௩)

வினைத்திறங்கூறல்.

கரும்பாலேவாசங் கமழுஞ்செந்தூரன்பாய் காட்டுஞ்சிற்பில்
வரும்பாலேமாரொடு மாடவல்லானென்முன் வந்துநில்லா
னரும்பாசையுற்று மலர்வெறுத்தாலொத்தெ னன்பைச்சற்றும்
விரும்பாமைக்கோர்பெருங் காரணமுன்செய்த வெவ்வினையே.

(௧௭௪)

மறவாமைக்கிரங்கல்.

நாலுமறையு முழங்கியசீர்ச்செந்தி னாயகன்றன்
பாலுறழ்வெண்ணகைச் செவ்வாயும்பேரருட் பார்வைக்கண் னும்
வேலுறுதோள்களு மென்மலர்த்தாள்களும் வேறுமிவை
போலுஞ்சிறப்புமுற் றுஞ்சிந்தியாத பொழுதில்லையே.

(௧௭௫)

நகைநினைத்திரங்கல்.

சுகப்பெருமான்நிருக் கைவேற்குமரன் குலவுசெந்தி
னகர்த்தெருவூடுனைக் கண்ணாரப்பார்த்து நகைத்ததனா
லகத்துரித்துற்றன் றோய்வானென்றெண்ணின னங்கசுவே
ளிகற்கிடஞ்செய்தின்ன மிங்குவராம விருந்தனனே.

(௧௭௬)

தலைவனைப்புகழ்தல்.

அனவரதந்தன்னை வேண்டுமின்னுர்தம் மகமகிழ
நனவின்மட்டும்புணர் வார்மற்றையாடவர் நஞ்சுமிழ்வாய்ப்
பனகமஞ்சஞ்சிகி மேற்கண்டமாதர் பலர்களையுங்
கனவுநனவிற்புணர்வான்செந்தூர்வளர் காவலனே.

(௧௭௭)

கனவைப்புகழ்தல்.

கொண்டாடுமிந்த நனவிற்கெந்தூரனைக் கூடுமப்போ
துண்டாகத்தக்க மதநீர்ப்பெருக்கினுக் கொட்டிரட்டி
வண்டாருநீப மலர்மாலைசூடி மயிலில்வாக்
கண்டாலுமந்தக் கனவிற்குபிரெனக் காண்கின்றதே.

(௧௭௮)

கனவைப்பழித்தல்.

அண்டருக்காகு மமுதைக்கையாலள்ளி யள்ளியிக
வுண்டதுபோலக் கனவுகண்டாலு முடன்விழித்தாம்
கொண்டபசிதணி வாமோசெந்தூரனைக் கூடுதல்போற்
கண்டகனவிற்பயனேதுகண்ணெதிர் காணனன்றே.

(௧௭௯)

வரவுநினைத்திரங்கல்.

வேடிச்சிமைந்தர் விழையுஞ்செந்தூர்ச்சந்த வெற்பிலென்னைக்
கடிப்பிரிந்தவர் வாராமலுள்ளங் கொதித்துமிக
வாடித்தவிக்கவிட் டாரிந்தமட்டுக்கும் வன்னெஞ்சரோ
வாடிக்குமுன்வரு வேனென்றவார்த்தை யயர்த்தனரே. (கஅ௮)

சோன்னினைத்தயர்த்தல்.

கன்னல்யில்வேனொல்குஞ் செந்தூர்க்குமரக் கடவுள்வந்து
பொன்னவிற்குர்ப முலைமேற்கணங்கு பொலியுமைய
அன்னொன்றேற்றனைத் தோய்த்தவந்நாடலை தொட்டுமெய்யாச்
சொன்னசொற்பொய்க்கிலென் னுருயிர்யினிநிற் றஞ்சுமன்றே. (கஅ௯)

தலைவன்பொருண்மேற்பிரிதற்கிசையாமைகூறல்.

தங்கமும்வெள்ளியு மாமிருவெற்புடைத் தா னுமைந்தன்
செங்கமலாதனை வாழுஞ்செந்தூரன் நிருமுன்பினிற்
கொங்கர்கன்ளுடர் முதலோரிடும்பொற் குவையினது
பொங்கமிருக்கப் பொருடேடிப்போதல் புதுமையன்றே. (கஅ௯)

பொருள்வயிற்பிரிந்ததலைவன்வராதலின்காரணங்கூறல்.

அன்போர்மிசுந்திருச் செந்தினங்கேள்வர்செல் லத்திசையி
லென்போலொருத்திகைச் சிக்கினரோவுழைத் தெய்த்தனரோ
பொன்போலுமடும்பெற் றுரில்லையோவரும் போழ்கிதுவோ
வன்போங்குநெஞ்சான் றேயென்னகாரணம் வந்திலதே. (கஅ௯)

தலைவன்போர்லிழைந்தமைகண்டுபுலர்தல்.

தன்னந்தனிப்புக்கழ்ச் செந்தூர்த்தலைவர் தருவர்களை
முன்னந்தடிந்தனர் சாரணர்கூட்ட முழுதொழித்தார்
கன்னங்கறுத்த கலியாதிபரைக் கறுவுகின்ற
நின்னஞ்சமர்விழைந் தாரெனத்தேறிநெஞ் செங்கியதே. (கஅ௯)

போர்மேற்சென்றார்வருமுன்னிகழ்வதுபுகலல்.

கார்மேலுலாம்பொழிற் செந்தூர்புரக்குநங் காவலர்முன்
சூர்மேற்பொருத சலிப்பின்றநான்மறைச் சொன்னிறவும்
போர்மேற்சென்றார்வரு முன்னுன்பொறுப்பினும் பொற்புமுலை
வார்மேற்பனைத்து வளர்ந்தாவிசோ வருத்தியதே. (கஅ௯)

தலைவன்போர்வேல்லுமாறுணர்தல்.

மடற்றாழைவாச மலையுஞ்செந்தூர்க்குநங் வானமுட்டுங்
கடற்றாழ்ச்சூனை மாயவெற்போடு கணத்தில்வென்ற
ஹடற்றாணிலத்த பொருளென்னுனல்பின் னான்கிழங்கு
மிடற்றாள்சொந் சென்ருகமுன்கை வியப்பல்லவே. (கஅ௯)

கருப்பக்குறிகண்டயர்தல்.

வாண்மெலிவின்றிய வீராதிவீரர் வணங்குஞ்செந்தூர்
வேண்மெலியாவென் முலைச்சூசுகங்கண் மிகக்கறுத்துத்
தோண்மெலிந்தாலிலைத் துத்தந்தழைக்கத் துவக்கியதாற்
சூண்மெலிந்தாரெனத் தோற்றுகின்றானிசிச் சொல்வதென்னே. (கஅ௭)

கருப்பங்கண்வேத்தல்.

சந்தனமால்வரைச் செந்தூர்க்குருபரன் றந்நையுடன்
முந்தருண்மோன மொழிந்ததுண்டேலவன் மொய்ம்பனைந்து
வந்தகருப்பத்தில் வாழ்மகன்றழ வழக்குள்ளதோ
வந்தரிபேற்றினு மென்பேறதிகநன் காய்ந்திடினே. (கஅ௮)

கருப்பவாதைக்கிரங்கல்.

பொருப்பன்னபன்னிரு தோளுடைச்செந்திற் புரவலன்மேல்
விருப்பமுற்றேங்கிய நாளூற்றதுன்பமு மெத்தநன்றே
மருப்பனிபென் மார்புறத்தோய்தலின் வந்தடுத்த
கருப்பமுற்றதுன்ப சாகரத்தனைக் கருதிடினே. (கஅ௯)

மகப்பேற்றுமகிழ்ச்சி.

மாண்மகத்தாடிவர் செந்தூர்க்குமான் மலர்க்கடப்பர்
தோண்மகரந்தமென் றெய்யிற்பயோதாந் தோய்ந்ததனால்
வாண்மகரக்கொடி யானஞ்சினுன்முத்தி வாழ்வுநல்கு
மாண்மகப்பேறடைந் தேன்றுன்பம்யாவு மகன்றனவே. (க௧௦)

பாலனைப்பழித்தல்.

மாடிவர்வார்தர வந்தசெந்தூரர்முன் வைதுமிக
ஆடினுங்கெஞ்சி யுடன்பாடுவேண்டின ருண்ணப்பெற்றிட்
றாடியகொங்கைய ளாயபினுன்சென் றருகுறினு
நாடிநின்றோர்மொழி யும்பகராது நடந்தனரே. (க௧௧)

மனத்தேற்றங்கொள்ளல்.

அழலைப்புனைந்தகை யார்மைந்தர்செந்தி லதிபரம்பொற்
கழலைப்பணியினு நத்துகிலார்முனங் காதுவற்றென்
குழலைக்கரங்கொண்டுங் கோதுவரென்கைக் குழந்தையதன்
முழலைச்செவ்வாய்திறந் தாலந்தநாளின்னம் வந்துறுமே. (க௧௨)

பரத்தையர்க்கருத்யேங்கல்.

முக்கணர்க்குங்குரு வானசெந்தூரர்முன் மோகமிகுத்
தெக்கணத்தூந்தமி யேனகத்தூடுந் திருந்தவரென்
னெக்கலைப்பிள்ளை யுருவாகவேண்டி யொதுங்குதலுஞ்
சக்களத்திப்பகை கோடாறுகோடி தழைக்கின்றவே. (க௧௩)

பரத்தையர்க்கறுவல்.

மின்னிவிட்டா லென்ன வேல்விட்டுந்நாளை வென்றசெந்தூர்
மன்னிவிட்டாயாபு நாடேனைநாடு மருவுமவன்
பொன்னிவிட்டாயாம் பூங்கோதைமார்முலைப் போகமயின்
றென்னிவிட்டானவர் தம்மைவிட்டென்னிடத் தெய்தினன்றே. (௧௯௯)

நூதியைமறுத்தல்-

மாதுநல்லரிடத் தாடவர்கென்று மறுகலுண்டென்
றேனாகண்டாரில்லை நிமாதன்றோமறை யிரிரண்டு
மோதுசெந்தூர் னுரைத்தானென்றுள்ளாகத் தொல்கவின்றித்
துதுவந்தாயங்கு சென்றானன்றொமனச் சொல்லுகியே. (௧௯௫)

பாணனைப்பழித்தல்.

சேனைவோங்கிய சந்தவெற்பார்திருச் செந்திற்பிரான்
றொணையந்தனைவ னென்முலைவேட்டனன் றெய்ந்திருந்தோம்
பாணநிற்கையுல னீசொல்லல்போதுநின் பாங்குகுவோ
யிணர்நின்போதுள ரோவந்தவாறு விரைந்துசெல்லே (௧௯௬)

பாணனைப்புகழ்தல்.

ஆணைக்குக்கட்டுண் டிசையுமின்னுரின்ப மார்ந்தபின்ன
ரேணைக்குக்கோணை பகருஞ்செந்தூர் ரெனக்கினிய
பூணைக்கொடுத்தனுப் பிச்சிலமாற்றம் புகலவிட்ட
யிணைத்திறன்மலி பாணன்பொறுமை மிசவுநன்றே. (௧௯௭)

விதிப்புகழ்ச்சி.

பரைதருமைந்தரைச் செந்தூரிற்கண்டு பணிந்தவர்தம்
விரைதருசெங்கடப் பத்திச்சைமேலிட்டு மேவியப்பா
லுரைதருமெய்ப்புகழ்ச் சீரோங்குமாறென் னொருதலையில்
வரைதருநான் முகத் தோனெண்கைநாடொறும் வாழியவே. (௧௯௮)

தற்புகழ்ச்சி.

ஊன்செய்தவேலுடைச் செந்தூர்க்குமா னொளிர்கடப்பந்
தேன்செய்தமார்பினிற் சேவவுஞ்சிந்தைச் செழுமலரில்
வான்செய்தகிர்த்தியொ டன்னொலுலாவுமெய் வாழ்வுறவு
நான்செய்தமாதவ மார்செய்துளாரிந்த நானிலத்தே. (௧௯௯)

அயற்பழிப்பு.

செல்லர்க்குஞ்சோலை திகழ்செந்தில்வேலன் நிருவருணை
வல்லாளன்கோபுரத் தோர்க்கிளைய வண்புகழா
னெல்லாரும்ங்கதத் தோளாநின்று மிறுககித்தம்
புல்லாதமங்கைய ரேன்பிறந்தாரிந்தப் பூதலத்தே. (௨௦௦)

தலைவிபாங்கிமுற்பகர்வன.

மோகமுற்றமைமொழிதல்.

பாகநயத்தமிழ்ப் பாவலர்கூட்டம் பரவுசெவ்வேட்
கோகனகத்திரு வாழ்செந்தில்வீதியிற் கும்பிடப்போய்
மோகமுற்றேனவ னெஞ்சொடுமானமு முரிக்கச்சு
மேகலையுங்குரு குங்கவர்தானடி. மெல்லியலே (உ௦௧)
வருந்திக்கூறல்.

காயுங்குதிர்நிகர் வேற்செந்திலான்றனைக் கண்டதனா
லாயும்புலமைகற் பாரகையினோலையாப் பாகிப்பெற்ற
தாயுந்தமருஞ் சுகத்தோருமேசத் தயங்குமென்னை
நீயுஞ்சினர். துரைத் தாலென்செய்வேனடி. நேரிழையே. (உ௦௨)
உடன்படுத்தல்.

புழைக்கரத்தான்றுனைச் செந்தூரன்சந்தப் புயநிரையிற்
பிழைக்கருமோகமுற் றேனவன்பாற்சென்றென் பெற்றியுரைத்
தழைக்கைமட்டோது மனவயாவிற்சூந்துனை யாழுதவி
பிழைக்கைநின்றன்கடண் காணுயிர்போலு மிகுனாயின்னே. (உ௦௩)
உத்திலினுதல்.

பத்தருக்காதா னெஞ்செந்தில்வேலன் பவனியிடை
பெத்தனைமாதர்க ளோவந்துநின்றன ரென்னருமைச்
சித்தமட்டுங்கவர்த் தான்பதிலாயவன் சிந்தையினைக்
கைத்தலநெல்லிக் கணிபோற்கொண்மாறு கழறுதியே. (உ௦௪)
தூதுசெல்லென்றிரந்தல்.

மாகத்துமங்கையு மால்வரைச்சாரன் மறக்கொடியு
மோகத்துடன்புண ருந்திருத்தோண்மையல் முற்றியநான்
சோகப்படுந்துய ரெல்லாஞ்செந்தூரன்முற் சொல்லினன்றா
மாகத்துயிர்க்குயி ராயெனைக்காக்கு மருளன்னமே. (உ௦௫)
களிப்புஞ்சலிப்புங்கலந்துகூறல்.

அஞ்சனந்தீட்டிய கண்ணணங்கேயொ ரதிகயங்கேள்
செஞ்சதங்கைத்திருத் தாளானடந்தருட் செந்திலில்வாழ்
வஞ்சுகனென்கன லுடுவந்தானொரு வார்த்தைசொன்னா
னஞ்சலென்றம்புயக் கைகாட்டினுனைநீந் தானில்லையே. (உ௦௬)
தலைவன்குபாவங்கூறல்.

தேராரும்வீதித் திருச்செந்தில்வேலனைச் சித்தரெல்லா
மாராதிக்குங்குரு நாதனென்றேத்தினு மம்பருந்துங்
காரார்மென்கூந்தனல் லாரநெஞ்செலங்கவர் கைக்குணிகைச்
சீராளனென்றிட லாமிகிற்பாவஞ் சிறிதுமின்றே. (உ௦௭)

நானோபேகர்தல்.

மாணும்வெட்குங்கண் மயிலையாய்செந்தில் வாழ்முருகோன்
மீனாவலற்கரு மாலடைந்தேனிட மீமலியவன்
நேனாவுநானுயங் கைகளினுலெனைச் செய்தவித
நானுபைத்தாலுனைப் போல்வாருளமு நகைக்குமன்றே. (௨௦௮)

கவன்றுகூறல்.

பகைக்கும்வெட்டுரனைக் கொன்றசெந்தூரார்தம் பன்மலர்த்தார்
வகைக்கிணங்கும்புப மாறிரண்டிற்பெரு மையலுற்றுத்
தகைக்குமித்துன்பமு மல்லாதென்றோடொத்த தையனல்லார்
நகைக்கிலக்காயுநொந் தேனெந்தவாறினி நானுய்வதே (௨௦௯)

வெறுப்புக்காட்டல்.

முன்னமென்சொற்படி வந்தசெந்தூரார்பன் மோகமின்னார்
நன்னலங்கண்டத னாலோவல்லாதெந்த ஞாயங்கொண்டோ
வின்னம்வந்தாரிலை வந்திரந்தாலு மினியிசையேன்
கன்னல்வில் வேள்பதத் தானைசொன்னேனுண்மை கண்டுகொள்ளே. ( )

தன்மருளுணர்த்தல்.

பூனாமென்னத் தலையோட்டையென்பைப் பொறியாவைப்
பேனாதிமைத்தனைச் செந்தூர்புரக்கும் பிரபலனைக்
காணாதபோதுள்ள கோபமெல்லாமவற் கண்டவுடன்
நேனாதுவந்தவன் சொல்வழிதோய்வுறுந் தொன்மையென்னே. (௨௧௧)

வியந்துகூறல்.

காமனைச்சுட்ட பெருமானுதற்கட் கனலுதவு
மாமகவாய்செந் தூர்க்குகவேளின மங்கைநல்லார்
கோமளக்கொங்கை பலகோடிதோய்த்தலைக் கொட்டொலிகேட்
டேமமுலை மணியுமன்னார்க்குங்கை யிந்ததென்னே. (௨௧௨)

அழக்காறுகாட்டல்.

புல்லுண்பவற்றையுங் கொன்றுண்ணும்வேடர் புனக்குடிப்பா
லொல்லுஞ்சிறுமிக் குவந்தசெந்தூரான்மற் றேருயிரைக்
கொல்லுங்கொடிதில் குலப்பேதையாமெனைக் கூடினே
லல்லும்பகலு மறிபாருட்சிக்கி யழுந்துவனே. (௨௧௩)

துதிவந்தமைசொல்லல்.

ஆதியுமந்தமு மானசெந்தூர னனுப்புமொரு
துதியைநேற்றிங்கு கண்டேனங்கேவாச் சொல்லிநின்ற
ளேதிவன் னாதவிட் டான்மந்தததுதன்றொ ரேந்திழைபா
லோதியதன்மை மறந்தான்கொலோவென் னரைத்தனனே. (௨௧௪)

வைகறைக்கிரங்கல்.

நாவலந்திவின் முகம்போல்வதாஞ்செந்தி னன்னகரிக்
காவலனேற்றிர ஐடுவந்தென்னைக் கலந்துமகிழ்ந்
தாவன்முற்றுந்தவர்க் கத்துணிர்தான்முற்று மாவதன்முற்
சேவலம்புள்ளொளி குக்கவென்றார்த்தவிற் சென்றனனே. (உக௫)

புதுமைகண்ணேரத்தல்.

குன்றங்கடோறுங் கொளுநேயமுற்றுங் குலவு செந்தூர்
மன்றந்தனிற்செலுத் துங்குகவேளிங்கு வந்துவந்தியா
னன்றன்றுகொண்மய லன்றேதணித்து மதுதவிரா
தொன்றன்பிடுனன்றுதித் தோங்கும்புதுமையென் னெண்டொடியே. ()

வலிவினாத்தல்.

கஞ்சமுங்காவியும் பூத்தபல்வாவிக் கவின்செந்திலான்
குஞ்சரமாமுகத் தைங்கரன்றோழனெற் கூடிச்சற்று
நெஞ்சகத்தன்பிலர் போற்பிரிந்தானென நெட்டுயிர்க்குஞ்
சஞ்சலந்தீர்க்கவல் லாயல்லையோபசர் தாழ்குமுலே. (உக௭)

மருத்தீகூறல்.

முச்சிலொன்றேந்துமன் றேசெந்தில்வாழு முருகன்வந்து
பச்சிலையொன்றெடுத் தான்விரித்தானதிற் பத்திரமா
வைச்சிருக்கும்பொடி யைத்தூவினான்சற்று வாயிலிட்டான்
கச்சிறுக்குங்கொங்கை யாரையொத்தேனடி காரிகையே. (உக௮)

நாட்சென்றமைக்கிரங்கல்.

தூதளங்காய்த்துணை போன்முலையேதன்றத் துவக்குமன்றே
காதலுற்றேன்றிருச் செந்தூரன்மேலின்று கன்னல்விற்கைப்
பாதகன்றாறு மவன்மாதாஞ்சும் பருமகுட
மாதல்கண்டுஞ்சிறி தாயினுநாடி லன்னபுவைத்தே. (உக௯)

நகக்குறிப்புக்குச்சி.

ககத்துயர்தோகைப் பரிச்செந்தில்வேலன் கருணையினான்
முகத்தலுந்தோய்தன் முதலாம்பிறவு மொழிவருஞ்சீர்
தகப்பெருகின்பந் தரத்தக்கவேயவன் றன்கரத்து
நகத்தடை யாளமொப் பாரின்றுபேரின்ப நல்கலன்றே. (உ௨௦)

தலைவன்பிழைப்புரைத்தல்.

பணியாய்கொங்கைநல் லார்மயல்கூர்ந்து பவனியிடை
நணியாய்ச்செய்து நறுநீபமாலிகை நல்குகிலான்
செனியாந்நதற்கட் பொறியாகித்தோன்றுந் திருச்செந்திலா
னணியாயஞ்செய்யினுங் கேட்பாரிலையடி யாரணங்கே. (உ௨௧)

பேற்றமையுரைத்தல்.

கலியவஞ்சும்படித் தாகலமாரிங் காட்டுஞ்செந்தூர்
வலியவன்றோகை மலிலெல்லந்தான்பல மாதருள்ள
நலியவின்னென்கணை யொத்தானவரிடை நானுநின்றேன்
மலியருளாலழைத் தாங்கலித்தானொரு மாணிகையே. (௨௨௨)

சொற்றவாறுணர்த்தல்.

மாகர்தங்குட்ட மகிழ்த்தேத்துஞ்செந்தின் மகிபனருட்
டாகமுளார்பலர் தின்றேங்கரிபத் தடம்புயத்தின்
மோகம்விடேனெதிர் தோன்றித்தன்வாயிரு முன்றுங்கொண்டு
சோகமுந்நெறுகித் தோயாதிரேனெனச் சொற்றனனே. (௨௨௩)

மேல்லேளம்பல்.

பாதியுடம்பிற்பெண் வைத்தார்புதல்வன் பசியபெருஞ்
சோகிமயூரப் பரிச்செந்திலான்முனந் தோகைநல்லார்
நிதிவழிவந் தணைந்தானிங்காவி நெடியதெரு
விதியிற்றொட்டிழைத் தானென்னகாபண மெல்லியலே (௨௨௪)

உரிமைக்காரணம்வினாவல்.

ஆழாழித்தெண்டிசை யார்க்குஞ்செந்தூரி லறுமுகவ
னேழாம்விழாப்பெருங் கட்டத்துரியான்சென் றிடினுமென்மேற்
ருழாவிக முறுமாயுணர்த்தலென் றன்னதுமுன்
நாழாவவனரு ளாகலப்பாவுணர்ந் தோதுமின்னே. (௨௨௫)

வஞ்சனைவிலக்கல்.

பொன்னோங்கல்வில்லி யுதவும்பிரான்செந்திற் புங்கவனன்
றென்னொடுரைத்ததெல் லாமுரைத்தேனென் னிருளையென
கின்னொடுரைத்தமை நீயுரையாமெனன் நீதிகொல்லோ
மின்னொடுறழிடை யாய்வஞ்சுமியாவையும் விட்டுவிடே. (௨௨௬)

சின்னங்கூறல்.

சேலாரும்வாவித் திருச்செந்திற்சந்தச் சிலம்பிலென்னை
மாலாகச்செய்தவற் கண்டேனென்றாய்வென்றி வாரணமு
நிலங்கத்தோகைநன் னீழலுஞ்செச்சையு நீபமுங்கை
வேலாயுதமுமுண் டேலவன்றெனென்கை மெய்ம்மொழியே. (௨௨௭)

தன்னிசைவியம்பல்.

தென்னையுமாவுங் குழுகுஞ்செந்தித் திகழ்த்தசெந்தூர்
தன்னையென்றென்றும் புரக்கின்றவேற்கைச் சரவணவே
னென்னையங்கேவாச் சொன்னுனென்றயவ னிங்குவந்தென்
னன்னையுன்னு குமல்காணும லணையினன்றே. (௨௨௮)

இகல்வினவல்.

கஞ்சமொன்றெய்யிற் சகித்துமற்றோர்களை கையிலெடுத்த
தஞ்சம்பவெய்யுமுன் றேயுஞ்செந்தூர ரடிபணிந்து
கெஞ்சன்புகண்டு மிரங்குகிலார்மெல்லக் கிட்டியவர்
நெஞ்சங்கல்லாகிடச் செய்தாரைத்தேர்ந்து நிகழ்த்தணங்கே. (௨௨௯)

அணித்திறம்வினவல்.

வன்னியுங்கொன்றையு மத்தமும்பூத்தவிர் வார்சடையார்
கன்னிதன்பாற்றரு மைந்தர்செந்தூரரென் காதன்மறைத்
தன்னியர்தோளும் புணருமப்பேதைக் கவாவடைந்தா
ரென்னிலுமிக்கழ குள்ளார்கொலோபக ரேந்திழையே. (௨௩௦)

தன்னிறைதேரித்தல்.

சிவகுருவாகித் திருச்செந்தில்வாழயிற் சேவகர்தம்
பவளவெற்பன்ன புயத்தாசைகண்டெனைப் பற்றிக்கொண்டா
ரிவளவுநாளு மொரேமனதாகி யிருந்தனமே
லவரவெறுத்தேகிணு நான்மறவேனடி யாயிழையே. (௨௩௧)

முன்னிலைப்புகழ்ச்சி.

மாயம்பெருத்தவெஞ் சூர்மார்பைக்கீன்றும்பர் வாழவைத்த
தூயன்றுகளில்செந் தூருடையான்சிவன் றேறத்திரிக்கும்
வாயன்றனைப்புணர்ந் தானந்தவாரியின் மன்னுமென்ற
னையங்களுக்குன்னை யன்றிமற்றாந்துனை நீணிலத்தே. (௨௩௨)

தலைவிதலைவன்முற்பகர்வன.

உள்ளக்கவர்ச்சிக்கிரங்கல்.

புன்னையிற்பூந்துணர்த் தேறானந்தம் பொலிந்தசெந்தூர்க்
கண்ணெழற்குறு மொருநான்குமாகு மயிற்கந்தனே
பொன்னெழுத்தாரத் துடன்பூணுங்கொங்கை பொதுமநிற்கு
மெண்ணெவிட்டுள்ளங் கவர்ந்தேகனிதிக் கிசைந்ததன்றே. (௨௩௩)

நியாயங்கூறியுடன்படுத்தல்.

மான்மகளைத்திரு டெந்திருடாவென வையுமவன்
றான்மகிழும்படிக் குட்புரிந்தாய்கின் றடம்புயத்தின்
மேன்மயல்குரு மெனைச்சேர்ந்திடாது வெறுக்கைநன்றே
வேன்மகிபாதிருச் செந்தூரின்மேவிய வித்தகனே. (௨௩௪)

அச்சுறுத்தல்.

அன்புநியார்நிருஞ் செந்தூர்புரக்கு மறுமுகவா
முன்புநிருஞ்சிய நீதிமொடாதொரு முத்தநல்காய்
வன்புநிருஞ்சுங்கணைக் காமன்செய்திமை மலிந்தநந்தோ
வென்புநியேற்றுக்கொள் ளாதேபெண்பாவ மெளிதல்லவே. (௨௬௫)

விரங்குறல்.

குன்றொடுநெழ்வன தின்றொழுமென்னது கொங்கைகளு
பென்றொழுவாவதற் றிற்காநிலென்றிவை யென்னினும்போர்
வென்றொழுகுநின்றவை யாதோவறிவாம் வெருண்டொதுங்கே
னன்றொர்ந்துளார்புடை கொண்டொஞ்சிச்செந்தி னுயகனே. (௨௬௬)

பாரேனவிரத்தல்.

சங்கரற்குங்குரு வாகிச்செந்தூரிற் றழைக்கும்வைநீவற்
புங்கவனெமதன் பொல்லங்குமிஞ்சிப் புலர்த்தடைந்தேநன்
செங்கனற்கண்ணிரு மூன்றையுமுடித் திருவருட்சிற்
பங்கயமன்னகண் பன்னிரண்டானன்கு பார்த்தருளே. (௨௬௭)

தழுவெனவிரத்தல்.

பெண்ணுளைப்பாகம்வைத் தார்க்கொருதாரகம் பேசியப்பால்
விண்ணுடரைப்புரற் தாண்டுசெந்தூரிடை மேயவனே
பண்ணுர்மலர்க்கணைக் கஞ்சாமலென்னைப் பரிந்துனது
கண்ணாரப்பார்த்தனை கையாற்றழுவித் தருணைசெய்யே. (௨௬௮)

வஞ்சர்யாரேனவினாவல்.

தாயொருவேற்படை யாகப்புனைந்து தமிழ்ப்புலவர்
மேயொருங்கேத்தெழிற் செந்தூரில்வாழும் விற்றுககனே
நீயொருவார்த்தையுஞ் சொற்றாயிலையுன்னை நேடியென்றன்
வாயொருகோடிசொற் சொல்கின்றதாரிதில் வஞ்சகரே. (௨௬௯)

கனவாடல்வேண்டல்.

பனகமுண்டார்க்கு மயிலூர்ந்துசத்திப் படைக்கரங்கொண்
டனவாதந்திருச் செந்தூரில்வாழ் மறுமுகனே
புனதகலத்தல ருங்கடம்பாதத் துரிமையுற்றேன்
கனவிடத்தேனுமென் னெண்ணமொத்தாடல்கள் காட்டுதியே. (௨௭௦)

நனவாடல்வேண்டல்.

பனவர்க்கொபாத மாஞ்செந்தில்வாழிற் பண்ணவனே
செயிற்காத்து மதனுன்மெலிந்து தியங்குமென்னைக்
கனபிதகலத்தல் கெடுத்தாயவ்வாறினிக் கண்ணறிய
நனபித்புணரின் ளாதுய்கிலெனந்த கானிலத்தே. (௨௭௧)

வசைநாணிக்கூறல்.

வளையுங்கலையு மிழந்தறியாப்பல மாதர்வசை
விளைகின்றதான்மெலிந் துள்ளேனைச்சேர்ந்து விதியொருக்காத்
றனாகொண்டவாறவன் றம்பியுமெய்தத் தையபுரிவா
யளையுண்டவாயன் மருகாதிருச்செந்தி லாதிபனே. (௨௪௨)

இசைநலம்பகர்தல்.

அசையாப்பெரும்புகழ்ச் செந்தூரில்வாழு மறுமுகசின்
மிசையாவலுற்றத னாற்பலமாதர் வெகுண்டிரைக்கும்
வசையாவுநீயரு ளாலெனைக்கூடி மகிழ்ந்திடுநா
ளிசையாகிமுவுல கிற்குமப்பாலு மிலங்குமன்றே. (௨௪௩)

பிழைப்போறுப்பிரத்தல்.

அன்னையொத்தும்பரை யாதரிக்குஞ்செந்தி லாயடியா
ளுன்னையொப்பாரு முளாரெனநாடி லுண்மைகண்டா
யென்னையுற்றங்க ளிழைத்தாலுநீபொறுத் தின்பநல்கி
மின்னையெட்கும்படி செய்யிடையார்புகழ் வீற்றருளே. (௨௪௪)

இயல்பல்லவேன்றல்.

கன்னன்பொருவு கொடையாளர்வாழ்செந்திற் காவலனே
முன்னப்பவனியிற் கண்டுனதாசை முதிர்ந்ததனாற்
கின்னம்பெருத்து மதனாலாவில் கிலேசமுற்றே
னின்னங்கருணை புரியாதிருப்ப தியல்பல்லவே. (௨௪௫)

நொந்தமைநுவலல்.

கொம்பாளைச்செந்தி னகராதிபாசந்தக் குன்றுடையாய்
நம்பாரறிவரி யாயடியாளுன்னை நாடிமத
னம்பான்மெலிந்துநொந் தேனையகோவினி யாற்றுகில்லேன்
வம்பாயிறக்கவி டாதேயென்பாற்சந்து வந்தருளே. (௨௪௬)

புகழ்ந்துடன்படுத்தல்

நின்னதுசீட னருட்பாலுண்டிய்ந்து நிலவுமுனி
சொன்னசொல்லாலுய்ந்து ளானிடைமாதரிற் றோறிருந்தா
னென்னன்மெய்யாகி லெனக்காவடிவமொன் றெய்திவர
லுன்னருட்சீர்க்கரி தோசெந்தின்மேவிய வுத்தமனே. (௨௪௭)

பழித்துடன்படுத்தல்.

காங்கையனைய நிறவேடர்கண்டு கறுவவொரு
வேங்கையருவமு மானுயென்றோர்த்துகின் வேட்கையுற்றேன்
நங்கையடையத் தருமோவினப்பஞ் சிந் துமின்றோ
முங்கையுஞ்செந்தமிழ்ப் பாடுஞ்செந்துரின் முருகையனே. (௨௪௮)

காரணங்கூறல்.

ஞானநாளுநீந் தேதாத்நிஞ்செய்துடன் மாறுதற்குங்
காரணமின்நிழல் கண்டாறதலா யினாக் காந்வித்து
மாமறுங்குநியென் னெஞ்செங்கச்செய்வ நா மற்றுளதோ
கூடியிற்கைக்குந னேனொத்திந் லெவுங் குணக்கொண்டலே. (௨௪௯)

வஞ்சமேடுத்துக்காட்டல்.

ஷ்டாணமஞ்சை யெனுமந்நிலேழ் யாயிலணிந்து
தாடாண்மைச்செந்தி னகர்புரப்பாயிரு தாமன்றிக்
கோடாறுகொடி மடவார்க்குமின்பங் கொடுத்துளநீ
வாடாமலென்னைவைத் தாயில்லையேயிது வஞ்சகமே. (௨௫௦)

நியாயங்கேட்டல்.

பானற்கருங்கண் னுமைபாகர்கெஞ்சிப் பணியக்கண்டு
மோனத்தையின்ட முருக்கிதழ்ந்தேனை முருடநிடு
மேனற்கொடிக்களித் தாயெனக்கீழி விளப்பங்கொல்லோ
வானத் தளர்ப்புகற் சிர்ச்செந்தின்மாநகர் வாழ்கந்தனே. (௨௫௧)

ஈரமின்மைக்கிரங்கல்.

சேன்சொலென்னக் கிளர்கூந்தல்கண்டுநின் கிள்ளையின்சொற்
சொன்னவாய்திறந் தோலிடற்கேட்டுந் திருவுளத்தி
சீரமொரென்னா வேனுமுற்றாயிலை யென்னசெய்வே
சீரருகிச்சந்த வெற்பார்செந்தூரிடை நின்றவனே. (௨௫௨)

நிந்தாத்துதிகூறல்.

நித்தியப்பித்தன் மகனென்றுமாமலை நீலிமுலை
நத்தியவாயனென் றம்புனம்பார்த்த நரையனென்றும்
பத்தியுளாநிட்டு சொற்றேன்கொலோவெனைப் பார்த்திலர்போற்
சத்திவையேலுடன் செல்கின்றதேன்செந்திற் சண்முகனே. (௨௫௩)

பின்வரவலிஞதல்.

அன்னத்துயிலும் வயற்செந்திலாயெண்ணி லாயிழைமார்
முன்னஞ்சிகியில்வர் தாயென்னைமாத்திர முரிமதன்
கின்னம்படுத்தவிட் டெத்திருக்கோயிற்குச் செல்கின்றநீ
பின்னம்பவனி வருகாணையெனு மியம்பினன்றே. (௨௫௪)

போய்நீனைந்தயர்தல்.

ஈராநான்கும் வயதென்னவோதியென் றென்றுமெனத்
தாராளமாவொரு கமந்தனுக்கிந்தருள் சங்கார்சேய்
காரதலானுஞ்சொ னிச்சயகீமாவென நெஞ்சயர்ந்தேன்
போராண்மைச்செந்தி னகாராவந்த பெருந்தகையே. (௨௫௫)

பொய்யுமெய்யுங்கலவாமைவேண்டல்.
மொய்யுலவும்பொழிற் செந்தூரநின்மயன் முற்றியபின்
மையுண்ணுமாவடுக் கண்ணியர்கூறும் வசைப்பெருக்கா
னையுமென்றன்னொடு நாணுதடிக்கடி. நாடொறுநீ
பொய்யுமெய்யுங்கலந் தோதாமைவேண்டிப் புலர்ந்தனனே. (௨௫௬)

நம்பிக்கைகூறல்.

மையென்னவந்து பொருஞ்சூரனைக்குத்தி மாய்த்தவைவே
லையென்னவாழ்த்துநர்க் காஞ்செந்திலாய்நின் னலர்கடம்பின்
மொய்யென்னவாழப்பெ நேனொநீமூன் மொழிந்தவெல்லா
மெய்யென்னநம்புகின் றேனெந்தவாறு விடியுங்கொலே.

விதிநினைத்திரங்கல்.

காதார்விழிச்சிவை பாகத்தார்சென்னியிற் கண்ணிலொத்துஞ்
சீதாரவிந்தத் திருவடியாய்செந்திற் செல்வநின்மால்
வாதாமொரன் வசஞ்செய்யநொந்து மறுகலுற்றேன்
வேதாவிதித்த விதியோவிவ்வாறு விளைத்ததுவே. (௨௫௭)

மறவேலெனல்.

முன்னைவிரதப் பயனொலெனைப்பெற்று முத்தமிட்ட
வன்னையைத்தோழியர் தம்மைமற்றோரை யயத்ததுபோ
லுன்னைச்சிறிது மறவேனி துண்மையி லுண்மைகண்டா
யென்னைமறந்துவி டாதேசெந்தூரி விருப்பவனே. (௨௫௮)

இன்பங்கைப்போவெனல்.

பொன்னிங்குடமிரண் டன்னமென்கொங்கைப் புனக்குறத்தி
தன்னின்பமுற்றது மல்லாமன்மற்றுந் தறையிலுள்ள
மின்னின்புடையனை யார்பலர்க்கின்பம் விளைத்தவுனக்
கென்னின்பங்கைக்குங்கொ லோசெந்தின்மேவு மிறையவனே. (௨௬௦)

பிறர்க்கஞ்சிக்கூறல்.

பூமியெங்கும்புகழ் செந்தூர்புரக்கும் புரவலனே
நீமிகத்தொந்தர வேன்செய்கின்றாய்நன்று நேற்றுவந்து
காமியென்றென்னை யறியாமுன்றொட்டனை கண்டுகொண்டான்
மாமிபொல்லாதவள் காணன்றியூரும் வசைசொல்லுமே. (௨௬௧)

மானமிக்குரைத்தல்.

சீதையின்முத்தெறிக் கும்பனைச்செந்திற் சிறுவவென்னைப்
பாதையிற்கண்டுடன் ரொட்டிமுத்தாய்பலர் பார்த்திகழும்
வேதையுண்டாமென் றறியார்கள் போலிவ் விதஞ்செய்ததாற்
பேதையர்தம்மொடு நீபிறவாமை பிறங்கியதே. (௨௬௨)

பொய்யூடல்காட்டல்.

குன்றைத்துளித் துக் கடலைக்குடித் தாயர் கொற்றவையே
லொன்றைப்புனைந்தென் தூர்க்கத்தரோயுள் னுரிமைமிகுத்
தின்றைக்குமெல்லச் சூறுநின் றீர்வெட்க மில்லைகொல்லை
வன்றைக் குவந்தவன் பாத்சென்றிடாதிங் கடுத்ததென்னே. (உக௩)

சேட்டெடுத்தியம்பல்.

பூட்கைப்புறர்முகப் புத்தென்பிறனோன்றும் புதழ்ச்செந்திலீர்
கேட்கையிற்சற்றுநல் கீர்கினந்தான்மெல்லக் கெஞ்சிக்கொள்வீர்
வாட்கையல்லீரவின் னோர்முனிலோர்கவி வானான்னார்
வேட்கையெவ்வாறான் விசருள்விரென்கை மெய்மையன்றே. (உக௪)

கோமேகூறல்.

சட்டியித்நூனைக் கொன்றுசெந்தூரிற் றலைமையுற்றீர்
கட்டிமுத்தநீரிற் கொள்வீர்பொன்கேட்கிற் கடக்கநிற்பீர்
கிட்டிவந்தாலுமெட் டாதோடுவிரிவை கேட்டுமுன்னாள்
செட்டியென்றோர்பெய ரிட்டார்வல்லோரிற் சிறந்தவரே. (உக௫)

ஏற்றமின்றெனல்.

செவ்வானைமாமுகத் தான்.றுணையாய்த்திருச் செந்திலில்வர்
தொவ்வார்தம்மானியுள் ளருமக்கேமைய லுற்றுருகி
வெவ்வாதனைப்படல் கண்டணைந்தீர்பின் வெறுத்தவர்போ
லிவ்வாறுவாட விடுவதனாலுமக் கேற்றமின்றே. (உக௬)

எண்ணவேற்றுமையாதேனல்.

உம்மையல்லான்மற் றெருவரைச்சிந்தையி னுள்ளுமிவர்
செம்மையுள்ளாரென்று நாடாதவென்னைச் சினந்துசில
வெம்மையவாய மொழியுஞ்சொற்றீரெண்ணம் வேறுளதோ
பொய்ம்மைகொள்வாருண் ராச்செந்தின்மேவிய புண்ணியரே. (உக௭)

சோற்பிறழ்ச்சிவினாவல்

கானிற்றாத்தியுங் காவகத்திந்திரன் கன்னிகையுந்
தேனிக்கவாமுந் திருச்செந்திலீர்மிகத் தேம்புமென்பா
லானிக்குமுன்வரு வேனென்றான் றறைந்தமொழி
செயிப்படிப்பிறழ்ச் சீர்தனற்பய னேதுமக்கே. (உக௮)

நீங்காமைவேண்டல்.

கோங்காரினமுனைக் குஞ்சரிபுஞ்ஞாக் கோதைபுந்தேர்
பாங்காளாரந்திருச் செந்தூரரேயிச்சை பற்பலவு
மேக்காமென்றற் குதவாவிடனுமென் றென்றுமென்னை
நீங்காதிருக்கி ளதுபோதுன்போது சிசச்சொல்தே. (உக௯)

பிரிதற்கிசைவின்மைகூறல்.

தெரியற்கடம்புங் குரவமுஞ்செச்சையுஞ் சேர்த்தகிண்டோட்
குரியசெந்துர்க்கந்த ரோயும்மையெதின முன்னியனைந்
தரியநல்லின்ப மயிலாகிருப்பதற் சுஞ்சுமென்னைப்
பிரியத் துணிரங்கவர் போன் றுரைத்திரென்ன பெற்றியிதே. (உஎ௦)

ஆணையறிவுறுத்தல்.

வினை வல்லாருந் தமிழ்ப்பாவலந் மிகுத்தசெந்திற்
றுணையமிட்ட தகையுடையீர்முன் றனித்தொருநா
ளேணையிற்பிள்ளை யெடுத்துமுன்னேவரு மென்றலைதொட்
டாணையிட்டுச்சொன்ன சொல்லும்பொய்யாகி லகிசயமே. (உஎ௧)

காலங்கருதிக் கூறல்.

சிலத்தவத்தர் குழாங்களிகூர்கிருச் செந்திவில்வாழ்
வேலப்பரேயென்னை யோவானுசந்தத மேவியநீ
ராலத்தினுங்கொடி தாநினைத்திரிவ்வ ணாக்கியதோர்
காலக்கொடுமையை விட்டும்மைநோவக் கணக்கில்லையே. (உஎ௨)

மிகைபொறுதுரைத்தல்.

கூற்றுவன்றன்னைமுன் கொன்றர்பயந்த குழவியெனப்
போற்றநர்க்கும்பய னல்கிச்செந்துருறை புங்கவரே
யாற்றுகிலாரொத் தடியாளையின்பத் தழுத்தும்வண்ண
நேற்றுவந்தேகியு மின்றும்வந்திரிது நீதியன்றே. (உஎ௩)

குறைபொறுதியம்பல்.

சீர்த்தியின்மிக்கசெந் தூர்புரந்தும்பர் சிறைதவிர்க்குங்
கூர்த்தனிலேற்படை கொண்டகிண்டோளுடைக் கொற்றவரே
பூர்த்தியதாமைய லுற்றேனுக்கின்பப் பொலிவருளக்
கார்த்திகைமாதப் பிறைபேரலத்தோன்றலென் காரணமே. (உஎ௪)

கைந்நலம்பகர்தல்.

மைதொடுங்கண்ணிய ராடுஞ்செந்துர்ச்சந்த மால்வரையி
னெய்தொடும்வேல்கொடு நின்றவனேயின் று நேற்றும்வந்து
மொய்தொடுமென்மலர்க் கூந்தலவிழ்தர முத்தமிட்டுன்
கைதொடப்பெற்றபின் னேமதவேளென்றன் காற்றாட்டதே. (உஎ௫)

மெய்ந்நலம்பகர்தல்.

சீரேயந்தசெந்திற் பதியாளுஞ்சண்முக தேசிகரே
நீரே துவித்தைசெய் கின்றிர்வெஞ்சூன்முன் னேர்விடுத்த
போரேவனைத்து மணுகுமுன்றியப் பொடித்தவுடல்
கூரேவனையகண் ணார்கொங்கைதோயிற் குளிக்கின்றதே. (உஎ௬)

உவபுத்தூறல்.

கோகனகத்தடங் குயுஞ்செந்தூரிற் குமர சிற்போன்
மோகவினோதவை போகசின்னான் முன் முகுந்தனயன்
மாகமநிக்குடை போனென் றவாரிற் மங்கையருள்
பாகமுறப்புகிற் தார்புணர்ந்தாருணர் பன்பறிந்தே. (உ௭௭)

தன்னலம்பகர்தல்.

பன்னகுன்றிந்திகழ் செந்நாரசின்றிருப் பார்வையெய்தி
யுன்னடந்தேழுநாடெ னென்முல்லை நாயுமுன் னொன்வனையார்
முன்னம்மெவட்குற்றிடைத் தேவனின்தநாவென் முகக்களிப்பீபார்ந்
தன்னவர்காணுந நாணுகின்றிடுநா சற்புதமே. (உ௭௮)

தன்னைத்தாழ்த்தித்தலைவனையுயர்த்தல்.

உன்றனக்கென்றனைப் போல்வாழ்நகை குலகிலுள்ளா
ரென்றனக்குன்றையொப் பாரிடைக்காணினை பெண்ணிடினென்
றன்றனகின்றிருத் தோள்சேரச்செய்ததுன் றண்ணருளே
மின்றயங்குங்கதிர் வேலாசெந்நூர்வளர் வித்தகனே. (உ௭௯)

தன்னையுயர்த்தித்தலைவனைத்தாழ்த்தல்.

ஏனற்புனத்துக் குறமாதுகொங்கைக்கு மேக்கறுநீ
யானத்துமாறிசை வாதலரிதன் திருசுடர்ச்சீர்
வானத்தமையு மதியேனிற்காமுறல் வண்மைகண்டா
மினத்தினர்மரு வாச்செந்தின்மேவு மிறையவனே. (உ௮௦)

கள்ளங்கண்ணார்த்தல்.

வள்ளத்தனத்திரு மங்கைநல்லாருடன் வாழ்ந்துமெள்ள
மெள்ளத்தொடர்ந்தென்னை யாண்டாந்நாளின்று வேட்கைசற்று
முள்ளத்திலாதவர் போற்றிகழ்ந்திரிதென் னாடலஞ்சங்
கள்ளத்தனமென் றறிவேன்செந்தூர்வளர் காவலரே. (உ௮௧)

திருத்திகுறல்.

பொன்னுடர்போற்றம் புகழ்ச்செந்தின்மேவும் புரவலனே
பன்னாடருட்புகல் சிரித்திலாய்வந்து பையப்பைய
நன்னகரிக மொழிபேசுக்கடி யெஞ்செய்கின்றாய்
நின்னாறெனும்பெய ரொன்றேயெனக்கு நிறைசெல்வமே. (உ௮௨)

நிட்டுரெம்விலக்கல்.

தட்டுருவித் கரியுங்கரியுந் தவிபெட
விட்டு மதித்தனை வெற்குகனெசெந்தின் மேலியுன்னை
நட்டுறையின் னோன்செர்த்துனெனில்வ டையச்செய்யு
நிட்டுமழுன்றனக் காடொழுந்தொல்லை நினைத்தருளே. (உ௮௩)

பெரியதுநல்கிச்சிறியதுபோற்றற்கிரங்கல்.

மேனைதன்பேரனென் பார்க்கருள்கூர்செந்தில் வித்தகனே
வாளைமுற்றாறி மகன்வேண்டும்பொற்புய வாழ்வளித்தாய்
தேனையொப்பாமொழி யாரிகழாப்புகழ்ச் சீர்நல்கலா
யாளைதந்தார் துறட் டிக்குமன்றாடலொப் பாமினுவே.

(உஅச)

தலைவிபாங்கன் முற்பகர்வன.

வேட்கையளவுவினாதல்.

வேள்விரும்புந்திருச் செந்தூர்வெட்சி மிலைந்தறுணைத்
தாள்விரும்புங்கும்ப னாதியர்க்கோவயிற் றுங்கியதிண்
டோள்விரும்புங்குறக் கோதைமுன்னம்பல தோகையர்க்கோ
நாள்விரும்புங்குணத் தாருணர்ந்தாங்கு நவிலையனே.

(உஅந)

தவத்தினுமின்பமுயர்வேனல்.

தேளிற்கொடிய தகுவரைக்காய்ந்துபர் செந்திற்பிரான்
றாளிற்கலந்த தவத்தோரைக்காணத் தகாதவன்பொற்
றோளிற்புணர்ந்தமின் னாராங்கொழிந்திலர் துங்கவடி
வாளிற்கிறந்த புயவீரமேலெது வையகத்தே.

(உஅசு)

தலைமகன்றன்மைகூறல்.

காரொன்றுசோலைத் திருச்செந்தின்மாநகர்க் கந்தர்கடுங்
கூரொன்றும்வேலுடை யார்மையல்வாரி குளித்திடச்செய்
தூரொன்றலர்வினைத் தொவ்வொருக்காற்புணர்ந் தொப்பில்புகழ்ப்
பேரொன்றுமாதிரார் தந்தார்கண்டாய்கின் பிரியத்தரே.

(உஅஎ)

குணவேற்றுமைகூறல்.

தென்னைப்பொழின்மவி செந்தூரில்வாழ்நின் சினேகரந்நா
ளென்னைச்சிறி தும் பிரியாதிருந்தன ரேந்தெழிற்சேய்
தன்னைக்கண்டார்குழைப் பாலானனைந்தமுன் றுனைக்கண்டார்
முன்னைக்குணங்களால் லாம்வித்தார்கொற்ற மொய்ம்பினனே.

(உஅஅ)

வேண்டுகோள்விழைதல்.

தேனைப்பொழிமலர்த் தண்டலைசூழ்தரு செந்திற்பிரான்
சேனைக்குமுற்றுள சீர்க்குமுதவி செய்ந்துணைவா
மானைப்பொருள்விழி யாரைப்பல்லாறு வருத்துமவ
னேனைத்திறஞ்செய்யு மாறொருமாற்ற மியம்புகியே.

(உஅஆ)

பயன்வினவல்.

கொங்குநதிப்பெருந் தாரைவைவேல்கொடு செங்கிலிடர்
தங்குநங்கைவரின் றேறுநென்னுயொரு சத்தியங்கை
எங்குவிட்டங்குவர் தார்கிலாட்கறித் தந்தவண்ண
மிங்குவிட்டங்குசென் றுரிதனாற்பா நேதவர்க்கை. (உக௦)

நலைவன்மொழிக்குறிப்பலினாவல்

செப்பொருறு முடியுள்ளநாயிற் செய்தநல
மிப்போதுசற் றஞ்செய் கின்றூரிலையினி யென்னசெய்வே
செப்போதருந்திறற் செந்தூர்க்குருபா ருன்னிடத்தி
செப்பாதினெனு மெனக்குறித்தேதாதுண் டென்னிற்சொல்லே. (1)

தலைவன்சொல்கவற்றினமைகூறல்

வில்லினாச்சிந்திகழ் விராதிவிரகின் வேட்கையுறு
நல்லியற் றேழமைச் செந்தூர்வந்தந்த நானென்னெஞ்சக்
கல்லினாத்தியின் மெழுகாகக்கண்டிற் காத்தியச்
சொல்லியவண்ண முடியாமையின் னுயர்செய்ததே. (உக௧)

உண்மையுசாவல்.

நின்றருக்காண்டலு நங்கேள்வற்கானநன் னையென
வென்னுளத்துண்மையுன் டாவதுபோனின் னிரதயத்துநின்
நன்னுடைத்தோழற் கினியாளென் றுண்மை சனிப்பதின்றே
மன்னுமெய்ச்சிச்செந்தி லானுயிர்போன் றுள்ள வாஞ்சையனே. (உக௨)

வழக்கம்வினாவல்.

கோடாதசெந்தமிழ்க் குன்றம்பொருநையுக் கொண்டதமிழ்
நாடாளுஞ்செந்தி னகராதிபனத்து நங்கையர்க்கு
வாடாதநீப மலர்மாலை நல்கும் வழக்கமின்றே
நாடாளாமவன் றேள்போற்குலாயுர் தகையினனே. (உக௩)

யாரேனவினவல்.

கானகத்தோர்குறக் கன்னிசெந்தூர்வளர் காவலவ
னின்முற்றேங்க மயலிந்தநாயி லியானெயனப்
போனநற்றேழன்கொ ளும்பர்தம்முரைப் புரக்குநலர்
தானவன்பாற்சொலச் சென்றன்கொனீயெவன் சாற்றதியே. (உக௪)

உரிமைவருத்துமுபாயமுரையென்கை.

சந்தனக்குன்றெனின் செந்தூரின்மேலிய சண்முகனீவன்
பைந்தமிழ்ப்பாவலர் பால்வைத்தவாஞ்சையென் பக்கல்வைத்தற்
கெத்தவிதஞ்செய் லாமறிந்தானன் கியம்பவன்றன்
கந்தாத்தோன்பன் னியன் றெடன்றெத்தொளிர் தூயவனே. (உக௫)

போயதுவருதற்கிரங்கல்.

சீயவடிவங்கொள் வான்மருகோன்றிருச் செங்கில்வளர்
நாயகன்பாற்குறப் பேதைதன்சீர்பகர் நாரதனே
ராயநற்றோழுவர் நாளவற்றின்ப மளித்துவிட்டுப்
போயபருவம் வருமாறுண்டென்னிற் புகலுதியே.

(௨௪௭)

வருமக்குறிப்புணர்த்தல்.

சென்முழங்கும்பொழிற் செந்தூரிடத்திற் றிகழும்வைவேன்
மன்முருகேசர்தந் தோழாவவரிங்கு வந்தொருக்கா
லென்முருகேசர்க்கித் தலைசற்றசைய விதமுதுக்கிப்
புன்முறுவற்செய்து போனாரென்னெஞ்சகம் புண்பட்டதே

(௨௪௮)

பொதுநிலைவிழைதல்.

கனக்கும்புகழுடைச் செந்தூர்ப்பிரானெனைக் கள்ளியென்றான்
சினக்குந்தகைமலிந் தியானுமவனைத் திருடனென்றே
னுனக்குந்தெரியு மவன்றோழனாபினு முண்மைநினைத்
தெனக்குமவற்கும் பொதுவாகியிங் கிருக்கைநன்றே.

(௨௪௯)

நல்வஞ்சமுணர்த்தல்.

ஆழியிற்றெண்டிரை யார்க்குஞ்செந்தூர்க்குக் கன்பவென்றன்
றோழியன்னேன்விடு தூதியொத்தென்னுடன் சொல்வதுண்டு
வாழியநீயந்த வாறவன்பாற்சொல்ல வல்லேகொல்லோ
வேழிசைச்செந்தமிழ்ப் பாவாணர்கேட்டுவப் பெய்திடவே.

(௨௫௦)

பாங்கன்றன்மை.

இடைநிலைக்கயர்த்தல்.

ஊனைவழிய விடுமீவல்புனைந்துசெந் தூரில்வளர்
கோனைவருத்து மயனோய்க்கும்மீவடர் குலத்துதித்த
மாணவிட்டோவரு மூடற்குமத்தியின் மன்னுறலா
லானையிரண்டி னிடைக்கொதுகொத்ததென் னொருபிரே.

(௨௫௧)

தலைவனைப்புகழ்த்தல்.

மாரன்வெட்கும்புகழ்ச் செந்தூர்க்குமான்முன் வாரியினிற்
சூரணைக்கொன்ற தரிதல்லபல்படை தொட்டவன்கைக்
காரர்தம்மேனற் புனத்திதண்மேலுறுங் கன்னிகையைச்
சேரலைத்தன்னுடன் கொண்டிங்குவந்ததைச் சிந்திக்கினே.

(௨௫௨)

தலைவனைப்பழித்தல்.

வானத்தாமங்கையைத் தன்புனத்தானை மருவுசெந்தூர்
புனக்குருபா நாதுறுக்கென்றென்று நாடியீர்தம்
பானற்குட்பார்வை விழைந்து வல்வறவர் பாற்றினம்போ
யினக்கள்ளன் வசிற் றின்பயிர்க்கார்வ தியல்பல்லவே

(ஈ0௬)

தலைவியைப்புகழ்தல்.

பனி லேய்வலியும் பருப்பதச்சாசலிற் பாசமின்மா
முனி லேட்டமான்றா வந் கபென்கோகில முத்தமிழ்ச்சொற்
கனி லேய்ந்தநொண்டி நிமித்தஞ்செந்தூரிற் கவின்றருளுந்
தலிலெழ்க்குண்புயஞ் சேரமுன்செய்த தவநல்லவே.

(ஈ0௭)

தலைவியைப்பழித்தல்.

மல்லாருந்திண்புயச் சூர்க்கொன்றவேலுடன் வாழ்செந்திலான்
சல்லாபமெய்தியும் நிலைலந்த தழையுடைமென்
புல்லாநியற்செய்த புண்குடைவேத்திரம் போல்வனமற்
றெல்லாம்கிதித்தில னோபுனங்காத்த விளங்குமிலை.

(ஈ0௮)

முறையுணர்ந்துவத்தல்.

வில்லையுண்ட முதுவேடர்பாகத்தின் மேவுபுலிப்
பல்லணிமங்கலை தோட்டொட்டிலால்வளர் பாலன்செந்தில்
வல்லவனுய் மறப்பேதைதன்னை மணந்தபண்பா
னல்லவர்தங்குலப் பேதையர்க்கேக்கறன் ஞாயமன்றே.

(ஈ0௯)

இசைவுணர்ந்தியம்பல்.

வெயிலேய்ந்தமண்டல மெல்லாம்புகழும் வியன்செந்திலான்
மயிலேறிச்சேவலுங் கிள்ளையுங்கொண்டு வடித்தகதி
ராலிலேந்திக்குன்றமுற் றுள்வதனாற்புனத் தன்றுகுறக்
குயிலோகையுற்றிசைந் தாடனக்கேற்ற குணத்தனென்றே.

(ஈ0௧௦)

தலைவன்மயன்மிகை கருதிக்கூறல்

வயிரப்படைகொண் டொருசெயங்கொன்று மகிழ்செந்திலாற்
கயிலொத்தகண்ணுனம யாரன்மின்னுந்தரு மாரமுதுங்
குயிலொத்திதன்மிகை தின்னோலமிட்டுக் குலவுமெழி
லெயினச்சிறுமி தருத்தினைமாவொத் தினரித்ததன்றே.

(ஈ0௧1)

தலைவன்வாஞ்சையளவறிந்திரங்கல்.

செங்கையிலேவெடுத்த தாடுஞ்செந்தூரன் நிரண்டெழுந்த
கொங்கையுங்கூந்தலுங் கோலன்னகாட்டமுங் கொண்டுவரு
மங்கையர்மெல்லவத்த வாஞ்சையைஅற்றில் வகுத்தவற்றோர்
பங்கையமென்மிகை வவத்திலனைபழம் பத்தனென்றே.

(ஈ0௧2)

தலைவன்வெறுப்புணர்ந்திரங்கல்.

பைந்நாகமஞ்சுறக் கூவுமபூரப் பரிச்செந்திலா
னெந்நாரியரிடத் தெவ்விதஞாய மியற்றிடினு
மந்நாளென்றன்னுடன் சொற்றுவந்தானவற் றுயிரத்தொன்
றிந்நாளிற்சொல்கில னியாதும்பிழைக ளிழைத்ததின்மே. (௩௧௦)

தலைலியைக்கறுவிக் கூறல்.

அந்தரத்தோரு முனிவோருமுத்தொழி லாளர்களுஞ்
செந்தமிழ்ப்பாவல ருந்தினந்தேடித் தியங்குகின்றார்
மந்தரவெற்புறம் கொங்கைக்கொண்டு மயக்கிச்செந்திற்
கந்தனைக்கைவசஞ் செய்துகொண்டாள் குறக் கன்னிகையே. (௩௧௧)

கோடுந்தன்மை கூறல்.

காமதகனம் புரிந்தபிரான் றிருக் காதிடத்திற்
பூமனறிவரு மெய்ப்பொருளோதும் புகழ்ப்பெருக்கைத்
தாமரைவாவித் திருச்செந்தில்வேலவன் றண்புனத்துக்
கோமளவேடிச்சி டாலான்மறைக்கை கொடுமையன்றே. (௩௧௨)

வஞ்சுநன்துணர்தல்.

வெஞ்சமர்வீரர் பலர்போற்றுஞ்செந்தில் விசாகன்விண்ணூர்க்
குஞ்சரிக் கான படிபேசியேனற் குறக்கொடிதன்
னெஞ்சமகிழும் படிக்கானவாறு நிகழ்த்துகின்ற
வஞ்சுகன்றானெனச் சொல்லுமெந்நாளுமீம் மாநிலமே. (௩௧௩)

புகழுணர்ந்துவத்தல்.

கும்மாளிகொள்ளும் பகடுந்நமனுயிர் கொண்டபதத்
தம்மான்மகன்செந்தி லாதிபனென்னை யயத்திடினு
மிம்மாளிலத்தவற் றேரயந்தாருந்தோய்தற் கிரங்குநருஞ்
செம்மான்மகன்கொண்க னண்பனென்றேயென்றுஞ் செப்பலுண்டே. ( )

இம்மகளின்னாற்காமெனல்.

ஞாலத்தில்வானிற் பிலத்திவிப்பேதை நலம்புரையுஞ்
சிலத்தொருத்தியைக் காண்பரிதாதவிற் செந்தினகர்
வேலப்பனுக்கிசைந் தானலமாமலர் வேதனந்தக்
காலத்தெவ்வாறமைத் துள்ளாண்கொலவ்விதங் காண்பரிதே. (௩௧௪)

பாங்கன்றிலவன்முற்பகர்வன.

தலைவியைக்கண்டமை கூறல்.

வாடைபிறழ்நுழை மலர்கின்றவாச மலிசெந்திலாய்
சாடைபாநியன், உ மொல்லியழல்சொடி தன்னைக்கண்டே
நீளை மிக்கார், உத சாற்புனத்தி லொருபிரம்பும்
கூடை யுந்நொண்டு மயில்சொல்லுலாங்குமக் கோதையன்றே. (ஈ.க.க)

நெறிநலம்பகர்தல்.

திருநீலவண்ணிந்தெழிற் செந்தூரிந்நக்சச் சிலம்பில்வளர்
குருநீனிதினோப்புனக் கோதைதன்மான்மிகக் கொண்டுநு
மகன்னானத்தும்பர் களிகூரப்பொன்னக ராண்டுறையு
மகவான்மகண்மனம் வாடுநர்செய்வது வண்மையன்றே (ஈ.க.௪)

தன்றுயர் கூறல்.

ஆன்னைச்சிவனைய யயில்லலதாக்கி யணிசெந்திலா
யுன்பாப்புவா விநம்புமின்னுர்கின் னுளமறியா
தென் னத்தணிந் துமிக் கேசுகின்றிரிதற் கியானென்செய்வேன்
முன்னப்பழவின யோனென்னஞாய மொழிந்தருளே. (ஈ.க.௫)

துணைவரேனென்றல்.

குண்டுகடோறு நடமாடுகின்றிருக் கோலமிக
நன் நகன்றெண்ண கிழைந்தமின்னுர்பலர் கட்டிதுள்ளா
பென், நதங்கண்முற் தனிப்பாயென்றெண்ண வியல்புகண்டாய்
சின், உணைக்கியான்வர லாமோசெந்தூரி னிலைத்தவனே. (ஈ.க.௬)

பிரிவின்மைவியத்தல்.

பொன் றுலகும்புகழ் செந்தூர்புரக்கும் புரவலனே
மன்னுரிமைத்திற முள்ளா னைகரிவ் வையகத்துண்
சென்னுவந்தொய்வர்கற் தாடிப்பிரிவா தொன்றுமின்றி
சின்னுடனென்றிரி கின்றுளிம்மாநெத்த நோத்துமே. (ஈ.௨௦)

மடவார்த்தற்றதேதல்.

மைகுலவும்பொழிற் செந்தூரிலுற்றம்பர் வாழநலஞ்
செய்குமாரனை மோகினிநன்னைச் செலுத்தியதான்
மெய்குளிரின்ப மயிலாமற்பன்மலர் வேய்த்துளதா
மொய்குழலான்முன் மட லுநாடன் முறையல்லவே. (ஈ.௨௧)

அவையவமெழுதலரிதேனல்.

சீரியமேலவர் போற்றஞ்செந்துர்வளர் செல்வநின்கைக்
கரியவேல்பொரு கண்ணுளுருவங் குறித்தெழுதூர்
தூரியக்கண்முத லாமுடிப்பெய்துந் தொழுநெழுதா
காரியமல்ல மட லுடெழுதக் கருதுவதே. (ஈ.௨௨)

வியந்துரைவினுவல்.

கொள்ளைவண்டார்க்கும் பொழிற்செந்திலாய்சின்சொற் கொண்டுமகிழ்
வள்ளையொக்குஞ்செயிப் பேதைமுன்னேனல் வனத்தில்வரும்
புள்ளையெல்லாவெகுண் டோச்சியவாசனை போயருணைக்
கிள்ளையைமாத்திரந் தொட்டுமுத்தாடுங் கிளர்ச்சியென்னே. (ஈ.உ.ஈ)

உண்மையின்மையுரையெனல்

வம்பிட்டகொங்கை யுமைபாகராசிய வானவர்க்குத்
தெம்பிட்டவேற்கரச் செவகனேநிருச் செந்திலுள்ளா
யம்பிட்டகட்குறப் பேதைதன்முன்ன ரணுகியன்று
கும்பிட்டக்கெஞ்சிய அண்டுக்கொலில்லைகொல் கூறுதியே. (ஈ.உ.ச)

தன்னுணர்ச்சிகூறல்.

நீலத்தினைநிகர் கண்ணுடைப்பேதையை நீயினியோர்
காலத்திற்கூடிக் களிகூரினல்லது காமமெனமன்
சூலத்தினுங்கொடி தாங்கணையேவுந் தொழின்மறவா
னூலத்தினையுண்ட பெம்மானருள்செந்தி லாதிபனே. (ஈ.உ.ரு)

தகுதியின்மையெடுத்துக்கூறல்.

வெண்பிறைச்சென்னிப் பெருமானுக்கோர்சொல் விளம்புமுருட்
பண்புடைச்செந்திற் பதிவேலனேவின் பகட்டினது
வண்பிடரேறு மகவான்மகளை மணந்தபின்னர்
தண்புனத்திற்கிழ வேடமிட்டேக றகுதியன்றே. (ஈ.உ.கூ)

சொற்குவைவினவல்.

விண்டலத்தோர்புகழ் செந்தூரனேநின் வியன்செவிக்குக்
கண்டருதோகை யுடுத்தாள்சொல்லோவயிற் கைக்கிளியின்
றண்டமிழ்ப்பாடல்க ளோவினிதன்றிச் சமங்கொல்சொல்லாய்
தொண்டருட்டோன்றிய சந்தேகமுற்றுந் தொலைதரவே. (ஈ.உ.எ)

தலைவியருட்பான்மைவினவல்.

நன்னலஞ்சேர்செந்தி னாயகனேமலை நாட்டெயின
மின்னருட்பான்மை மிகலும்விண்ணோர்புகழ் வேந்தன்மக
டன்னகத்தேயது குன்றலுங்காணல் சரதங்கண்டா
யென்னவிதம்பக ராயிவைஞாயத் தியல்பல்லவே. (ஈ.உ.அ)

தூதியுடனோத்துக்கூறல்.

கடல்கொதிக்கின்ற வுலாநாளின்மாரன் கணையகச்சிந்
திடல்சகிக்கின்றிலள் பேதையென்றாவ ளேவவந்தான்
மடலெடுத்திங்கு வராதங்குநீசெல்லல் வண்மைகண்டா
யடலயிற்றோட்கந்த னேசெந்தின்மாநக ராள்பவனே, (ஈ.உ.க)

பெண்மடலூர்த்தற்காணோனாதென்றல்.

தண்மலர்வாழித் திருச்செந்திலாய்மதன் றுனும்வெட்கும்
வண்மறவப்பெறு நினைச்சொல்வெனென வையகமும்
பண்மறையுஞ்சொல்ல னுண்டுகண்டாய்தவப் பான்மைபர்போற்
பெண்மடலூர்வது கண்டாவிவர்ப்பம் பெரிதெய்துமே. (௩௩௦)

தலைவியின்றோடர்ச்சிகண்டியம்பல்.

மட்டின்மெய்க்கீர்த்தி பெறுஞ்செந்திலாயுன்னை வையகத்தோர்
செட்டியென்றோடுதெற் கேட்டேனின்சந்திதி தேடிவந்து
கிட்டியின்றோடுதெற் றோர்வெனன்றோதுங் கிளிமொழியாட்
கிட்டியின்றோது நிலியென்றான்மிக் கிசையுமன்றே. (௩௩௧)

பாங்கன்றலேவிழற்பகர்வன.

தலைவனைத்தலைவிக்குணர்த்தல்.

தந்தியுலாப்பொழிற் சாற்புனத்துத் தனிமயில்போ
லுந்தியபச்சிதன் மேலுறைவாயென்று மும்பர்புகழ்
செந்திலின்மேவிய செவ்வேற்குகனருட் சித்தசன்கான்
பந்தியதாயிப பன்னிருதோளுடைப் பாவலனே. (௩௩௨)

ஒத்தமைகூறல்.

பெருங்கோவோடர் குலம்போற்றம்விறும் பிறங்கவற்றோய்
தருங்கோதில்வாழ்க்கையுஞ் செந்துர்புரக்குஞ் சாவனற்கு
மருங்கோவுநிற்குமுண் டாதலினாலவன் வாஞ்சைகொள்ளாய்
தருங்கோகிலமெனக் கூனித்தினைப்புனங் காத்தமின்னே. (௩௩௩)

தலைவனுயர்ச்சிகூறல்.

புள்ளிப்பிலியுரித் தாந்துதற்றர்க்கட் புலங்கமென
வெள்ளிக்கீரியில் வருசெந்திலானுன்னின் மேலல்லவோ
வள்ளிக்கீழ்க்கெடுக் குங்குழியூடன்று மானறாலாற்
புள்ளிக்கிடந்து வனவேடரால்வனர் தூகையே. (௩௩௪)

பெறுகலம்பகர்தல்.

பச்சைத்தினைப்பிண்டி புந்தேனுமுண்டு பரணிடம்வாழ்
கொச்சைக்குறக்குலக் கோதைகல்லாய்செந்திற் கோன்புயத்தி
பிச்சைக்கிசைத்தபின் னன்றோவுன்றன்னை யிமையவரும்
பிச்சைத்தவத்தினை ருந்தொழுமென்மை பிறங்கியதே. (௩௩௫)

செய்தவம்புகழ்தல்.

கண்டோர்கலிதவிற்கு குஞ்செந்தின்மாநகர்க் கந்தன்வைவேற்
கொண்டோதவாரிதி மாவறக்காய்ந்நாயர் கொற்றமுடன்
வண்டோலிடுஞ்செச்சை கூதாளநீப மருவுநிறைத்
திண்டோள்புணர்நல மீகைமுன்னீமிகச் செய்தவமே.

(௩௩௬)

தலைவனுட்குறிப்புணர்த்தல்.

தென்னையப்போலுங் கழுகார்ததேசலைத் திருச்செந்திலா
னுன்னைமிக்கேத்து மவர்க்கியும்பேற்றினை யுன்னிடுங்காற்
றன்னைநட்டார்க்கரு ளின்பப்பெருக்கொரு சற்றல்லவோ
பொன்னையொப்பார்பலர் சூழ்தரவாமும் புனக்குயிலே.

(௩௩௭)

ஐயந்தீர்த்தல்.

தன்னுண்மைகாட்டிவெஞ் சூர்க்கொன்றதாற்செந்திற் சண்முகன்கொண்
மின்னுண்மைமிக வேதனையெய்தியும் ஸேட்கைமுற்றான்
பன்னாகந் தத்திப் படம்போலுமல்குலின் பாலமைத்தா
னுன்னையீதறி வேனறிவேனுண்மை யுண்மையன்றே.

(௩௩௮)

மறுமொழிகூறல்.

மாசொன்னவேலுடைச் செந்தூர்க்குருபரன் வண்டமிழாற்
பாசொன்னநாவலர்க் கோரொளியானுமை பால்கமழும்
வாய்சொன்னசொற்கு மறுமாற்றமாக மறுகிநின்று
நீசொன்னசொல்லினும் யான்சொல்லுஞ்சொன்மிக நேர்மையன்றே.

( )

மொழிவழிதேற்றல்.

சிறப்பாயிரம்பெறுஞ் செந்தூர்க்குருபரன் நேவர்தம்மு
ரறப்பான்மைநீடுறச் செய்தபிரான்றன தாருயிர்நேர்
குறப்பாவையெயுணர்ச் சற்றேபிரிந்த கொடுமைகண்டு
மறப்பானெனவருந் தேவின்றுநானே வருவதுண்டே.

(௩௪௦)

கிளிவரவுணர்த்தல்.

எக்கியத்திற்றக்க னீடறத்தாக்கு மிறைவனுக்கு
முக்கியத்தாராகஞ் சொற்றசெந்தூர்க்குகன் முன்னுனது
கைக்கிளிசொன்னசொல் லாவவனுள்ளங் களித்ததுண்டு
மிக்கிடைத்தேங்கி மெலியேல்வந்திங்குன்னை மேவுவனே.

(௩௪௧)

தன்பழிநீக்கல்.

முன்னையெஞ்சுர னெடுபொர்பொருது முடுகியன்னேன்
வென்னையுங்கண்டு மகிழ்செந்திலானுன்னை மேவியதும்
பின்னைநின்மேற்சின மெய்தலுநானறி பெற்றியன்ற
லென்னைவம்பிற்கு வேன்மயில்போலு மெயினமின்னே.

(௩௪௨)

சினந்தகாதேன்றல்.

பனகத்தாகும் புகழ்நுஞ்செந்திற் பதிக்கந்தவேள்
கனகத்திருநகர்க் காவல்செய்வான்மகள் கன்றநின்மேன்
மனம்வைத்தவுண்மை யறிந்துமிந்நானவண் மாட்டுமவம்பிற்
நினவத்தகுங்கொல் புகழ்த்திதன்மிது யுஞ் சிற்றன்வமே. (௩௪௩)

பொறைவியந்துரைத்தல்.

தென்னாட்டின்வண்மைச் சிரம்போற்குலவுந் திருச்செந்திலா
னுன்னாடகொள்ளல் சரியானுகஞ்சரி யுள்ளடைந்தான்
பின்னாயிரமட வார்க்கிச்சைகொண்டயர் பெற்றிகண்டு
நின்னாவங்குன்றிய தின்றேகுறக்குல நேரிழையே. (௩௪௪)

தலைவனைத்தாழ்கைநன்றென்கை.

அன்போர்குழாநெருங் குங்கிருச்செந்தி லதிபனுக்கு
நின்போற்பிரிவுநு நேரிழைமாருமிக் நீணிலத்தி
லென்போன்றதொழநு மெண்ணிலநந்தமக் கின்னுமவன்
நன்போலொருவரு மின்றாதலாலவற் றுழ்கைநன்றே. (௩௪௫)

தலைவன்செய்கைவிலக்கரிதேன்றல்.

தாயிணைவேலெனக் கைப்பிடித்தான்நந்தை தான்பணிந்து
வாயிணையும்புதைக் கப்புரிந்தான்செந்தில் வாழ்குமா
ளியிவைசெய்யத் தகாதென்றெவரு நிகழ்த்திலர்கான்
வேயிணைத்தோளன்ன மேயவன்செய்கை விலக்கரிதே. (௩௪௬)

தலைவனைநம்பிவாழ்கைதகுமெனல்.

ஒருவாய்கொண்டொவ்வொரு வாறுரைப்பான்செந்தி லுற்றபிரான்
நருவாய்களாறெனற் றேர்த்திலையோவவன் செப்பியதோர்
பொருவாமொழிகொண் டிறுமாக்கொண்ணுது புகழ்ந்நிறைஞ்சிற்
நருவானல்லின்ப மெனநம்பிவாழ்கை தகுந்தகுமே. (௩௪௭)

பாங்கன்பாங்கிழுற்பகர்வன.

கந்திப்புலியத்தல்.

அடலவுணைசனைச் செற்றசெந்தூர னருணலமே
திடமெனநம்பிய நானும்புனத்துச் சிறுகுறத்தி
யிடமகலாதன்ன சேயிவ்வெனை பெதிர்ப்பட்டசீர்
கடலுபகையெனக் குக்கடிசின்ன கணக்கொக்குமே. (௩௪௮)

உயர்ச்சிலினுவல்.

பொன்னுடையார்மிகுஞ் செந்தூர்புரக்கும் புரவலனா
மென்னுடைத்தோழன்கொ லோகவணைந்து மிளம்பிடிநே
ருன்னுடைத்தோழிகொ லோவுயர்ந்தாரெவ ருண்மைசொல்லாய்
பின்னுடைக்கந்தன் மயில்போலுஞ்சாயத் திறங்கிழையே. (௩௪௪)

பொருத்தங்கூறல்.

குன்றோடுமழ்புய மீராறுகொண்டு குலவுசெந்தூர்
நின்றோனெழிற்கு நெடுப்புனங்காக்குமந் தீலவள்ளி
தன்றோகைச்சாயற்கு மானபொருத்தந் தகுமல்லவோ
மென்றோட்டொயிலணங் கார்வெட்டுமாண்புறு மெய்த்திருவே. (௩௪௫)

குறிப்பறிவித்தல்.

மன்னருந்தேவரு மாதவர்தாமும் வழத்துஞ்செந்தூர்
முன்னவனுனவென் றோழனின்றோழி முலைச்சுவட்டி.
னன்னலந்தோய்ந்தமை கண்டதனாலினி நாஞ்செயுமா
றின்னதென்றோர்ந்திலை யோகொடிப்பூமல ரீர்ங்குழலே. (௩௪௬)

ஒருமைபாராட்டல்.

வெம்மனத்தானவர் வேர்கின் றுமீண்டவை வேற்செந்திலான்
செம்மலர்த்தாட்கன்பு நான்கொண்டுளேனவன் சேரும்வள்ளி
யம்மனைக்காட்டிட்டு ளாய்நீயிவண்மை யடைந்தபண்பா
னம்மனமொன்றுபட் டாலவரீர்ச்சொல்ல நானாமின்றே. (௩௪௭)

அறிந்தமட்டுசாவல்.

தன்னெண்ணங்கொண்டு சராசரமோர்ந்து தமிழ்ச்செந்தில்வாழ்
மன்னெண்ணமுற்று மறிகின்றிலேனவன் மாட்டுறையு
மின்னெண்ணமுற்று மறிந்ததுண்டேற்பகர் வெட்கமுறேல்
பொன்னெண்ணப்பூத்த சுணங்கோடெழுந்த புனார்முலையே. (௩௪௮)

பின்னியல்புரைத்தல்.

மின்னைவெல்வேல்கொடு செந்தூரில்வாழும் விகிர்தனிட
நின்னைநின்றோழி விகிகின்றநான்வந்து நேர்ந்துகொண்டா
லுன்னையக்கேகண் டுவந்துனக்காம்படி யொத்துஞ்சொல்வே
னென்னையுமவண்ண நீதாங்கவேண்டு மிளங்குழலே. (௩௪௯)

வலியின்மைகருதிக்கூறல்.

உன்றன்பிராட்டிதன் பாற்செந்திலான்பல் லுருவெடுத்துங்
குன்றன்னவேழ மழைத்தும்புணர்ந்த குறிப்பறிவே
னின் நந்தவண்ணநின் பாற்செயற்காம்வலி யான்பெற்றிலே
னென்றன்றுயர்களை யாயவன்றோழனென் றெண்ணம்வைத்தே. (௩௫௦)

தலைவியைத்தாழ்த்திக்கூறல்.

மைந்திரிவேட்கு மயங்குகின்றார்பல மாதரென்று
மெந்திலைமுப்புகழ் பெந்தூர்க்கென்னைவிச்சை யாரெய்திடார்
வெந்திலைமுண்டி வளர்வேடமங்கை வெறுக்கிலவன்
சந்திதிரிசிருன்று மமாவனளெவன்செய் தாழ்குமுலை. (௩௫௬)

தன்னையுயர்த்திக்கூறல்.

மட்டாரூஞ்சொலை மலிசாரலேனல் வனத்திதணிற்
கட்டாரிக்கண்மறப் பேதைகையக்கண்டு கவினெழுதி
கட்டார்க்கிரங்குசெந் தூர்க்குக்கெவளிட நான்கொடுத்தேன்
கிட்டார்வமெய்தின வினென்செய்தாபக் கிரிமொழிக்கே. (௩௫௭)

வெட்குறப்பகர்தல்.

அன்னையிலென்மடங் காசிச்சாசாத் தார்வமெய்திப்
புன்னையங்காவடர் செந்துரில்வாழ்குகன் புன்னுனிமட்
டென்னாவந்தித்தந் பானின்பிராட்டியன் தேனவிடை
யுன்னாவந்தித்தல்ல விவாவவன்றன்பிற கோடியதே. (௩௫௮)

உறவளவுசாவல்.

நானுண்கண்டம செந்தூர்க்குருபா நாதனுள்ளந்
தானுண்குமபடி சொல்வேனெனைக்கண்ட தன்மையந்த
வேனுணிக்கண்மறப் பாவையுணர விளம்புவையோ
வேனுணைக்கின்றன மென்றிருப்பாய்கொல்சொல் லேந்திழையே. (௩௫௯)

திகைப்பறல்லினவல்.

மஞ்சளிர்போலத் திருச்செந்திலானை மறைமுனிவோர்
குஞ்சரிபாளைய் னென்பதுந்தொண்டர் குறக்கொடிதன்
செஞ்சரண்போற்றாந் னென்பதுங்கேட்டுத் திகைத்தனனின்
னெஞ்சறிந்தாற்பக ராயறற்போல நிறக்குமுலை. (௩௬௦)

நட்புறதென்றல்.

அடையலர்தம்மை யவர்குலத்தோடு மழித்தவைவேற்
படையணிசெந்திற் பிரானுக்குமன்னவன் பன்னியர்க்கு
முடையமெய்த்தோழனுந் தோழியுநாமென்ப துள்ளமட்டு
மிடையறுமோவன்ன மேகமதாவ லெனுங்கொடியே. (௩௬௧)

பாங்கிதன்மை.

தலைவிபுலம்புமாறியம்பல்.

மின்போலும்வேலுடை யானென்றுஞ்செந்தில் விசாகனென்னு
மன்போர்க்கிரங்கும் பிரானென்னுமிடி. லழகனென்னும்
வன்போங்குமாவைவென் றானென்னுந்தோகை மழுரனென்னும்
பொன்போலுமென்முலைப் பாரம்பொறுவிடைப் பூங்கொடியே. (௩௬௨)

தலைவிமையல்கண்டிரங்கல்.

மத்தன்மகன்றிருச் செந்தூரினல்கிய மையலெனும்
பித்தடைந்தாளன்று தொட்டுவப்பார்தரு பேச்சுறியான்
முத்தங்கரிய முதிர்காச்சலெய்தினன் முப்பழம்பால்
வைத்தமுதூட்டினு முண்ணுள்கிடந்த மடவன்னமே. (௩௬௩)

கண்ணேம்வருந்தல்.

தன்செய்ததாமரைப் பூவாளிதன்னைத் தலையிவிடுந்
தின்செய்ததோளுடைச் செந்தூரன்மாலிற் றிளைக்குமிந்தப்
பென்செய்தகோரணி யெல்லாங்கண்டின்னற் பெருக்குறன்முன்
கன்செய்தபாவங்க ளோடுவன்றுநெஞ்சங் கவல்கின்றதே. (௩௬௪)

தலைவன்மீதுநிட்ரோங்குறல்.

போதுவந்தாளைப் புடைத்தசெந்தூர்க்குகன் பொற்புயத்தை
மாதுகண்டேங்கி வளைகலைநாண் மறந்தணையின்
மீதுருண்டங்கிப் புழுப்போல்வருந்தும் விதமுநிந்து
தூதுசென்றெய்த்தன னின்னம்வந்தானிலைத் தொய்வதற்கே. (௩௬௫)

எசல்கண்டிரங்கல்.

ஆசுவல்லார்புகழ் செந்தூர்க்குமர னரிவையணி
தூசுகொண்டானதற் கியானென்செய்வேன்மதி சுட்டதென்றாள்
விசுதென்கால்புவி போன்றதென்றாண்மிக வெம்பியென்னை
யேசுகின்றளவ டன்னையிவ்வூர்முற் றிகழ்கின்றதே. (௩௬௬)

சுரம்போக்குவிளம்பல்.

பூதலமாகிய முவுலகுந்தினம் போற்றுஞ்செந்தூர்
நாதன்வந்தெவ்விதஞ் செய்தான்கொலோவிள நங்கையிராப்
போதவன்றன்பிற கேடந்தாள்கொடும் புல்லர்களை
யாதரிக்கும்புல வோர்கலிபோலு மருஞ்சுரத்தே (௩௬௭)

நற்றயிரங்கல்.

ஆறுமுகத்தொரு வானவனுஞ்செந்தி லாதிபன்றான்
கூறுமொழிவழி போய்ப்பெற்றகும்பி கொதிக்கவிட்டா
ளுறுமுலையு முண்டவெண்பல்லொன் றுதிர்ந்துமற்றும்
வேறுபல்லொன்று முளையாப்பருவத்து மெல்லியலே. (௩௬௮)

தூயிற்காரணங்கூறல்.

மந்தமங்கொம்பைந் துணைப்பாபந்தாங்கரு மங்கைகல்லான்
கந்தாழ்வுணை மேற்றாயில்குந்தாச் சொம்புநிலான்
ணைந்தமிழ்ப்பாவலர் கொண்டாடச்செந்திற் பதிபுரக்குங்
கந்தனைத் தீதாயும் கடுமிகக்காண்பதிற் காதுலுற்றே. (௩௬௯)

தூயிலன்றுசோகமெனல்.

சரிலங்ககூடாறு நடமாடுஞ்செந்திற் சரவணன்றன்
வொலிலங்கதகிரைத் தீதாள்வேட்டமங்கை வியன்முலையிற்
பயிலுஞ் சிலம்பணி மால்படைத்தாளட்ட பாவுமுண்ணு
யெலெய்வனவரு மாரன்கைப்பூத்தருஞ் சோகமிதே. (௩௭௦)

வேறிவிலக்கல்.

கற்றோர்பாவுந் திருச்செந்தில்வேலவன் காதன்மிக
வுற்றோவுறுப்பெருஞ் சோகமுற்றாவிதற் கூரவந்தா
மற்றோயுயிர்வதைத் துண்ணாநலத்தை மறந்தவராய்ப்
புற்றோயும்வாயசத் தின்பலிவேண்டல் பொருத்தமன்றே. (௩௭௧)

வேறியாட்டால்விபரீதமுண்டெனல்.

நிசங்கண்டமேலவர் போற்றச்செந்தூரிடை நின்றவன்மால்
சசங்கும்படிசெய கொந்தாளைத்தேற்றக் கருதிலவன்
வசங்கொண்டுபோய்விட்டு வராததறத்தை மறந்துவம்பி
லசங்கொன்றிடிற்சினப் பானவன்வாகனத் தன்பதென்றே. (௩௭௨)

தலைவனையுயர்த்திப் பிறரைத்தாழ்த்தல்.

கற்றையஞ்செஞ்சடை யார்மைந்தன்செந்திற் கடவுடன்மா
லுற்றையம்பன்சம ராவிறந்தோரு முயர்ந்தவர்தா
மற்றையவானவர் தாமேயிரந்து விலிதணையப்
பெற்றையந்தீர்நல மெய்துகின்றார்களும் பிடிவரே. (௩௭௩)

பருவங்கண்டிரங்கல்.

அமரர்க்குதிப னரசாளச்செந்திலி லன்றுவந்தோன்
பமரக்கடப்ப மலர்மாவேட்டிந்தப் பாடுபட்டுந்
தமரைப்பகைக்கவு மஞ்சகிலானினித் தக்கவண்ணங்
குமரிப்பருவம்வந் தாலென்செய்வானிக் கொடியிடையே. (௩௭௪)

மாலையாதோவேனல்.

அரவக்குலம்பெரு ளத்தேதகைகீழனி லாகில்செந்தூர்
பரவப்பவனி வருவாணக்கண்கொண்டு பார்த்தமின்னு
ளிரவிற்பயில்கின் னிலிச்சைபுற்றமை யாமறியக்
சூரவத்தின்பத்தில் வெட்சியிலென்னவுங் கூறிலளே. (௩௭௫)

பிரமையைப்பெருமையென்கை.

தாதித்தவர்க்குநாள் செய்யுங்குமான் நடம்புயத்தை
மோகித்தளவி லெமைமறந்தாள்வன முற்றுசெந்தூர்க்
கேகித்தெண்ணப் படிவாழிவியாரை யிலக்குவைப்பான்
பாகித்தகார்முகில் போலக்குலாங்குழற் பைங்கொடியே.

(௩௭௭)

பாங்கிதலைவிமுற்பகர்வன.

புதுமைகூறல்.

வேதமுமாகம னூல்களும்போற்ற விளங்குசெந்தூர்
நாதனைத்துங்க மயின்மீதுபார்த்துள்ள நாணிமுந்து
சீதரன்பாவையர் மீதமுக்காறு செலுத்துகின்ற
காதலுற்றோர்பல ருண்ணிப்போலெங்குங் கண்டிலனே.

(௩௭௮)

பயனின்மைகாட்டல்.

கன்மேற்புரியுந் திருக்கூத்துள்ளான்செந்திற் காவலவ
னின்மேற்பிரியம்வைத் தானிலன்போன்றன னீயவன்சீர்ச்
சொன்மேன்மனமுழு துஞ்சேறவிட்டனை தோய்ந்திலென்
றென்மேற்சினந்தத னுற்பயனியாதடி யேந்திழையே.

(௩௭௯)

தேற்றல்.

காராழித்தெண்டிசை யாயிரங்கேடி கலந்துபொருஞ்
சீராருஞ்சநிதிச் செந்தூரனாளுஞ் செயும்பவனிக்
காரார்மயங்குகி லாருணிப்போன்மிக் கவாவடைந்தோர்ச்
சேராதிரானவன் றிண்புயஞ்சேர்வது திண்ணமன்றே.

(௩௮௦)

ஆத்திரமாகாதேனல்.

தேனாருஞ்செச்சை மலிசந்தமால்வரைச் செந்திற்பிரான்
வாடாடர்பாவையை நீங்கிக்குறவர் மகளிடம்போய்க்
காணுற்சச்சாரலிற் கெஞ்சிப்புணர்ந்துள்ள காமுகன்று
னாறுமுன்றனக் காகாதிர்நாளிந்த வாத்திரமே.

(௩௮௧)

பேரவாநீக்கல்.

கற்றுணர்ந்தோர்தவத் தோரிமையாமலர்க் கண்ணுடையார்
பற்றுநற்றாளுடைச் செந்தூர்க்குகனிநு பாரியர்க்கு
மற்றுமெண்டிப்பல மாதர்க்குமம்போது வாழ்வுடையான்
முந்துகின்பாலமை வானோவருந்தலென் மொய்குழலே.

(௩௮௨)

எக்கங்கண்டிரங்கல்.

கன்னலில்லையென்றன நாறுநீதிங் கவின்கெந்திலான்
முன்னகின்றவனை முகங்கொண்டெனக்கிலன் மேகமுற்றா
பொன்னதவாப்பய லெனவொவ்வொக்கலம்வந் தெய்துகின்ற
விண்ணமுமேக்கந் தவிர்கின்றிலாபிதந் தென்செய்வதே. (௩௮௨)

தலைவன்வேட்கைகூறல்.

வாந்விண்டர்த்தமை யெல்லாஞ்செய்ததன்று வன்கழுவின
நீதுகண்டான்நிருச் செந்தூரனிற்பெரு வேட்கையன்று
வேந்தவந்தானிலை யென்றேங்கிடேனின் வியல்புரைக்கத்
தூதுசென்றேனையுந் தொட்டிழுத்தானடி தூதகையே. (௩௮௩)

செல்லனன்றென்கை.

குன்றந்தொறுந்திவங் கூவியசேவந் கொடிச்செந்திலா
னன்றங்குதந்த மயலோடி ம்குந்நுளைந் தாய்வுறுந்
யென்றன்மொழிப்படி யன்னவன்கோடி லெழின்முகப்பிற்
கொன்றன்செய்திதந் சேராதிரானடி தேமொழியே. (௩௮௪)

தவஞ்செய்யெனல்.

எத்திரந்தேகாரும் புகழ்செந்திலான்ற னெழில்வடிவஞ்
சித்திரத்திற்பொறிந் தற்கமையாது திருந்துநெஞ்சாற்
பத்திரஞ்செய்திந் சிலர்க்கேயமையுமிப் பாங்கறியாய்
தத்திரங் கொள்ளன்மின் னேயவன்றோன்றத் தவஞ்செய்திடே. (௩௮௫)

புத்திகூறல்

மெய்வசந்திர்பர மானந்தமெய்திய மேலவர்பாற்
செய்வசனத்தன் நிருச்செந்திலான்றனைச் சேர்ந்தபின்னர்
கைவசமாகின னென் றவப்பாரைக் கழித்துவெறும்
பொய்வசத்திற்புகுப் பானஞ்சிவேண்டல்செய் பொற்கொடியே. (௩௮௬)

வல்துவருங்கோலென்றல்.

அனேறகைத்தவன் செய்திருச்செந்தி லதிபவிட
மேனெனிரங்குகி லாயெனக்கெஞ்சுந ரெண்ணின்மின்னார்
தேனெருமின்சொற் நிருவேயுணைமிகத் தேடியிங்கு
தானெவருங்கொனின் வேட்கைகளியாவந் தரும்பொருட்டே. (௩௮௭)

கேட்டமையுணர்த்தல்.

சந்தாசலந்திகழ் செந்தூர்ச்சாவணன் றன்னைநம்புந்
கொந்தார் குழன்மட ஊர்பலநன்னந் கொதிக்கவிட்டுன்
சந்தாசலந்தவர்ப் பாதுகைத்தேடிச் சிகிப்பரியில்
வந்தானென்தித் தாடில்லாமடி மாதாசே. (௩௮௮)

என்செய்தா யெனல்.

மைப்படியங்கறைக் கண்டத்தர்பாகத்து மங்கைதனச்
செப்படிப்பற்றி யமுதுண்டவாயன் நிருச்செந்திலா
னப்படிநீசொன்ன வண்ணமெல்லாஞ்செய்ய மன்பைவிட்டிங்
கிப்படியேன்றிரும் புற்றொன் ன்செய்தனை யேந்திழையே. (௩௮௬)

குறைவருமாறு கூறல்.

நீர்த்தையல்வாமுஞ் சடைக்காடுளார்மக நெட்டிலையின்
கூர்த்தையலெற்படை கொண்டோங்குஞ்செந்திற் குமானுன்னைப்
பார்த்தையமெய்த லெனத்தீர்க்கமாகப் பகருகின்ற
வார்த்தையின்வண்ண நடவாதிருக்கில் வருங்குறையே. (௩௮௭)

தருக்கூட்டல்.

வாரொன்றுமென்முனைப் பேதைநல்லாயென்சொல் வம்பலக்கேள்
சிரொன்றுகோடி விதமாவிளங்குந் திருச்செந்திலிற்
கூரொன்றுவேலொடு நின்றவன்றோள்புணர் கோதையென்னும்
பேரொன்றிருக்கி லதுபோதுமெந்தப் பிறப்பிற்குமே. (௩௮௮)

மகிழ்வுற வாழ்த்தல்.

பஞ்சவன்னக்கிளிக் கையான்செந்தூர்வளர் பண்ணவன்முன்
குஞ்சரியைக்குறக் கோதையினாற்றுயர் கொள்ளவிட்டா
னஞ்சனக்கண்ணி னவளுன்றனாற்றுய ராரச்செய்வான்
வஞ்சகம்பொய்சொல்ல மாட்டேன்கண்டாயடி வார்குழலே. (௩௮௯)

பாங்கி தலைவன் முற்பகர்வன.

மணமேத்துரைத்தல்.

காவுலகத்தினர் நம்புஞ்செந்தூர்வளர் கந்தசெஞ்சொற்
பாவுலகத்தி னளவேகமமுநின் பத்தியிந்த
மாவுலகத்தைவிட டார்நெஞ்சின்மட்டு மணக்கும்வைத்த
முவுலகத்தினும் வாசிக்குமென்மகன் மொய்குழலே. (௩௯௦)

பருவங் காட்டல்

நான்மணக்கும்புகழ்ச் செந்தூர்க்குமா துடங்கரிய
வேன்மணக்குங்கைக் குமரேசுவேட்சியின் மென்கடம்பின்
நேன்மணக்கும்புய மால்கொடுத்தாயதிற் சிக்கிக்கொண்டென்
பான்மணக்குஞ்சிற வாயாள்பநிந் துயர் பார்க்கரிதே. (௩௯௧)

இயைபுரைத்திராத்தல்.

இலக்கணசார மறியாப்புலவ ரிழிகவிக்குங்
கலக்கரில்வாழ்வளித் தானவல்லாய் கின் கருத்தறியா
தலக்கணுற்றேங்குநிவ் வாரிழைக்கன்ப மளித்தருளாய்
தலக்கமலாயத் தாக்கலாச்செந்தி னாயகனே. (௩௬௩)

ஓமலிப்புக்கூறல்.

எக்கலையுந்தெரி வார்தொழுதேத்து மெழிற்செந்திலாய்
மெய்க்கலையாகன னுறுறுந்தோகையில் விதிவந்து
கைக்கலையாகி விளையுதொவர்பலர் கண்ணெதிரென்
னெக்கலைப்பெண்ணுக்கு மால்கொடுத்தாயிதொ ரோமலிப்பே. (௩௬௪)

முற்றம்போயன்றெனல்.

வாயாவாழ்த்துநர்க் கின்பமெல்லாநல்கும வண்மைகண்டு
பேயாய்ப்படுத்து மகள்வாழவேண்டியென் பெற்றவயிற்
ருயாசமிஞ்சியொவ் வோர்போதொவ்வோர்பொய் யறைவதன்றி
யோயாமற்பொய்சொல்ல மாட்டேன்செந்தூர்வள ருத்தமனே. (௩௬௫)

தழைவியந்துரைத்தல்.

முத்தமிழ்ப்பாவலர் போற்றுஞ்செந்தூரின் முருகையரின்
கைத்தழைகண்டிதொட் டின்பமுற்றாண்மகள் காசினியோர்
பித்தடைந்தாரா வங்கடித்தார்கொடும் பேய்பிடித்தா
ரொத்தவரைத்திருத் தத்தழைவேண்ட லுணர்ந்தனனே. (௩௬௬)

வயிற்றினைப் புகழ்தல்.

எயிறகவெய்யவன் றன்னைவென்றார்மைந்த வெவ்வுலகும்
பயிறகலர்புகழ்ச் செந்தூரவாய்கொண்டு பற்றியமு
தயிறகணுற்ற மறியாவிரத மனையவற்றென்
வயிறகன்றிச்செய் தவங்காணின்மேன்மகன் மால்கொண்டதே. (௩௬௭)

அடைக்கலங்கூறல்.

இறலருஞ்சிந்திகழ் செந்தூர்க்குமரின் விண்ணருளாற்
பெறலருங்காலத்திற் பெற்றவென்பேவைத பெருக்கமைய
ஹலநின்றுன்னிடத் துய்த்தேனவன்கொங்கை யூக்கமறைந்
தறலன்னகூந்தல்பஞ் சானுலுமுன்றற் கடைக்கலமே. (௪௦௦)

ஓநறியேடுத்தியம்பல்.

வன்மனச்சூரனை மாய்த்தும்பர்வாழ்வுற வைத்தனந்தந்
தன்மகிலாயி செந்தூர்புகுஞ் சாவண்ணே
பன்மடவார்க்கி கந்தாவின்பம் பகிர்ந்துளரீ
பென்மகன்மட்டி விரங்கிடுப்ப தியல்பல்லவே. (௪௦௧)

உய்வதேவ்வண்ணமெனல்.

காயிரும்புங்கதி ருஞ்செக்கர்வாணங் கனிதுவரு
மாயிலங்குங்குநின்னைச்செந்தூரிற்கண் டன்றுமுதற்
றாயினைவையத் துணிந்தாளமுதற் தனைவெறுத்தா
ணியிரங்காவிடி லெவ்வனுய்வாளந்த நேரிழையே.

(௪௦௨)

நினைத்திலாயென்றல்.

நஞ்சயின்றாழற் கண்ணல்வருஞ்செந்தி னாயகனை
யஞ்சலரேவு மதவேட்குந்தென்றற்கு மம்புலிக்குங்
குஞ்சரமாய விருளுக்குமஞ்சிக் குலைந்துநித்த
நெஞ்சகத்துன்னை நிறுவுகின்றானே நினைத்திலையே.

(௪௦௩)

முரசோலிலினுவல்

தாமரைவாவி பலகுழஞ்செந்திற் சரவணனே
நீமடமாதர்பல் லோர்நெஞ்சிலுள்ள நிறைகுலைத்தற்
காமடையாளமன் றோபிரியார்தமக் கார்வநல்குங்
காமன்முரசோலி சந்நிதிமுன்னென்றுங் காட்டுவதே.

(௪௦௪)

சங்காழியிரத்தல்

மங்குலுஞ்சோலையு மாறாதசந்தன மால்வரைச்சீர்
பொங்குசெந்துருடைப் புண்ணியனேநின் புயம்விரும்புங்
கங்குலங்கூந்தனல் லான்கலைசோரக் கவர்ந்துகொண்ட
சங்குடனாழியை யானாலுமிக்கணர் தந்தருளே.

(௪௦௫)

மாலிகைவேண்டல்.

பொங்கடமார்தரு குரணக்கின்ற புகழ்ச்செந்திலா
யங்கடம்போலு முலைமீதனங்க னலர்சொரியச்
சங்கடமெய்தித் தவித்தெய்த்துளானின் றடம்புயத்துச்
செங்கடம்பார மளித்தாலுய்வாளென் றிறுமியன்றே.

(௪௦௬)

விலகாமைவேண்டல்.

கேடற்றதென்னரு னாபுரிமேய கிளிப்புலவன்
பாடற்சுவைபொரு மென்மொழிப்ப்பதைநின் பன்னிருதோட்
கடற்குறிப்பின ளியாதோவிழைந்தன்று கொண்டுளசிற
றுடற்கொதுங்குற லாமோசெந்தூரி லுறைகந்தனை.

(௪௦௭)

மகணலம்பகர்தல்.

நீடியசெங்கரும் புச்சிலையான்சமர் நேர்த்தமையால்
வாடியவல்லிக் கொடிபோனுடங்கிமுன் மாழ்கியவ
ளடியதோகை மயிலூர்செந்தூரின் னங்கதத்தோள்
கடியபின்னுவப் புற்றாளெனது குலமுய்த்ததே.

(௪௦௮)

வருநாள்வினவல்

கொக்கன்றுதுண்டு படவாரிசெந்திறம் கொள்ளவென்று
நிக்கற்றமுன்புகற் றிந்தைய்செந்தூரின் நிண்புயத்தா
லிக்கன்சமர்வினாக் தேங்கிப்பாதவித் தென்மகடன்
னாம்கண்பிசைந்தழு தானொன்றுபேங்கு வந்தெய்தலே.

(சூஉ)

எமாற்றெண்ணுதேனல்.

வாமாங்கனையுடை யாந்துதற்கண்ணிடை வந்தசெந்தூர்க்
கோமாலிற்கடுவ தென்றெவென்றோவிடுங் கோதைகண்முன்
லீமாத்திரந்தவித் தெகித்தொடாவண்ண நின்றுமறைந்
தேமாற்றிடத்தகு மோவிதுன்மேன்மைக் கிசைந்ததன்றே.

(சூக௦)

கோதிலாளென்றல்.

அன்பேவடிவமுற் றுலன்னதொண்ட ாணுகுஞ்செந்தூர்க்
நின்பேயினாக்க வரும்குமராகின் னெழிற்பவனி
முன்பேமயங்கி வெகுபாடுபட்டு முயங்கிமகி
ழென்பேதைகுற்றமொன் றில்லானிருக்கினிற் கேற்றமின்றே

(சூக௧)

மகள்பேறுவியத்தல்.

பொன்மழுவேந்துங் காத்நாமெச்சம் புகழ்ச்செந்திலாய்
நின்மருங்குற்றவர் திற்கமற்றெங்கு நிறைந்துவளர்
பன்மடவாரு னுணைக்கடியின்பம் பருகுநலத்
தென்மகன்பெற்ற பெரும்பேற்றின்சீல மெவர்க்குளாதே.

(சூக௨)

கரையேற்றம் வினவல்.

கச்சைத்திருவரைக் கந்தாசெந்தூர்வளர் காவலவா
நிச்சைத்தவமுடை யாருளாற்பெற்ற பெண்குழந்தை
செச்சைப்புயநிரை மேற்கொங்கைதோய்தாச் சேர்வதற்கா
மிச்சைக்கடலுள் விழுந்ததெந்நாள்கரை யேறிடுமே.

(சூக௩)

உணர்வோடு மாழ்கல்.

கொல்லாமற்கொல்கொடுங் கூற்றுறழ்காமன் குவளைமல
ரல்லாதநான்குமெய் தாய்விட்டதின்ன மதையெடுப்பா
னெல்லார்வயற்செந்தில் வாழ்வாயுலக நிகழ்த்துவன
வெல்லாமறிந்த வுனக்கினிநான்சொல்வ தேதுளாதே.

(சூக௪)

ஒப்புக்கேட்டல்.

மோகமின்னுரிடம் பொம்பேசலாமென முன்னைமறை
பாகமஞ்சொல்லி யதுபோலவென்ற னருமைமகள்
பாகமிர்தன்னசொற் கேட்டுப்பல்வாறு பகர்ந்திலையோ
நெகசொரூபத்த னெசெந்தின்மேவு மிறையவனே.

(சூக௫)

ஏழைக்கிதஞ் சொல்வதேனெனல்.

மாழைக்குவடுமழ் கொங்கைநல்லாளிடம் வந்துமுன்னே
யூழைத்தவிர்க்கும் வலியுமுள்ளேனென் றுறுதிசொல்லிக்
கீழைச்சிறிது முலைநோக்குமுன்னங்கு கிட்டல்விட்ட
ரேழைக்கிதஞ்சொல்ல லாமோசெந்தூரி விருப்பவரே.

(சுகந)

அலுப்போடு சினத்தல்.

இத்தனைதூரந் தெருவீதிதன்னி விழுத்தென்மகள்
பித்தடைந்தாரிற் றடுமாறத்தக்க பிரமைநல்கிப்
பத்தமில்லாத குறக்குணங்காட்டப் படாதுகண்டாய்
முத்தமிழ்த்தேசிக னேசெந்தில்வாழு முருகையனே.

(சுகள)

உறுத்திக்கூறல்.

காவாருப்பொன்னகர்க் காவல்கொள்வாரனைக் கலிக்கவைத்த
தேவாதிதேவசெந் தூர்முருகாநின் றிரள்புயத்தின்
மேவாமகிழ் விருப்புகின்றானே வெறுத்தனையேன்
மூவாமறைமுழு தோரந்தாயென்றோதன் முழுப்பிழையே.

(சுகஅ)

இகழ்ச்சிகண்டிரங்கல்.

முப்பத்துமூன்று வகைக்கோடிதேவர்தம் மூனுணவிற்
செப்பத்தகுஞ்சொல் லுடையானைக்கண்டு கிரித்தொருபாழ்ங்
கொப்பத்தில்யானைய விழ்த்தலினீமுன் கொடுத்தமைய
றுப்பக்கழிவு படலாகுமோசெந்திற் சுந்தரனே.

(சுகச)

புணர்ப்புரையென்றல்.

கொன்றைத்தொடையணி செஞ்சடையாருங் குரவனென
வன்றைக்குப்போற்ற வருங்குமராசெந்தி லாதிபனே
யின் றைக்குங்காமன் கணையாற்றளர்வுறு மென்மகளை
யென்றைக்குத்தான்புணர் வாயளவாவீன்ப மெய்துறவே.

(சஉ.௦)

இழிவுனக்கென்றல்.

காலபயந்தவிர்த் தோர்வேதியற்குக் கருணைசெய்தார்
பாலனெனவந்து ளாய்செந்தில்வேலநின் பன்னிருதோட்
கோலநினைந்துமற் றெல்லாமிழந்து கொதிகொதிக்கு
மேலநெடுங்குழ லாடுன்பமெய்தி விழிவுனக்கே.

(சஉக)

நீசமொழி விழைதல்.

கன்மோகமங்கை யுருவாகச்செய்த கழற்பெருமான்
றன்மோகனமரு காசெந்தில்வாழந் தமிழ்க்குகவென்
மின்மோகநின்மிசை கொண்டதுண்டந்த விளக்கிழைமே
னின்மோகஞ்சற்று மிலையோமுக்காறு டிசஞ்சொல்லிடே.

உடன்வர வழைத்தல்.

மன்றுவந்தாடுங் பிரான்மைந்திரசெந்தில் வாழ்கந்தரே
யொன்று சொல்லிநான் நள்ளாது கொள்ளு முமைக்கலந்த
வன்றுதொட்டின்றுமட் கிந்தினந்தேடி யழங்குமவ
ளின்னுவந்தொர்மொழி கிரொல்லவேண்டி யெனைவிட்டதே. (சஉ௩)

மகவாசைகாட்டல்.

பற்றலர்தம்மையெல் லாமெமன்வாழ்நகர் பார்க்கவிடுங்
கொற்றவைவேற்குந் னேசெந்தின்மேவுங் குணக்கொண்டலே
கிற்றனநேர்நடை யாள்சொலிட்டுஞ் செவியழிபோய்ப்
பெற்றவாழிற்றை யுடனேதிருக்கிப் பிசைகின்றதே. (சஉ௪)

தன்றோடர் பொழித்தல்.

தென்றமிழ்க்குன்றுடைத் தேசிகன்போற்றச் சிறந்தசெந்தார்
மன்றாந்தாடுங் குகனேகின்மோக வலையிடைப்பட்
டென்றனைவையத் துணிந்தாளுக்கெய்துறு மின்பதுன்ப
முன்றலாக் கையல்ல வொவெனக்கேதுசொல் லுற்றுணர்ந்தே. (சஉ௫)

பாங்கி பாங்கன்முற்கூறுவன.

பழித்தலிற்புகழ்தல்.

என்றலைவிக்கெதி ரானையைக்காட்டி யெழிற்புனத்தி
லன்றனைந்தானிச்சை யில்லானையிங்ங னடைதனன்றோ
முன்றனைத்துப்புருந் தாடிச்செந்தார்வரு கொற்றவனு
முன்றலைவன்பொரு காமுகாரு முலகிவின்றே. (சஉ௬)

தலைவனைக்குறிப்பிற்றுழ்த்திக்கூறல்.

எங்கன்பிராட்டிதன் மேன்மதவேள்கனை யெய்தறியா
னுங்கன்பிரானையு மெய்திலனோவிங் குரைக்குமிவர்
தங்களின்மேலெவர் தாழ்வாரெவர்பகர் தண்பணிநீர்ச்
செங்கனபம்பொலி சிர்ச்செந்திலான் றுனைச் சேவகனே. (சஉ௭)

தலைவனிரக்கமிலானேன்றல்.

கன்னலம்பாகுறழ் சொற்குறப்பேதையைக் கள்ளுமன்று
பின்னடர்ந்தோர்களைக் கொன்றனவளமும் பெற்றியினு
லன்னவருய்தனர் செந்தூரில்வாழ் மறுமுகவ
னின்னருட்சீருடை யானெனக்கூறுவ தெவ்விதமே. (சஉ௮)

தலைவனினாயானென்றல்.

மாடேறுமீசன்றன் மைந்தன்செந்தூரில் வருமடியா
ரிடேறச் செய்யவல் லானெங்கன்பாவைக் கிசைந்தவனோ
வாடேறிப்பார்ப்பதி தன்முலைப்பாலுன் டளவின்மலை
காடேறியாழிக் களிகூர்த்தக்கதொர் கான்முனையே.

(324)

ஒத்துரையென்றல்.

நியொருகையி லுடுக்கையொர்கையிற் செறித்தபிரான்
சேயொருமைப்புழிச் செந்தூரன்மாவிற் சிறந்தமின்னு
டாயொருபாதகி செய்துயரான்மிகத் தட்டழிந்தா
னியொருவேளையென் னோடொத்துநின்று நிகழ்த்தினன்றே.

(325)

சகிப்பரிதேன்றல்

காயுங்கதிரயிற் கையான்செந்தூர்வளர் கந்தனன்பிற்
றேயுங்கொடியிடை யைக்கன்னல்வேளுந் தொனிக்கடலும்
பாயுந்தென்காலுங் குயிலாதியவும் பசைத்ததன்றித்
தாயும்பகைத்தனள் காணிதுபாவஞ் சகிப்பரிதே.

(326)

தன்னுடன் சேர்த்துப்புகழ்தல்.

தாமக்கடம்பணி செந்தூர்க்குமான் றனக்குமாவ
ளுமக்கதிரயிற் றோள்வேட்கையாளுக்கு நாமிருவர்
சேமக்குறிப்புரைக் கின்றபண்பாலவர் சிந்தைகொண்ட
காமக்கடவின் கரைகாட்டும்வண்மைக் கலமொப்பமே.

(327)

தாங்காமை கூறல்

நற்றேவர்கோன்முத லோர்தொழுதேற்ற நவிலுஞ்செந்தூ
ருற்றேதந்தீர்க்கவல் லானுயிர்த்தோழமை யுள்ளவள்ளால்
பொற்றேரணையவல் குற்பெரும்போகம் புணர்த்துமவன்
சற்றேபிரியினுந் தாங்காளெனது தலைமகளே.

(328)

செய்தி வினாவல்.

கோலாகலமயி லூர்ந்துசெந்தூர்வளர் கொற்றவன்கை
வேலாயுதம்பொரு கண்ணொன்றன்னை வெறுத்திகழ்வான்
மாலானவர்க்குள்ள பண்பெனத்தேறி மகிழ்ந்துகொள்வேன்
சேலாருங்கதெனத் தானனையாயங்குன் செய்தியென்னே.

(329)

கண்களைப்புகழ்தல்.

திண்கழற்காலுடைச் செந்தூர்க்குமான் நினைப்புனத்துப்
பெண்கள்கிகாமணி யைத்தேவர்கோன்றரு பெய்வளையைப்
பண்கலுழ்சேச்சைப் புயத்தாற்றொத்தலும் பார்க்குநந்தங்
கண்கள்செய்புண்ணியத் தைச்சேடனாலுங் கழறரிதே.

(330)

குறையின்மைகூறல்.

கொஞ்சியல்க்பாத் தார்மமந்தனொழித் தாச்செந்திலான்
விஞ்சியிர்ச்சந்த வெற்புடையாரிரு மெல்லியலார்
கொஞ்சியல்பார்த்தவர் தாமகிழ்க்கேத்த நிதமணையிற்
கொஞ்சியவாழ்வுள்ள நானமக்கேதுங் குறையில்லையே.

(௪௩௬)

முற்றிற்று

நூற்பயன்

வெல்லுமருட்பெறு வார்செல்லுமாறு விடுத்தமைபோற்
சொல்லுமகப்பொரு விதுசெந்தூர்க்குகன் குடியது
ரல்லுமுருகக் கலிசுவைத்தாமெனக் கற்றுநித்த
மல்லும்கலு முணர்வாருக்கில்லை யருவினையே.

வேலுமயிலுந்துவண.

குருபாதமேகதி.

உ
முருகக்கடவுளை
கௌமாரவிஜயம்.

காப்பு.

செக்கச் சிவந்தகழற் செந்திலான் சீரருட்கா
மிக்ககவு மார விசயத்தின் - நக்கதுணை
பாலுறழ்வெண் சேவலொடு பைங்கிளியும் பன்னிருகை
வேலுமயில் வாகனமுமே.

நூல்.

முதலாவது

அவதாரம்.

வேதாகமம்பலவு மொழிவரியபொருளாகி மெய்த்தவர்க் கறிவுமயமாய்
விண்ணவர் தமக்கின்ப வெள்ளமாயரசர்க்கு வீரமொடுவென்றியாகித்
தாதார்மலர்த்தொகையின் மணமாகிவேதியர் தமக்கெலாம்பிதிர்களாகித்
தண்டமிழ்ப்புலமையுணர் கின்றவர்க்கெண்வகைச் சந்தங்களாகியெங்கும்
பூதாதிபௌதிக மனைத்துமாநிறையுநின் பூரணசொருபமென்றன்
புந்தியினிலமையவிலை யாதலால்வேற்படை புனைந்தொளிருநின்சகளமே
யாதாரமெனநம்பி வாடுகின்றேன்விசைவி லவதாரமாகியருளே
யலைவளம்பொலிசெந்தி னகரில்வந்தமர்குமர வவதாரமாகியருளே. (க)

திருமகள்பிரானவன் கரமருவுமாழியைத் திதியுடனிறந்தகாலஞ்
செங்கமலமலர்வேத னவுணர்சொல்லியவாறு சிட்டிபுரிகின்றகாலந்
தருநிழுவின்மகபதி தறைக்குளொருவேயாய்த் தயங்கித்தவித்தகாலந்
தவமுனிவரனைவருஞ் சாவினுக்கஞ்சித் தனித்தனியொளித்தகாலம்
பருமலர்த்தொடையமரர் பன்னியர்கடம்மொடும் பணிசெய்திடைந்தகாலம்
பரமனுதல்விழியினிடை வந்தாயெனப்பலர் பகர்ந்திடுவதுண்மையாகி
லருமறையுமாகமு மழியாதவண்ணமோ ரவதாரமாகியருளே
யணிபொழிற்செந்தினக ராளுமுருகேசனே யவதாரமாகியருளே. (உ)

வளமிஞர்ந்தென்மதுரை நகரிலொருவழுதிமகன் மதலையெனவடிவெடுத்து
மலயவரைதனினிலவு குவடினங்களின்மேய வருமுகிற்றையிலிட்டுப்
பளபளபரீரென் றிலங்கும்வேலாற்பெருவில் பரவையீசைக்குறைத்துப்
பைம்பொன்மகமேருவைச்செண்டாலடித்ததுபணிந்துதவுதிறைகொணர்ந்து

தவயவிபெரும்பெயர் வலாரியணி மகுடந் தனைத்தகர்த்துக்களித்துத்
தாங்கியவாமர் தடம்புயத்திடகொண்ட சரதமறைவுறலாகுமோ
வளவறுபெரும்புகழ் விழைந்திருநாளினுமோ ரவதாரமாகியருளே
யன்பாப் பலர்விர்த்தமகிழ் செந்தினகர்வந்தருக வவதாரமாகியருளே. (௩)

காழிபிறக்கவுணியக் புரிதவப்பயனுப காள்முனையெனப் பிறந்து
கமலமலர்வாவியரு கழுதுகைகொடுத்தபால் கனிவாய்மடுத்தவவியா[மாற்றி
லைழிகாக்கியிழை பொழிந்தமணர் தங்கொடுமை யென்னும்வெங்கோடை
யிரி நுழைக்குரிய முவிருவகைச்சமய வினமெனும்பயிர்வினைத்துப்
பூதிய றுடற்குரங் கூடுதெவித்தவெண் பொடிநலம்பொலியவைத்துப்
பொருவருமணங்காண வருமவிரலாம்விடு புருநப்புரிந்தனுண்டே
லாழியைக்கலையா யணிந்தவள்விரும்புமோ ரவதாரமாகியருளே
யருளாடன்மலிசெந்தி னகர்மேவுகந்தனை யவதாரமாகியருளே. (௪)

கடிமலர்ப்பொழிள்மருவு மலயமால்வரையில்வளர் கடவுண்மாமுனிவனுக்குங்
கானவவிமிருவினை நாரதற்குஞ்சிலைக் கைகொண்முசுருந்தனுக்குந்
தொடியலகிபந்தொரு மடந்தைக்குமலகையாற் றயருறம்புலவனுக்குஞ்
சொனாசலத்தருவி லுறுகோபுரத்திற் றெழும்புபுரிதொண்டவுக்கும்
படிவிலிப்படிமற்று முள்ளபலகோடிமெய்ப் பத்தர்க்குமவர்மனத்தின்
பாவனைப்படிவந்து நிவினையகற்றிப் பதங்கொடுத்தருளினிசமே
வடியனைனுள்ளகத் தெண்ணுமவ்வண்ணமே யவதாரமாகியருளே
பலைவாயுகந்துதின மகிழ்செந்திலாதிபா வவதாரமாகியருளே. (௫)

குருவடிவமாயிரங் கொண்டபலசமையமும் குன்றாது நிறுவியதுவுங்
கோலக்குறிஞ்சிதொறு மகலாமலாடல்புரி கொள்கைக்கிசைந்தபுதழந்
திருவருள்விலேனாதம் குறித்துருகுகவுமாரர் சிந்தைதொறு நின்றநலமுந்
தெய்வங்களத்தனையு நானைச்செவ்வாய் திறந்துரைவிளம்புதிருமுஞ்
சுருவமந்திரசார மாகியசடாக்கரந் தன்னொடுகலந்தநிலைபுந்
தமிழ்விசகனைன் றுள்ள நாமமும்பிழையாது தமிழேன் விழிகள்காண
வருவென்னுராலி யாயதொருசகனமா யவதாரமாகியருளே
பந்தார்குலம்பரவு செந்தினகர்வேலவா வவதாரமாகியருளே. (௬)

வேறு.

பொடியார்தருவெண் னிறத்தினாய்ப் புரைதீர்மணிப்பொற் பூணிளாய்ப்
பொருந்தாதிகல்பன் னெற்போர்க்கும் பொதுவாகியகல் லாடையாய்ச்
செடியார்வேடக் குளமகிழத் தெய்வக்களிற்றின் நிருமகளைச்
சினவேற்புடைய முகலாய சின்னங்களைப்போற் நிசைப்பவராய்க்

கொடியார்சோலைக் குறிச்சிதொறுங் கும்பிட்டிறைஞ்சங் குணத்தினராய்த்
கடிக்களித்துப் பொருசேவற் கொடியேயுயர்வா மெனக்கூவு
மடியார்மறுகித் தனியாம லவதாரஞ்செய் தருள்வாயே
யழகார்செந்திற் பதிக்குகனே யவதாரஞ்செய் தருள்வாயே. (௭)

வெயிலார்பரிதி பலகடி மிளிர்ந்தாங்கிலங்கு திருமேனி
வியனுங்கமல மலரேபோல் விளங்குமுகங்க ளிருமுன்றுஞ்
சயிலாகரம்போற் கடம்புகுராத் தழைந்தபுயங்க ளாறிரண்டுஞ்
சடிலப்பிறைப்புங் கவன்பணியுஞ் சரணத் துணையுந் தமநியச்சீர்
மயில்வாகனமுஞ் சிறையடித்து வானோர்மகிழப் பெரிதார்த்து
வருவாரணமுந் தமிழ்ப்பனுவல் வழங்குங்கனிவாய்ப் பசுங்குளியு
மயிலாதியவு மறையாம லவதாரஞ்செய் தருள்வாயே
யலையார்கடற்செந் தூரரசே யவதாரஞ்செய் தருள்வாயே. (௮)

சீர்க்கந்தரமுண் டளிகுருந் திரைநீர்க்கடலுஞ் சினைச்சங்குஞ்
சேவற்றிரளு நடம்புரியுஞ் சிகண்டிக்குலமுஞ் செழும்பொழிற்சூ
வார்க்குமதுமார் தறுகாலும் வன்னக்கிளியுங் கருங்குயிலு
மடற்பூம்பனைவா முன்றில்களு மடவார்புணையு மணிச்சிலம்பும்
வேர்க்கும்புருவக் கடைசியர்கண் மிகுநிர்ப்பணையி விடுங்குரவை
வியனும்புலவோர் தமிழ்த்துதியும் வேதாகமமும் விரவுமொவி
யார்க்குந்திருச்செந் தூர்க்குகனே யவதாரஞ்செய் தருள்வாயே
யடியார்பலருங் களிகூர வவதாரஞ்செய் தருள்வாயே. (௯)

வேறு.

தனதனதந்தன தனதனதந்தன தனனாதந்தனனா
சருகிவிளம்பிய நெறிவழிசென்றவர் துயர்கூர்கின்றனரே
துகளறுசெந்தமி முனார்பவர்தங்கவி தொலையா துந்தியவே
மருமலர்சிந்தியும் வழிபடுமன்பர்கண் மனநோவொன்றினரே
வனசாரும்புலை யசுரர்களுங்கனி மலிசீர்கொண்டனரே
யுருவைவணங்குதல் பிழையெனும்வண்டர்ப லுடலுலுண்டனரே
யுலகபரம்பரை யலதிலையென்றுசொ லுரையார்விஞ்சினரே
யருண்மலியுந்திரு வுளமுளதென்றிடி லவதாரம்புரியே
யழகியசெந்திலி லறுதினநின்றவ வவதாரம்புரியே (௧௦)

தந்தனதந்தன தந்தனதந்தன தனனாதந்தனனா
சந்தமொழிந்துவ ணங்கியதொண்டர்க டமையாரும்புகழ்வார்
சஞ்சலமின்றிய நெஞ்சமுறுந்தவர் தனிவிடொன்றிவொர்
வேந்தறுகண்கொடி கழந்திடுமவஞ்சகர் விறலார்வங்கெடுவார்
விந்தைமிகும்பல மந்திரதந்திரம் விழைவார்கண்குளிர்வார்

கந்தரமங்நையர் கண்டுநலன்பல தொகுதோளும்புணர்வார்
அங்கவயர்பொலி யும்படைகொண்டெயர் சுரரேயின்புறுவா
மந்தணர்ந்தங்கரு மந்தழையும்படி யவதாரம்புரியே
யங்கொறும்புகழ் செந்திலில்வந்தவ வவதாரம்புரியே.

(கக)

தானவந்தன தானனந்தன தனனாதந்தனன

அரணமும்பல வாகமமும்பக வவதாரம் புரியே
யாதிராமந்தமு மாகிபிளங்கிடு மவதாரம்புரியே
யாமணியுள்ளடை யாரும்விபந்திடு மவதாரம்புரியே
யாழ்கடலுண்டெயர் மாமுனிவன்றொழு மவதாரம்புரியே
யாரதறம்பனி ரீபமுடன்றிரு வவதாரம்புரியே
யாழியெனங்கலை யாண்மகிழந்தனி யவதாரம்புரியே
யாாமுனாண்டவ ருந்தழையும்படி யவதாரம்புரியே
யாசறுசெந்திலில் வாழ்வு மந்தகுத வவதாரம்புரியே.

(க௨-)

இன்டாவது

தெரிசனம்.

அத்திரமெனத்திகழ்வி ழிச்சி றமியர்க்குருகி யாடகந்தனிலவாவுற்
றதுதினம்புல்லர்மனை தொறுமிரந்தலைவேனை யாண்டுகொண்டங்கைவேலின்
பத்தியிலமிழ்த்தித் தமிழ்க்கவிதைபரலவாறு பாடிடுந்திறமைநல்கிப்
பழைபகதையுஞ்சில பகர்த்தனைகினைந்துவகை பாராட்டிடாமலடியேன்
றத்திரமிகுத்துத் தகித்துத்தயர்ப்படுந் தன்மையறிகல்லாய்கொலோ
சாதமார்க்கனவில் வருவதெனநனவிலுந் தமகியக்குவடுபோலுஞ்
சித்திரமயிற்பரியின் முதுகிலொருதரம்வந்து தெரிசனந்தரவேணுமே
செத்திலம்பதிவாழ வந்தருமரேசனே தெரிசனந்தரவேணுமே.

(க)

ஆறுதியாகுமொரு முவகையுமாகின் றகிலபுவனங்கொங்கு
மனவில்பலவினையாடல் புரியின் திருவடிக் காசையுற்றவர்கள்போன்று
நாணுவேறுமொரு தெய்வமுண்டெனவம்பி னனில்கின் றநாருமேச
நானிலத்திறநாரு நானினைத்திட்டபடி நடவுமெய்க்கருணையின்றேற்
கோணுவவந்துவர் தொருமொழியையபாயிற் கோடிதரமொழிவதேனோ
உறியவைமூற் றம்பொ பென்பதல்லாதுண்மை கொஞ்சமாகிலுமிருந்தாற்
சேனாடருக்கும் பெற்றச்சரியதாயின் தெரிசனந்தரவேணுமே
திருவருள்வனம்பெருகு செத்தினகர்வேலவா தெரிசனந்தரவேணுமே. (உ)

தந்திக்குலம்பெருகு பொதியைவரை தருபொருளை தன்னின்புன் சொன்ன
தடநிலவுதிருமலைக் குவடேறியிழ்கைநிற் சாகாதனிந்தநலமு [சொல்லுந்
மந்திப்பிதைச்சுடல ரண்ணுமலைச்சிகரி யதனருகழைத்தவுறவு

மடியவர்தம்வடிவமொடு வந்திலைவிபூதியொன் றருளியதுமணையபிறவும்
பிந்திக்கடற்புலியி லுள்ளவரும்வானொடு டிலத்திற் பிறங்குவாரும்
பேசிக்களிப்புறச் செய்யுமெய்ப்பிரியநின் பெற்றியினிலுற்றதுண்டேற்
சிந்தித்தவண்ணமென் கனவினெடுநனவினுந் தெரிசனந்தரவேனுமே
திரைகடன்முழங்குந் திருச்செந்திலாதிபா தெரிசனந்தரவேனுமே. (௩)

அருமறைமுடிப்பிலோ வாகமப்பொருளிலோ வண்டபகிரண்டத்திலோ
வாறெழுத்தோதுமவர் நெஞ்சத்திலோமலை எளவிலாதனவற்றிலோ
கரும்த்திலோவலது பாசனைப்பொலிவிலோ கழறியஞானத்திலோ
கைக்களிநிகர்த்தபல கவிவாணர்நாவிலோ கடவுளர்தமவைதன்னிலோ
புருவமத்தியினிலோ கவுமாரநெறியாளர் புகலுமெத்தானத்திலோ
போர்வேல்பிடித்துநீ நின்றாடுகின்றதென் புந்தியினினைந்தவண்ணர்
திருவருட்பெருமையில கும்படி தினந்தொறுந் தெரிசனந்தரவேனுமே
செங்கண்மான்முருகனே செந்தில்வாழ்முருகனே தெரிசனந்தரவேனுமே.

பைந்தமிழ்ப்பனுவல்பல பாடியுனதம்புயப் பதமலர்க்கிடுவதற்கும்
பழையநெறியாறுஞ் சிறந்துபுலைமார்க்கங்கள் பாழ்படச்செய்வதற்குங்
கொந்தலிழ்மலர்ப்பொழிற் குவடுதொறுமடியார் குழாத்தொடுகுலாவுதற்குங்
கொதிதிரைக்கடலினெடு கனல்கவர்ந்துள்ளபொருள் குறையாதுகொள்வ
சிந்தனைப்படியெங்க னுஞ்சென்றுபலவாறு சித்துவினையாடுதற்குஞ் [தற்குஞ்
சேவலங்கொடியே செயஞ்செயமெனக்கூவு திறலுற்றுமகிழ்வதற்குஞ்
செந்தகைச்சிகியிற் றிருக்கைவேலுடன்வந்து தெரிசனந்தரவேனுமே
செந்திலம்பதிமகிழ வந்திலங்கியமுருக தெரிசனந்தரவேனுமே. (௪)

கந்திப்பொதும்பர்மட விடைதுயிலுமரியினங் கழனியிற்குவளையலருங்
கமலமலருஞ்சொரிய மதுவருந்திக்களிகொள் கயலினம்பிறழ்வதஞ்சித்
தந்திக்குலம்பிளிறு மொலியையிடியேறெனத் தடுமாறிமுகிலுலாவுந்
தண்டலைத்தேமாவி னிற்பலவினிற்பாய்ந்து தங்குணங்கொண்டகனிகட்
சிந்திக்களிக்கவவை திருவருள்கிரும்புமவர் செய்தவத்திற்குதவியாய்ச்
செம்பொனகிற்புலவ ரமிழ்தினைவெறுத்திகழ் திறம்பெருக்குஞ்சிறப்பார்
செந்திற்பதிக்குமா குருபாகுகாவின் று தெரிசனந்தரவேனுமே
தெளிதமிழ்க்குறுமுனிக் கருள்புரியுமுருகனே தெரிசனந்தரவேனுமே. (௫)

வேறு

அம்பொற்குடநேர் முலையணங்கார்க் கரசியொருபாற் றினைப்புனத்தி
னரிலையொருபாற் களிகரு மழகார்க்கனே யவுணைசன்
கொம்பொற்றையின லாகுவுருக் கொள்ளப்பொருதார்க் கினையோனே
குறிச்சிதோறு நடம்புரியுங் குளிந்தாமரைத்தாட் குருபானே

வைம்பொற்குழைக்கா தாநிரண்டு படைத்தமருணைப் பரம்பொருளே
பங்கெழுந்தான் மறைதான்கும் பகர்வாய்கதறப் புடைத்தோனே
சொம்பெருநிலையார் தருமதலாய் சிவியிற்ற ருவாய் தெரிசனமே
விராந்திருப்பெந் துபயர்சே சிவியிற்றருவாய் தெரிசனமே.

(௭)

முற்றமுனைவா கதியெனநான் முன்னிந்துதிக்கை யறியாயோ
முன்னுலெனது கனவினிடை மொழிந்தனைத்து முழுப்பிழையோ
பற்றுநலம்பலே ஹளநகொல்லா பலருமிகழ்தம் பார்த்திலையோ
பன்னிலையிற் றிருந்திறைப் பரித்தன்றளித்தோ னீயிலையோ
வெற்றமுற்றற்கான் மாலியானைக் கிடைந்தநாளிற் புரந்தொருசொல்
லியம்புங்கருணை யிழந்தனையோ வினியெந்நாளி லிரங்குவையோ
சற்றுனருட்பிற் விழைந்துள்ளேன் தகரிற்றருவாய் தெரிசனமே
சந்தா லச்செந் தூர்க்கிழைவா தகரிற்றருவாய் தெரிசனமே.

(௮)

தங்கமலையோற் பொலிவெய்தித் தவளநிறமும் பிறையினம்போற்
றழைத்தமருப்பு மருவியெனத் தட்டாதொழுது மதங்களுங்கொண்
டம்பலசைத்துத் தலையுயர்த்தி யமுதகவள மிகப்பருகி
யநிறுமடம்பாப் பசிபதன லைந்துதருவி னடர்கிளையும்
பங்கப்பட்டலே முறித்தருத்திப் பகைவாளவுணர் குலமழித்துப்
வைம்பொற்களிப்பா வலன்பகரும் பனுவற்கவிபோ னடைகாட்டுஞ்
செய்க்குகரிநின் பிடரோற்ச் செவ்வேதருவாய் தெரிசனமே
செய்தூர்க்குமா குருநாதா செவ்வேதருவாய் தெரிசனமே.

(௯)

வேறு

தனதனத்தன தனதனத்தன தனதனதனதானு
தவமுயல்கின்றவர் பதமலரின்புடை தருதுகன்புணையேனோ
தமிழ்கொடுசந்தந் முனனுபெரும்புகழ் தனைமிகமொழியேனோ
அவலைதவிர்ந்துன தடியருடன்கிரி களின்மிசைவசியேனோ
கனிரிவில்தின்பவர் தமைமிகழ்வம்பர்செய் கலியறமுனியேனோ
பலவநெடுங்கிரி சிகருணையன்பொடு பகலிவுணரோனோ
பழுதில்வரம்பெறு புலவர்களன்றுகொள் பலகையுமடையேனோ
செல்லும்வணங்கிய குருபரனென்றோளிர் தெரிசனமருள்வாயே
திருவளர்செந்திலில் வருகுகவிநெருகு தெரிசனமருள்வாயே.

(௧௦)

தனதானத்தன தனதானத்தன தனதனதனதானு.

பட்டிற்ச்செயு மவரான்கைக்கிடை புவிமகளிழவாரோ
புலாநிப்பொற்பு நுநிறக்கொடு புனைபவர்மெலிவாரோ
கலமாத்தொத்தொளிர் புலவோர்ப்பற்பலர் கலியிடைதளர்வாரோ
கருகலத்தமி ழுணர்வாப்பர்கள் அளிமிகையுறவாரோ

தலையாறக்கர மெனநேசிப்பவர் சலனமதடைவாரோ
தனிவேலைச்சிகி யினைநாடிப்புகழ் தவர்களும்வெருள்வாரோ
சிலைவேடக்கொடி புனார்தோளுற்றவ தெரிசனமருள்வாயே
திரையாழித்திர ளலைவாயுற்றவ தெரிசனமருள்வாயே. (௧௧)

தந்தனதந்தன தந்தனதந்தன தனதனதனதானா.
திந்தியியென்றுசி கண்டிநடம்புரி தெரிசனமருள்வாயே
செங்கண்முஞ்சுந்தன யன்றினமும்புகழ் தெரிசனமருள்வாயே
செந்திருவுங்கலை மங்கையுமன்புறு தெரிசனமருள்வாயே
சிங்கமடுஞ்சர பன்சிவைகண்குளிர் தெரிசனமருள்வாயே
சிந்திசைவிண்டுதொ முஞ்சிலரும்பெறு தெரிசனமருள்வாயே
தென்றல்வளம்பொலி குன்றின நெஞ்சுணர் தெரிசனமருள்வாயே
செந்திலில்வந்துவி ளங்குமிளங்குக தெரிசனமருள்வாயே
செம்பொருள்கண்டு னிந்துகொளும்படி தெரிசனமருள்வாயே. (௧௨)

மு ன் ற வ து

வினையாடல்

செஞ்சுடரைவெண்சுடரெ னச்செய்துதிங்களைத் திகழொளிப்பரிதியாக்கித்
திரைகடல்கலங்கக் கரத்தாற்கலங்கிச் சிலம்பினங்களையெடுத்து
நஞ்சுறுபடைவிச் சேடனெடுகிரிகளு நடுக்குறப்பந்நடித்து
நறுமலர்க்கற்பகத் தருநிழற்புலவர்குல நானுறப்பொருறுவென்று
கஞ்சுகவிதழ்க்கவுரி மகிழ்கூரவினையாடல் கேட்டதன்றிக்கண்டிலேங்
கீழவர்தலைப்பட்டு மேலவரவருந்துறுங் கெடுதிகண்டேமாதலா
லஞ்சுறுமனத்தகத் தானந்தவெள்ளம்வந் தடையவினையாடியருளே
யருள்வளம்பொலிசெந்தி னகர்வேலவாவிழைத லடையவினையாடியருளே.
சைவமுதலாகத் தழைக்கின்றவருணைநிச் சமையங்கண்முயிரண்டுந்
தன்கிளையெனக்கொண்ட கவுமாரசமையந் தழைத்துமற்றுள்ளசமையப்
பொய்வழக்கத்தனையு முழுவிலுபஞ்செனப் போவதுகுறித்துநாளும்
புந்தியிலுன்வடிவங் குறித்துநாவிடையாறு பொறிகளும்புகலவல்ல
மெய்வலிக்குரவனொரு வனையுண்டுபண்ணியவன் வேட்கைகளைத்துநல்கி
விண்ணவருமண்ணவரு மெச்சத்தகும்புகழ் விளைத்தருளவல்லையாகுந்
நெய்வச்சிலம்புதொறு மகலாதுநின்றுபல சித்துவினையாடியருளே
தெண்டிரைக்கடல்பரவு செந்தில்வளர்கந்தனை சித்துவினையாடியருளே. (௨)
சீலமுறுவமுதிமகள் பரிமுகங்கதைப்பற்ற திங்கண்முகமாகபதுவுந்
திரைகடலிலிழத் திருந்தொருவன்விட்டபொருள் சிந்தாதுவந்தெய்தது
ஞாலமிகமுமைக் குழந்தையொன்றகிவித நயம்பொலிதமிழ்ப்பாடலு
நாறிக்கிடந்ததொரு பூனையுயிர்பெற்றதுவு நம்பித்தொழும்புசெய்வார்

காலபாபமெய்தாது கந்தலொகம்பெறக் கருணைபுரிவதுவுமுதலாக்

முறையானமுழைப்பஞ் சமத சீமயாடுமெறித் கவிவெருண்டயரும்வண்ண

பீடவளம்பெறுப்புடை விருப்புறமுநுட்கித்து மிகவுட்கிணையாடியருளே

வென்றிதழ்செங்கிளநர் வந்தருமபேசுளே மிகவுட்கிணையாடியருளே. (௬)

பத்தவைக்கொருகணையாடுமெனக்கருதிரிகழ் பாதகருவப்பெய்தலும்

வைப்புந்குறித்ததுநகர் பகலோடமாதியாம் பல்லுயிர்வதைத்துவெந்து

நுய்த்தகல்புவிக்குச் சுவைப்பெருக்காடுவளர் நுய்கமுறவென்றிபெறலுஞ்

கவையாவித்தெய்வொருந் பிப்பார்வையிழக்கவி தொடுப்பவர்கலிக்கடற்குட்

நித்தொனமறுகுவுறு மிணையாய்பலகோடி பிழைகளுங்கண்டுகண்டுன்

பெய்கமுறவிறைஞ்சித் தினந்தோறுமுறையிடம் பெற்றியறிகெல்லாய்கொலோ

நித்தொழிவுற்றவலகொடடியேறுமுப்பவொரு தெரிதுவினையாடியருளே

நிருவாழ்வுமென்கிளநர் வகராருமுருகனே சிறிதுவினையாடியருளே. (௭)

காலககரிற்றிரு மலைத்தலத்திற்புதுவை தன்னிலகுணசலத்திற் [சொற்கள்

நாழிழவரைத்தருப்பொருளை நதிநடுவின்மலைநாடு தன்னின்முன்சொன்ன

வாஸியமனத்தெனை வருக்தவவதுசகியாது வந்துனதுமுன்புநின்றேன்

மாதவப்பெருப்புடையி னடுவைத்தெனக்கினிய வாழ்வெலாமுதவிவழுவா

வேலியதெனப்புறத் தன்பருக்கமுதமென மேவலாநைவருக்கு

விட்கரியிடமெனத் தக்கதிருவாக்கருளி விழைவுற்றழைக்குத்தொழும்

நிலித்தெய்வொருந் வந்தகருசகியாது பெரிதுவினையாடியருளே

பெருகியந்தென்கிளவள நகருடைக்கந்தனே பெரிதுவினையாடியருளே. (௮)

அபரணபிராயசன் பரிதியம்புகைகுரவ னாகியமுதங்கனாறு

மபயவரதம்பாச மங்குசங்கொடியாழி யவர்கேடகஞ்சுரிகைவிற்

சாம்பவியமுறவில்ச குலமயிலாகிய தழைத்தபன்னிருதோள்களுந்

தன்கடம் புங்குரவு மணியுமகன்மார்புமந் தமிழ்வரைக்குறுமுனிவனோர்

பிப்பலத்தொழுஞ்சுரண வாரிசுத் துணையும் பிறங்குமணிமகுடமுதலாப்

பேசுறுதலன்றொகையு மிருமகனிருரிமைபொடு பிரியாமருங்குமிலக

மாதககலாபக் குடைச்சிகிப்பரிமீறு வந்துவினையாடியருளே

வளமிசுஞ் செங்கிளவளர் முருகவென்சுத்தைமிசை வந்துவினையாடியருளே.

வேறு

தென்னிரிப்புலவர் பலர்கவிதைத் திறத்தாலுலகான் பவர்தாமுந்

திடுக்குற்றிறைஞ்சும் புதழ்தொபச் சீரார் மதுரைத் திருவாவித்

தன்னிரத லாடமிழ்பலகை தறையில்விளங்கித் தமிழ்வளர்க்கச்

சைவமுந்நிலர் கலிகாச் சமணபின்பார் தவிப்பெய்தப்

பன்னிடியகான் மறையாதிப் பலனற்கொருதா ரகமாகப்

பகருமெழுத்தா துணர்ந்தமுழுப் பாமானந்தக் கடன்முழ்கி

வென்னிறைவார் புடைகட விரும்பிப்புரிவாய் வினையாட்டே

கிஞ்சிதுக்கெத் தூரான விரும்பிப்புரிவாய் வினையாட்டே.

ஆழிப்புனலிற் பெரிதார்க்கு மலைகளொதுக்குஞ் சினைச்சங்க
மனந்தஞ்சினந்து பிரிவார்போன் ததனுண்ம யத்தும் புகுதாமற்
பாழிக்கையு மணற்குன்றும் படர்ந்துகருப்பஞ் சோலையிற்போய்ப்
பருமைமிகையால் வெடித்திழிரீர் பமாக்குழவி னுடன்மார்திக்
கூழிற்பொலியும் வயல்வரம்பிற் குளிர்தாமரையிற் பசங்கமுடிற்
குலைவாழையிற்சேர் திருச்செந்தூர்க் குமராவருகிற் குலவிருவர்
விழிக்கனிவாய் மலருநலம் விரும்பிப்புரிவாய் வினையாட்டே
விதிர்வேன்முருகா தமிழேனை விரும்பிப்புரிவாய் வினையாட்டே. (அ)

சளம்புதயிலக் குழன்மடவார் தந்தோதகமும் பலவாய்
தன்மைப்பெருக்குஞ் சிறிதேனுந் தட்டாதொழுஞ் தனிநடையு
முளம்புக்குருக்கு மநிரயமு மோசைப்பொலிவு முயர்பொருளு
மொள்வேற்றிறமை முதலாக வுரைக்கும்பெருமை யுள்ளனவு
மிளம்புற்கறிக்கு மானுதவு மெழிற்கோகிலத்தைத் தினைப்புனத்தி
னிதனிற்புரியு மணச்சிறப்பு மியம்பும்பிறவு மேய்ந்துளதா
விளம்புமருமைத் திருப்புகழ்தூல் விரும்பிப்புரிவாய் வினையாட்டே
விண்ணோர்புகழ்செந் தூர்ந்தலைவா விரும்பிப்புரிவாய் வினையாட்டே (அ)

வேறு

தந்தனதந்தன தந்தனதந்தன தனனாத்தந்தனா
கங்கையணிந்தவிர் செஞ்சடிலம்பெறு கவினார்க்கவில்வாழ்
கண்டுரைமங்கையு டன்பகர்கின்றதொர் களிமீறக்கொளையால்
பங்கயணிந்திர னண்டர்பயந்தரு பகைநிரப்புலகோர்
பங்கமொழிந்துசு கம்பெறவங்கத பணமீதுற்றொளிர்வார்
சங்கையொழிந்தபெ ருஞ்சுமைகொண்டயிர் தவியா தத்தமோ
தங்குநலந்திக ழின்புறநஞ்சுறழ் தகைதோய்நுற்சனராம்
வெங்கணர்சிந்தைந ளெஞ்ருவின்னொரு வினையாடற்புரியே
மிஞ்செழில்லொண்டொ செந்திலில்வந்தவ வினையாடற்புரியே. (க௦)

நானாதனதன நானாதனதன தனனாதத்தனனா
கோலாகலமயில் வீராமலைதரு குகைதோறுற்றவனை
கோடாதுயர்கவு மாராதியர்பணி குருவாமுத்தமனே
சேலார்விழியுமை யாள்பால்பருகிய திருவாய்மிக்குடையாய்
தேகாதியைமதி யாதாநிவுணர் சிவஞானத்தலைவா
மாலாலொருபுன மீதேக்கியதுனை மலர்நேர்பொற்சாண
வாதாடியமுது குர்மாவறவடும் வவிமேவப்பெறுமொர்
வேலாயுதமணி தோளாலொருவித வினையாடற்புரியே
மேலோர்புகழலை வாயுடுறைகுக வினையாடற்புரியே. (க௧)

[illegible]

குட்டுடைக்கலுமுனுரு லொடுவந் தவிண்ணிற் யலங்கியொருவட்டரிட்டுத்
 தாயகல்லாடைபுனை தொண்டருருவங்கொண்டு கடர்வேறுடன் யலங்கித்
 தாட்டுணைக்கமலமலர் புமிமகடலைப்படத் தமிழனைன் முன்குதித்துச்
 சற்றேனுமெற்கொரு சந்தந்தமிலானுள்ள சாததந்திரம்விளக்கிக்
 கேட்டுக்கொடுத்திட லெனப்பெயர்சுமத்தியொரு கிளரிலைவிபூநிலக்கிக்
 கேடறுதிருச்செந்தின் மாநகரின்மெய்யருள் கிடைக்கப்பெறுங்குறிப்புக்
 காட்டுவதுபொய்யாத வண்ணமிப்போதுனது கண்கொண்டுகருணைபொழியே
 கதிர்வேலெடுத்தெழிற் சிகியேறுமுருகனை கண்கொண்டுகருணைபொழியே.
 தமரவருடன்சென்று கிரிகடொறுநின்னருட் டன்மையைவிளக்க வேண்டுஞ்
 சந்தமொருநூறாயி ரஞ்சொற்றுநின்னடித் தாமரைக்கணியிலேவண்டுஞ்
 சமரசசுபாவமுறு கவுமாரசமயமே சமையமெனநிறுவவேண்டுஞ்
 சலதியொடுகனல்கவரு முத்தமிழ்க்கவிகளைத் தரணிக்களிக்கவேண்டும்
 பமரமுரல்குழல்வள்ளி தெய்வானையன்புமிகு பாலனெனமிளிரவேண்டும்
 பைம்பொனாலகாதியினு மிந்தவுடலொடுசென்று பலபுகழ்விளைக்கவேண்டும்
 கமலமலரொடுகுவினா மலருநாணுறுமுனது கண்கொண்டுகருணைபொழியே
 கடல்வளம்பொலிசெந்தி னகர்புரந்தருள்கந்த கண்கொண்டுகருணைபொழியே.
 இலகியதமிழ்ப்பலகை யேறுநந்திரத் திரங்கியொருகுகையிடித்தா
 யெண்ணையாளும்பெயர் விழைந்ததொருபெய்வளைக் கெதிர்தின் றுகைகொடு
 யலகில்வளமுறுடருணை நகரில்வருபத்தனுக் காகவொருநூணில்வந்தா [த்தா
 யரியதமிழ்கொண்டுவரு மொருவனதுகவிதிர வம்பொற்கலன்கொடுத்தாய்
 புலவனொருவன்சொன்ன பாதிக்கவிக்குவன் புனிமரக்கொம்பொடித்தாய்
 போற்றுமற்றொருவனுக் காகமணிநாவறும் புதுமைமுதலாயசெய்தாய்
 கலகமதனாதியர்க் கஞ்சமென்மீதுனது கண்கொண்டுகருணைபொழியே
 கதிர்வலம்புரிசிகரி திகழ்செந்திலாதிபா கண்கொண்டுகருணைபொழியே. (4)

வேறு

செய்யார்குவளைக் களைகளையுஞ் சிறியமருங்குற் கடைசியர்நஞ்
 செக்கேழரிக்கண் ணெழிற்கொறுங்குஞ் செவின்றிரளிற் சிலபாய்ந்து
 மொய்யார்மலர்ப்பைம் பொழிற்கமுகை முறித்துமுடிலைக் கிழிந்துவரு
 மூவாவளமைத் திருச்செந்தார் முருகாலவா முனைக்கதிர்வே
 லையாவுணையே யல்லான்மற் றடியேற்குதவி யாருளார்
 யறைந்தமொழிக ளனைத்துகினைத் தலமந்திடலுமறியாயோ
 கையாற்றிருநீ நெடுத்தணிந்து கண்ணாற்கருணை புரிவாயே
 கருநாநலமுற் றுறுமானுன் கண்ணாற்கருணை புரிவாயே. (௭)
 தாதுமலிதா மரைக்காடுந் தன்பூங்குவளைத் தனிவனமுந்
 தாமேயொல்கப் பெரிதலர்ந்து தவளக்களிற்றான் மகாழகும்
 வாதுபொலியுந் குறவனிதை வனப்பும்பருகு மாண்பெய்தி
 வானிற்றலத்திற் பிலத்திலுறு மடவார்பலர்க்கு மயலளித்துக்

கொளுதவிர்ப்பன் லிபாமைவக் குழுவும்புரந்து தமிழ்ப்பாடல்
கொழிக்குறப்பலவீவர் தமைநாடித் கொல்லாவிதத் தினர்க்குறவாய்க்
காதுங்கொடியோர் தமைக்கறவுங் கண்ணாற்கருணை புரிவாயே
கவிநிப்பற்றிற்செந் தூராகின் கண்ணாற்ருணை புரிவாயே. (அ)

வந்தார்வினைமும் பிணிபலவு மயலுந்தவிர்த்துச் சிவஞான
வாழ்வுமழியார் ககப்பெருக்கும் வன்மைத்தமிழும் வழங்கியெழிற்
சந்தாசலத்துப் பெருங்கோயி நன்னிற்குலகிற் திருச்செந்தார்
தழையம்புரந்து கடம்புபுனை தடந்தோவிரா றுடையானே
கொந்தாரிதழிர் சடைப்பரமர் குறைநீர்த்தருளுங் குருபானே
குன்றவலிமைத் திருமாலும் கூறுத்திறமை கொளுங்கதிர்வேற்
கந்தாடிமைப்பெண் டருமதலாய் கண்ணாற்கருணை புரிவாயே
கானக்குறத்தி கணவானின் கண்ணாற்கருணை புரிவாயே. (ஆ)

வேறு

தந்ததனன தந்ததனன தந்ததனன தனதன
எங்குபாணர் தங்குகொடுமை யின்றியொழிய வெகுளுமே
யின்பமனா மிஞ்சுகளிக ளென்றமொழிய வுதவுமே
சங்குபுனைபு நப்பர்செவிய தன்கொளுருசொ னுவலுமே
சண்டன்மநன ளென்கண்விதிசெய் சஞ்சலமற வொருவுமே
கொங்குலர்க ளெனப்பொழில்கொள் குன்றமுழுது நிலவுமே
கும்பகணைய தொண்டருரிமை கொண்டிணைய வனுகுமே
சங்குல்வரலில் செந்தின்மருவு கந்தனிணையில் கருணையே
கங்கையிடமுன் வந்தகடவுள் கண்கள்விரவு கருணையே. (க௦)

தானதந்த தானதந்த தானதந்த தனதன
மாபாம்பு யாதிகிந்து மால்பொருந்த விடுவையோ
வாதொழிந்த தூல்பகர்த மாதவங்க ளருள்வையோ
கோமிஞ்சு மேமன்வந்து கோறவம்பின் மடிவனே
கோதில்கும்ப நாதனென்று கூறும்வென்றி பெறுவனே
பூமொன்று ளான்புணர்ந்த போதனங்கை புருவனே
பூவில்வந்தி டாதகன்ற பூணங்கொ பெர்வனே
காபாஞ்சொல் வானெனெஞ்சு காணவந்த கருணையே
காசில்செந்தி ழூர்புரந்த காவலன்செய் கருணையே. (க௧)

தனனதந்த தனனதந்த தனனதப்ப தானன
யனம்குத்த பொழிலடந்த மனைகளென்றும் வானவா
மயிலுடைத்த விலகடம்ப மலரின்மல்கு தோளனே
பிணைசந்து முதிர்வதின்றி பிலகுசெய்ய மேனிபா
பிதனிடத்த வறவடத்தை யினைமுன்வெனவு காழகா

வளவில்வெற்றி மருவுதுங்க வயிலொடொல்லு மார்பனே
யலையொலித்த கடல்கொள்செந்தி லரசசெய்யு மேலவா
களவொழித்த பெருமைநுன்று கருணைசெய்ய வேணுமே
கலிமுழுக்க வெருளவின்னு கருணையெய்ய வேணுமே.

(௧௨.)

ஐந்தாவது

வென்றி

பாலேநிகர்வெண்பொடி மிகப்புனைந்திலகுசெம் பவளமேனிச்சிவபிரான்
பக்கத்துமரகதப் பாவைநிகர்வடிவம் பழுத்தனையபொன்மைமயமாப்ச்
சேலைநிகர்விழியர மடந்தையருமவர்மருவு தேவருந்துயருறாமற்
செய்வதுகுறித்துள் திருக்கையின்மேவியெரி தெண்டனிடப்பிராவக்
கோலைநிகையமுகத் தாருகாசுரனையுங் கொடுமாயெபுரியவல்ல
குன்றத்தையும்பொடித் தண்டத்திலெட்டிக் கொழுந்துவிட்டுப்படர்ந்து
வேலைநடுநிற்குமுது சூர்மாவறக்கொன்ற வேல்வென்றிவிழைகுவாயே
மிகுபுகழ்ச்செந்தினகர் மேவுகுமரேசனே வேல்வென்றிவிழைகுவாயே. (௧)

வானத்துமகபதி முதற்றேவர்வழிபட மலர்த்தருவில்வைநியதுவும்
வாரணம்வளர்த்தமக ஞக்குருகுநேயமுது மறைபவைத்துற்றவிசமும்
கானத்துமறமங்கை தருமாவருந்தியவன் சுழறுமொழிவழிசெல்லலும்
கரிமுகன்முதற்பகரு மூவகைத்தானவர் கடற்படையுழக்கியதுவு
மீனத்தனம்பெருகு சமணரைக்கழுமி திருத்திவிளையாடியதுவு
மியலுடைப்புலவர்பலர் களிகூரவருளாட லெண்ணிலாதனசெய்தது
மீனக்கொடிச்செழிய னுடதனின்மெப்பாக வேல்வென்றிவிழைகுவாயே
விந்தைமிகுசெந்தினகர் வந்தமருமைந்தனே வேல்வென்றிவிழைகுவாயே.

சதுமறையினுலேழு வகையாகமத்திற் றனித்தனிபகர்ந்தவாய்
சமையங்குளத்தனையு மற்றவைக்கஞ்சித் தவிக்கின்றகொடுமைநிரப்
புதுமையுறுகற்பனை யலங்காரவண்டமிழ்ப் புலவர்கலியான்மெலிந்து [ரக்
புல்லர்மனைவாயிலிற் சென்றுதுதிசெய்துபொய்ப் பொருள்கொடு புழுங்கற்
கதுமெனச்சொன்னபடி நடவுதிறல்பெற்றுனது கவுமாரர்புடைவிளங்கக்
கடலேழுடுத்தபுவி மகளமுதுவாடாது காசின்மெய்க்களிபொருந்த
விதுவணிசடைப்பரம னுதியருமெச்சுகதிர் வேல்வென்றிவிழைகுவாயே
விரதபுங்கவர்பலர் வருஞ்செந்தில்வித்தகா வேல்வென்றிவிழைகுவாயே. (௨)

ஐந்துகைத்தமயனொடு தந்தையெதிர்மாங்கனிக் காகமிகவிவெண்ணிற்
றணிகுலவுகவுமார முனிவேடமிட்டேகு மத்தினத்தினுமலர்ந்த
கொந்துமலிபைம்பொழிற் சாரலிதணிர்குலவு குறமடந்தைக்குமோகங்
கொண்டிமுகோலஞ் சமைந்தவந்நாளினுங் கொழிதமிழ்ப்புலவனொருவ

கொன்று, ஹரிஜன்கள் வசித்திடப்பாடுவழி நோக்கிடைகொண்டவன்று
 தாமதமுதிரிக் கொண்டித்தப்பாற்பல நுவன்றிடச்செல்லுந்தொறும் [யே
 வெந்து, ஹர்பணவர்குடர் மாரியொடுகைக்கொண்ட வேல்வென்றிவிழைகுறவா
 விதா னம்பொலிபெற்றி னகர்புரத்தருங்கந்த வேல்வென்றிவிழைகுறவாயே.
 குளமுதியகருவர் தம் மோகிபொரு றின் றேணிரைசலிப்புற்றதோ [தோ
 கரவணிதைமறவந்தா கொப்பெண்ணிறுவொடு தோய்வதேதொழிலாய
 பராவரும்வானவரு மிடிபுகண்முள்ளின் று பரவுவதுகேட்டிலாயோ
 பங்கேருகன்பகரு மறைவெ றத்தேணையர் படிற்றுக்கிசைந்துளாயோ
 கொடிமுடம்பெருந் துயிர்வதைத்தா னாக் குணுங்கர்தம்மாண்மைகண்டு
 கொல்லாதிராத் தம்மோகெஞ்சுகங் குலைகுலைந்தயர்வதேனோ
 விவாசுத்தலவன் முகலோர்தமுரிப்பொலும் வேல்வென்றிவிழைகுறவாயே
 வேலாகம்புகர் விபங்கெத்திலாதிபா வேல்வென்றிவிழைகுறவாயே (௫)

கன்வழியுறவமலர்க் கமலத்தடத்திற் கதிர்க் குலைச்செந்நெல்வயலிற்
 கத்கோடெறிப்பிய கமுடாடலிற்செங் கரும்புக்குழாத்திலெண்ணில்
 புள்ளகுட லிர்க்கையப் புள்ளெறிநென் னையிற் பொங்குகட்பனைவனத்திற்
 பூவையல்லாக்கைக் குடத்திலவருடியெறி பூணெறிக்கும்பன்மறுகி
 லொல்லையவன்வந் பணிக்குமேடைத்தலையி லொருகோடிமனைமுன்றிவி
 லாறுபுளந்தாவிதிக் கெளில்வயப்பூ ககண ரொடுகிர்த்தங்கன்வாயில்
 வெல்வென்றிமுதற்குச் செருச்செந்திலாதிபா வேல்வென்றிவிழைகுறவாயே
 வேலாணன்னைமகன் மேவியபுயாசலா வேல்வென்றிவிழைகுறவாயே (௬)

வேறு

கற்பத்திலுமாய் வருஞ்சுருதிக் கணமுமவைதம்முடிவுழியிற்
 கழறப்பொருணன் குணர்வாருங் கவிதைக்கடலே யணையதமிழ்
 விற்பனகுமா நெழுத்திதாதி வெண்ணிறணிந்து தவம்புரியு
 மிக்கோர்புடைபு முறைதவறாவிப்பெரும்போர் விழைவாரும்
 பற்பல்விருகத் தூனருங்கிப் பாழ்நெற்றியாய்த் திரிவார்க்குப்
 பயந்துவணங்கத் தகுங்கொல்லோ பார்மதுறுகண் பார்த்திலையோ
 வெற்பைக்கலிற்றைத் தடிந்துவரும் வேலால்வென்றி விளைத்தருளே
 விளங்கும்புகழ்ச்செந் தூர்க்குககின் வேலால்வென்றி விளைத்தருளே. (௭)
 அம்பொருகத்தான் சமைத்தவுட லணியிற்சிறி து குறைத்தன்முத
 லாயகொடுமை மிகவுடையா யணையசமயத் தினர்பலருஞ்
 செம்பொர்ப்பருந்து முறாழகுஞ் செறிந்துபறந்து வெயின்மறைக்குஞ்
 சோர்வனத்திற் செருச்செய்த சிரங்காஸ்காம்போய்க் குடர்சரிந்து
 தப்பொர்துமலி கரியலகை தாமுண்டிவக்கு மிரையாகத்
 தவரப்பொடியா தியபினைபுஞ் சமையத்தினர்கண் களிகூர
 வெம்பொர்ப்பருந்துத் திருக்கவடி வேலால்வென்றி விளைத்தருளே
 விபருச்செத்திற் புகிக்குககின் வேலால்வென்றி விளைத்தருளே. (௮)

கலியென்றுரைக்கும் கொடும்பேய்க்கும் காமக்கவலைக் கடுங்கனற்கும்
கருணைமருவாக் கருத்தினர்க்கும் கனிசொல்லுணராக் கவிஞருக்கும்
பலியுண்டறியாத் தவத்தினர்க்கும் பழமைகுறியாப்புரவலர்க்கும்
பகருமிவைநேர் பலபகைக்கும் பயந்துபதறிப் பரதவித்துப்
புலிகண்டயரு மான்போன்றுன் பொற்றாமரைத்தாட் கடிமையெனப்
புகுந்தேனிருவ ரொடுமயின்மேற் புகலுந்தோறு மெதிர்தோன்றி
மெலிவின்றியதா னவர்க்கெமனும் வேலால்வென்றி விளைத்தருளே
விண்ணோர்தொழுஞ்செந் தூர்க்குகரின் வேலால்வென்றி விளைத்தருளே.
வேறு.

தனனா தனனா தனனா தனனா தந்தன தந்தனனா
கதிர்மாமதியா யிரநேரொழில்கூர் கந்தகடம்பலர்தார்
கமழ்சீர்தகுமார் பினனையிணைதீர் கங்கைதரும்புதல்வா
கொதிவாரிதிமா மரவோர்களைவாய் குன்றமனந்தமுளாய்
குசனையுமையா தரவோடருள்பால் கொண்டுவளர்த்தவனே
நிதியாய்நெறியாய் நிழலாகியவாய் நின்றபரம்பரனே
நினைவார்பணிவார் துதிக்கறிவார் நெஞ்சுதொறுந்திரிவாய்
விதிர்கூரிலேநீ டியவேலதனால் வென்றிவிழைந்தருளே
வியன்மேவியசீ ரலைவாய்முருகா வென்றிவிழைந்தருளே (க0)

தந்தன தந்தன தந்தன தந்தன தந்தன தந்தனனா.
தன்பொருநைக்கிடை யன்றெனிடத்துரை தந்ததுமெய்ப்படவே
தங்கண்முதற்குல வஞ்சுருதிப்பொரு டஞ்சமெனத்துணிவார்
கண்பொழியப்பொரு கம்பொழியக்கறை கண்டமதிர்கொளுவார்
கங்குனித்தரி யம்புயனொப்பவர் கண்டுகளிப்புறமேல்
வின்பொனகர்க்கிறை யும்பர்தவிப்பற வெம்புகுணத்திகலோர்
வெந்துவிழப்புவி மங்கைதலைச்சுமை மிஞ்சலறப்பிழைதீர்
வெண்பொடிமிக்கணி யுந்தவர்தத்திய வென்றிவிளைத்தருளே
விஞ்சைவனப்புறு செந்தினர்க்குக வென்றிவிளைத்தருளே. (கக)

தந்தனன தந்தனன தந்தனன தனனா
கொண்டல்குமுறு கின்றபொழில்கொள் குன்றமுமுது முடையவா
கொஞ்சமொழிசொ லம்பைமருவு கொண்கர்பரவு குரவனே
யண்டர்முனிவர் நெஞ்சினிறையு மன்பினிலவு சரணனே
யன்றொர்வணிக மங்கைகதற வங்கையுதவு முருகனே
வண்டர்தினமு மிங்குபுரியும் வம்புகருதி மறுகனேன்
வந்தெனறிவி லன்றுபகர்சொல் வஞ்சமெனவு மறிகிலேன்
விண்டவனையர் கண்டபுகழும் வென்றிமிகவு மருளிடே
விஞ்சுகழ்கொள் செந்தினகரில் வென்றிமிகவு மருளிடே. (கஉ)

உபதேசம்.

சகலபுவனங்களையு மங்கவற்றாடுள சராசரங்களையுமீன்றந்
தாழாதரும்புமுலை மங்கைக்குமகமேரு தன்னிலுஞ்சனகன்முதலாப்
பகருமொருநால்வருக் காலநிழலினும்வழுதி பரியினங்கொள்ளவுதவும்
பைம்பொடுநெடு வந்தான்நனக்குக்குருந்தைப் பாரையருகினும்விரித்துப்
புகலியபஞ்சாக் கரப்பொருளுரைத்தருள் புராதகன்செவியினுக்குட்
பூரணசொருபமென வாரணமுகப்பிற் பொலிந்துள்ளபிரணவத்தி
னுக்கிலைதளீர்தயர் கலப்போதிவைத்தவா றுபதேசமுதவியருளே
யொலிகடற்செந்தாரின் மருவுகுருநாதனே யுபதேசமுதவியருளே. (க)

பொற்றடங்கிரியீது மருவுபரன்முதலாய புத்தேளிர்குலமுழக்கப்
புணரியிற்றாழாத வண்ணமங்காளெழிற் பொதியாசலத்தில்வந்து
கற்றவர்தமக்குத் தவத்தோர்புடைக்குமொரு காவலவனெனயினங்கிக்
கதிரவன்செல்கின்ற வழிமறைத்தோங்குமொரு கனகுவந்தனையடக்கிப்
புற்றரவபடவல்கு லயிராணிமாலுடைப் போகியொருபோகியாகிப்
போகிடச்செய்ததன் போகியுருரீத்தருட் பொருகையொடுதமிழுநல்கி
யுற்றகுறுமாமுனிக் கங்கினிதளித்ததோ ருபதேசமுதவியருளே
யும்பர்புகழ்செந்தினகர் வந்தகுருநாதனே யுபதேசமுதவியருளே. (உ)

என்புபெண்ணுகிடத் தமிழ்பகர்ந்திட்டவனு மேத்துமருணசலத்தி
லிரதியர்கள்பலர்மருவு மொருமதனனெனநிலவி யெண்ணிலாவண்ணையன்ன
பொன்புளையுமேனித் தமக்கைமொழிசகியாது பொருயில்வல்லாளராயன் [ந்து
பொருண்மிகைசமைத்துளதிருக்கோபுரத்தின்மிசை போய்நின்றபுயியில்வீழ்
பின்புமுயிரொடுவாழ்ந்து வில்லிபுத்துளில்வரு பிரபலனைவாகில்வென்று
பிரபுடன்முன்னொருவனை யடக்கியளவறுகயிதை பெய்தன்முதலாயசெய்தான்
இன்புயந்திற்களி யுருக்கொண்டுளா னுணரு முபதேசமுதவியருளே
யுலகுபுகழ்செந்தினக ருடையகுருநாதனே யுபதேசமுதவியருளே. (ஈ)

வண்மைபுறபரமன்றி மற்றொன்றுமில்லையென வாதாடுகின்றபெரு
மாயையல்லாதிலை யெனப்பேசுகின்றவரு மாறியிவைதோன்றுவதுவே
திண்மைமெனவோதுநரு முப்பொருளநாதியவை திரிவுறுதனவென்னுநாற்
நேறுநருமுத்தியிற் நிரிவிதப்பொருள்களுஞ்சேர்ந்தொருமையாகுமென்னக்
கண்மையறகம்புநரு மவனவனதென்னெநிக் காரர்களுமையபிறருங்
கடையனென்னுள்ளக் கலங்கப்படுத்துவது கண்டிருப்பதரிதமோ
யுண்மைநிலைபிதென் னுணர்ந்துகொள்ளும்படியொ ருபதேசமுதவியருளே
யுறுதவிர்செந்தினக ருற்றகுருநாதனே யுபதேசமுதவியருளே. (ச)

இமயவரைமலையமலை சுந்தமாதனமேரு விரசிதக்குவடுமுதலா

மெண்ணிலாமலைதோறு மேகியங்கங்குள்ள விருடியர்கள்கித்தர்முனிவோர்
தமையடிவணங்கியவ ரனைவோரு நின்னடித் தாமரைக்கன்பென்னச்
சாற்றுமெய்ப்புகழ்பொறுத் திந்திராதியருலகு தன்னிலுஞ்சென்றுமீண்டு
சமையமத்தனையுமுயிர் வதைபுரிந்துண்ணுத தருமங்கொளப்புரிந்து
தமிழ்மாரிபெய்தினிப் பிறவாதமுத்தியிற் சார்வதுகுறித்துவந்தே [ளே
னுமையவண்முலைப்பான் மணங்கமழும்வாய்கொண்டொ ருபதேசமுதவியரு
யுயர்ச்செத்தினகர்வந் துறைந்தகுருநாதனே யுபதேசமுதவியருளே. (௫)

பாடியதமிழ்க்கவிதை முற்றுமவ்வண்ணமே பவிதமுற்றிடும்வண்மையும்
பஞ்சலோகங்கலையு மொன்றையொன்றாகிடப் பண்ணன்முதலாயவித்தை
கோடியுமியற்றிவிண் வழிச்சென்றுவருகின்ற குளிகையுங்கொள்ளுநலமும்
கும்பமாமுனிவனது சபையருகினின்றுகை குவித்துக்களிக்குமாண்பு
மாடியமயிற்பரியும் வேற்படையுமகலாம லறுதினங்குலவுபுகழு
மனையபிறவும்பெற்று மேலாயதனிவிடு மடைவதற்காசைகொண்டே
னோடியிச்செந்தூரி லெதிர்வந்தெனக்காமொ ருபதேசமுதவியருளே
யொன்சேவலங்கொடி யுயர்த்தகுருநாதனே யுபதேசமுதவியருளே. (௬)

வேறு

தவளப்பொடியிக் கணிகோலந் தன்னைக்காணிற் சகியாதார்

கமரோடழியக் கழுவேற்றுந் தமிழ்ப்பாவலவன் றனிப்புகழும்
கவளக்களிற்றின் பிடரேறிக் கன்கநகராள் பவன்மகுடங்

கடல்குழ்புலியின் மிசையுருளக் கண்டுமகிழ்வான் கைவலியு
மிவனுக்குளவென் றனைவோரு மேத்தல்விரும்பிப் பணிபுரியு

மெனக்குன்னடிமை யெனும்பெயர்மட் டந்தாயவையு மீவதற்கா
முலகைப்பெருக்கோ டொருமாற்ற முபதேசஞ்செய் தருள்வாயே
யுலவாத்திருச்செந் தூரானே யுபதேசஞ்செய் தருள்வாயே. (௭)

புளிக்கும்பழங்கண் மிகமார்திப் போதமறந்து தடுமாறும்

போரேறனைய வழவர்குழாம் பூவார்கூந்தற் கடைசியர்தம்

மளிக்கண்வலையி னிடைப்படலா லவர்பாற்சிறிது விளையாடற்

காசித்தலரி நடுவருமுன் னவிற்கும்பகட்டி னினங்குதித்துத்

துளிக்குறைப்பூந் தடமுழக்கித் துகடந்தரளம் பொலிகருப்பஞ்

சோலைக்கிடும்வே வியைக்கடக்குந் தொலையாவஞ்சேர் செந்தூரா

வொளிக்குங்குமவாய் திறந்தொருசொல் லுபதேசஞ்செய் தருள்வாயே

யுன்னைத்தமியே னறிவதற்கா முபதேசஞ்செய் தருள்வாயே. (௮)

பவளக்கொடியின் கிளைப்பெருக்கும் பங்கேருகமா தியமலரும்

பாசித்திரளின் பலவகையும் பணிலக்குமுவு மவைகான்ற

தவளமணியும் கயலாதி தருமுத்தினமு மணுவாவும்

தருமம்புரியார் மரக்கலங்க டம்மிற்செறிக்குந் தன்முழுதுஞ்

சிவனோர்மலையா மருணைநகர்ச் சிகரிப்புலவ னொடுநெல்லைச்

சிறுவன்விடுத்த செழுந்தமிழூர் திவலைப்பொலிவார் திரைக்கரத்தா
றுவரியொதுக்குஞ் செந்தூரா வுபதேசஞ்செய் தருள்வாயே

யுணர்வுணர்வை யுணர்வுதற்கோ ருபதேசஞ்செய் தருள்வாயே. (௧௭)

வேறு

தந்தனதானன தந்தனதானன தனதானத்தனன

அம்பராபேரிகொ ஞங்கிரிவாகன னமராட்ச்சகியா

தைந்தருழீழல னங்கினர்போல்பவ ரடிபேணிக்கவியால்
வெம்பலுறுமெலி கின்றவெனோடுமுன் வெகுவாய்மைக்கதைநீ

விண்டவெலாமுல குந்திரிவான்மிக விழைநீர்ப்பமநீதா

நம்படியாரைம தந்தனையேலன நலமோவெப்புறுபாழ்

நஞ்சாயில்வானொடு மன்றொருவாசக நவீர்ச்சீர்ப்பட்டனையோ

அம்பருமோதுபெ ரும்புகழ்ந்தாய்தர வுபதேசித்தருளே

யொண்கதிர்குழ்தரு செந்திலில்வேலவ வுபதேசித்தருளே. (௧௮)

தனதானத்தன தனதானத்தன தனதானத்தனன

இமையாரைத்துயர் புரிஞாற்கெமனெனவேல்பற்றியவா

விருபாவைக்கிடை வளரோர்செக்கரி லெழில்காணத்திகழ்வாய்

கமைமிறப்பெறு மவர்கேயத்தொரு கணமோவற்கரியாய்

கயிலாயக்கிரி யுடையார்மெச்சிய கனிவாய்முத்தையனே

சமையாதுற்பவ முறுபூண்மிக்கவிர் தடமார்க்குகளே

தனதானத்தன வெனுமோர்கைக்கினி தமிழ்மாலைப்புயனே

யுமையாளொக்கலை யமர்வாய்மெய்ப்பொரு ளுபதேசித்தருளே

யயர்வாழ்விற்பெரி தலைவாய்வெற்பினி ளுபதேசித்தருளே. (௧௯)

தனனாதந்தன தனனாதந்தன தனதானத்தனன

உருவேறும்படி முதலாமந்திர முபதேசித்தருளே

யுலகோர்கண்டிவ னவனெயென்றிட வுபதேசித்தருளே

யுருகாநெஞ்சமுன் மெழுகாகுத்திர முபதேசித்தருளே

யுடனானன்றென வுணர்சிலம்பெற வுபதேசித்தருளே

யுருளெயென்றக முழலாவென்றியை யுபதேசித்தருளே

யுரகேசன்ஞாழ மயின்மேல்வந்தினி ளுபதேசித்தருளே

யுருவாகும்பழ வினைதிருத்தவ முபதேசித்தருளே

யொளிநீந்திரு மதில்குழ்செந்திலி ளுபதேசித்தருளே. (௨௦)

வாசவன்பிரமனரி யாதியெத்தேவரும் வருந்துறச்செய்யவென்று
மாதவம்புரிசூர னிரணியன்முதற்பகரும் வல்லவுணர்தங்களுக்கும்
பேசரியபலகோடி வரமுதனியன்னவர் பிழைத்தொகைபொறுக்குமதனாற்
பித்தனென்றோதுமொரு பெயர்புனைந்தின்பப்பெருக்களுள்பிராட்டிகண்முன்
னாசகல்பதஞ்சலி புலிப்பாதனாதியர்க் களளில்பேருவகைபொங்க
வம்பலத்தைந்தொழிற் பயிலுநடனம்புரிந் தாலநீழலிவிருந்த
விசன்மகனுங்குருவு மாகியதுபொய்யாம லீகைநலமெய்துவாயே
யெழில்வலம்புரிமுழங் கியசெந்நிலவேலனே யீகைநலமெய்துவாயே. (௧)

சமையகோடிகடோறு மங்கங்குநின்றவை தழைக்கப்பூரந்துமுவர்
தம்மைப்பயந்தவர் தமக்குமனைவியராய்த் தனித்தனியுருக்கொண்டுபின்
னமையனையதோளிரதி கேள்வனுக்கைங்களை யளித்துலகம் வாழவைத்திட்
டநியாயமிகுதக்கன் மகளாயும்வந்தற மடங்கலும்வளர்த்தததன்றிச்
சிமையநிகர்கொங்கைத் திருப்பாலொர்கவுணியச் சேயுண்ணவுங்கொடுத்துத்
தெளிதமிழ்ப்புலவனொரு வற்கடிசிலிட்டவன் சேறும்வழிதோறுமேகு
மிமையமகடருமதலை யென்னுமொழிபொய்யாம லீகைநலமெய்துவாயே
யிலகுசெந்தமிழ்வளம் பொலிதிருச்செந்திலா யீகைநலமெய்துவாயே. (௨)

பத்தமிகுமைவரவிடு தூதாகியவரிலொரு பார்த்தனதுகுதனாகிப்
படியளந்துயிர்கண்முழு தும்புரந்தருளருட் பகவனதுமருகனாய்
முத்தமிழ்க்கிழவிமன மெலியாமலிருவர்க்கு முந்தியொருகயிலைவரைமேன்
முதிர்களிப்புடனுறப் புரிதுதிக்கையுடைய முன்னவற்கிளவலானு
யுத்தமப்புலவர்குலம் வாழவுடல்விட்டவற் குரிமைமைத்துன்னுமானு
யொண்புகழ்ச்சங்கத் தமிழ்ப்புலவர்கலகமற லொருசெட்டிமகனுமானு
யித்தனைபுகழ்ச்சிக்கு மிசையலொருசிறிதேனு மீகைநலமெய்துவாயே
யெண்ணில்பலதொண்டர்வரு புண்ணியச்செந்திலா யீகைநலமெய்துவாயே.

பாற்படுகிறத்தினொரு வெள்ளிமலையும்பொருளில் பைம்பொன்மலையுங்கொடுள்ள
பரமனாகியதந்தை யோடுகொண்டேற்றுண்டு பசிதவிர்த்தானவன்நன்
மேற்பழுதிலாவலுறு கவுரியாகியவன்னைவெற்பாசன்மகளாகியும்
வேதியன்புதல்வியென வடிவெடுத்தவனுண்டு மிஞ்சியவனம்புகித்தா
ளாற்பசுந்தனிரீமீது துயின்மாயனாம னகிலமுழுதும்புரந்து
மவுணைசனிடமுன் தடிப்புவிடிரந்தானி தன்னபலதன்மையாலு
மேற்பதுன்குலவளமை யானாலுநீயேனு மீகைநலமெய்துவாயே
மெய்பரும்பெரிதுபுகழ் செந்திலம்பதிமுருக லீகைநலமெய்துவாயே. (௩)

பாமஹுக்குங்குறு முனிக்குங்கிளிக்குமொரு பரமரகசியமுரைத்தாய்
பகடுமலையொடுபொடிய வென்றிக்காழிப் படைத்திதியுறக்கொடுத்தாய்
பிரமனதகங்கரா வேர்களைந்தருளறிவு பெற்றுமகிழப்பிரிந்தாய்

பெய்வளைச்சகிகனாவ னரகரிமைசெய்யப் பிறங்குபொன்னகரளித்தாய்
விரகமுறுதெய்வாளை வள்ளிமுதலாமகளிர் மிக்குவகையுறவணைந்தாய்
நெல்லாமழிலுந்துணை பெனத்தினர்க்குதிசூறு மெய்ப்பத்தியுற்றபின்னு
மிரவலன்னனும்பெயர் பொறுத்தலையுமென்னவி லீகைநலமெய்துவாயே
யிந்திரன்புகழ்செந்சில் வந்தகந்தாமுருக விகைநலமெய்துவாயே. (௫)

தலையணைய லீபொழிற் கொள்ளுமொருமாதுகைதறையில்விழுவொருவன்வெட்டுத்
தருணத்தின்மற்றொருகையுதவவருபெருமையுந்தமிழ்வலாநொருவனந்நாள்
வினைநிகர்பெரும்பெய்வசப்பட்டதாலயிலைவெற்பிடியவிட்டவிறு

மேலவர்குழாமருவுசோணகிரியிற்சிகரிமீதேறிவீழ்ந்துய்ந்துளான்
வணையுமுத்தமிழ்மாலையுடையவனைக்கிள்ளைவடிவுறச்செய்துதோளில்
வைத்ததுவுமென்கனவிலொருமொழிபைவெகுதடவைவந்துவந்துரைசெய்
மினையனவனந்தழும்பிழைபடாவண்ணமின்றிகைநலமெய்துவாயே [தது
பெய்கணும்பெருகுபுகழ்கொண்டசெந்தூரணயிகைநலமெய்துவாயே. (௬)

வேறு

மாஹங்களிதூர் தருமடவார் மதலையாமென் றிறுமாந்துன்
மலர்த்தாள்கிரும்புங் கவுமாரர் மலயக்குவட்டில் வருந்தமிழாற்
தேனுமமுதுங் கலந்தாங்கு செப்புமதுரக் கவிமலைச்
சிறப்பேபாடித் தெரிந்தளவிற் சிறிதுபாடித் திறலவுண
ருவையினாழு மொழுகியவேற் குரிமைமிகவைத் தாறெழுத்தா
யுண்ணைக்கருகிப் புறச்சமய முள்ளார்பலர்க்கு மொருபகையாம்
பாஹுன்னடிமை பெய்வின்றினை பேதாயினஞ்சற் றிந்தருளே
யிலங்கும்புகழ்ச்செந் தூர்க்கிறைவா வேதாயினஞ்சற் றிந்தருளே. (௭)

கயம்போனடக்குங் கவிமலைக் கவுமாரருக்கோர் கான்முனையாய்க்
கடல்குழ்புறியும் வானகமும் கழறம்புகழ்வேட் டிழல்வேன்றன்
பயம்பெணியபுன் மனத்தாடு பலவாறிலகித் திருநெல்லைப்
பகியிற்பொருகை நதிநிலிற் பைம்பொற்பொழில்சூழ் திருமலையி
லயன்றாமரைக்கண் ணரியிகலு மருணைச்சிகரி வடவருகி
லணிக்கோளத்திற் புதுவைநக ரதனிற்பகர்ந்த தன்றியிங்கு
மியம்புமொழிகள் சரகமெனி லேதாயினஞ்சற் றிந்தருளே
யிமையார்வழுத்துஞ் செந்துரா வேதாயினஞ்சற் றிந்தருளே (௮)

காடிவருவார் வினையறுக்கு கலத்தாற்குரங்கி னினங்களிக்கு
நவிர்பூம்பொழிலா விசைபயிலு நறைவண்டினத்தா னடமாடுங்
க்காடிமயிரால் வாரணப்புட் குலங்குவொலியாற் றிரையெறியுங்
குளிர்வாரிதையாற் சந்தவரைக் குவட்டின்பொலியாற் குலவுதமிழ்ப்

பாடிமகிழ்வார் பெரும்புடையாற் பணிவமுலவும் பலமறுகாற்
 பங்கேருகப்பூ வாவிகளாற் பைம்பொற்குவையாற் பகர்வதற்கோ
 ரீடில்வளஞ்சேர் செந்துரா வேதாயினுஞ்சுற் றீர்தருளே
 யெழில்வேற்குகனே யெனக்கிந்நா ளேதாயினுஞ்சுற் றீர்தருளே. (௭)

பெறு

தானனதந்தன தானனதந்தன தானனதந்தனது
 வாசவனம்புயன் மாயனெனுஞ்சிலர் வாழ்வையிகழ்ந்ததனான்
 மாரன்விடுங்கனை யான்மனநொந்துமுன் மாயைகடந்ததனா
 லாசகல்செந்தமிழ் பாடியணிந்துன தாவன்மிகுந்ததனா
 லாறிருதிண்புய மேதுணையென்பவ ராசிமொழிந்ததனா
 வீசனுடன்கூறு மாமுனிவன்பெறு மீடுவிழைந்ததனா
 வியாவையுரிஞ்செய லேயெனநம்பிடு மீரமலிந்ததனா
 லேசறுதொண்டரெ லாமகிழும்படி யீகைமுயன்றருளே
 யேதமில்செந்தில்வி சாக விரைந்தினி யீகைமுயன்றருளே. (௧௦)

தனனாதனதன தனனாதனதன தானனதந்தனனா
 கலையாவையுமுணர் புலவாவுமையவள் காதன்மிகும்புதல்வா
 களிற்றியமக ஞழைபால்வருகொடி காவல்கொளுங்கணவா
 மலேதோறதுதின நடமாடிடுமிருவாரிசமென்சரணா
 வளைவாகியநக மதனாலமர்செயும் வாரணமொன்றுடையாய்
 புலைமீறியகொடி யவர்மேன்முனிவுறு போதகர்தங்குரவா
 புகழ்தோய்தருகவி நுவல்வாரறிவுணர் பூரணசுந்தரனே
 யிலைநீடியவயின் முருகாவினியரு ளீகைமுயன்றருளே
 யிணைதீர்வளமுறு மலைவாய்நகரிடை யீகைமுயன்றருளே. (௧௧)

தானனதந்தன தானனதந்தன தானனதந்தனனா.
 யாவருமெச்சிய சிலமுடைக்குக வீகைமுயன்றருளே
 யேழுவகைப்பவ நோய்விலகத்தரு மீகைமுயன்றருளே
 யீவகைமொய்த்துள நீபமலர்த்தொடை யீகைமுயன்றருளே
 யேனமருப்பற மோதுமடற்புய வீகைமுயன்றருளே
 யேவலர்பற்றிய மாரன்வெருக்கொளு மீகைமுயன்றருளே
 யேசறுபொற்கிடி மீதுநடித்தரு ளீகைமுயன்றருளே
 யீவதுநத்திய பேருழுவப்புறு மீகைமுயன்றருளே
 யீடில்வளத்தலை வாய்நகருற்றவ வீகைமுயன்றருளே. (௧௨)

அபிமானம்.

முன்னியுளகற்பங்க ளிற்பிறந்தழிவுற்ற முதுமறைத்தொகுதிகட்கு
முடிவுநிலையுடிக் கற்பத்தின்மீளிர்தின்ற முவாதசருதிகட்கும்
பின்னைவருவேதங்க ளுக்குமொருதுணையாய பெரியதேவாகுமுன்னைப் [வே
பேதமிகுபொளராணி கத்தர்மொழிகொண்டுசிறு பின்னையெனவுஞ்சொல்லு
னென்னையிகழேனுன்னை யன்றிமற்றொருதஞ்ச மியானறிகிலேனையகோ
விதுசாதமியாவையு மறிந், ளுள்ளிசிறிய வென்னஞ்சமறிகிலாயோ
வன்னதன்மதலைமேற் கொள்வதிற்கோடிபங் கபிமானமுறவேணுமே
யபிமுழங்கியசெந்தி னகரில்வந்தமர்கந்த யபிமானமுறவேணுமே. (க)

கழசப்பெரும்புலவ ரணையவர்குழாத்தினிடை கவிமாரிபொழிபோதினுங்
காட்டிடைவனத்தினிடை பருவதத்திடைசென்று கால்வருந்துறுபோதினு
மழலைக்கிளிப்பரித் தென்றலந்தேரிவரு மதன்வந்துபொருபோதினு
மலர்வந்தநான்முகக் கிழவனென்றலைதொட்டு வரையநாடியபோதினுந்
தழலெரிந்தாங்கிற் சடைத்தலைக்கூற்றுடன் தண்டமுடனெதிர்போதினுஞ்
சாற்றுமிலையணையபல தருணத்தினுந்தினர் தனிவேல்பிடித்தகையோ
டறுகியகலாபமயின் மீதேறியென்முன்வரு மபிமானமுறவேணுமே
யம்பாமுழங்கொளிச் செங்கில்வளர்கந்தனே யபிமானமுறவேணுமே. (உ)

கருணைப்பெருங்கடற் கரைபிறழ்த்தொழுகின் கண்களைப்பெரிதூறம்பிக்
கதிர்வேலிலங்குபன் னிருதோளிலளவற்ற கவிமலைபுனைவதன்றிக்
குறுவுற்றசமையங்க ளத்தனையுமுட்கொண்டு குலவுகவுமாரநெறியைக்
ருவலயத்தினர்களுஞ் சித்தகோடிகளெனக் கொள்ளப்பூரிந்துவக்கும்
பெருமைக்கவாவுற்றும் வாடுகின்றேனிடென் பெற்றியாயினுமல்லதுன்
பேரான்மைநின்றிலலை யானாலுமென்மீது பிரபுடன்னைவணக்கு
மருணகிரிநாதன்மேல் வைத்ததினுமதிகமா மபிமானமுறவேணுமே
யஞ்சகஞ்சருதிபகர் செங்கில்வளர்கந்தவுன் தபிமானமுறவேணுமே. (ங)

தேனைகிசர்பொருளையிடை யறுவகையிலக்கணஞ் செப்பிடச்சென்றபோதுஞ்
சென்னையிற்பின்னாக் கவிப்பாணுவல்வாதஞ் சிறப்புறச்செய்தபோது
மாண்பணையார்நடம் புரிகோயிலிற்புதுவை மறமுரைத்திட்டபோது
மலைநாடின்பெரு வனத்திற்பசிக்கொடுமை வாய்விட்டுரைத்தபோதும்
வாண்பளவுந்திரு மலைக்குவட்டினிலேந் மண்ணிடைபுருண்டபோதும்
வஞ்சினொருவன்செய்த மந்திரத்தாற்கனவின் மதவாரிபொழியுமுதில்போ
வானவருபோதுமென் மேல்வைத்தபடியென்று மபிமானமுறவேணுமே
யந்தாருமுனிவாரும் வந்துபுகழ்செந்திலா யபிமானமுறவேணுமே. (ச)

என்னபடிவையினங் கோபஞ்செய்யெனென் றியம்பியதுமுற்றப்பி
 னியல்பினைப்பலவிசை யெடுத்தெடுத்தோதியது மீறிருமறைக்குழாமும்
 பன்னரியவாகமப் பகுதியுஞ்சொல்லிய பயன்றொகுத்துரைசெய்ததும்
 பரவைநீற்கனவில் விட்டதமிழ்முழுமையும் படியிடைவிளங்குமென்னச்
 சொன்னதுவுமுலேழு தொண்டருலகினில்வந்து தோன்றியுள்ளார்களென்றுந்
 தூலவுடல்கொண்டதொரு காரணத்தென்றுந் துலக்கியதுமன்றிமற்று
 மன்னவீளையாடல்பல செய்தனவுமெய்யாக வபிமானமுறவேணுமே
 யணிபொழிற்செந்திலவள நகருடைக்கந்தவுன தபிமானமுறவேணுமே. (௫)
 செங்கனல்பொருந்துவரும் வெண்டாளமுந்தரு திரைப்புனற்சாகரத்திற்
 தோனிமுமோதிமழும் வால்வளையுமார்தரு செழுங்கமலவாவிதன்னிற்
 கங்கமணிந்தகர மங்கையர்தம்விரலிற் கணைக்கால்களிற்கண்களிற்
 கன்னலுஞ்செந்நெலுங் கழுநீருநெய்தலுங் கமழ்கின்றகழனிநிரையிற்
 புங்கமிசுவேதியர் புராணிகர்கவிப்புலவர் போர்வீரரணையர்செவியிற்
 புரவலர்தொழுஞ்செழிய னுங்கிளிப்பரியில்வரு புத்தேனாமிச்சைகொள்ளு
 மங்கயற்குலநிலவு செந்திலிற்சுமரவுன தபிமானமுறவேணுமே
 யருணகிரிநாதனிகர் சிலர்பெற்றுமகிழ்வதா மபிமானமுறவேணுமே. (௬)

வேறு.

கொலையாதியுன் றொழில்புரிவார் கோலாகலங்கண் டுளமிகவுங்
 கொதித்துத்தவித்துன் னெழுத்தாறுங் கூறித்துதிக்குங் குணத்தேனுங்
 கலையாற்பொதிந்த வெண்ணீர்ந் தியம்புமொருசொற் சாதமென
 வெண்ணுமனத்தூ டையமுறா திந்நாள்புரியி விழிவாமோ
 சிலவேடுவர்தங் குலக்குயிலுந் தேவர்க்கிறைவன் றருமகளுஞ்
 சிசிவாகனத்தி லருகிருக்கச் செவ்வேல்பிடித்துத் திருச்செந்தூ
 ரலைவாயுகந்த பெருமானே யபிமானஞ்சற் றருள்வாயே
 யருமைத்தமிழ்மா முனிக்குதவு மபிமானஞ்சற் றருள்வாயே. (௭)

பூசைபுரிந்து திருப்புகழே புகன்றுன்புயத்தின் மிசைபுனைந்து
 புனிதமலியுங் கவுமாரர் புடையினடுவுற் றநுதினமுங்
 காசைமலர்த்தண் குறிஞ்சிதொறுங் கவினுங்கமலக் கழல்கருகிக்
 கதிர்வேற்படையு மயிற்பரியுங் காக்கும்பெருமை பெறவிழைந்தே
 னேசைமிகுமா மணிக்களிநு முரங்கூர்தகரு மிவர்வானே
 யோராயிரங்கட் புரந்தரன்ற னூர்க்கோர்துணையா முமைமதலா
 யாசையெனும்பாழ் விலங்கறவுன் னபிமானஞ்சற் றருள்வாயே
 யலைவாரிதிச்செந் தூர்முருகா வபிமானஞ்சற் றருள்வாயே. (௮)

இயலாதியமுத் தமிழ்தொடுத்துன் னிருதாட்கமலத் தினிலணிந்து
 மீரெண்வகைத்தா முனதுருவத் தேற்றமுணர்ந்து மிகநினைந்து
 மயல்வேர்களை யு மாறெழுத்தின் வகையுநியர்வ தறிந்துரைத்து
 மயில்வாகனத்தி லொருக்காலும் வந்தோர்மாற்றந் வழங்கிலையே

யாபா முகனாக் கிளையா னை கருணைக்கவுரி தரும்புகல்வா
கைவென்முருகா கவின்றிகற்பாத் கடகிற்றயில்வான் நிருமருகா
வயனாற்பதற்பு புடைத்தாய்தின் வரிமானஞ்சம் நருள்வாயே
யலவாய்த்திருக்கென் தாபாசே யரிமானஞ்சம் நருள்வாயே.

(க)

வேறு

தனதனதானன தனதனதானன தனனாதத்தனனா
பொடியுடனையான் விழிதருமாமணி புனைநீருற்றணியார்
பொழியையிள்மாமுனி திகர்கவுமாரர்கர் புகழ்பேசித்தமிழா
விடியுறழ்ச்செய்வாவி மருவியபாடல்க ளினிநோததிக்கிரிநோ
நினைமயவர்புழைநா நடமிடுதாங்கரி விடுமவாழ்வைக்கொடுநாள்
விடிவதனாகா வெவமிளிர்சேவலை மிகநேசித்தவர்கர்
விதிநிலைவேன்மிசை பலமலர் தூவிரின் விபனாடித்தொழலா
வடியவர்ப்பாலொளிர் தருமெனைநீசிநி தபிமானித்தருளே
யணியலவையுறை குருபாணெயனை யபிமானித்தருளே.

(க)

தனதனதத்தன தனதனதத்தன தனனாதத்தனனா
சரிலவினந்தொறு நடமுயலுஞ்சிறு சரணாதற்பாணர்
தாமதழலன்பக முழிப்பொறியென்றொரு தடநீருற்றருவாம்
வொரினாமிற்செங்கதிர் வடிவமுயங்குக விளையாடச்சுவியாய்
விதானாகத்தா முருகமகத்தரும் விபன்மேடத்திவரவாய்
குரில்புனாபுக்குற மகன்முலைபின்சமர் கொளுமார்பத்திறைவா
குறுமுனிவன்பொரு பெரியர்வணங்கிய குரவாகொற்றமறு
வயிலணிபும்புய வலிமைகொடென்றனை யபிமானித்தருளே
யருண்மிகுசெங்கிலில் வருமெனையன்புட னபிமானித்தருளே.

(கக)

தனனாதனதன தனனாதனதன தனனாதத்தனனா
ஆளுடலிமிக விதைவேன்மகிழ்வற வபிமானித்தருளே
பாவாபாணனொ டினிநோதிபநல மபிமானித்தருளே
பருவாயனலறு முருவாகியபொரு ளபிமானித்தருளே
யயில்வேவினைமயி வினைநாடிமறி வபிமானித்தருளே
பருணாபுரிவரு மவனைசைபெற வபிமானித்தருளே
யாழினோடறவிடை விடுவான்புழுமைபு மபிமானித்தருளே
பருகாதிபர்வெரு னுறுபான்மையாவலி தபிமானித்தருளே
யிடைவங்கருணை குகனைபினைமிசை வபிமானித்தருளே.

(கஉ)

ஐ ய ம று த் த ல்.

நன்றுமுத்தமிழன்றி யில்லையெனவே, ஷாரி னடுவர்முற்சொல்லியதின
நானிலத்தரியென்ன வானகத்தானென்ன நனிவாழ்வையென்றதிலுமியான்
பொன்றுவதுகாணாவிழை வுற்றவன்சாகப் புரிந்ததிலுமருணையுரிந்
பொற்சிகரிதன்விலவரு கென்றழைத்ததிலுமென் புனிதமாதவவேடம்வீ
ணென்றுசிலரேசுவொரு தந்திரம்புதுவையி லியற்றியதினங்கலந்துந்
தெண்ணப்படுத்துவது மல்லாதுன்மடிமீ திருந்திடவிருத்தியன்பா
லன்றுபகர்வாய்மையினும் வந்துசிறிதொன்றிவள வையமறவருள்செய்வாயே
யதிகவளமுறுசெந்தி னாகரில்வளர்க்குனையே னையமறவருள்செய்வாயே. (௧)

பாதிமதியன்னதுதன் மாதரர்கொங்கைப் பகட்டிடைமயங்குமயலும்
பாவமொடுபுண்ணியத் திற்குமொருதுணையாய னபம்பொற்பணத்தவாவு
நீதிமுறைதவறாத மன்னருதியமுதுகரு நீணிலத்தினதாசையு
நெட்டுயிர்த்துப்புந்தி நடுமறவருபெரு நெருப்பனைய கோப ிநாயுங்
காதியளவறுமு னருந்திக்களிக்கின்ற கயவரைப்புக்கழிமையும்
கவிமதுரசாரமென் ளளவுமறியாமுடர் களியிழைந்துமுலுமிழிவு
மாதியாகியபிழை யனந்தத்துமேலாய வையமறவருள்செய்வாயே
யகிலமெங்கும்பெரிது புகழ்செந்திலாதிபா வையமறவருள்செய்வாயே. (௨)

போதவுலகிற்றிகழு மெவ்வகைகிகழ்ச்சியும் புரிவதுன்னருள்வண்மையோ
பொதுமறைச்சுருதிக்கு மமையாதுவிரிவுற்ற பொல்லாதமாயதானோ
நாதவிந்தாதியா கப்பரமயோகியர்க னாவில்கின்றபேதங்களை
நானென்றவானவங் கொண்டுகழல்கின்றவா நால்வகையுரிப்பெருக்கோ
சீதமலராதனத் துறைபிரமனாதியாந் தேவரொருமுவர்தாமோ
திராதவாதமுறு சமையத்தினோர்கன்பகர் தெய்வங்காதத்தையுமோ
வாதவன்முத்தருலவு கிரகங்களைவென்னு மையமறவருள்செய்வாயே
வற்புதமிகுத்துயர் திருச்செந்தின்முருகாவே னையமறவருள்செய்வாயே. (௩)

வேதாவிதித்தவரு மறைகளிற்சிவபிரான் விண்டருளுமாகமத்தின்
மேலவர்களிம்புபல நூல்களிற்குருவா விளங்கிநீசொன்னசொல்லில்
வாதாமறுவகைச் சமையதித்தாந்தத்தின் மன்னுசரிதங்கன்பலவின்
மங்கைநல்லார்பெருங் கற்புவனியிற்புலவர் வாய்க்கவிபலிக்குமியல்பிற்
பூதாதிகளிலாவில் பேதாதிபேதம் பொலிந்திலகுதொற்றங்களிற்
புனிதமந்திரதந்தி ரப்பகுதிகளிலகம் புறமென்னுமிருபிதத்தி
லாதாமாயபுண் ணியபாவிலையிலவரு மையமறவருள்செய்வாயே
யகனங்கவிரதங்க டருசெந்தின்முருகாவே னையமறவருள்செய்வாயே. (௪)

காழி ஓர்ப்பனையதிரு மேனிப் பிரான்மருவு காழியிற்புலவனொருவன்
 மனலில்லென்றுள்ளதிரு நிறையேகழ்வார்தமைக் கழுவேறவிட்டஞாயம்
 ஓபாயினங்கற்புழை யுப்புசிக்கின்றவர்கள் புவிபுர்க்கின்றதாலும்
 புல்லியகவிப்புலவர் சொல்லியபடிக்கும் புரிந்தகலைவாணியிந்நான்
 மாயிருந்துநிற்கவிஞர் சொற்படிக்குஞ்செய்ய வாராதிருப்பதாலும்
 வந்தசமுட்பொய்யுமுடை யார்தடைக்கண்டுமெய் வழக்காஞ்சுறலாதியா
 மாயிரம்விதத்தாலும் வந்ததனைச்சூழ்ந்துள்ள வையமறவருள்செய்வாயே
 யைந்தருப்புலவர்புகழ் செந்தலிற்குமாரனே யையமறவருள்செய்வாயே. (௫)

பெருகுபுனல்வாரியிற் கழுகுமலைவாயிற் பிடுமிகுபொருநைநதியிற்
 பிறிதினையினெல்லையக ரருகில்வருகான்முதற் பின்னுமுளபுனலிலனலிற்
 தருகிழற்புலவர்களு மேங்குறவிடுத்தமுத் தமிழனைத்தையுநெடுத்துத்
 தரணியில்விளக்கியுயிர் வதைபாதிபுரிகின்ற சமையமுமுமையுமழித்துக்
 கருணைமலிவுறுசமைய மத்தனைக்கும்பொதுக் காவலவனெனநிலாவிக்க
 குடொராசமையத் தகண்டவறுபுகியைக்கண்ணுளார்கொள்ளநல்கி
 யருள்வினைக்குப்பெருமை விழைதலறியாய்கொலோவைய மறவருள்செய்வாயே
 யணிபொழிற்செந்தினக ராருமுருகையாவே னையமறவருள்செய்வாயே.

வேறு.

கலந்துபிரிந்த மடவார்போற் கண்ணிர்சொரிந்து மனமிகவுங்
 கலங்கியுனது திருவுருவக் கவினேகருதிக் கருதிமெலிந்
 துலர்ந்தவிதமு மவிழ்முடியு முலைந்தவுடையுங் கிடையுமனைந்
 தொவ்வோர்கனலிற் களித்துவிழித் துறங்காமையுமுற் அழல்வீணைப்
 புலர்ந்துதவியா வணம்புரக்கும் பொருவில்கருணை யுடையான்போற்
 புகன்றவாறு நடவியருள் புரியாமையினுற் பூதலத்தி
 லலந்துபோன தறியாயோ வையமறுத்தான் டருள்வாயே
 யலைவாரிதிச்செந் தூராவென் னையமறுத்தான் டருள்வாயே. (௭)

கொடியார்தொழிலி லருவருப்புங் கொல்லையாதத் தினிலுரித்துங்
 குலவுந்திருவே டமும்பெரிது கொண்டுமகிழாத் தவத்தினரும்
 பொடியார்மேனிக் குறமுனியைப் பொதியைவவையத் தினந்தொழுது
 புகன்றவாறு நடவுமவலி பொருத்தக்குறியாப் புலவர்களும்
 வடிவானேந்தி யிகலாநூர் வருந்தப்பொருஞ்சீர் வாகையுடன்
 மாறுக்கொடையுங் கோடுநீதி வழுவாதியற்ற மன்னர்களு
 மடியேனுளந்தி னிறைத்துளதா மையமறுத்தான் டருள்வாயே
 யழகார்செந்திற் பதியிலென தையமறுத்தான் டருள்வாயே. (௮)

ஊடுபடவா சதுதிந்தன் றுவகைமலிவால் வலிகணையு
 மொன்றைநலமென் றததினமு முருகுமயற்பே யுடையார்போற்
 காடுமலைப் பொருடேடிக் காணொன்றுமன்ற வினைதிர்த்துன்
 கமலக்கழலென் முடித்து கவினப்புனைவா பெனவடைந்தேன்

பாடும்புலவர் திருநாவீற் பைம்பொற்பொழிவிற் கிளைமுருகின்முற்
பழையமறைபா கமத்தலையிற் பத்தனொருவன் பகர்தூணி
லாடுமயில்வா கனத்தரசே யையமறுத்தான் டருள்வாயே
யருள்குர்திருச்செந் தூரிலென தையமறுத்தான் டருள்வாயே. (௩)

வேறு

தந்தத்தன்ன தந்தத்தன்ன தய்யனதத்தன
கொம்புச்செம்மலை யென்கடந்துன்னெழில் கொள்ளுமடற்றகராய்
குன்றைக்கைம்முக வன்றுட்டன்னெடு கொல்லுமயிற்படையாய்
வம்புக்கொம்மைய கொங்கைப்புண்ணிய வல்லிமடிப்புதல்வா
வஞ்சத்தம்மனார் தந்துர்க்கண்ணெந்நீர் வையுமருட்டபுலவா
செம்புற்றுன்னத ளொன்றைத்தன்னது செய்யவரைக்கணியார்
சின்தைக்குண்கிழ வொன்றப்பன்னிய தெய்வமொழிக்குரவா
வம்புக்கண்ணியர் தொந்தத்தின்முதி ரையமறுத்தருளே
யன்பர்க்குண்மைசொல் செந்திற்சண்முக வையமறுத்தருளே. (௧௦)

தய்யத்தந்தன தய்யத்தந்தன தய்யனதத்தன
வல்லொக்குஞ்சிறு தொய்யிற்கொங்கையர் மையல்வலைப்படலால்
வரம்ச்சிந்தையர் கையிற்புன்பொருள் வெளவியிளைப்பதன
லில்லத்துன்பினர் கைசுற்றுங்கவி யெய்தியிளைத்திடலா
லெள்ளற்கொண்டிடு னைவுற்றுன்றைய யில்லையெனத்தளர்கேன்
வெல்லத்தின்சுவை யொல்கச்செந்தமிழ் விள்ளுமவர்க்கெளியாய்
வெள்ளைச்சங்கு னள்ளற்கண்டருண் மெய்பகர்சற்குரவா
வல்லற்றொந்தர வைதிற்கிந்தியெ னையமறுத்தருளே
யையர்க்கின்பருள் செல்வச்செந்திலி லையமறுத்தருளே. (௧௧)

தந்தாதந்தன தந்தாதந்தன தய்யனதத்தன
ஐந்தாகும்பொறி கொண்டார்க்குசுத வையமறுத்தருளே
யம்போசன்றனை வென்றாடுங்கு வையமறுத்தருளே
யந்தோவென்றழல் கண்டாய்வந்தினி யையமறுத்தருளே
யஞ்சேலென்றுமுன் விண்டாயின்றென தையமறுத்தருளே
யந்தார்கின்றநெ லென்றய்துன்புட னையமறுத்தருளே
யன்றேநம்பின னன்றோயிஞ்சிடு மையமறுத்தருளே
யந்தாவென்றுசொல் வம்பென்வன்புறு மையமறுத்தருளே
யன்போர்வந்தமர் செந்தூரந்தன வையமறுத்தருளே. (௧௨)

திருவாய்மலர் தல்

கொப்பளையகொல்லாபுணை யுங்கிர்ந்திகையருங் கொடுத்தபான்மிகவருந்திக்
குஞ்சாழுநத்தொரு முத்தற்றையொருநிமிசக் கொஞ்சிநிகலிக்குலாவி
யாற்பாநடம்பயில் பிராணஞ்ஞமுத்தமி முகத்தியமகாமுனிக்கு
மருணநிந்தாதன்முந லாயதில் டுக்குமறி வரிப்பிரணவமுணர்த்திச்
செம்பதுமர்வதனைச் சிறிதுவினவிச்சுணர் திறலழியவாதுவென்று
தினைவளர்நிழாமிருந் திறுண்டிமிசுண்டு சிறியனேன்சிற்தைதன்னிற்
றெற்படையவந்தொரு கிதம்பலதாஞ்சொன்ன திருவாய்மலர்த்தருள்வையே
செத்தினகாத்தலில்ல ருங்குமாருப்பா திருவாய்மலர்த்தருள்வையே. (க)

மங்குலிங்ஞுழல்வாணி நாளினிற்றதுதினமு மழையெனக்கவிப்பாழியவுந்
வனசாமலிற் குலவு திருமதுவ ருமைநோய் மருவாதுகருணைசெயவும்
பொங்குமணையலர்வாணி யைந் தடையமதனவேள் பொருதுமயல்வினையாமலும்
புனிதமறைநான்குடைய வேதியெனக்கெனப் புதியவுடல்சமையாமலும்
கங்குலிகர்ஃபெருடற் கூற்றவளெனைக்கண்டு கறுவுநொழில்விழையாமலும்
குகிர்வேலுமயிலும்வெண் சேவலுமெனைச்சுற்று காவல்சற்றகலாமலுஞ்
செங்குமுதமலர்நீரை யெனக்குலவுமிருமுன்று திருவாய்மலர்த்தருள்வையே
செத்தமிழ்வளம்பெருகு செத்திலவளர்கந்தனே திருவாய்மலர்த்தருள்வையே.

இன்றுகிர்வுநனங்க வாயுமணிமுடியாறு மில்குமங்கதகினைத்தேநா
வீராயுமுவிடச் சூலம்வச்சிமுத லியம்புபடையாவுநீபக்
கொந்துலுமாற்புறம் பணிவரைக்குமரியுங் குன்றவிற்கையுளானுங்
குழலிலுஞ்சடையிலும் கண்களினுமணிசாண கொகனகமுந் துலங்க
வந்துசாப்பொருவு சேவற்பதாகைமிக வாழியெனவோதுகின்ற
வளிபெறுங்கவுமார சமயசித்தார்த்தமுணர் மாதவருளென்னைவைத்துச்
செந்துவர்க்கின்னங்க ளென்னச்சிறந்துள்ள திருவாய்மலர்த்தருள்வையே
செயமலிந்துயர்செத்தி னகரில்வந்தமர்கந்த திருவாய்மலர்த்தருள்வையே.

பாசமையமத்தனையு நடுநிங்கப்பொருது பாமாலைகோடிபாடிப்
பாணவிற்பொருதையிற் கணவில்கிட்டிள்ளபல பணுவையும்வாவழைத்துப்
புரவலர்முதற்குலவு மனிதருந் துவிசப் புந்தான்முதற்றேறவரும்
பொற்றமெய்ப்புகழ்பொ.உ.த் தெண்ணியபடிக்கெலாம் புரிகின்றபேறுபெற்று
மாகதெநிங்கிப் பெணக்குலவுநீதானையில் வாகனத்தெந்தவேளை [தேன்
வாவென்றழைப்பிற் றென் முன்வந்துநீயருள் வழங்கும்வாழ்வுறுவிழைந்
றிடமிஞ்சுடர்க்காத் தன்னிபா நுநீதெனத் திருவாய்மலர்த்தருள்வையே
சேவலங்கொடுருவு செத்திலவடிவேலவா திருவாய்மலர்த்தருள்வையே. (ச)

வெம்பூதகணநாதர் பலர்பரவுபுகழ்கொண்ட ஸீரவாகாநியாய
 வில்லாளிகளிலிவனு மொருவனெனவென் றுலகு மெச்சமுயர்வென்றினுன்றிக்
 கொம்பூதுவார்தமக் கஞ்சமொருநால்வகைக் குலமுமகிழ்வெய்தல்கண்டு
 கொல்லாதவிரதமெங் கெங்குசிலவச்செயல் குறித்துவழிபடலநிகுவாய்
 வம்பூமையாகியெழின் மதுரைரின்சங்கத்து வைகுமக்கபடமென்றன்
 மட்டுக்குமவேண்டா மலர்ப்பிரமன்மனைவிபுமென் மாமியுமெனக்குலாவுஞ்
 செம்பூரவாகனத் தினனோடுபேசலிற் திருவாய்மலர்ந்தருள்வையே
 தெய்வப்பெருந்புகழ்ச்செந்தின்முருகையனே திருவாய்மலர்ந்தருள்வையே.
 ஆகியம்பரான பரமனுஞ்சிவைபுதின் னருண்மொழிச்சுவைவிரும்பி
 படல்விடையிலேறுமப் போதுமகலாதுவைத் தளிசுபருமந்தவுண்மை
 நீதிசுருதிபுலென்சொல் வினவுதற்கதியாசை நீயுதின்மனைவிமாரு [யோ
 நித்தமுங்கொள்ளன்முறை யாமன்றியடியனே னின்மொழிவிரும்பன்முறை
 கொதினின்நந்தைதா யாகுமவர்கின்மழலை கொள்ளின்மறுமாற்றமொன்றுங்
 கூறார்களோவென்னை நீயுமவர்போலதின் குலமாநிலிவைத்துளாயோ
 திதில்பிரணவமணங் கமழ்கின்றதாயதின் திருவாய்மலர்ந்தருள்வையே [யோ
 செம்பொன்மதின்குழ்திருச் செந்திலெந்தாய்சிறிது திருவாய்மலர்ந்தருள்வை
 வேறு

சைவமுதலா மாறுவகைச் சமையப்பயிர்வா நெல்சிறிதுஞ்
 சுகியாதுழன்றுன் னொறெழுத்தே தஞ்சமெனநம் புறுவென்முன்
 பொய்வக்கணைச்சொற் பலகூறிப் புலையாடுதலை தொழிலாக்கொள்
 புன்மைச்சமைய மெனுங்களைரின் பொலிவுக்காட்டப் புருந்தாயே
 யைவர்க்கொருதா யாவானே யயில்வேலாக்கிப் பிரகிருதி
 யதனைமயிலாச் சமைந்தெறி யசலந்தொறுஞ்சென் றருள்வினைக்குந்
 தெய்வக்குகனே யின்னுனது திருவாய்மலர்ந்தான் டருள்வாயே
 செந்தூர்க்குமா குருபரதின் திருவாய்மலர்ந்தான் டருள்வாயே. (௭)

ஆராதனஞ்செய் தெழுத்தாறு மருட்டாயெனத்தேர்ந் தருதினநின்
 னணியார்கோலங் கருதுமெனக் கானபெரும்பே றருளாமற்
 காரார்குழலார் மையலெனுங் கடலாடமிழ்த்திப் பொருளாசைக்
 கனலால்வெதுப்பி வருத்துவதுன் கருணைப்பொலிவ் கழிகையோ
 போமாடவுணர் தனையிடலாற் புழுங்குமமார் குலம்வாழப்
 புரியக்கருதுங் குறிப்பதனைப் போகியுதவும் புதல்வவது
 சீராரகனவிற் றெரித்தபுகழ்த் திருவாய்மலர்ந்தான் டருள்வாயே
 செந்தூர்க்குமப் பெருமானின் திருவாய்மலர்ந்தான் டருள்வாயே (௮)

கொங்கேயந்தலரு மலர்க்கடம்பிற் கொழிக்குந்தமிழ்நா வலர்க்கியிற்
 கொற்றம்பொலியுங் கொலைவேலிற் கூவுஞ்சேவற் கொடித்தலையிற்
 பங்கேருகப்பூந் தடஞ்சனையிற் பாவையனையார் கரங்காலிற்
 பலபூணெறிக்குந் திருமறகிற் பவாமெறிநிக் கடற்கரையிற்

தங்குவிருள்வாழ் வதுகருதந் தவத்தோர்கருத்தின் மணிசூயிற்றுந்
தகைசாலு மாயின் றுடமநிலிற் சந்தாசலத்திற் தழல்விழையுஞ்
பெய்குழந்தைக்குஞ் செந்தாசா திருவாய்மலர்ந்தாண் டருள்வாயே
நிதி தியனுய்யும்பொருட்டொருக்காற் திருவாய்மலர்ந்தாண் டருள்வாயே (க)

வேறு

தனதனத்தன தனதனத்தன தனனாதனதான
அணிமொன்று நின்றாயி னடமுயலுந்நனை யடியேகருதேதனோ
வதிகயவிங்கித மதாமு மந்தமி முதனான்மொழியேனோ
பணிவமு மங்கா முகசீயென்றகல் படிமீதவிடோனோ
பாமனநின்றுயர் பொரு வறியுந்தவர் பலகுறிமையேனோ
கணிபெனநின்றொரு குறமின்மணம்புணர் கனகாமுகவேனோ
கருணாமலிந்துள கடவு ளெனுந்தொளி கடல்போலொலியாதோ
நிலிபெ யும்வென்றிகொ ளாமகிழும்படி திருவாய்மலர்வாயே
செய்யவிரிசெந்திலில் வருகுவன்பொடு திருவாய்மலர்வாயே. (கா)

தந்தத்தந்தன தந்தத்தந்தன தனனாதனதான
தந்திக்குந்தக ரொன்றிற்குஞ்சிகி தனைநேர்புகழீவாய்
சந்தப்பைங்கிளி யின்சொற்கின்புற தகைசால்குகவேனோ
யந்திச்சந்தகை னுன்றத்தன்றிரு வருளால்வளர்பாலா
வந்திற்கெஞ்சின னுய்க்கிட்டம்பெற வயில்வேல்விடுதோளா
வந்திக்கின்றவர் னுன்றச்சந்த மலைதோறமர்வோனோ
வஞ்சச்சிந்தகொள் வண்டர்க்கந்தகன் வடிவாமுருகோனோ
சிந்திக்கும்புகழ் தந்தத்தங்கமழ் திருவாய்மலர்வாயே
செந்திற்புகவ வென்றற்கென்றொரு திருவாய்மலர்வாயே. (கக)

தத்தத்தந்தன தத்தத்தந்தன தனனாதனதான
சித்தர்க்கன்றொரு சொற்செப்புங்கு திருவாய்மலர்வாயே
செச்சைத்தொங்கல்வ னப்புத்திண்புய திருவாய்மலர்வாயே
சித்தத்தன்புற பத்தர்க்கின்பரு டிருவாய்மலர்வாயே
செக்கர்ச்செந்தகர் பற்றிக்கொண்டவ திருவாய்மலர்வாயே
சித்திக்கும்பா முத்திக்குந்தகு திருவாய்மலர்வாயே
திக்கெட்டும்புகழ் மெய்ச்சத்தங்கமழ் திருவாய்மலர்வாயே
தித்திக்கின்றதினைச்சிற்றுண்டிகொ டிருவாய்மலர்வாயே
செப்பச்செத்தின கர்க்கொற்றம்பொரு திருவாய்மலர்வாயே. (கஉ)

பதினோவது

ச த் திய ம்

செந்தகையகல்லாடை யந்தவளரீறுஞ் சிறந்தகண்டிச கயுமாய

திருவேடமுள்ளபல முனிவரெனநான்மறைத் திரிசுத்தந்தாராதியா
மந்தணர்களுெனமன்ன ரெனவணிகரெனவுழு மலப்படைக்காரரென்ன
வயிலணியுடறவேட ரென்னமடமாதருட னுடல்புரிசுத்தரென்னக்
கந்தன்முருகன்குமா நென்னலாதியாம்பெயர்க் காரரெனமழலைதவிராக்
கான்முளையினங்களுென வுள்ளபடிசிறந்தையிற் கருதுகுருவடிவமென்னச்
சந்ததமுமென்கனவில் வந்துநீபகர்கின்ற சத்தியந்தவறொணாதே
சந்தவரைதிகழ்செந்தில் வந்தருகனேயுனது சத்தியந்தவறொணாதே. (க)

விண்முகப்புலவர்களு மேதினிப்புலவர்களும் வெண்ணீறுமிகவணிந்து
மெய்த்தவம்புரிவாரும் வேடமட்டிட்டுடென்னில் வீணுட்கழித்துளாரும்
பண்முகச்சுருதியுணர் பனவர்முநலாமெனப் பகர்கின்றகுவினர்தாமும்
பசுமேடமாதியவு மளவறுந்நுயர்கொண்டு பரதவித்திடலறிந்து
மண்முகத்தொருருவ னாகிவிளையாடாத வன்மைபுன்றன்மைகொல்லோ
மதுரையிற்சமணரைக் கழுவேற்றவந்தபுகழ் மறையாமலருளாநினைவாய்
சண்முகக்குமாரகுரு பரமுருகனேயுனது சத்தியந்தவறொணாதே
தமிழ்வளம்பொலிசெந்தி எனகர்புரந்தருள்கந்த சத்தியந்தவறொணாதே. (உ)

பொதுமுதலெனக்குலவு நாதநாதாந்தபரி பூரணசொருபமொன்று
பொன்றமலென்றென்று முள்ளபடியுள்ளதும் போதாதுபுரமெரித்து
விதுவணிசடைப்பரம னுதியைவருமாகி வேறுமிந்திரனாதியாம்
விபுதர்களுமேனைய சராசரங்களுமாகி வெல்லரியசுரைவென்று
பதுமகோமளமம் கலங்களைந்தபிராணி பைம்பொன்மங்கலமுற்றநூல்
பழுதின்றியிலகப் புரந்தருளமடுவிலொரு பவளவடிவஞ்சமைந்தாய்
சதுமறையிலாகம புராணங்களிற்சொன்ன சத்தியந்தவறொணாதே
சரவணபவாசெந்தி எனகர்வளர்க்காமுன்சொல்சத்தியந்தவறொணாதே. (ஈ)

ஆக்கிடலளித்திட லொழித்திடன்மறைத்திட லதுக்கிரகமெய்தவிடலா
மைவகைத்தொழிலுமவை யின்றியதனிப்பதமு மானகினெழுத்தாறுமே
பாக்கியமெனக்கருதி நீறுபூத்தொளிர்கின்ற பவளமேனியைவெற்றிவேற்
படையினைத்தோகைமென் குடைசிலவுடணிமுகப் பரியினைப்பதநகத்தாற்
றுக்கியமரிஞ்சேவ லங்கொடியைமுத்தமிழ்ச் சந்தப்பசுங்கிள்ளையைச்
சற்றுமறவாமற் றியானித்திருக்குடச் சமையத் ததிப்பதான
சாக்கிரக்கனவினிடை வந்துவந்துரைசெய்த சத்தியந்தவறொணாதே
சருவநந்திரயோகர் வருசெந்திலாயுனது சத்தியந்தவறொணாதே. (ஐ)

வெள்ளைமலரிருள்பாது முப்போதுநல்கியதும் விண்ணிலசரிரியாக

வெருவிதஞ்சொல்லியது முலகத்துளாப்பல் விளம்பிடச்செய்தவிதமுங்
கிள்ளையெனவாயிரத் தாமெனதுகனவிற் கெத்தியதுமையமுற்றுக

கேட்டாடிசீட்டளவில் விபையளித்ததுவுங் கிரீடாதிபரையுமதியாக்
கொள்ளாமதம்வலியக் கொடுத்தவுமுத்தமிழ் கொழிக்குலமுதவிவினவிக்
கொண்டாடியதுவுமிப் போதுநாவிடைநின்று கூறுவதுவுங்குறிக்கிற்
நள்ளைமுதலாய்பொரு ணஞ்சூரியாகியதொர் சத்தியந்தவறொணுதே
சருவசமையங்களுங் பாவசெந்தூரின் சத்தியந்தவறொணுதே. (௫)

குமரகுருபரனான நானேயுணைக்கவிதை கூறிடச்செய்தேனெனக்

கொற்றமிகுமார்பினிற் றட்டிமுக்காலுமுன் கூறவிலையோவொருக்காற்
பமரமுரளிப்பங் குராவெட்சிபோலுநின் பாமாலைபென்கவிலையோ

பைம்பொற்பெருஞ்சிவிகைமீ துவந்தொருசாலைப்பலதரஞ்சொல்லவிலையோ
சமரமிருசேவலங் கொடிவந்தென்மொழிகொண்டு சத்தமிடவிடவில்லையோ
தனிவீரவாகுவைக் கொண்டபலவசனங்கள் சாற்றிடச்செய்யவிலையோ
தமரவர்காசனருவு மாரர்சிலரறியச்சொல் சத்தியந்தவறொணுதே
தண்டமிழ்ச்செந்தினகர் கொண்டகுருநாதனே சத்தியந்தவறொணுதே. (௬)

வேறு

மாளார்விழியார் மொழிவினைக்கு மையல்வலையி னிடைப்பட்டு

மதவேள்கணையாற் றுளைப்புண்டு மறுகுந்துயரின் மலிவறிந்து

மேனேனிரங்கா திருக்கின்ற யென்னையுனதாளெனவுலகு

மிசைக்கப்பிரிந்தோ னெவன்கொல்லோ யானுன்செயலுக் கயலியம்பா

யூனையுயிரே யுயிர்க்குயிரே யொன்றாய்ப்பலவா யுயர்பொருளே

யுலவாப்புகழ்ச்செந் தூர்ப்பெருவாழ் வுடைபுகுகனே யுமைமதலாய்

தானேவலியத் தடுத்தாண்டாய் தமிழேற்கருளாய் சத்தியமே

சந்தாசலத்துன் றனையடைந்தேன் றமியேற்கருளாய் சத்தியமே. (௭)

கோதுதவிர்சீர்த் திருமலையின் குவட்டிற்கழுகு மலைத்துணிற்

குலவுமருண கிரிக்குகையிற் கொச்சிக்கழியி னுவாயி

லோதுமிவைகேர் பலதலத்தி லுறுகனுறும்போ துனதருள்வர்

அப்பப்பிரிந்த விதஞ்சிறிது முலகோருணாத் தக்கனவோ

காதுமுனைவேற் படைப்புகைசக் களிப்பொன்றளித்தாய் பயன்சிறிதுங்

காட்டாதிருக்கத் தருங்கொல்லோ கழறன்முழுதும் பிழையாமோ

தா துமலிபூங் கடம்பணிவாய் தமிழேற்கருளாய் சத்தியமே

சந்தாசலத்துச் செந்தூர தமியேற்கருளாய் சத்தியமே. (௮)

நந்தப்பொலிவை மணிக்ஞவையை நா றுமலர்ப்பூம் பொழிவினத்தை

நந்தாவனத்தை வயற்றொழியை நாற்றநவொர் தமைநகுலெண்

டந்தக்கனிற்றைக் கமலமலர்த் தடத்தைக்கதலி தனைக்கரும்பைச்

சாலிப்பயிரைப் பகலுடந்தற்குச் சலிப்புற்றுனக்கே தமிழ்புகர்வேன்

கந்தக்கடம்ப மலர்மார்பா கதிர்வேற்படைக்கைக் காவலவா
கண்களறுமுன் றுடையானே கருணைக்கடலே கதித்துணையே
சந்தப்புலவர்க் கெளியானே தமிழேற்கருளாய் சத்தியமே
சந்தாசலத்துச் செந்திலெந்தாய் தமிழேற்கருளாய் சத்தியமே. (௯)

வேறு

தந்தனதானு தந்தனதானு தத்தனதனதானு
பங்கயமானு ரென்றொளிர்சீர்தோய் பற்பலர்மயலாலே
பங்கமதானே நென்கினுமேலோர் பத்தியைவிடுவேனோ
புங்கவராவா ருந்தளர்நோய்சேர் பொய்ப்பொருணைசயாலே
பொங்கருள்வாழ்வே தஞ்சமெனுவாழ் புத்தியையிகழ்வேனோ
சங்கரனார்பே ணுங்கழலானே சற்குருவெனவோதார்
தம்புடையுடே சென்றவரோடே தக்கமுமிடுவேனோ
தங்கமயூரா செங்கதிர்வேலா சத்தியமறிவாயே
தண்டமிழோர்கூழ் செந்தில்விசாகா சத்தியமறிவாயே. (௧௦)

தந்தத்தனதன தந்தத்தனதன தத்தனதனதானு
பண்டைக்கொடுவினை துஞ்சப்புரிவது பற்றிடல்பிழையாமோ
பஞ்சத்தயர்பவ ரஞ்சக்கறுவுநர் பட்சமுநலமேயோ
சண்டைப்பகடிவர் துங்கச்சமன்வளி தட்டிடலரிதேயோ
சங்கப்பலகையி லின்றற்றிடவல தத்துவரிலையேயோ
கெண்டைக்கயல்பொரு கண்பெற்றுளவறு கிர்த்திகைமகிழ்பாலா
கெஞ்சச்சிலர்சிலர் கொஞ்சக்கலைகவர் கிட்டினான் மருகோனே
தண்டைக்கழல்கொடு குன்றிற்றிரிசுக சத்தியமறிவாயே
சந்தக்குவடொளிர் செந்திற்குருபர சத்தியமறிவாயே. (௧௧)

தத்தனதனன தத்தனதனன தத்தனதனதானு.
தத்தறவடிவேல் விட்டருள்குகனே சத்தியமறிவாயே
தற்பரன்விழியான் முற்றருபுதல்வா சத்தியமறிவாயே
தத்துவமுடிமீ துற்றசண்முகனே சத்தியமறிவாயே
சட்டியின்முதுகு ரைக்கொலைபுரிவாய் சத்தியமறிவாயே
சத்துமுதலவா முப்பொருளுடையாய் சத்தியமறிவாயே
தட்டறுமறுபூ திக்கொருதுணைவா சத்தியமறிவாயே
சத்துவகுணர்கூழ் சற்குருபரனே சத்தியமறிவாயே
சத்தியொடலைவா யிற்றிகழ்முருகா சத்தியமறிவாயே. (௧௨)

செவிகொடுவினவல்.

பருப்பதத்தெதிபொரு பருக்கைக்கலுறுவதிற் பரிதியெதிரொருமின்மினிப்
புறவையுறவிற்பாமை மிக்ந்தெதிலொனடி. பதிந்தகுழிநீர்நிற்றவின்
மருப்பொலிவொழங்கமல மலரினெதிர்தெய்தலு மலர்ந்திடவின்மும்மதத்து
வாசனத்தெதிரென மாவாபுஞ்செயலின் மயிலெதிரில்வான்கோழியும்
விரும்புடனடித்திடவின் விதுவினெதிரிற்குலவும் வெண்சங்கமணியிலருணை
மேவியகிரிப்புலவ னேனதுபதிருப்புகழின் வியனெண்ணிவெட்டுறாமற்
நிரும்புகழெனச்சிறிய னேனும்பிறற்றலைச் செவிகொண்டுவினவியருளே
செஞ்சொல்வளமிஞ்சிய திருச்செத்திலபுனது செவிகொண்டுவினவியருளே.

கொற்றமழவாரியொடும் வாதமிதிரொரு குன்றிப்பகர்த்தகவியுங்
குலவகுணைகரிபுன சிகரிநீர்க்கிரியொன்று கூறியதமிழ்ப்பாடலுஞ்
சொற்றதைப் பூநவின் கவியொன்றுகொண்டுமின் சொன்னபிள்ளைக்கவிதைபுந்
துயரு நந்தாய்தந்தை கவிகூறுமைச் சுதன்சொன்னசொன்மாய்புங்
கற்றவந்தொழும்புகழ்ப் போருளாதிபர் கணக்கிலார்கவிதைபலவுங்
கதிர்விலைவகுபுய மீதணிந்தவாவர்கள் கருதுநலமுளானிசமேற்
நிற்றவியினென்றெருந் கின்றகவிகளையுந் செவிகொண்டுவினவியருளே
செம்பொறுந்தமிழுமலி செத்திலம்பதிமுருக செவிகொண்டுவினவியருளே.

அஞ்சொற்கிரிப்புலவ னீயேயெனச்சொன்ன வாச்சரியமொன்றுபோது
மப்படிநுக்கிலெனை யிப்படிவருத்தலு தடாதடாதையகோகோ [ய்
வெஞ்சொற்புறச்சமைபர் தங்கண்முன்னுணிமன மேனியொடுமெவியவிட்டா
விபீதகெம்பிர வுற்சாகமெய்தப்பல் விதமுரைத்தேங்கவைத்தா
யெஞ்சொற்புறத்தோடு நனவினுமிருந்தவநி வேகமேயன்றியிலையே [டோ
யிப்பொருளமைந்தகவி யொன்றொருதொழும்பற் கியம்பியதின்மறதியுண்
செஞ்சொற்றமிழ்ப்புலமை தந்தநீயென்சொலைச் செவிகொண்டுவினவியருளே
செத்திபுகழ்செத்தினக ரத்திலவர்கத்தனே செவிகொண்டுவினவியருளே.

பயிபடைத்தவனைப் புடைத்தகாரிற்றந்தை போற்றற்பொறுத்துமகிழும்
புதியநெறியாளனென் றொருபெயரெடுத்தாய் பொறுமையாற்போர்விளைத்த
கவிநூற்பங்கழகத் திருத்தகாஞ்செயல் கனிவாயனெனநிகழ்ந்தாய்
ககனத்திலொருகுற மடந்தையுறகாளையிற் காழகத்தன்மையுற்றாய்
பயிழ்வனப்பொழிந்தி மருணைகரிப்புலவ னங்கத்தையமணனீற்று
மப்பொழுதுகண்ணிலா னெனவிநுந்தாயென்னை யாளாததகைமையதனாற்
செவிலென்றொருபெரு மெய்தெய்வொத்தினிச் செவிகொண்டுவினவியருளே
செத்திலம்பதிமலர் கத்தெய்வஞ்சொற்களைச் செவிகொண்டுவினவியருளே.

கந்திப்பசுங்காய் நிகர்த்தமுலைமங்கைக்கொர் கையுதவிமுன்னின்றதுங்
கற்கமுகவேதாள முங்கரியுமிருகூறு கானவடிவேல்விட்டாறம்
புந்தித்திறங்குலவு மருணநிரிநாதன் புகன்றதுணிடைவந்ததும்
புளிமர்க்கொம்பொடித் திடலாதியாயபல புலவருக்காச்செய்தது
மந்திக்குணங்கொண்ட தமியேனையிவ்வணம் வணக்கியதுமொவ்வொருக்கால்
வலியவந்திந்திரா தியருக்குமெய்தரிய வார்த்தைகள்பகர்ந்தேகலுஞ்
சிர்த்தித்துநல்கெனக் கேட்டபொருளியாவையுஞ் செவிகொண்டுவினவியருளே
செந்திற்பதிக்குமர குருவேயென்மொழிகளைச் செவிகொண்டுவினவியருளே.

மும்மணிக்கோவைபல மாலைபலவந்தாதி மூவகையபலவின்னவா
முதுநெறிப்பனுவல்பல புதுநெறிப்பனுவல்பல முத்தமிழ்ச்சுவைவழாம
விம்மணிப்புலவர்பலர் மகிழ்வுறமொழிந்துளே னிப்போதுவலுன்கின்றே
னின்னமும்பகருவே னின்னருளரித்தெனக் கிந்தமட்டினின்றுந்
கைம்மணிச்சம்பந்த னுதியர்க்குந்தையருள் கருணையிற்சிறிதுநல்கக்
கருதுகில்லாயிதுன் பெருமைக்கிசைந்ததோ கனகந்தினிடைபதிந்த
செம்மணிக்குண்டல மசைந்தாடுமீராறு செவிகொண்டுவினவியருளே
செந்திற்பதிக்குமர குருநாதனேயுனது செவிகொண்டுவினவியருளே. (8)

வேறு

வெப்புமலியுங் கனற்போலு மிடியின் றுயரா லிருளாய
வேழமேற்கொண் டமர்செயும்வேள் விறற்பூங்கணையான் மெலிவெய்தி
யெய்ப்புமுதலாம் பிணிபலதோயந் திறவாவண்ண முனைக்கருதி
யெழுத்தோராறு மிகக்கூறி யியலாதிமுத் தமிழ்பகர்வேன்
றுப்புலவையோர் மரகதப்பைந் தோகைவரைமேற் நிகழ்ந்தாங்கு
துலங்கியிமையா விழிப்பெருக்காற் றாயகருணை மிகச்சொரிந்தியான்
செப்புமொழிக ளனைத்தையுநின் செவியால்வினவி யருள்வாயே
செந்தூர்க்குனேயுனதுதிருச்செவியால்வினவியருள்வாயே. (9)

கன்றையிழந்த புனிற்றாவுங் காலியிழந்த பசுங்கன்றுங்
கதலுந்துயருஞ் சகித்தவற்றைக் காதியருந்திக் களிகூர்ந்து
நன்றையிகழ்ந்து பிழைபலவு நலவாரி றுமாப் பதுகண்டு
நானுமெனைச்சார்ந் துள்ளாரு நலிதற்றவிர்ப்பா யெனநம்பிக்
குன்றைமுழுதும் புரந்துவப்பாய் கொற்றவடிவேற் படையேந்திக்
கோலாகலமா மயிலூர்வாய் குறமாதுறையுங் குளிப்புனத்துஞ்
சென்றையெனப்போற் றிசைத்திடுஞ்சொற் செவியால்வினவியருள்வாயே
செந்தூர்க்குமர குருபரநின் செவியால்வினவி யருள்வாயே (10)

எவ்வேனையுநின் றிருவுருவ மிதயத்தவிரு மியற்சிரு
மீனச்சமையத் தினர்பலரு மிரியக்கலவு மிறுமாப்பு
மவ்வேழுதலாம் பொறிமுன்றோன் றுயவெழுத்தி னரும்பொருளோர்ந்
தகலத்தினிவர் துழலவீ டடையுஞ்சுகமும் பெறவிழைந்தேன்

நெய்வேந்திரான் நன் றயர்களைந்து தேவர்பலந்தஞ் சிறைக்கித்
திறந்நூர்மாவைக் கடலோடுஞ் சிலம்பினோடுஞ் செகுத்துவருஞ்
செய்வெற்றோர் குருபானே செவியால்வினவி யருள்வாயே
செந்தூர்முருகப் பெருமானின் செவியால்வினவி யருள்வாயே. (க)

வேறு

தனதனதனன தனதனதனன தனதனதனதான
பவாநுர்வினையான் மெலிவுறமெளியோர் பகர்துதியினியாதோ
பழமைவிளங்க வல்கவிகளினீ படர்மயலுறவேனோ
வவனவனநூர் நெனவெருவிதமா யறைவதுதவிராதோ
வயனரியானு கியந்தொழுமுனதா எமந்திலையறிவேனோ
கவனமுமதவா சனமுகனெடுநீ கலகமுனிடல்வேனோ
படல்களைநிகர்வே தமுமனவறுமா கமவகைகளும்வேனோ
சிவகுருபானே சரவணபவனே செவிகொடுவினவாயே
நிருமலியலவாய் நகருறைமுருகா செவிகொடுவினவாயே. (கௌ)

தனதனதனதன தனதனதனதன தனதனதனதான
அறிவினையறிவது பொருளெனுமொருமொழி யதனதுபவமோரோ
நமுபெயர்கத மரின்மிசையெனதெதி ரவிர்தாநினையாயோ
மறியொடுமழவணி நர்பாசிவனெனெ வழிபடுநெறிகானேன்
மலிபொழிலருணையில் வருகனியொடுமொழி மறைமுடிவுரையாயோ
பறிதலைமணர்கன் முதலியகொடிபவர் பகைதவிற்கென்மேனான்
பனிவரைமகன்முலை யமுதயில்கவிகிற் பரிசுறவருளாயோ
சிறியவரிடைபொரு சிறியவனுவல்வன செவிகொடுவினவாயே
நிரைகடல்பொருமண மலிமிசையுறைகுக செவிகொடுவினவாயே. (கக)

தனதனதந்தன தனதனதந்தன தனதனதனதான.
சரவணமந்திர புனிதர்தொழங்குக செவிகொடுவினவாயே
நிருமகன்பங்கினன் மருமகபுங்கவ செவிகொடுவினவாயே
சரகமுனந்தா வருமுனியன்புசெய் செவிகொடுவினவாயே
நெளிதமிழஞ்சுக மிகவுநெருங்கி செவிகொடுவினவாயே
நிரமிகுதின்புய மிசையுலவும்பல செவிகொடுவினவாயே
செடிமலியுந்துற மகளுரைநன்குணர் செவிகொடுவினவாயே
நிரையனங்கொளு மெனதுபெருங்குறை செவிகொடுவினவாயே
செயமுதசெந்திலில் வருமெனிளங்கவி செவிகொடுவினவாயே. (கஉ)

பதினாழ்வாறு

வல்லபம்வேண்டல்

கற்றைவார்சடைமீது கங்கைமதிகொன்றையங் கண்ணியணியண்ணலாருங்
கருநிறத்துத்திப் படைவிப்பாயன்மிசை கடலிடந்துயிலுமாலும்
பற்றைவென்றுளமுனிவர் பரவுபேரவையுடைப் பங்கயாதனவேதனும்
பலமலைச்சிறகாரிற் துங்கதுமைகுன்றாத படையொன்றுபற்றுவானு
மொற்றையாழிப்பெருந் தேருடைப்பரிதிமுதலுள்ளபலதேவர்தாமு
முலகிலுளமாதவரு மன்னரும்புலவோரு முத்தமத்தன்மையுள்ளார்
மற்றையோர்களுமென்னை மெச்சுதற்கானபெரு வல்லபந்தரவேணுமே
மயில்வாகனசெந்தின் முருகேசனேயின் றொர் வல்லபந்தரவேணுமே. (க)

வானுலகிலுள்ளவரு மெச்சிக்கொளும்பெருமை மன்னியபுசுண்டமுனியை
மலயமால்வரைமுகடு தன்னிலுற்றுப்பொருநரை வரவிடுக்கின்றமுனியைத்
தேனுயிர்காகவிசு வாமித்திரன்சைவிற றிறலழித்திட்டமுனியைச்
சீரியபுராணங்க ளீரொன்பதாதிபைவ செப்பிச்சிறந்தமுனியைத்
தானுரைசெய்கின்றபடி யசரங்களுஞ்சொலுந் தனிஞானமுற்றமுனியைச்
சமையங்களாறுக்கு மொருபொதுவனுநின்று சங்கரப்பெயர்கொண்முனியை
மானுமுனியென்றென்னை யுலகமுஞ்சொல்லவொரு வல்லபந்தரவேணுமே
மந்தரம்பொருசந்த வரைகுலவுசெந்திலாய் வல்லபந்தரவேணுமே. (உ.)

மண்டலத்திற்பகவ னென்னுமந்தனைருளில் வருமாதிமக்களைப்போன்
மதியணிசடைக்காட்டு முக்கட்டிரான்காருனை மருவுமொருநால்வரைப்போற்
கொண்டல்வண்ணம்பெறுமு குந்தனுக்காளெனக்குலவுமொருபதின்மரைப்போ
குன்றத்திலுறுகுகையு டைந்தொருபசாசுரங் கூறுபடல்கண்டவன்போற்
றண்டலைச்சோணகிரி தன்னிலொருசிகரியைச் சார்ந்துய்ந்ததவசியைப்போற்
றமதியமணிப்பதக் கம்பெற்றுளான்முதற் சாற்றளவில்புலவரைப்போல்
வண்டமிழ்க்கவிதைகொடு மாறாதபுகழ்சிறுவும் வல்லபந்தரவேணுமே
வையகம்புகழ்செந்தி லையனையான்விழையும் வல்லபந்தரவேணுமே. (ஈ.)

கையம்பையேவிக் கணத்திலொருதுட்டனைக் காதியதும்வீரவாகு
கட்டமுதுடன்சென்று வீரபாண்டியன்மரும கணையழைத்திடவிட்டதுஞ்
செய்யதமிழ் மதுரமொரு சிறிதுமறியார்புடை செறிந்தமலைநாட்டுமன்னன்
செம்பொருளுவற்குதவ வோதிடுந்தெனச் சென்றமீண்டதுமெய்கொல்லென்
றையமுறுவாருவகை யெய்தவெண்ணீறுமுத லாயமுப்பொருளுமேலென்
றாரணங்களுமாக மங்களுஞ்சொன்னவிற மவிர்தாச்செயல்விழைந்தேன்
வையகத்தியாவர்களு மறியவிளையாடுமொரு வல்லபந்தரவேணுமே
மங்களப்பொலிசெந்தில் வந்தகந்தாவுனது வல்லபந்தரவேணுமே. (ஈ)

பூணாற்பொருளாய தின்வதனமாநமே புனிதமிருசமையமாறப்
 புகழ்மறைபாசம் பூணாங்கனாதிபவை புலியுள்ளாள்வரைக்குஞ்
 சீரணப்படவின்ற மிளிர்ந்தருகிவித்தஞ் செஞ்செய்யுமன் னார்புடையின்
 றேறிகனெனஞ்ஞவு சீபாண்மைபெய்தியொரு தெரிசனத்தன் றுரைத்த
 காரணப்பாண்டைத் திந்திபாதிப்பருவு கனக்ககாதியிற்போய்க்
 கருமாரமையப் பார்த்திலியதாமுருட் கவிமாரிபெய்துகரியால்
 வாரணக்கொடியை செயஞ்செயடுமனக்கூவும் வல்லபந்தரவேணுமே
 மகிதலப்புகழ்செந்தி னகர்புரத்தஞ்சுந்த வல்லபந்தரவேணுமே. (ரு)

ஓயாதவாதமிட் குழக்கின்றசமையங்க ளுள்ளவர்கள்பலருமஞ்ச
 வுடவிழந்தோர்சிலர்சி னத்தொழியுமியி லுலாவவுருவங்கண்மாறப்
 பாயாதுபுலிகாடி யாதிபவைபகவெனப் பழகமுனிநந்தபாடற்
 பனுவன்முற்றம்புயியி லொலிதாக்கற்பங்கள் பலகோடிநிடமாச
 வாயாதுரைக்குமுன் றொடியுமொருகணநேர மாஸூழிகாலமாக
 மற் றுமணிமாவாதி யாபடுவெண்ணெண்வகையும் வந்தேவல்செய்துநிற்க
 மாயாவிலாதத் தருட்சித்துவினையாடும் வல்லபந்தரவேணுமே
 மருவார்ப்பொழிற்செந்தின் முருகாவெனக்கென்றொர் வல்லபந்தரவேணுமே.
 வேறு

நறுகட்டுகொடுங்குந் துவன்பகையாற் தண்பூங்கணையான் சமர்ப்பெருக்காற்
 சலசாதனந்தான் தரும்பவத்தாற் தழவின்கொடிய மிடிநோயா
 லுலாவிகழும் வசைப்பொலீவா லாசைக்கடலா லாணாவப்பே
 ரமுக்காலஞ்சொ டறந்தவிரு மசடருறவா லீனையவற்றாற்
 கழவுஞ்சினமட் டமைந்துவிடங் கலுழ்பற்றவிர்ந்த மாசணம்போற்
 கைவாலிழந்த விசைப்போற் கரியமுகில்குழ் கலைமதிப்போன்
 மடகுந்தமியேன் காரிகூர வழங்கியருளாய் வல்லபமே
 மணமால்வரைச்செந் தூர்முருகா வழங்கியருளாய் வல்லபமே. (௭)

ஏற்றமருவு நெல்வேலி யிடத்திற்பொருநை நதிநிவி
 லிலங்குமருணைச் சிகரியினி லெழில்வானகத்து மெய்தருநெய்
 பாற்றங்கரையிற் புதுவைநக ரதனிற்றிருவா வினன்குடியி
 லனந்தாபுரியி லீனையநக ரளவில்பலவி லவிர்தருங்கூர்
 வெற்றங்கியகை புடனொருக்கால் வேடக்கொடியோ டொருக்காற்பொன்
 மிளிர்ஞ்சிவிகை மிசையொருக்கால் விளங்கிவிளங்கி மிகவுரைத்த
 மாற்றமனைத்து மெய்பாளுல் வழங்கியருளாய் வல்லபமே
 வனஞ்சேர் செந்திற்பதிவாழ்வை வழங்கியருளாய் வல்லபமே. (அ)

தருமமுதனற் பொருள்விர்க்கத் தருகான்மறையா தியநூல்கள்
 சாற்றுகொய்திற் சித்தேசுரன் தழுவினடக்குந் தகைமையிலேன்
 கருமங்கடத்து கெட்டோக்கட் காட்சிபெறுவார் தமையுமிகழ்
 கசட்டுமனத்தே னுதகணவற் கயின் றுபலசெந் கழறியதால்

வருமம்பெருக்கி யிறுமாந்து மயின்மேன்வலிய விழியெதிர்நீ
 வருவாயெனவே நினைகின்றேன் மாலைக்கடப்ப மலர்கமழு
 மருமக்குமா குருநாதா வழங்கியருளாய் வல்லபமே
 மஞ்சார்பொழிற்செந் தூர்க்கிறைவா வழங்கியருளாய் வல்லபமே. (௪௦)

வேறு.

தந்தனதந்தன தந்தனதந்தன தய்யனதனதானா
 மந்தரமென்றொளிர் கொங்கைமடந்தையர் மையலிலமிழாதே
 வஞ்சகநெஞ்சறு குண்டரையெங்கணும் வைதலின்மெவியாதே
 கந்தரமென்றுத் வுந்தொழில்லகொண்டவர் கைகளையிகழாதே
 கன்றியடைந்தவர் நொந்து கொளும்படி கைதவமுயலாதே
 செந்தமிழின்சுவை கண்டுகொளுஞ்சிலர் செய்யிழைகருகாதே
 சிங்கமுகன்குறு சும்படிவிண்டுள செவ்வியைமறவாதே
 வந்தனைகொண்டுனை நம்பிவணங்கிடும் வல்லபமருள்வாயே
 மன்பதைமிஞ்சிய செந்திலில்வந்தவ வல்லபமருள்வாயே. (௪௦)

தந்தாதத்தன தந்தாதத்தன தய்யனதனதானா
 கந்தாகற்றவர் கொண்டாடத்திகழ் கையயிலுடையானே
 கங்காளத்தார் தம்பாலத்தருள் கல்விழைவுறுபாலா
 திந்தாதித்திமி யென்றாடற்பயில் செவ்வியமயில்விரா
 செங்கேழ்முற்றிய குன்றேயொத்தொளிர் திவ்வியமுருகோனே
 கொந்தார்வெட்சிய ணிந்தாய்நத்திய கொள்கையினிருமானார்
 கொண்டாசத்தரு சங்காரக்குக கொய்யினுமிதழ்வாடா
 மந்தாரத்தொடை மொய்ம்பாமெச்சிடும் வல்லபமருள்வாயே
 மஞ்சார்வெற்பவீர் செந்தூரிற்றனி வல்லபமருள்வாயே. (௪௧)

தனதனதந்தன தனதனதந்தன தய்யனதனதானா
 மாவடிவங்கொளு மவுணனைவென்றவ வல்லபமருள்வாயே
 மகபதிதன்குல முடனுயவந்தவ வல்லபமருள்வாயே
 மரகதமென்றொளிர் மயிலிவர்புங்கவ வல்லபமருள்வாயே
 வனசாமங்கைத னடிபணியுங்கு வல்லபமருள்வாயே
 வரதமுடன்றனி யபயமுணர்ந்துகொள் வல்லபமருள்வாயே
 மகிதலமெங்கணு மறியுநலஞ்செயும் வல்லபமருள்வாயே
 வரமுனிவன்றமிழ் கொடுபலவென்றிபுல் வல்லபமருள்வாயே
 வளையெறியுங்கட லலைமலிசெந்திலில் வல்லபமருள்வாயே (௪௨)

பதினாறாவது

புகழ்வேண்டல்.

பாபிகவரினந்துனது பங்கேருதப்பொற் பதங்களுக்கேயணிசுவேன்
பலகவென் றுபரஞான மிகைநருஞ் சத்திப்படைப்பூசையாசைதவிரே
யோரியங்கைக்கடவு ளாமெனவிதஞ்செய்து நின்னருள்விளக்கமுணர்வே
வித்தினைசெயினுமுள தெழுத்தாறுமறவாது நித்தநித்தம்புகலுவேன்
காரியமும்விடும் பெறத்தக்கவன்மையுறு கவுமாரர் புடையினடுவிற்
கனகமயின்பி னீதேறி வந்தென்முனின் றனது கைப்பனிர்நிலேறதாற்
பூரியொடுவானகமு முள்ளமட்டழியாத புகழெனக்குதவியருளே
பொன்றுதசித்தர்புகழ் செஞ்சூரிடத்திலொரு புகழெனக்குதவியருளே (க)

பாருர்பொழிற்பொதியை முனிவனுந் தந்தமிழ்க் கழகத்திலு றகீரனுங்
கவல்வரைச்சாலஞ் சிகரிவருபுலவனுங் களிமலிந்துளபோகனும்
பாருர்பெருந்தகை படைத்துயர்திறப்புலிப் பாணியும்பாலைனும்
பாடலுபுரத்தொருவ னுந்திருக்கோவலார்ப் பாமயோகியுமுருங்கை
தேருந்தருங்காலி விழவில்லெட்டுண்டுள நினத்தில்வினையாடியவனுந்
திருமலையிலாலிரை புரந்திருந்தவனுந் திருந்துரைவிளம்புதன்மைப்
போருரனுதியர்க ளளவிலார்களுமுற்ற புகழெனக்குதவியருளே
பொங்குதன்கடலொலிகொன்செந்திலம்பதிமுருக புகழெனக்குதவியருளே.

விதிநிலகுலாவுதனி வேலாயுதப்பூசை மேலுமேலும்புரிந்த
மெய்யருட்பேறுகொடு கவுமாரர்புடையோடு வெற்பினந்தோறுமேகிப்
புகிதருமமாகியவை யொருமுன் றுமளவற்ற பலகோடிவிதமயற்றிப்
பாவங்களைத்தனையும் வேலோடறக்கொன்று பரசமையமுழுதும்வென்று
மதிபுனைபுய்வச்சிரக் கையன்முதலாமெண்மர் வாழுநகரங்கடோறு
பலாவன்றிருபா லான்குடிகொளுலகுதொறும் வலிதுபோய்மீள்வதன்றிப்
பொதியைமுனிநாதனம சுவரின்னுஞ்சென்றுவரு புகழெனக்குதவியருளே
புபலினம்பொதிசந்த வரைநிலவுசெந்திலாப் புகழெனக்குதவியருளே (ங)

ஆதவனையேபாம் பொருளென்றுளார்பலரு மரியசவுரவனென்னநீ
ரணிசடைச்சிவனன்ப ளார்தாமெழுத்தினுக் கணியாகினென்னநால்
வேதமுதலானபரை தன்னன்பாணீவோரு மிக்கசாத்தேயனென்ன [வோர்
விட்டுவைத்தெண்டளிடு கின்றவர்களானவோரும் விரவயிணவனென்ன
மாதாசெயக்காரினை மீதுவிட்டானன்பர் மன்னுதம்மினமென்னநின்
மனாடிகளைப்பாவு கலவாநானீவோரு மனமறியுமென்னவுண்மைப்
போதபரமானந்த மயமானபொருட் புகழெனக்குதவியருளே
புவர்மிஞ்சிவசெத்தி னகாந்திடவின்றொர் புகழெனக்குதவியருளே. (ச)

இத்தேகமாதியவை முன்றையுமுனக்கீர் தெழிற்சரிதையாநிரான்கு
 மேகமாகியபத்தி நெறியினுக்கயலன் நெனத்தெளிந்தெந்தநாளுஞ்
 சத்தேயிருப்பதென வாதாடும்வேதாந்த சாத்திரக்காரருக்குஞ்
 சமயவாதிகளுக்கு மொருபொதுவனாகித் தவம்புரியுமவர்களுன்றிச்
 சித்தேதுநானேது சிவலோகமேதெனச் செப்பியுமுல்கின்றபேருந்
 தெய்வங்கள்கோடாது கோடியுண்டென்னுந் திருட்டுக்கருத்துளாரும்
 புத்தேளிர்நாமும் பெறற்கரியதானமெய்ப் புகழெனக்குதவியருளே
 பொன்பரவுசெந்தில்வளர் போர்வேலவாவுனது புகழெனக்குதவியருளே.
 பொற்புமிகுமரகத கலாபச்சிகண்டியிற் பொன்னகர்க்கிறைவன்மகளும்
 புனவேடர்தருமகளு மருகிவறவேன்முதற் புகல்படைகளாதியாய
 வற்புதக்கோலமுழு மையுமிலகநால்விதத் தாடவாரங்களுய்த
 வமர்வினாக்குங்கொடிச் சேவல்குக்குருவென் றண்டமிசைநின்றுகூவக்
 கற்புமிகுபலகோடி கவுமாரர்சென்னியிற் கைகுவித்துத்துதிக்கக்
 காட்சிதந்தொருசருவ பிரசாதமுந்தந்து கனவுநனவாதல்செய்து
 புற்புதமெனப்புவியில் வந்துவந்தழியாத புகழெனக்குதவியருளே
 புலையொழிந்துயர்சீல மருவுசெந்திலில்வேல புகழெனக்குதவியருளே. (4)

வேறு

பேசுமருமைத் தவத்தோரும் பெருகுமதுரத் தமிழ்ச்சுவையும்
 பிறங்குநிறமா தியபிறவும் பேணிக்கொளுஞ்சீர்ப் பெரியோரும்
 காசுதவீர்மெய் யருளாய கடலாரமுதிற் நிகழ்பெருமைக்
 கருத்துள்ளாரந் தினந்தினமுங் காணும்புகழார் களித்தில்லே
 னேசுந்திறமைப் பொலிவெய்தி யெரியிற்சுடுமா னவத்தோரு
 மேமங்குலமா தியகருதி யியற்சீர்மறக்கு மிழிவினரு
 மாசுமலியுந் தொழிலோரு மறியும்புகழ்ச்சி யருள்வாயே
 யயில்வேற்குமரா வெனைச்செந்து ரறியும்புகழ்ச்சியருள்வாயே. (5)

கரவில்பெரியோர் தமைச்சேர்ந்துன் கழலேகருதிப் பணிபுரியேன்
 கடுவோடமித்து நிகர்விழியார் காமக்கடவி னிடைகுளிப்பேன்
 பாவைநீரில் விடுத்ததமிழ்ப் பனுவல்விரும்பித் தவஞ்செய்யேன்
 படியிலுளவூர் தொறுமேகிப் பாழுக்குழைத்துப் பரிசுழிலே
 னிரவுபகலா நெழுத்தோதி யிடைவிடாதுன் றனைக்கருதி
 யிளகுமனத்துக் கவுமாரர்க் கிசையுந்திருப்பே ரேனளித்தா
 யரவினரசு முரைக்கரிதா மருமைப்புகழ்ச்சி யருள்வாயே
 யலைவாரிதிச்செந் தூரானே யருமைப்புகழ்ச்சி யருள்வாயே. (6)

கோழியெழுதுங் கொடிவாழி குலவேல்வாழி மயில்வாழி
 கொல்லாவிரதக் கவுமாரர் குழுவும்வாழி யெனக்கூறிக்
 காழிநகரிக் கவுணியனுங் கடலைச்சினவும் வழதியுமோர்
 கவினாருடலிற் புகுந்நாங்கு காணும்புகழை பலவிழைந்தேன்

விழித்தழ்வாய்க் குறமடத்தை விரும்புமுகா திருச்செந்தூர்
மேவுநிறைவா மலைதோரம் பிளங்கும்மிசீந்தா விரிதிறைநீ
ராழியுதித்த புவிமீது மளவில்புகழ்ச்சி யருள்வாயே
யந்தவுலகத் தினுந்கமியேற் களவில்புகழ்ச்சி யருள்வாயே.

(க)

வேறு

தானனதானன தானனதானன தனதன தனதான

வேதமுமாகம நூன்முதலாயவும் விழைதரு மிருபாதா

வேடுவர்பேதைரு லாவியகானக மிசையொருகணியான
யாதவாறிரு பேர்களுநா னுற வவிர்தருகுழையானே

யானேமுன்னொரு வாவியினாடுகொ ளமரமின்மணவாளா
சீதனீபதி லாவியமார்புறு சிவசாவணநாதா

தேகமுமாவியும் வேறெனவோர்கிலர் தெரிவருநிலையானே
பூதகளுதிபர் குழ்குகனேயுயர் புகழ்மிகையருள்வாயே

பூசார்வாழலை வாய்நகர்பேசிய புகழ்மிகையருள்வாயே.

(கௌ)

தனதனதானன தனதனதானன தனதனதனதான

கரையறுபேரு ஞாதியின்முழ்கிய களிகொடுதிலவேனோ

கனவினிலிமொழி தருபலவாய்மைகள் களவில்தொளிராவோ
மரைநுகர்வேடுவ ரிதன்மிசைமேவிய மகள்குறிபலியாதோ

வகுளம்விடாதணி தருமதவேள்கணை மலரடிபணியாதோ
விரைகமழ்தாமரை மலருறைவானிடும் விதிவழிதவறாதோ

வெகுமுதமாததி மருவியகோடி மிலல்கணருள்பாலா
புரைதவிர்மேலவர் புடையினுமார்தரு புகழ்மிகையருள்வாயே

பொருதிரைவாரிதி தொழவளர்வேலவ புகழ்மிகையருள்வாயே. (கக)

தனனத்தந்தத் தனனத்தந்தத் தனதனதனதான

கருணைச்சிந்தைத் தவருக்கின்பக் கடலருண்முருகோனே

கயிலைக்குன்றத் திறைவர்க்கொன்றைக் கழறியகுருநாதா
பருவப்பெண்கட் குவகைப்பொங்கப் பரிசுறவருசீலா

பணிலச்செங்கைக் கடவுட்கஞ்சற் பகர்தருகனிவாயா
திருவைச்சங்கப் பலகைக்கொம்பைச் சிவகதியுடனீவாய்

செவியிற்பைப்பொற் கிளிகொற்சந்தத் தெளிசுவைபுகவாழ்வாய்
புருடச்சிங்கத் திராச்செப்டஞ்சொற் புகழ்மிகையருள்வாயே

புனிதச்செத்திற் பதித்திற்சங்கப் புகழ்மிகையருள்வாயே.

(கௌ)

திருவடிவேண்டல்.

கொஞ்சியமொழிக்கவுரி மேகலாபரணங் குலாவுதிருமடிமீதினிற
குஞ்சரத்துரிபோர்த்து நின்றாடுமீசர்தங் கொன்றையந்தொடைமார்பினின்
மஞ்சினமுலாவும் பொழிற்சாரலுடனருவி மருவுபலகோடிமலையின்
மலர்வந்தநான்முகன் நிருநாவினின் றவரு மறையாதிநூற்சிரத்தி
லஞ்சிகியைவேலைத் தியானித்தெழுத்தாறு மறையுமடியார்கணெஞ்சி
லாறுறுதத்துவத் திற்குமப்பாலொளிநு மறிவாமகண்டவெளியிற்
செஞ்சிலம்போலிடத் தினரடம்புரிகின்ற திருவடித்துணையருள்வையே
செந்கிலம்பதிவாழ வந்தகுருதேசிகா திருவடித்துணையருள்வையே (க)

குன்றுதொறுமுள்ளபல குகையினங்கலையாவில் கோலாகலஞ்செய்யவுங்
கும்பமுனிநாதனிகர் தொண்டர்களுளத்திற் குறித்தபடி விளையாடவும்
பொன்றுதல்விழைந்தும்பர் துயருறத்தானவர்செய் பொல்லாங்கொழித்தாள
புத்தமுதமொத்தமது ரத்தமிழ்ச்சாரமுனர் புலவர்பகர்துகுடவுங் [வும்
கொன்றுநுகர்வேடக் குலக்கோதையணையபலர் கூடிமகிழின்பமுறவுங்
குஞ்சரப்பிடரியிற் செந்தகர்ப்பரியினிற் குலமயிற்கலபசிழுவிற்
சென்றுவருமம்புயச் செழுமலர்கள்போலுநின் திருவடித்துணையருள்வையே
சிகரிவளமிகுசெந்தி னகரில்வளர்குருபரா திருவடித்துணையருள்வையே (உ)

தந்தைநிகர்சிற்றிடைக் கலைவாணிகேள்வனுவல் சதுமறையின்மகுடமென்னத்
தவளப்பிறைச்சடைப் பரமசிவனாகமந் தன்னிலுளசாரமென்ன
நந்தையணியுங்கர முகுந்தன்மகிழ்செந்திரு நயந்துவாழ்மனைகளென்ன
நவிலரியபேரின்ப மயமதற்குயிராகு நாதவிர்தென்னநாற்பாற்
செந்தையுந்தருமன்னை தந்தையெனவிருசுடர்த் தெய்வங்களென்னவொருவன்
செப்பு கவுமாரத் தொகைப்பனுவலிடைநிலவு சீரியர்கணூற்றெண்மர்தஞ்
சிந்தையின்விளக்கென்ன மிளர்கின்றதாயநின் திருவடித்துணையருள்வையே
செந்தூர்புரக்கவரு கந்தாவெனக்குனது திருவடித்துணையருள்வையே (ஈ)

கந்தமலர்பலதூவி யிரவுபகன்முன்னின்று கைகுவிக்கின்றதறிவாய்
கவுமாரசமையமே சமையமென்றிறுமாந்து களிமிகக்கொள்வதறிவாய்
செந்தமிழ்ச்சந்தக் களிப்புலவனாகியர் திருப்புக்கழிநும்பலறிவாய்
சேவற்பதாகையே செயமெனச்சந்தஞ் செப்பிநின்றிறமையறிவா
யைந்தருவெனக்கொடை கொடுப்பதற்கானபே ராக்கம்விழைகின்றதறிவா
யல்லாமலுப்பின்னு முள்ளகத்துள்ளவை யனைத்துமறிவாயல்லவோ
சிந்தனைக்கமையாத வருளுத்தியமுந்நைய திருவடித்துணையருள்வையே
சிந்தாமுழங்குந் திருச்செந்திலாயுனது திருவடித்துணையருள்வையே (ஊ)

ஊடுவார்ப்பிழ்ஸெய்தி யணைவதற்காகிய வுபாயங்களுந் துணர்ந்தின் [னராய்க்

டொண்பொருளுழைத்துமற் றொருவருக்கணுவளவு முதவாதகொடுமையி
காடுவாவென்கமனை விரிபொவென்றிடக் கட்டைகளுனக்கெனக்குக்

கைகாலெனப்பொர் விளைத்திடத்தளருமொரு காலம்வருமுன்னமுன்னைப்
பாடுவார்தங்களுந் கானபலவிதமாய பணிசெய்துபகலுமிரவும்

பாமருபாமருக சரவணபவாவெனப் பதறுதுரைத்துரைத்துத்
தேடுவார்திந்நைந் கிலிக்குங்கரும்பினைய திருவடித்துணையருள்வையே

நிர்மலிதிருச்செந்தி லுர்மருவுதேசிகா திருவடித்துணையருள்வையே. (௫)

தந்தியின்பேரொலியு முநிலொலியுமலைகடற் றருமொலியுமணமறுத

சந்தவசையிற்சுலவு தண்ணருவியொலியுமுத் தகைமருவுமுரசவொலியுங்
கொந்திசையுமலர்வண்டு வசையுள்ளபலபுட் குலத்தொலியுமருணுபிரிக்

கொபுரத்துக்கிரி முதற்றெண்டர்பாடிய கொழுந்தமிழ்ச்சந்தவொலியோ
டிந்திரான்செம்பொனக ரிக்குமப்புறமட் டெழுந்தோலிடக்கோடாத்

தினநிலநில்கிரி குங்களுஞ்சிக்கென்ன விறுகமுடியபொதும்பர்ச்
செந்திலப்பதியில்வளர் செவஞானதேசிகா திருவடித்துணையருள்வையே

செத்துப்பிறந்துதட் டழியாதவண்ணின் திருவடித்துணையருள்வையே. (௬)

வேறு.

காம்பிற்ப்பிளைத்துத் தொயில்வரையுங் களின்னோளுடையார் மயற்பெருக்காற்

சவலக்கடலின் முழுக்காட்டிக் கதறப்படுத்துங் கலிப்பிணியால்

சேவம்பிறக்கசுக்குங் குணமுடையார் வேட்கைநலமா மெனக்கருதி

மெலிவுற்றவர்த மனைதோறு மேனித்திரும்பும் வெறுநடையாற்

சும்பிற்ப்பணியொன் றறப்பூட்டித் தனிமால்வரையாற் கடல்கடையுந்

தடந்தோளுடையா னெனப்புவியிற் றழைக்கும்பெருமை விழைந்ததனாற்

நேம்பித்தவிசுக்கு மென்றலையிற் றிருந்தப்புனைவாய் திருவடியே

செந்துர்முருகா வெனதுமனந் திருந்தப்புனைவாய் திருவடியே. (௭)

வாடித்தவிக்கு மறுசமைய மாந்தர்பலர்க்கு மகிழ்வளித்து

மரையுனயிழையும் புறச்சமைய வழிசென்றுவப்பார் வாழ்வழித்து

வேடிச்சிபைக்கண் நெவாடி வின்னோர்தாமு முதல்வணங்கும்

வேழமறிய மணம்புரிந்த வினையாட்டினைய விதம்பலவும்

பாடிப்பாவி மனைதோறும் பவளம்பொலிபாற் பாவைநிகர்

பழையவடியா ருடன்குலவிப் பவந்தீர்க்கதிரும் படைக்குநலந்

தேடித்தளர்வேன் சிரத்தொருக்காற் செவ்வே புனைவாய்திருவடியே

செந்துர்க்குமார சிறிதிரங்கிச் செவ்வேபுனைவாய் திருவடியே. (௮)

சந்தாமருகா வடிவெலும் கனகமயிலும் கொடுதோன்றும்

கருணைக்கடலே விமையாருந் கவிமுற்றொழிக்குங் கனகிதியே

கொந்தார்மலர்ப்பைப் பொடிந்திருந் குடவால்வளையூர் மணற்குன்றுங்

கொதிநீர்க்கடலூர் திகழ்செந்துர்க் கோமானெனவாழ் குருபரனே

யிந்தார்ச்சடிஸப் பெருமாற்கு மெழிஸ்கூர்பொகியைக் குறுமுனிக்கு
மின்னுஞ்சிலர்க்கு முணர்த்தியதே யானுமுணர வெளிதுணர்த்திச்
செந்தாமரையா னெழுத்தழியச் சிரத்திற்புனைவாய் திருவடியே
சிறிதும்பிறரை வணங்காவென் சிரத்திற்புனைவாய் திருவடியே. (க)

வேறு

தனதனதனனா தனதனதனனா தனதனதனதனா
களிமலிவுறுமா வினமுரல்குரவார் கவினிலகியதோளா
கதிரயின்முதலா கியபலபடைதோய் கரமிகையுடையானே
யனிநிறைதருகூர் விழியுமையவன்பா லமுதயில்சிறுபாலா
வரன்வழிபடுநா ளொருபிரணவமா மதன்வகைபகர்வோனே
தளிரிலைமலர்காய் கணியுடன் வளரோர் தருவறமுனிவோனே
தமநியமயிலோ டொருநொடியிடைபூ தலம்வலம்வருவோனே
தெளிதமிழ்மதுரா புரியறிபுலவா திருவடிதருவாயே
செயமிசுமலைவாய் நகரியினிறைவா திருவடிதருவாயே. (க0)

தந்தனதந்தா தந்தனதந்தா தனதனதனதனா
வண்டனெனும்பேர் கொண்டனதன்பார் மனநலமிழவாதே
வஞ்சகநெஞ்சார் தங்களிடம்போய் வறுமைகன்பகராதே
கொண்டலுமொஞ்சார் வங்கொடுநின்றார் கொடைவலியிகழாதே
கும்பனுடன்கூ றும்படியுயந்தார் குழுவினைவிலகாதே
சண்டன்வருந்தி துண்டெனவம்பே தளர்தயரணுகாதே
சந்தமொழிந்தார் பின்செலுதின்சீர் தனைமனமறவாதே
செண்டடிகொண்டோர் குன்றைமுனிந்தாய் திருவடிதருவாயே
சிந்துவளஞ்சேர் செந்திலில்வந்தாய் திருவடிதருவாயே. (கக)

தானனதானா தானனதானா தனதனதனதானா
சீதளமாற மாமலரேநேர் திருவடிதருவாயே
சேனூலகாள்வார் சேகரமாவாழ் திருவடிதருவாயே
சீதரன்மேனா ளோதியவீரா திருவடிதருவாயே
திதுறுசூர்மா வேர்களைவானே திருவடிதருவாயே
சேதனவாழ்வோ டேனையுமானாய் திருவடிதருவாயே
சேவலையோவா நீலமயூரா திருவடிதருவாயே
சேதமிலாவே லாயுதநாதா திருவடிதருவாயே
சீரலைவாயூர் மேவுகுமாரா திருவடிதருவாயே. (கஉ)

பதினாறுவது
காப்புக்கூறல்

தன்னதன தானதன தன்னதன தானதன	
தன்னதன தானதன தனதான தானது	
அநுள்வெளியி னாடமார் முனிவர்முத லோர்பலரு	
மறியவினை யாடல்செயு	முருகேசனேமுது
ளகிலபுல னுதிகளி னிறைவுறுச ராசரமு	
மருளியப ராபரைதன்	மடிமீதுமேவிது
யவுணர்பலர் கூடியம ரிடுகளம தூடமா	
ரயர்வறமு ராரிபுகழ்	புகழ்மேவு சேவகா
வலர்கமல நாய்மலரின் மிசையுறையு நான்முகவ	
னமுதலற் மோதியகை	கொளுமீடில்பாவலா
வனியிழியொ ராயிரமொ டொருநரியி லேறுமவ	
னமையுருவ மாநிபெழி	லயிராணிமார்பினே
டனையவருள் கூர்வாத சரவணப வாகிணையி	
லகிரதம காரதர்கள்	பலர்நாடுமீரனே
யசலமொருகோடியினு மருதினுள சாரலினு	
மறுகினமு லாவுதலின்	மெலியாதவேடுவா
வகனபர மோனசிவ கதியின்று பூதியினை	
யனுசுமடி யார்கன்பெற	விடுஞானதேசிகா ()
வகுமகா நிர்பெருகு பொருகைநதி யாமதுட	
னபரியித சாரமுறு	தமிழ்வாரியியுமோ
ரமலமுனி நாதனிகை வலிகுலவு நாதனொ	
டனையபெரி போருணரு	மறுகலமாகுவா
யல்கடலி னீர்பருகி வருமுகிலி னேர்மகீழு	
மழகியக லாபமயின்	மிசையேறுமாவலா
வனலிலிடி பேறதென வருமிவரு மேடமிசை	
யரைநொடியி லேறிமுறை	யிடுவாரொலாமுரீ
யல்தெவர்செய் வாரிதென வுலகைபொடுகறிமல	
ரடிபணியு மேன்மைபுட	எதிபான்மைசேர்குகா
வருணகிரி நாதனிகர் புலவர்கவி மாலைபுட	
னசிறுமெ னேர்சிலர்சொல்	வனஞடநாணிலா
யல்கைவச மாபொருவ னுவல்பனுவ லான்மலையு	
மதுஷமிரு கூறுபட	வுடனேவும்வேலுளா
யருமகைமு னுனதிர னவசொருப மாகிடுன	
மகாநாத லானகல	பொறியூடுமேவுவாய் (வ) .

கருமறவன் வேடமுட னழலனைய பாலைபிடை

கவின்கிடுபொ யாமொழியை

வலிதாளவேகினாய்

கயலனைய பார்வையுறு மொருவனிகை வாழைக்கொடு

கதறிமெ வேளையொரு

கரமீயவோடினாய்

கலைமகன்ப ராவமுழு துணர்புலமை யூடுகில

கழறியவ ளார்வமுறு

மதுகாணுமீடுளாய்

ககனநக ராதிகளி லமுதகவ ளாதிநுகர்

களிறதனி லேறியொரு

சிலர்நேர்குலாவுவாய்

கடியநம தூதர்பிடி யடியெனவ ராதபடி

கனவுநன ஓடுமடி

யவர்பானிலாவுவாய்

கவிமுதல வாயபல டினியிலுழ லாமலொளிர்

கனகமுத லாவிழையு

மவைபாவுமீகுவாய்

கவிதைபொழி மேகநிரை யனையகவு மாறொதிகர்

கறுவுமதி பாதகர்கள்

குலநீறமோதுவாய்

கவலைபெரு காதுமன வுறுதியுட னேகிரவு

களிமலியு மாறுபல

விதவாய்மைகூறுவாய் ( )

கழையனைய தோளினெழில் குலவியதெய் வானைமகிழ்

கலவியநு ராகமுல

கறியாதுபேணுவாய்

கவடுனாடிதண் மீதுறையும் வனசரமி னுளுபய

கமலநிக ரானபத

மிசைநாளும்வீழுவாய்

கபடமிகு மானைமுக வசுரனுடன் மாயமலை

கடுகனைய தூளிபட

வொருபோதுமோதினாய்

கயிலைவரை போலுமரி முகனதுகை யோடுதலை

கணமறையு மாறொலிசெ

யதிகோரவாயனே

கடலினிடை மாவடிவ மொடுவளர்பொ லான்வலிமை

கழியவடி வாரொடுசொல்

படையாவுமேகினாய்

கதிரயிலையாடுமணி மயிலதனை நாளுநனி

கருதுமவ ரோடதரி

னிடையோம்வினோதனே

கடுவுமிழும் வாயுரக பதியவச மாகவரு

ககபதியு நாணவொளி

யிடுசேவலானனே

கதியுமெளி தாயுதவு மகிமைதிக ழாசமலை

கமழமலை வாயிலது

தினம்வாழ்வீசாகனே (9)

சருவசமை யாதியினு மருவுபர மாகவளர்

தனிமுதலை யாடரவ

மணிவாரைவானிலோர்

தவளமத வேழமிவர் மகபதிமு னுமமர்

தமதுகுறை தீரவழு

தருள்வாரையாதிகள்

அதுமறைவ லானுமுர கரியுமிகல் கூர்வொரு தழல்வரைய தாகுமென	நடுநீடினாரைவேள்
சுததளச ரோருகமென் மலர்விடலு மாமலர தனிவொருகை போடுமுன	மவன்மேனிரீதியே
தறையில்விழ நாடுமழல் விழிவளியு ளாசையெம தருமன்முடி சாயவொரு	கழல்விசிமாணியார்
தவமகிமை முவுலகு மறிவமடி யாமலுட றளர்வதுமு றுதொளிர	வரமீகுவாரைநீர்
தழைவகைய னேகமல ரிதழிமதி யாதியளிர் சடைமுடிம யேசுரை	யிடரேசெய்திமைதோய்
தருவர்புத லாயவர்கள் வழிபடினும் வேண்படி தருகருணை நாயகரை	யிமவானவாவுசீர் ( )
தருகருணை மானவைய விழிமருவு மேனைரிரு தனதுகர்கு மாரியினை	யகலாரைநீடுபார்
சலநிபுட னேலமிட வுலவுமொரு முடுவையில்க டவிரிபொடி யாகககை	புரிவாரையோதுபேர்
தசமுடைய விசனெதிர் கிலைமறவன் வேடமொடு சுமர்செய்தொரு சாயகமு	மிடுவாரையாதிநூல்
சகுணவழி பாடுபகர் விதமறிவு றுமலொரு தவறுபுரி தாதைகழ	லறமோதுவான்முனே
தடவரையை நேருமடல் விடையில்வரு வாரையொரு தமிழ்மறையை யோலையினில்	வரைவாரையாழிநேர்
சுமரைப்புடை நீடுகழு மரகிரையி லேறவரு சலிலவெகி ரேடுசெல	நினைவாரைநிறுசூழ்
ததியினிலு மானைவரு பொழுதினிலும் வாரியிட சுலனமுறு போதுமொரு	வணையாளுவாரைமால்
சருவியறி யாததிரு வடிமலர்க னோவவிரு தாமொருமி னுண்மணியி	னிடையோயினாரைநீள் (ரு)
வருமன வேட்பலர் பாவமகிழ் நாகன்மகன் வலிதுதவு முனினைபு	நுகர்வாரையீடிலா
வடநிழலின் மேனியொரு சூரொடுஞானநெறி வன்முரைசெய் தாரையொளி	மலிமாழையானமால்
வரைகிலை தாகவரி பகழிபுரு வாகநெடு வடிவுதம சாவரச	தனிகாணியாகவான்
வருபரிதி போடுமுழு மதிமுரு ளாழியென மருவடவி யாமிதி	மிசையேறுவாரைவேல்

வழுதியடி யாலுலக முழுநூலிதை வானசெயல்
 மடமையுடை யாருமறி தரவாடினாரைமான்
 மழுவணிபு யாசலரை வளைகுலவு காதினரை
 வளர்கமட வோடுநில மதனுடுபோகிமீள்
 வலியதிற லேனமதன் வெளிநிலகு கோடுநிணம்
 வழுததலை மாவிசையு மணிமார்பினுரையோர்
 வணிகனுரு வாகிவள மதுரைநெடு வீதியினில்
 வளையலொடு மாமணியும் விலைகூறினாரையேழ் ()
 வகையவென நான்மறைகள் பகர்சுரமெ லாழுநிதம்
 வளையுமுக வீணைகொடு நுவல்பாணன்வாழவே
 வயதுமுதிர் கோலமுடன் விறகுக்கொடு போனவரை
 மதுரமிசு பாடல்சொலி மலைநாடர்கோனநாண்
 மகிழ்விடு வாரையெதிர் புலியதளி னோடுபொரு
 வழுவைவயத ளாடையென விழைவாரையீறிலா
 வாதமுட னேயப்ப முடையவரை யாசுகவி
 வளைதருபு கார்வணிகள் விலைமேவினாரைவீண்
 மகமுயலு மாமனது தலைசிதறி வேறுதலை
 வரமுனிசு வாரையொரு கயிவாணனாகியே
 வனசமலர் வாகிமிசை திகழ்பலகை யேறியவர்
 மறுகவிடும் வாகினரை மயில்போலுமாகிசேய்
 மனையினிடை வானவர்கள் செலநடன மாடினரை
 மறுவிறிநு மேனியிடை சிறுலீலமேவவே
 வடவையனல் கோடியினை நிகரும்விட மார்பவரை
 மடிவில்லிவ னுரைமன மலையாமலாளுகவே (க)

தானத்தனத்தனன தானத்தனத்தனன
 தானத்தனத்தனன தானத்தனத்தனன.

ஆதித்த னிக்கடவு ளார்மெய்த்த வத்திலுரு
 வாகித்த னைக்குமதி ருபத்தொருத்தனே
 யானைத்து னைக்குநிக ராநற்ற னக்கவுரி
 யாள்பெற்றெ டித்துமகி ழார்வப்பெருக்கனே
 யாரற்றி னைத்தறுமி னூர்தொட்ட னைத்தமுத
 மாரக்கொ டித்துமலர் மேல்வைத்தபுத்திரா
 வாகுப்ப ரித்தமைய னோடக்க னத்திகவி
 யாழிக்க லைப்பெரிய பார்சுற்றிமுற்செல்வா
 யாசற்ற முத்தர்பலர் நோவக்கு தித்துவரு
 மாடச்ச முற்றுவச மாகப்பிடித்தவா

வானைத்தி றத்திலிரிசை பொற்கு றித்துவினே

யாடற்கு மொத்தவின

மேனிச்சிவப்பனே

யாசைக்க டற்கழியி னூடுற்றி னைத்தயரு

மாய்வற்றி டச்செயருள்

வாரிக்கடைக்கனா

வாறக்க ஈத்தினையு மோதித்து திக்குமடி

யாசைப்ப கைப்பவர்க

ஈறச்சினப்பவா ( )

வாழக்க டற்பருகி மீளக்கொ டுத்தவனை

யாளத்தொ டுத்தபா

ஞானக்குருக்களே

யாகத்தி னிறற்றவள நீறிட்ட பத்தருள

மாகிக்கை முற்றுதவு

மீகைச்சமர்த்தனே

யாவிக்கி னிப்பவமு ருமற்செ யக்கருது

மாறுத்த மத்துயர்வ

தாகத்தெரித்தவா

வாண்மைப்பொ லிப்பமுறு சேவற்கொ டிக்கினையி

லாமைக்கு வப்பவர்த

நேயத்திருப்பவா

வாறக்க டப்பநிகர் சிலத்த மிழப்பனுவ

லாளர்க்க ளப்பின்மொழி

கூறச்சலிப்பிலா

யாணிப்பொ னிற்பதியு மாணிக்க பொத்திலுரு

மாணத்தி னர்க்குரிய

வாறக்கருத்தனே

யாணர்க்கு ித்துதவி யேனைத்தொ டக்கில்வரு

மாபத்து முற்றுமொழி

வாகத்தொலைப்பவா

வாலத்தி னைப்பொருகண் மாதர்ப்ப டைக்குரிய

ஞாயத்த டக்கமில்லி

னேகத்துமைத்துனா(வ)

சாகிக்கு றத்தியுறுமேனற்பு னத்தின்மிகு

சாகைக்க ணித்தருவ

தாயற்றைநிற்பவா

தானக்க ளிறற்றுமுக ஞானப்பொ ருட்பொருவில்

சாரற்கு றிச்சியினி

லாவப்படுத்தினாய்

தாழ்கைத்தி றத்தவள வேழத்த னைத்தனது

தானத்த மைத்தவடி

வேல்வைத்தமற்புயா

தாமக்கு முற்றிருமி னேர்பொற்பி னத்திமக

டானத்த னத்தணிகொண்

மார்புற்றமுத்தையா

சாவற்ற சித்தர்பவர வாழ்பொற்பு டைப்பொதிபை

சார்பத்தி பெற்றகவி

வாணர்க்கொரற்புதா

தாகத்தொ டொப்பிலொரு பேரைச்சொ லித்துதிசெய்

தான்கைக்க ிக்கனாறி

னேருற்றளித்தவா

தாபப்ப டக்குகவி லேவைத்துறுக்கலகை

தானத்தி டக்கவெசால்

வான்முற்குதித்தவா

சாரத்த யிழர்கழக தாகத்தி ருப்புமுச்சால்

சாருப்பு கழ்ச்சியிமை

யார்செப்பிடச்செய்தாய் ()

தாலத்தின் மிக்கவிலை சேர்பொற்ப தக்கமதொர்

தாரித்தி ரக்கவினன்

வாழக்கொடுத்துளாய்

சாலிற்கு ருத்துமண லீனத்து லுக்கர்முடி

சாயச்ச ருக்கரைய

தாகச்செய்வித்தவா

தாழைப்பொ ழிற்குலவு போரித்த லத்தினொரு

சாவித்தி ரிக்குநிகர்

வான்மெச்சுமவித்தகா

சாபச்ச மர்த்திறல்கொள் பானுப்ப கைப்பகைநி

தானத்தி னிறற்கிழு

மேன்மைப்பத த்தனே

தானத்த னத்தவென நாகக்கு லத்திரள்வி

சாரப்ப டக்குதிகொ

டோகைப்பரிக்குகா

தாரைக்கு மப்புறமு லீள்வெற்பி னத்திறைவ

சாமத்தி னிற்பகர்வி

லாசக்குணத்தனே

சாதுக்கள் சொற்படியு பாசிக்கு நட்பரெநிர்

சாநித்தி யத்திலவிர்

சீர்பெற்றசிற்பரா

சாலத்தொ னிக்குமலை வாரிங்க ரைக்கிரிவி

சாகப்பெ யர்ப்புரவ

லாநித்தித்தமே(9)

காதித்திறத்தருவர் வாழ்வைக்கெ டக்குமொரு

காரொத்த வச்சுதனை

யாழிப்படைக்கைதோய்

காமர்ப்பெ ருக்கினனை வானத்தி ருக்குமவர்

காதற்கி லக்கனைய

கோனைப்புவிப்பெனாள்

கானத்த ளிக்கமல மீதுற்ற பொற்புமகள்

காமுற்ற னைக்குமகன்

மார்பத்தனைப்பொலார்

காதைக்கெ டத்தவச மேவத்தொ னிக்கும்வளை

காணப்பி டித்தவளை

வாசத்திருத்துழாய்

காசற்றி மைக்குமணி யோடிட்டு வக்குமொரு

காகுத்த னைக்குருகை

யூரிற்புளிக்குள்வாய்

காமத்தொ டைப்புனித னுதித்த யிழ்ப்புலவர்

காளற்ற சொற்றொடைகொள்

வாணைப்பழிப்பினால்

காநொத்தி ருக்கவதின் மாநொத்து நிற்பவள்ச

காயத்த னைத்தனது

நாபிக்கண்முற்றரா

காழ்மிக்கு டைப்பெரிய வாலிற்ற ளிர்த்தலையொர்

காலேச்ச வைத்துறும்வி

னொத்தனைப்பொனார் ()

காமைக்கு முற்சகிவெ ளாணைத்து கிற்கொடிகொள்

காணைக்கு யிர்த்துணையை

வேய்தொட்டிசைக்கின்மேய்

காலித்தி ரட்கதறி யோடச்சு முற்சிபெறு	
காலிற்க லக்ருமழை	நீர்க்கடற்கொண்மு
காணுற்று வெட்கவொரு கோவர்த்த னக்குவட	
காதத்த லிண்கவிகை	யாகப்பிடித்ததோர்
காவற்றொழிற்ருப யானைப்பெ ருக்கமலர்	
காணத்து னர்க்கவின	ளானைத்தடத்திலோர்
காலத்த ஈற்றுமத வேழத்தி னைக்கவர்க	
காவைச்செ குத்தபெரு	மானைப்பனிப்புலார்
காடத்த னைக்குமா சாடிக்க னொத்தவர்க	
லாபத்தி னைத்தலையின்	மேல்வைத்தழற்பெழ்வாய்
காலச்சி னத்தபணி மேனட்ட மிட்டதும்	
காதத்து வப்பெருமை	தோயக்கொடுத்தவா
காபந்த னைப்பொதுவ மாதர்க்கொ ருத்தனைவி	
காதத்தெ திர்த்துமதி	யாமற்பெருத்தவீண் (௭)
வாதிட்ட தட்டிவரு பாய்கட்டு துர்ச்சனர்கண்	
மாளக்க லிற்செய்பல	காணத் தரைத்துளான்
வாய்மைக்க டுத்தபெரு மானைக்கு ருட்டரசன்	
மாதூர்க்கு னத்துன	நாள்பெற்றமக்களார்
வாயிற்க றத்தலைவ னுர்பெற்றெ டுத்தமகன்	
வாய்சொற்ற சொற்பகா	வேகிப்பல்லெற்பனார்
வாய்கிட்ட வகப்படையி னோடக்கு ழித்தலையின்	
மாயத்து வைத்தகழ	லானைப்பெருத்ததோள்
வாணற்செ குத்தயிற லானைப்ப னைக்கைமத	
மாவைக்கி டத்தியொரு	தாய்முற்பிறப்பன
மாமற்றொலைத்தமரு மானைக்க னற்கடவுள்	
வானத்தை முட்டும்வன	மாரக்கொடுக்கவே
வாணித்திரட்கொடொரு கூடத்தை யிட்டமெகிழ்	
வாகைச்சி னைத்திரட்கொள்	பேடிக்குவெற்றியாம்
வாழ்வைக்கொ டுக்கவரை போலப்பருத்தவறு	
மானைக்கு திக்கவிட	லோடப்பொருப்பெலா ( )
மார்பிற்சு மக்கும்வலி யானைப்ப கைச்சமரின்	
மாயுய்த்த ழிக்கரிய	தேர்விட்டளித்துமா
மாவைக்கு மப்புறம தாமெய்ப்பொ ருப்பகர்ம	
காலிட்டி னுப்பானை	வாய்கிட்டாற்றுமோர்
மாதக்க னப்பரிய சேனைப்பெ ருக்கமருள்	
வாழ்த்த னைப்பொருவில்	சிறைக்கெனத்தெனார்

வாரிப்பு னற்குறைய மோதிக்கு ரக்கினின	திசற்கிருக்கையாம்
மாழ்கற்ற விர்த்தனைசெய்	
வால்வெற்பெடுத்தகொடி யோனைக்க டற்புரையு	
மானத்த ரக்கொடு	சாகப்படுத்தியே
மாகத்தி லுற்றவர மாதர்க்கு மெத்தமனம்	
வாடித்த விக்குமுனி	வோர்கட்குட்பனா
மாணுற்ற சற்குணவி லாசத்த னைக்குளிரு	
மானழக்க லைப்பெருமை	யானைக்கணிக்கொணு
வாழிப்பு விக்குள்வரு வாணைத்த னிக்கருணை	
மாலைத்தி துத்தொழில்வ	ழாமற்புரத்தியே (உ)

தனதன தானன தனதன தானன தனதன தானதன

அணிபொடியான்முழு மதிதிகர்வாலொளி	யவிர்திருமேனியினு
னசலமெலாம்வழி படுமிமவான்மனை	யவடருபானுகர்வா
ளரவறுகார்பிறை யிதழிவிளாவனை	யவையுடன்வாழ்ந்தவா
ளளவில்சராசர முழுமையும்வாழ்வுற	வருள்பொழிசீர்நெடுமா
லலர்கமலாதன மிசைமயிலாமென	வறுதினம்வாழ்திருமா
தலையினமாமணி சிதறியவார்கட	லதனிடைமேவியபா
ரழகியவோதிம மெழுதியகேதன	மமைதருபேறுடையா
னயனதுராவினு முதிர்புலவோர்பல	ரறிவினுமாடியமா
னருமறையாகம முதன்முனிவோர்பல	ரறைதருமாசறுநா
லறல்பொழிகார்முகி லுலவியவானிகட	யமரர்கள்சூழ்மகவா
னயில்கனைவாள்பொரு விழியபிராணியொ	டரமடமாதர்குழா
மமுதுநெய்காய்கனி பொரிநவதானிய	மடைமுதலாவனவா
ரழலவனாறுரு வுடனொருநாள்புண	ரதிரயமாதனையா
ரடனிருதேசனும் வருணனும்வாயுவு	மளகையினுமனா
ரவரவர்பாரியர் பரிசனம்வாகன	மகன்மதின்குழ்தருமு
ரழிவரிதாகிய பிரணவநேயர்த	மகமறிபேருருவார் (வ)

பணிபலவாறுசெய் துணர்வுடையாரொடு	பழகடுநீரதுவே
பரகதியாமென முயல்வுறுமேலவர்	பரைவளர்சீர்பெறுமோர்
பருவதமேதிகர் பொதிகையின்மாமுனி	பவளதிலாவியவாய்
பகரமுனாள்வரு தமிழ்முடிபோலொளிர்	பனுவல்வினோதமுளார்
பழிபலதோய்தரு கொலைதவிரவேள்விசெய்	பனவசிகாமணியார்
பகைபடுதானவர் முதலியதியவர்	படவமராடிடுவார்
பலவிதவாணிப விழைவதனல்விரி	பரவையிலுள்படவார்
பணிலமுலாவிய வயல்விளவான்மகிழ்	பரிசுறுமேழியினர்

படர்முனல்வானியி னருகமுதானது
 பகலெனராளினு முறுமுரிமுறிநை
 பரமன்முனிய கழலுடையான்பகர்
 பழநின்பொறுர்மலர் கொணர்க்ளிவாயொலி
 பரிநிமுனோலி னொலி கிலைத்தறிய
 பாதமுனிய சுவைகையிடுகொல்
 பரிமளவாசமி னுதவிய நீசயொடு
 பகமுதலாயுயிர் வதைபுரியாதன

நிணிபெறுந்நிரு புயல்மாடுமுவிரு
 திரமிகுமாதவ முயல்கவுமாரர்க
 திரிகிடதோமெனு நடமுடனோலி
 தெருண்மிதுநாத முனிதவவாழ்வடை
 திகழின்பெயல்வரு மருவிகளேதிகர்
 செயமுறுபேர்வலர் கருகியசீர்கொடு
 திரைகடல் நீகாவென நடுவனார்மாவடு
 செந்கறைமுனில் யயின்முதலாவன
 கிளைமுதிர்காப்பொதி மலைதொறுமாயு
 திருமதாபுரி தனிநீருபோதொவொர்
 திதன்முதலாயவு மகிழறமேபுரி
 திதறியவானிரை குழவுறவூதொரு
 திறையளியாயிரம் வெறிதருதேனுகர்
 திருடனெனாகிழ் பவனுந்நெய்ய
 திடடர்குலாதிப னெனமிளிர்வேனிகர்
 தினகர்சேகர மெனவனவோடவிர்

கணிதவலோரள வினுமமையாதுயர்
 கருநிறவேடர் த மிதணருகேயொரு
 கவணதனல்வரு கிளிகடிவாளிரு
 கனிதருதேனெடு சிறுதினைமாநுகர்
 கருதியேநோமும் வழிபடுவார்நவல்
 கமலமதுநெ மிருமடவாது
 கருணையின்மேலவ ரெனுமொருபேர்கொடு
 கடுகிடைதோய்தா விலகியுடிபு
 கவின்மிதுகாழியின் மதையவர்பேணிய
 கலசபயோதா நுகர்மகவாயுயர்
 கமழ்தருபாரு தகவடினாவரு
 கமழதவிர்வாண சொகுபகுணைய

பதமலரேவிழைவார்
 பவன்மொழியாசையினர்
 பழமொழியி றுணர்வார்
 பருகியகாதுடையார்
 பவிசுடையான்முதலோர்
 பயனறிவான்மரபோர்
 பயில்சமமாகிலையோர்
 பதறலுறாதருள்வாய் (9)

கிரமுறுகாவலவா
 டெளிதருசேவடியாய்
 கிகிவிடுமாவலவா
 திகழ்தகர்வாகனனே
 திரிமதவேழமுளாய்
 திரிதருசேவலனே
 திறல்வடிவேலரசே
 தெரிதருமாதனே (1)

செயலுறும்வேடுவனே
 சிறுவனெனாவருவாய்
 சிவைதருபாலகனே
 திகிரியினன்மருகா
 தெரியலெலாமணிவாய்
 சிவகுருதேசிகனே
 சிலருமவாகியவா
 செவியணிபூண்மதலாய் (10)

ககனமினாக்கணவா
 கணியெனநீடியவா
 கழல்பணிகாமுகனே
 களியிடைமுழ்கியவா
 கவிதையவாமிகையாய்
 கலவியுமீயவலாய்
 கனலிசாரணர்கர்
 கழுமிசைமாய்வுறவே (11)

கவுணியனார்மனையாள்
 கவுரிமெஞ்ஞானமதே
 கதிமுதலாமொருவா
 கலைமலிதாரகனே

கதமிகுதானவர் குலமுடனூர்கவர்
கடலையெண்மோதக மவல்பொரிதோசைபல்
கருகலுறாதிடு மொடியலெலாமொரு
கடமுமிழ்வாரண முகமுடனாடிய

கடலலைவாய்முருகா
கனியிளநீரடுபால்
கவளமதாகிடீள்
கணபதிகோதரனே (ஈ)

தந்தனதனதன தந்தனதனதன தந்தனதனதன

மங்கையர்மயலிடை நொந்துளமறுகியும்
மந்திரமுதன்மைபெ றும்பிரணவமகின்
வஞ்சகர்மனையிடை சென்றவர்வெகுளவும்
மஞ்சினமமர்தரு குன்றுதொறுலவிய
வன்றிறன்மயிடமி வர்த்துளகொடியவன்
மங்கலிப்பரகதி கொண்டினதருகொரு
மங்கலமறைபகர் புங்கவன்விதிவலி
மண்டலமுமுதறி யும்படியினதருண்

வம்பினின்மடிகுவனே
மன்பொருளுணர்சுவனே
வந்தனைபுரிசுவனே
வண்கழல்பாவுவனே
வந்திடவெருளுவனே
மைந்தனிலவிருவனே
மண்டலின்மெலிகுவனே
மைந்தொடுநிலவுவனே ( )

வன்கணர்கொடுமைநி னைந்தயர்துயரிடை
மந்தனமொருதினம் விண்டுளபடிபெரு
மஞ்சளமிகுமுட லம்பொருளெனுமவர்
வண்டுனுமலர்பல கொண்டினதயிலைவ
மந்தியையணையவ ரும்பெரிதிகழவ
மன்றினமுமுமையி னுந்திகழ்பெருமைவ
வங்குபுணிருமல்கி ரங்குறழ்புணியிடை
வந்திளமதலைபி றந்துளமலைமுனி

மந்தமொடுமுலுவனே
மங்களமடைகுவனே
வங்கணமுயலுவனே
ணங்கியுளருகுவனே
ருந்தியுமலைகுவனே
னைந்தகமகிழுவனே
வங்கரிலமிழுவனே
வன்கமயிலுவனே (வ)

சங்கையில்சதுமறை முன்பகர்சுருதிகள்
சண்டனிலுயிரள வன்றியுடலுறுகர்
சந்தமுமொழிதரு வென்றிகொள்புலவர்க
சந்தையின்ஞலிமயெ னும்படியலைபவர்
சஞ்சலமனதுத விர்த்துளபெரியவர்
தண்டலைமருவிய வம்புவியமுதுமல்
சங்கராகுருபர னென்றுனைநினைபுரி
சந்திரமவுவிய வன்சுதனெனுமொர்வி

சந்ததமொலிதருமோ
சண்டிகண்மொழிமிகுமோ
டண்டமிழுயர்வுறுமோ
தங்கவியிசைபெறுமோ
தந்திரவலிவெறுமோ
சங்கடமிசைபடுமோ
சம்பெரிதிலகடுமோ
தஞ்சொல்லிவிதமதோ ( )

தஞ்சமுனருளல தின்றெனவனுருநர்
தந்துறழிடையினர் பின்செலுமவரகி
சம்புமுனுனதரு ளன்பவிர்கவிபகர்
தண்டுறுகாரம னென்றடர்கவிக்கொடு

தந்தினிலமர்குதியோ
தந்தனின்மருவினையோ
சம்பளமுதவுகவையோ
தண்டனைபுரிசுவையோ

தந்தியையனையதி நம்பெறுபுலமைகொள்
தங்கமுநிரித மும்பாமெஹமவர்
தந்தனவெனநட னம்பரில்சிறிமிசை
தன்டைபொடரவமி பங்கிடலிலகியி

சங்கமதுயர்வினதோ
சங்மமகிமையதோ
தங்கியபொலிவுடனே
சைந்தநன்மொழிபகர்வாய் (௭)

கொங்கையினமுதுசொ ிந்தருண்மலைமகள்

கும்பியில்வருபுதல்வா

கொன்றைபுமதிபும ணிந்தகிர்சுடையினர்

கும்பிடுமுயர்கூரவா

குந்திதன்மன்மொழி கொண்டணிநடைபயில்

கொண்டலின்மருமகனே

குஞ்சரவதனாமி லங்கியகணபதி

கொஞ்சியசிறுதுணைவா

குன்றினமுழமையி னுந்திருநடநவில்

குங்குமநிறமுருகா

கொங்குநிழல்மலர்பொழி யுந்தருநிழலம்

குஞ்சரிமகிழ்கணவா

கொன்றுணும்வனசார் தம்பரண்மிசையில்

குங்குமகளிறைவா

கும்பமதனுளநு வங்கொடுவருமுனி

குண்டகமுணறெரிவாய் (௮)

கொந்தளிழ்குரவுக டம்புகுவளைபுனை

கொன்குலவியபுயனே

கொம்புறழ்ககனம டந்தையர்முலைபுணர்

கும்பினர்சிறைவிடுவாய்

கொஞ்சமுமுனார்வில்கொ டுஞ்சமண்முனிவர்கள் குன்றுறவிசைபயில்வாய்

குண்டிகைபடிகவ டம்புனைகலைமகள்

கொண்கண்முனமுமுனிவாய்

கொண்டையையுதநிறெ டுஞ்சிறையடிகொள்கு னம்பொலிகுருகுடையாய்

குண்டகரிழிபுண குந்துநானையகு

ஊங்கர்களறிவரியாய்

குந்தமொடுபடை மொய்ம்புரும்வெருளிரு

கொம்புறுதகர்வலவா

குந்தனமுலையி ழுந்தமுமவள்கைகு

றைந்ததையுடனருள்வாய் (௯)

செங்கையிலபில்குலி சஞ்சாமுதலிய

திண்படைபலபுனைவாய்

சிந்தனைமுழுமைபு நன்கருள்பவரொடு

சென்றுவரவுமிசைவாய்

திங்கியெனநட னம்புரிபவர்விழி

சுந்தியபொறியுருவாய்

திங்கனொனமுதவு குண்டைகொடுபரொரு

சிந்தூமிசையிவர்வாய்

சிம்புனைநிகர்கொடி யின்றிறல்கருதுநர்

தெம்புறவருள்குமரா

செண்டுகொடுபருவட குன்றமர்தரவடர்

சிங்கமனைபவிசிந்தா

தென்றமிழைபொரு வன்கவிவிழைவொடு

செம்புலமிசைபுகுவாய்

தென்புலருவகைகி னைந்தவனுவல்கவி

தெங்கொடுபொரநினைவாய் (௧௦)

சிந்துரைதருசில குந்திருவருள்பெறு

செம்புகழ்கொளநடுவாய்

செந்தினமுழுமைபு தின்றனவெனுமெய்தெ

ளிர்தவருடனுறைவாய்

திண்டிமமறைபடம் வன்சமர்புரிபவர்

செக்களறுவல்புகழாய்

செம்பிபன்மகன்கண் வன்சாமதனிடை

சிங்குதலறமுயல்வாய்

தின்றிடுவனவறி சென்றிலருரிமைசெ

யும்படிதிகழும்கிலாய்

தெந்தனமிலதத வம்புரிபவர்கன்செ

யம்பெறவுதவிசெய்வாய்

தென்றலின்மகனி குஞ்சன்மகன்பொரு

செம்புநதியினறல்பாய்

தெண்டனையருக டம்பலிபொலிதரு

செந்திலில்வளர்குகனே. (௧௧)

தனனாத்தன தனனாத்தன தனனாத்தன தனனாத்தன

தனதானா

அயனாரெழுதிய விதியாலுக்கிடையளவாதுறுதுயர்
யருவாகியமநன் விசையகமல ரறிவாநிலையினை
யடல்கூரெம்படர் பிடிபோடுதெயிடி யடிமோதெனவரு
யழலோவரவுமிழ் விடமோவிவைகளி னரசோலெனுமிடி
யணிநீரான்விழி மணியாதிகொளு மடியார்பகைமிக
யருகாதியர்பர மெனவாதிடவரு மவரண்மையின்வலி
யருணுபுரியினில் வருமோர் கிளியிலையனையார்கவிகளை
யரியேயிவனென வுலகோர்பகர்நல மடைவான்விழைவது

நுகராதே
யுலையாதே
கணுகாதே
தொடராதே
வினையாதே
தழையாதே
யிகழாதே
தவிராதே ( )

யரவாபரணனை நிகர்சீர்கொடுவினி லமர்வாருளரெனன்
யயில்வேலினைமலர் வகையால்வழிபடு மதிபூசனைவள
யசல்வாரிதியுடை யுறுபார்மகள்சுமை யதனாலயர்பவ
யசலாதிபசர வணனைபாமென வறைவார்பணிசெயல்
யமராபதியின ருயவோலிடுகுரு கவர்கேதனநினை
யசையாநிலையொடு பொறியாறையுமெனி யறமேபுரிநொழில்
யதுபூதியிலுயர் சிவயோகியர்களு மழிவாரெனுமொழி
யறலோடனல்கவர் தமிழ்கெனநினை யகமோரனுவிடை

மறவாதே
மெலியாதே
நிலையாதே
பிழையாதே
வொழியாதே
வினவாதே
சலியாதே (வ)

செய்பேரிகையொலி கொடுபோர்பொருபலர் திரளாவழிபட
திருநீரணிவது பிழையெனும்வலர் சிரநாணிமேவகை
தெளிநீரருவிக்கொள் பொதியாசலமுனி சிறுதாண்மலர்முடி
சிவனாதிபரறு வரின்மேல்கருதுநர் சிலர்குழ்தரநடு
செய்குழ்புனமற மகள்வாய்தரநுகர் தினைமாவுறழ்கவி
திறமேவியமுது கவுமாரருளொரு சிசுவாமெனநித
சிகைநாடியசது முகனூல்கவியிறு தியநாளெனமிக
சிறிதாமுயிரையும் வதைபேலெனமொழி தெளிவார்கிருவுள

மிளிரேனோ
புரியேனோ
புனையேனோ
மகிழேனோ
பொழியேனோ
முல்வேனோ
நிலவாதோ
மகிழாதோ

செகமாருயிர்பர மெனலேதெனுமிருள் செறிபாழ்மனதினர் வெருளாரோ
கினைமா முகிலினநிகராகியகொடைதிகழ்சீரியர்புகழ்
திசைதோறலைவறு பசினோயினர்மிசை சினம்நுநுள
தெரியாக்கிய முறுதாரகநிலை திரியாதுளபடி
திமிதாதிரிகிட வெனநாடகமிடு சிசுவாகனமுது
செறுவேன்கணைகளின் முதலீறெனுமிரு செழுமாமலர்கொரு மிருமானர்
கிவைபோன்மலர்தருமகள்பேறுறவயில்கிலைவாள்மணையனையவையோடோர்
தினமாயினும்வரல் பிழையாவாமருள் செய்கிறிதுள மிசைவாயே (ஓ)

வயலூர்மலைவரு புலிவாகனமுனி வழிபாடுறவருள்
மடவார்பலப்புடை நடுவோர்மதனென மகிழ்போகணையுமு னருள்வோனே

புரிவோனே

மதுராரூபிவிடை புல்லோர்முகிழ்வுற வணிகாதிபன்மக வுருவானாய்
மலயபாஸமுனி தமிழான்மிகுநதி வணைவார்மிசைகொளு மபிமான
வடபூதாமுடை படவாரிதிகெட வடிவேல்விசுறிய தனிவீரா
மகவாஸிவர்க்கரி ததனல்வருமின மான்பூண்முலைபுணர் மணவாளா
மலைநாற்புணமந் திடைவாழ்நிறுந மகன்நான்மிசைவிழு மினையோனே
மதவேள்விகினை மலராலுடலிடை வருவாயிழுந மெழிலோனே ()

மறையோர்தொழுமுறைகுறியாதொருவிதம்வனவேடுவர்புடை பணிதேவே
வனசாதனவிதி யமுதேசாஸிடமிச வஸிதாகியதனை யிடுவோனே
மறைமாமுடுல்பொரு நிறமெவியவுடன் மதுகுதனனது மருகோனே
மதியாடாவணி சடையாந்துதல்விழி வழியாவருமொரு புதல்வோனே
மறிமாரிகர்விழி யுமையானதுதிரு மடிமீததுதின முறைவோனே
மலர்வாவிசினடு வறுமீன்வடிவின் வனமாமுலையமு தயில்வோனே
வயிஞர்வனமிச விடுவாரிடாடு மதமாவொடுதனை வருவோனே
மகமுடவவறு மிடிசேர்தொனியொடு வருமோர்தகரினை யிவர்வோனே ()

கயம்தருன்பெற விழைவார்விழியெதிர் கனலுடினும்வரு குருநாதா
கனகாசலநிகர் முலைசெரொருகொடி காம்தருபுகழ் புனைவோனே
கவிவானருளொரு பெரியோனுறுசிறை கனைவானொருமலை வகிர்வோனே
கனலாகியவரை யருகேயுறுமொரு கனதுணிநுட மிடுதாளா
ககமுடியர்வுறு கிரிபாடியபுகழ் கருநாதவர்களை கிணையானே
கருணாகாசுர முருகாவெனநனி கழறுதவரற் வறியானே
கதிநியனநிதம் வருவார்பழவினை கழல்வானிலைபாதி பொடியீவாய்
கவுமாறரைமிச கிணைவர்களுமிருள் கவராகலமுற முயல்வோனே ()

கடகாசலநிகர் புயம்தளவறு கமழ்தாரணிதரு முருகோனே
கயல்பொலெழுதிய கொடிசூடியுமுகில் களிநூர்பவனகர் வரைபோனாய்
கறைமுனிலையி லுடையாள்விழுவடு கதவிரனைகினை பவர்வாழ்வே
கமைநடியநவ முனிவோர்தமையிகழ் கடையோர்குலமற வருகோபா
கழுநாடிடனை மிகுபோர்வினைபுரி களமால்பெருகிய படையோனே
கலைமாதருசெவி கொளநூல்விதிபகர் கனிவாய்நிரைதிகழ் குகவேளே
கழைசூழ்வனமதிலடியென்குசுவியைன்மெயொருமொழி பகர்வோனே
கடலோலிமெனி யலைவாய்கரிடை கதிரோனெனவளர் பெருமாளே. (௫)

தந்ததன தானதனதத்ததான தந்ததன தானதன தத்ததான

தந்ததன தானதன தத்ததான

தந்ததான

அஞ்சாம தானமொழி கற்றுமேரு வென்றுயர்ப யோநாவ னப்பைமுடி

யங்கொளிரும் வர்க்கலை கிழ்த்துநுப

மொன்றுவோன

மங்ககனை நெடுநிலை டைத்தசேரில் வர்க்கலை யொருயிர்ப தைக்கலை

மப்படிய கோததியை னக்குலாவு

கண்களாலே

யந்தகனு நாணுறவு அச்சியாவு நம்பியவர் தோய்தரவ குத்துநீடு
 மைந்தருவு ளாருணவ ளித்துளார்வ மஞ்சலாலே
 யம்புலிவி மாணமும்வ முக்கநீடி நின்றபல சாளரமு கப்பிலேயு
 மண்டியெல்கு றுவமுகில் மொய்த்தமேடை கொண்டுபோய்நீ
 ரன்றுதவு மாலிடையி னேத்தனேன லுண்டிபகை யாகியது பெற்றநாயு
 மந்திபகல் வாடினளெ னொத்தமாதர் நிந்தையாலே
 யம்புலியெ லாமறிவு றச்செய்தார்க ளென்கைமுத லாவனபி தற்றியோம
 வங்கியுட னூரவர்கண் முற்கொள்பாக மங்கையேபோ
 லஞ்சிவெகு மாணமரு மைச்சொலூடல் கொஞ்சலபி மானநிகர்பத்பல்பான்மை
 யங்கம்வழு வாவணந டத்தியாகை கண்டதாலே
 யம்பொனிடெ மாமணிசு யிற்றுபூனும் வெண்டரள மேகலையு மற்றசீரு
 மன்பினுட னேயுதவல் பெற்றுவாழ்வு குன்றல்காணு ()

வந்தவித மியாவையுமொ ழித்துரோச மின்றியலை யேவிதுமு றைக்கொவாது
 னங்கமதை யோர்தரம்வெ ஞக்கிலியாது பங்கமாமோ
 வன்றிலொடு பேடுனவி ருக்குளாவி னின்சலிகை யான்மகிமை யுற்றதேது
 னண்டையிலெ நேரமுமி ருக்கநாட லென்கொல்போபோ
 வஞ்சலிசெய்தா லுமினியொப்பிடேன்மெய்கொஞ்சியுறவாடிடவும்வெட்குறாத
 னங்கலிய னேவெனவி கழ்ச்சிகூறம் வஞ்சமாண
 ரம்பலுரை யாமையின்மு னிட்டதாம ருந்துவெறி மேவிடந டக்குவாத
 மண்டவெடி குலைகுளிர் சத்தியினை வங்குசீநோ
 யண்டிமுனை மேலெரியும் வெப்புமேக முண்டவமு தாதியசெ மித்திடாமை
 யங்குலியெ லாமுறுகர் குட்டரோக மிந்தவாறே
 யம்பரவி லாசநிகர் பற்பினோவும் வந்துவய தேறிமயி டத்தனீயு
 மந்தமுறு வார்தமைம தித்தினோர்கள் பின்புபோய்நீ
 யங்கர்பெரு மானிலுமி குத்தவிகை கொண்டவிர்கு னாலயனெ னப்பராவி
 யந்தமவி பாடல்பல செப்பலோடி ரந்துபானே
 ரஞ்சமிவர் வான்விதிநி னேத்துவாடி யுன்றனருள் வாழ்வினில்வி ருப்புறம
 லங்கணம தேநிகர்ம னத்தனாகி நொந்திடாதே (வ)

மஞ்சலரி நீரதுகு டித்துவானி லம்புயமி னுள்கணவ னொப்பதாகி
 வந்துலவும் வேளைதொறு முற்றுமோகை கொண்டதானே
 வண்பெறுக லாபவ்விர் யப்பல்வாறு நின்றநட மாடியக வுற்றனேக
 வண்பணிகள் சோர்வுடனெ ளிக்கவாழ்கி கண்டிமீதே
 மந்திரச டாதர மெழுத்தொராறு துங்கமுறு துநெறிவ குத்தவாறு
 மங்கையர னேகர்புகழ் சத்தியாறு பொன்றுறாதே
 மன்றிசைக ளாறனவி தத்தவாறென் விந்தைபெறு மானனவி ருத்தமாறு
 மங்களநி லாவெனவெ றிக்கமீது நொண்டராவார்

வந்தனைவி ஈவுநரி நொத்தபி முங்குவனை மாலையொடு செச்சைதானும்
 வண்டுபயில் கூதமு நற்குரவு முன்சொல்புவார்
 மங்கலிறி வாசவர்க் கொத்தவாறு செம்பொன்மணி மாமுடியு மிக்கமின
 மண்டினம் தானமக சத்தினோடு சென்றுவேறு
 வங்கமிரு போதிடர்கள் பெய்ரிசாசி யென்றுளன வாயபிற வற்றைமோதி
 வங்கிம சீதநிறைவு நர்செய்தாதி வங்குமாதே
 வங்குமையொ வாதசெவி நொட்டுலையு குண்டலமு மாறிருபு யத்தின்மீத
 வங்குமையு தோளணிமு தற்பல்பூணும் வென்றிவேல்வான் ()

வங்குமையு குலம்மின்று னைத்தவாரி வெண்குவிச மாதியவை யுற்றுநான்ம
 வந்தமர் போலும்வரி சைக்கைதாமு மன்பறாதார்
 வங்குமையு நாயவர்க்குத்திலாட லென்றுமிடு நாள்களுமு டுத்ததானை
 மங்குமையும் வேறு முன பொற்பெலாமு முந்துசீர்சான்
 மங்குமையு சோலைநைவு வற்றசார வின்கண்மற வேடுவர்வி தைத்ததால்வ
 வந்தத்தினை குறிநணி டத்துமாது மும்பர்கோமான்
 மங்குமையு சீதநிறைவு விப்பமேவு குஞ்சரம நாளினிநெ டுத்தகோல
 வங்குமையு யானுமரு கிற்குலாவு பண்புமேலோர்
 வந்தியர்க ணுதிபரி லக்கமோடொ ரொன்பதும் காரதர்மு தற்பலோர்வ
 வந்தியவர லாதிபசி கிறப்படுநேது வங்கநீதான்
 வங்குமையு லேமையொத்தெகேரமைந்துமலர்வாளிபொழிகைப்பொலானென்
 வங்குமையு நானுறவெ னக்கொர் சேவை தந்துமாலா
 மங்குமையு லாமுதாவல் வெற்றிகோடி கொண்டுகிளைபாடிவிணி டத்திலார்வ
 வந்தத்தடை யிசனிலு நச்செய்தான்வ தெந்தநாளோ
 மங்குமையு லாமுதலை டுத்ததூல்கள் விண்டநகி மாலேகள் னைத்துமோதி
 வங்குமையு தானிருப தத்தின்மீத னிந்திடேனோ (9)

வங்குமையு லாயகி டத்தைவாரி யுண்டமார் மாதவர்மு தற்பலோரும்
 வெம்பியமு சோகமொழி யச்செய்தாரொர் பங்கின்மேனாள்
 வங்குமையு லேவருமொருத்திவாழ வஞ்சகடையின் மீதொருபெண் வைத்தநாதர்
 வென்பொடிதி லாவுமுட லத்தநாதி நம்பரானார்
 வந்தநகின் முவிலைவ டுத்தகுல மும்பிரம னுத்தலையு டைத்தவோடும்
 வென்றிமுடி மானமுது டுக்கையாதி யங்கொடோளார்
 வங்குமையு நூல்கள்கள்பெ நச்சொல்வாய ரன்றுவட நீழலின்முடித்தயோகர்
 வெங்கனல்வி லோசனம் லிக்கநிலில் வந்தபரலா
 வெங்குமையு லேமையு பண்பில்லோடுபண்டருடோகையிலொத்தபேதை
 வங்குமையு லேமையு முற்றவாய்ம லந்தகார்மான்
 வங்குமையு லேமையு முத்தசெய் வங்குமையு மாரன்மறை வுற்றிடாத
 மங்குமையு லேமையு டைத்தகீல நங்கைநாலோர்

விண்டறியொ னூசிலைபொ றுத்தமாயை யென்றுளவிறைதமுயல் சந்தியாயி
வெந்துவிழ மாரணையெ ரித்துவளார்வ னங்குநாளான்
மிண்டுமயி டாசுரனை வெட்டியாடு கின்றமக மாயியென மெச்சிலேமன்
வென்றெரியு மான்மைதரு கொற்றிபானு கந்தவாயா ( )

மென்றொருக ராவொருதடத்தில்வேழ மொன்றலறிவாய்விடவதைக்கும்வேளை
வென்றதுப ராவிடவ ளித்தமேன்மை தங்குமாயோன்
விர்தகிரி தாழ்வுறவ டக்குமாத வன்பரவு பூகமகளி ருக்குமார்ப
விரந்தநெடி யோனருள்ப முத்துலாவு கொண்டல்போல்வான்
விர்தர்மனை தோ றும்வளர் வுற்றமாதர் கொங்கையறு ராகமிசு பச்சைமால்வி
ரைந்தவர்கள் சேலைபல கைக்கொடோர்கு ருந்தைமேலே
விண்டபசு மாவநிநீ கர்ப்பவாய கண்கள்புனல் சோரும்வரை வைத்ததாம்வி
யன்பெறுகை நாரணன்மி சுப்பனாள்பு கழந்தலீலா
வெந்தயமு மாடமும னைத்தீதோசை சுண்டல்வகை போளிவடை யப்பமேல
மிஞ்சவிடு பாயசம்வ றுத்தமாக ரும்புபாதேன்
வெண்டயிரென் மீறுபுனி யிட்டசோறு பொங்கன்முத லாவனகு வித்துளார்வி
ரும்புவன யாவையும ளிக்குமானே தம்பியாவாய்
விர்துநவ நாதமுடி விற்குமீது நின் றநட மாடியச மர்த்தனேகு
விர்தகையி னுர்தமைவெ றுத்திடாத கந்தவேளை
விம்பநயி னுரெனவ ளப்பமீறு செந்தினநர் மேவியவொ ருத்தனேவி
டங்கமுரு காவெனவ முத்துவார்கள் பின்செல்வானே. (௭)

யெஞ்சுதலு றுநபெரு மைக்குமார புங்கவச ராசரம னைத்தும்வாழ
வென்றுலகி னீடுபல்பொ ருப்பிலேகி வந்தபாதா
வின்பரச கோமளவ னப்புமாதர் கண்டுகளி கூர்பவனி யைச்சொல்வாய
ரென்றுமுயர் சீர்பெறகி யற்றுமீடு கொண்டதிரா
விண்டினிடை யேதலைதுழைத்தல்போல மிண்டிவரு மாயைதரு நுக்கமியாவு
மின்றியது பூதியுற வைப்பதாய கண்களானே
யென்றனைய சீர்திகழ்தி ருக்கைவேலை நம்புமடி யார்தமைம தித்திடாதி
கழந்தகொடி யோர்குலம தக்கொல்சேவ லொன்றுளானே
யிண்டையணி வாரதுசெ விக்குளோது மொன்றைமல யாசலமுனிக்குமோதி
யின்றமிழ்கு லாவியகி ளிக்குமோது நண்புளானே
யென்கனவி னூடுபல்வி தத்தினுளும் வந்துபல வாசகமு ரைத்தவாய்மை
யிர்தவுல கோருமறி யச்செய்வான்மு யன்றுளானே
யெங்கனும் காவெளியெ னக்கொடாது நின்றொளிர்பராபரமெனச்சொல்வாரி
யைந்தபடி யேயவர்க ருத்தினாட மர்த்தகோவே
யிர்தனைய நிறுடன்மு முக்கவேய னிர்தகவுமாரர்க்கு நிர்ப்பவாமி
டங்கொடாறு மாடவினி னோப்புறவி ளந்தையானே ( )

யிற்றியழ் குற்றதுரை யிற்பொருப கஞ்சமலர் வாகிரின்மி தப்பின்மீதி
 முத்தமலி மேழெழுவர் மெக்கமோர்சி தஞ்செய்தோனே
 பெந்தவிந நாவலரு மெக்கநா னன்றலர் வாடுமரி குத்தபேயி
 னைத்தலறு மாநிநிநு மைந்தபாவ லங்கலானே
 பெண்கொடுவொனா கெர்த்த நீகள்வன்வன்கைகெடுவார்கொடுகுறைத்ததாலி
 ழந்தகா மோர்கொடுபெ நச்செய்மாறு சென்றதேவா
 வென்றானாள் லாசமடை வுற்றநான பஞ்சரனே னுவருணை யிற்கொள்வானி
 யம்புபல பாடல்கள் படித்தபேர நிர்தவேளே
 யின்பரினா னாநிச சித்தசாதி விங்கமுறு நானொரு பத்தகோ
 விங்குநெழ் கொபுரரி மித்தமாமொ ழிந்தசேயே
 பெம்பரினெ வேளைபெவர் வைத்தபா வையும்பகர்து னாலவறு பத்துமுல
 சென்பவர்வி னோதமன வுட்படாமை கண்டநாதா
 வெல்லநெயன் வேயினவ முத்துமோர்நொ மும்பன்மலை யேறியுருளுற்றநாளி
 லென்புமுறி யாவனா மரித்தமானு நுங்குகேசா
 வெந்தமொ லாதிநகி னைக்கநீடு சந்தவரை மீதுகுடி யுற்றொரு
 மிந்திரவை யாலநொரு கத்தனா தம்பிரானே. (க)

தனதனதனதனதனதனதனதனனா,

அழகொடுப நுவமு மனைத நுமடவா ரகிரமொழிகளி லதிமயல்கொளலா
 லனிமணிமுடிபுனை யாசர்க்கள் பலபே ரமர்குளமிசை யழிவுறவிடலே
 யதனது குணமெனு மகல்புகிவிழைவா லறமுதலியநல மருளிடுதுணையா
 யுருர்க்கள் பனுவலு மறைநருபுகழோ டளவறுதுயரமு மமைதருபொருளா ()
 லதுகினமனைநொறு மலைதருநொழிலா லமணர்க்க்பிணவகையரில்பவர்முதலா
 மசுடர்க்கன்மிசைவரு முழனிசர்முனிவா லகலிகைவடிவரு ளடியினனிகரா
 மநிரதர்க்கிலர்மன யயர்தருகொடிதா லவமிசமுயலுறு மவர்பெறுகளியா
 லருமறையினர்புடைபலமருபிழையா லகமையுனினைவுடனமுவதுமுறையோ()
 மழலியின்முழுகிய மதுரிதமொழிச் வலியவலியநவல் வனநிசமலவோ
 மலயமலையினிடை வருபொருகையிலே மடிமிசைகொடுபகர் வகைமறதியதோ
 வாமலிவுறுதிரு மலைமிசையுருள்கன் மடிவுறவிடனுமி வணமெலிகுவனோ
 வாமருளொனமிக மறுகிபதமிபென் வனைதருதமிழனி வதிவிழிவுளதோ ()
 வருளமணியுமணம் லிதருமதவேன் வசமனைவிடுவதுன் மகிமையினியல்போ
 மறலியொடுபகைவலிகருதுதல் போய்மகிழ்வுடனுணைமிகவழிபடொளிதோ
 மறிதிரையுததியில்வளர்க்கலிடைநான்மடமிசைகொடுவிடன்மறைவதுதருமோ
 மறுவறுமொள்திகழ்மாக்கநிதமா மயின்மிசையொருதாம்வடிவமிசைவாய் (9)
 தழனிசர்வடிவு தலைவந்த மதலாப் சாவனாடுவிடை தவமுறுகிறுவா
 தவமுனிவார்தகி தருகமிட்டமுதா தருகிறமுதலினர் தமையருள்வையவயா

சலசமலரின்னிதி தளர்வுறமுனிவாய் சலதியிலிடைதுயி றகையினம்மருகா
சயமகடொழுமுமை தனையிலிளையாய் சதுமறைபுகழ்க்கரி தமுனியனுனைவா
தவளமின்வழிபட தருமிருசரண தருவரையயில் கொடு தருமனிலடுவாய்
தமநியநகருறு சசிமகள்கணவா தனியுறுகுறவனி தையினடிபணிவாய்
தமிழ்வரையினனிகர்சதுரர்களுரவா தறையுயவெனவொருதகர்மிசைய்வர்வாய்
சகலர்களறிவருதகுதியின்முதல்வா சகமுயிரெனவுளசருவமுமறிவாய் (௭)
கழகமதனில்வளர் கவிஞர்களிறைவா கதிவிதையெனுமொழி கழறியகளியாய்
கயிலைவரையநிகர் களிறுடையவனே கணியுருவொடுமொரு கணநிலையிவா
கணநிரையொடுபொரு களமடைபவனே கதமிகுமமணர்கள் கழுவுறமுனிவாய்
களியெனுமுணவது கவர்தரவினரவாய் கழைவனநடுவொரு கணவருளியவா
கனல்வனமதிலொரு கவிதைகொண்மறவா கறைதவிர்மனதின்ர் கருதியவடிவா
கடுவுடனமுதுறழ் கருவிழியினர்குழ் கவினுறுபவனிசெய்களிகொள்சண்முகனே
கடிகமழ்குரவலர் கனைகமல்விகிர்ந்தா கதிர்விடுமணிகுயில் கலன்மிகைபுனைவாய்
கயல்விளையலையெறி கடலொலிவளமார் கடிநகர்மலைதரு கனிரிகர்க்குதனே. (௭)

தந்தன தந்தன தந்தன தந்தா

இந்தவுடம்பினி டங்குடிக்கொண்ட தென்புநரம்பத ளென்றறியுஞ்சி
ரின்றியுநெஞ்சமி டைந்தலைகின்றே னிந்தெனும்வெண்குடையின்கொடியன்று
னெஞ்சலின்மங்கையி னங்கொடுவந்தே யிங்குவளைந்தேவி னுங்கணையந்தா
லெண்டருதுன்பமி சைந்திடல்கண்டா னெண்கண்விரிஞ்சனி டும்பொறியின்கு

றென்கொல்சினங்கொளெ மன்குணநன்றே விந்திரனந்தா ரென்பவர்தங்கு
ரின்பமும்வம்பெனு மிங்கிததின்ற ளென்றுணையென்றுது னிந்ததுமின்றே
விண்டைகரந்தையி ளம்பிறையம்பா ரின்றமிழ்கொன்றைய னிந்தவர் தஞ்சே
யென்கினுநன்குளி ரங்குவையன்றே விந்தனவங்கியெ றும்பெனநொந்தே (வ)

னந்தணருந்தம தங்கமிழந்தா ரம்புவிமங்கைய னாங்கின்முதிர்ந்தா
ளம்புயநங்கைய றந்தவிருந்தி தைந்துறுகுண்டா கங்களினின்ற
ளம்புலியெஞ்சம ருந்தகைகுன்று ளஞ்சியொதுங்கிய டங்கியிடைந்தா
ளண்டலர்தந்துனி யண்டர்புனைந்தா ரம்புறழ்கன்கொள னாங்கினர் நைந்தா

ரந்தமிலிந்தவி தங்களறைந்தா லங்கதமன்றன கங்குலையுங்கா
ணஞ்சிறைவண்டுபு லம்புறுதண்டா ரன்பர்மனங்களவிரந்தசிலம்போ
டண்டியரின்சர னாங்கதியென்றே யந்தியுடன்பக லஞ்சலிந்தந்தோ
ரன்றுபொருந்தும் னந்தரவண்பே றன்றிவிரும்பில னஞ்சன்மொழிந்தாள் (௨)

கந்தரமுன்பக வுந்தொனிகொண்டே கண்கண்மலிந்தக வின்கலபஞ்சுழ்
கங்கிசைவொன்றவு கந்தபெரும்போ கந்தருமங்கையர் கண்டுளமொஞ்சா

கன்றகடஞ்செய்தி கண்டியிவந்தாய்	கம்பலைஞ்சம கந்தையொழிந்தோர்
கங்கலிஹம்பர்க ரங்கொடுகின்றே	கந்தவரன்றரு கங்கைநன்மைந்தா (1)
கன்றனமென்றுக ஸாந்திடு மன்றோர்	கண்டையணிந்தக டுந்தகர்வென்றாய்
கந்தசன்வெருண்டிக லங்கவெருண்டாய்	கந்திலதுந்துக யங்கிரிகொன்றாய்
கம்புறழ்சிங்கமு கண்டெடவிண்டாய்	கங்குலுடம்புறு கண்டகவெஞ்சூர்
கந்தவகமின்றிய கன்றபெருந்தேர்	கம்புகவுந்தற கைஞ்சூயிருண்டாய் (2)
வந்தனைகொண்டிவ ரந்தருநண்பா	வண்டிசைமிஞ்சம லந்தகடம்பா
மஞ்சிவர்ப்புங்கவன் மங்கைமணந்தாய்	வண்புனமொன்றில மந்தவன்கொண்கா
மந்திரவிஞ்சைவ முங்கருண்டொயம்பா	மங்கலவம்பிசை வம்பொடுபைம்பூண்
மண்டியகொங்கைவ எங்கொள்குருந்தே	வஞ்சருணர்ந்துவ னாங்கருமெந்தாய் (3)
வந்துகமந்தம தன்புகழ்பண்பா	மந்திமுகங்கொளு மன்பணிதுங்கா
வண்டர்ப்பயந்துவ ருந்தினைந்தோர்	வங்கணமிஞ்சவ னைந்தவிர்குன்றே
மந்தர்கடுவஞ்சம யங்கமுயன்றாய்	வஞ்சியர்கஞ்சிய வண்டல்விழைந்தாய்
மங்கலில்லென்றிவ யங்கியசெந்தூர்	வந்தயிலொன்றிவ ள்ந்தமருந்தே (4)

தானதனதானதன தானதனதானது.

வாளணையதாயிழி மாதர்முலையாசையான்

மாய்வரியபேயணைய மாழைநனிதேடலால்

வாரியுடைகுழமகன் மாநிலமவாவலான்

மாயநெறியோர்கொடு வாதிடுபொலாமையால்

வாதமுதலாதுவது மாசுறுவியாதியான்

மாமிசம்விடாதுதுகர் வாய்ப்புடைநீடலான்

மாதுகாமாதியகொண் மாதவர்குறாவலால்

வாழ்பயிரெலாமறுக மாரிநிலைபேரலான் (1)

மாறிலுயர்வேயுமுதல் வாய்மைமறைவாதலான்

மாசுணமனாற்பகர்பொய் மாடுனெடுகுலாவலான்

மாதுரியமீறுகவி வாணர்துபர்கர்வதான்

மாடனையமுடர்பல வாறுவகைமுழ்கலால்

வாசமலர்வேதனிகர் வார்கருதிதாழ்வதான்

மாயைமகனேர்சிலர்சொல் வாசகமுலாவலான்

மானமிடியாதியபல் வாழைபுடைகுழ்வதான்

மாழ்கியடியேனிதழும் வாடலநியாய்கொலோ (2)

மீளரியதாயதவ வேடமுமகோசமாம்

வீரமும்வழாதசுதுர் வேதமுதலாயதான்

மீதினியைமும்மி சாரமுமசீரியோர்

வேட்கனிலோர்சிந்தும் வேதனைபுறுதுமேன் ~

மேலுமுயல்சீலமும்வி னோதம்வெகுவாகவே
மேதினியிலேபுரியும் வி றுமகல்வாணுளார்
வேழநிதியாதியகொண் மேன்மையிலவாவுற
மேதையுநிலாவுறழ்வெ னீறுபுணையோசான்

(1)

மேனியுமகோததியில் வேவழவிலாதிநாள்
வினிவிடுபாடல்கொளு மேதகையுநீடுகூர்
வேலின்மிசைநாளுமிகு வேரிமலர்தூவியே
வேணபடிநாடியிகன் மேவலர்களாகுவார்
வேர்களையுமாண்மைபுமுன் வேலைபொருமாடமா
மேவறுகர்வானவைவி லாசமுணர்ச்சிருமேல்
வேறுடல்கொளாதபர விடுமினிதியினே
வேளைதொறுநீசொல்லவி காதமில்சகாயமா

(2)

மாளவலதேவரில னாதிமுதலாகினு

யாறுவிதபேதநெறி யாயவெழிலானா
வாதவர்கண்ணுமொளி யாருமகுடாதிபா
வானியில்சிலோகமடை வாரறிகளுளனே
யாமையினதோடுமணி யாதிபுகழ்வாயனே
யாசமுதலாயகவி யாசவளர்காதனே
யான்மகரரூபமுட னாதிமுதலுணுவா
யாசில்குவிசாயுதம்வி லாழிவளைஞலம்வா

(3)

ளாலமுறுவாளிமுத லர்வனநொள்வீரனே

யாடகமுநீபமும் றுதபுயமோகனா
வாண்மைமலிகுரனழி வாகவிடும்வேலவா
வாசமுதவாணர்கவ லாமலருள்சேவகா
வாடரவராயனெனு மாழியினள்பாலகா
வாகுமிசையேறிமகி ழுனைமுகசோதரா
வாயர்மனைதோறுமமர் வானுவல்விசேடனே
யாகுலமதோடலற வாரணனைமோதினாய்

(4)

கோளம்வரைநீடுபல கோடிமலைவேடுவா

கோகனகநாணுமெழில் கூடுமிருபாதனே
கோதுகுமுன்மாதர்நிகர் கோலமயில்வாகனா
கோபமுடனேபெரிது கூவுமொருசேவலா
கூதளகிராதர்தருகோதைபுணர்காமகா
கூரவிழியாணைமகள் கோடுபொருமார்பனே
கோரவழலுடெழுகு ஞரவயமேறுவாய்
கோடையிடிநாணுமொவி கூர்முரசவாயிலாய்

(5)

கோபகிரவாய்கொள்ளி கறுதமிழ்மலையாய்

கோளவமேநிகர்கு லாமாநியாதவா

கோறுதொழிலினர்கன்கொ ளாவினவிபுகியாய்

கோவைரிதழ்மாதுகைகொ டாவருகுசேசனே

கோவணமதோடலேகு வார்கிலர்ரினேகுவாய்

கோல்வினோமினாநுமுணர் கோமளசொருபனே

கோபுரமனேகமவிர் கோயில்கொள்விசாகனே

கோதிலலைவாயிடகு லாவியகுமாரனே

(க)

தந்ததனதானதந்த—தனதான.

கஞ்சமலர்மீதிருந்த மடமானுள்

கங்குல்பகல்வாடநின்று சுடுநீரேர்

கம்பமதலைவழமென்று பொருதோள்சேர்

கன்றிலெகுவாவருந்தவிநிநீர்நோய்

கண்டினைப்பிறுமிஞ்ச வணிமேலோர்

கந்துநிலைநாய்ந்த நமிழாலே

கந்தமுதலாயவுண்டு களிகூர்வார்

கண்டுநிகராயமென்கொ ளினர்குழுவேன்

வஞ்சலென மொழிந்த மொழிவீனே

வண்டபையான்புரந்து முதுசூர்மா

தன்புமொடுநான்வணங்க லறியாநோ

வம்புமதானநின்பொ னடியோமே

டந்தவிதமோதல்கண்டு மயர்வேனே

யந்திபகன்முலிரண்டு பொறியாலே

வங்கதமெலாநடுங்கு மயின்மீதே

டம்பொலிசடானனங்க ளொடுநோ

குஞ்சரமதோடுவந்த விளைபோனே

பொண்டலிவர்வான்விரும்பு மருகோனே

பொன்றிரையுணுகுகொண்டர் துணையாவாய்

கொங்கிழஞ்சாவலர்ந்த மணிமார்பா

கொஞ்சகுமாதணைந்த வனவேடா

குண்டணிகொளுகன்செய் தகளுர்வாய்

கொஞ்சகிணவாணர்சிந்தை விழையாதாய்

குன்றியபுரானவிஞ்சையருள்வோனே

செஞ்சரணவாரச்சென் கழலோனே

பொன்நெடுநெடுவின்னகையோனே

தின்புயமுராரினிண்ட புகழோனே

கண்களது பார்வைவந்து படராநோ

கண்டமிடியானதுன்ப மொழியாதோ

கண்டகரனாநடுங்க மிளிரேனோ

கம்பலையெலாமொருங்கு தவிரேனோ ()

கம்பமடையாதவிந்தை விளையாதோ

கங்குகரைநீருமின்ப மயிலேனோ

கன்றெனநிலாவுதுங்க மடையேனோ

கந்தமலர்வாளிவென்றி குலையாதோ ()

வன்றிலைவிபுகியொன்று தரலாரோ

வங்கமிருகூறுகண்ட தனிவேன்மீ

வஞ்சமிவர்வான்வரைந்த விதிதானோ

லஞ்சகமதானதொண்ட னதுநாலா ()

வந்தகன்வராமுனுய்ந்து கொளுமாரே

யந்தமறகாடுகண்பு மெளிதாமோ

யஞ்சனவினோசனங்கொண் மனைமாரோ

பங்கிவிழியிசைக்கொண்ட பொருளீவாய் (9)

குன்றரசனல்வளர்ந்த மகன்பாலா

குங்குமமுநாணமிஞ்ச நிறவேனோ

கும்பமுனியாருணர்ந்த குருநாதா

கொம்புமதவேழமங்கை மணவாளா ()

குண்டலமுலாவுறும்பல் செவியானே

குண்டகழிமாவகிர்ந்த புயவீரா

தரவாழ்வாய்

கிழ்சேவலம்புளுடையானே

முனிவோனே

புகழோனே

தெம்புமிகுதியர்தங்கள் குலகாலா சிந்துரமுலாவுகின்ற புனமீதே
 தின்றதினைமாவையென்றுமறவானே செந்தமிழ்வினோதமொன்றுமடியார்தேர்
 சென்றவர்சொல்வேலையுஞ்செய் குமரேசாதென்றவிவர்மாரனொஞ்சு மெழிலோ
 சிந்துபயில்வார்விரும்புவதுமீவாய் திங்கள்பொரு நீறணிந்து பரவாதார் [னே
 சிந்தைதடுமாறவென்ற புலவோனே தெங்கனையவாழைகந்த குலையூடே
 சிந்துநறையாறுகொண்டு திகழ்சீரார் செந்தினகர்வாழ்வந்த முருகோனே (க)

தானனதானனதய்யானு

பாதகரேசிய வைவாலே பாவையர்கூறிய பொய்யாலே
 பாழ்மதமுடர்கண் மல்லாலே பாகுறழ்சீர்புணர் சொல்லோரார்
 பாணிதமோலிடு மையாலே பாவவிமோசன நள்ளாதார்
 பார்வையிலேபடு கையாலே பாப்புலியேநிகர்மல்லார்வேள் (1)

பாணியினீள்கழை எல்லாலே பாரதியாண்முலை மல்கிடார்
 பான்மைபினுனது கைவினே பாரில்விடாதருண் மெய்யாலே
 பாரமதாமொரு கல்லேநேர் பாசுடலேமீனையுள்ளார்வாய்
 பாடியுநுல்வழி செல்லாதே பாடழிநீமையி னைவேனோ (வ)

வேதடியேனினே வில்லாயோ யானுனையேதுதி செய்யேனோ
 வீரமிலாமன முள்ளேனோ வினமுறமெவி பொல்லேனோ
 டேனதுகூறினே யையோவே லேதுனையாமெனும் வல்வாயா
 ரீளவாறுணர் கில்லேனோ விரிருமாமதை கொள்ளாதா (1)

ரீடறுமேன்மைகள் புல்வானே நேகனெனுவனை விள்வார்தா
 மேதமிலாநல மெய்தாரோ வேழைமையாமிடி கொய்வாயே
 லேடனைதீர்நிலை நில்லேனோ யாவருநாடிய வல்லோனோ
 மீசனநாள்பெறு மெய்யேயா மேசுறுதாரக நல்காயே (2)

மாதம்விடாவிழ வுள்ளானே மாதவர்பேணிடு மையாவார்
 வாழ்வழியாதருள் செய்வானே மாவடுசீர்திகழ் வைவேலா
 வானிலுளார்புகழ் நல்லோனே வாரணமாமகள் புல்வாகா
 மான்மகள்வேலைசெய் துய்வானே மாவொடுதேனுக் செய்வாயா (1)

மாமதுராபுரி யில்வாழ்கோன் மாகுறுமாறுசெய் பஹீயோர்
 வாதிடும்வேளையி லெய்யாதே வாலியபாமழை பெய்தோனே
 மாயன்வினோரெதிர் சொல்சிலா மாமிசவூணரை வெல்கானே
 வாகைநிலாவிய புள்வேடா வாளிகடுவிய வில்வீரா (3)

சீதளரீதரு செய்யோனே சீறுமராவறழ் வெய்யோருள்
 தீயெழுமாறொளிர் பல்லார்தேர் சீரியர்நாடிய தெய்விகா
 சேல்வரைகேதன னொல்கார்வா சேனமவாவிய வெல்கார்குழ்
 சேவகரியாரொடு மொவ்வானே சிவசராசா மெல்லாமோர் (4)

தேகமதாவொளி செய்தேவா சேணழிவாயினு மெள்ளேநேர்
 சீர்ணமாயினு மில்லானே சீகாவாநிதி யுள்ளோவாழ்
 நியவார்வேரது நெல்வானே சேமமதேசெய லொல்வானே
 சீலம்விடாதவர் பல்லீலாச்சேர் சீரலைவாய்வரு செவ்வேனே (கக)

தனதன தன்னதன

அடியவர்தம்முடனே யனுவளவுண்மைசொலே
 வானிரகைநின்னினனே ரரிவையர்பின்னலைவே
 னநிசயமன்னியபா வறைதருதன்மையர்ம்
 தருநின்மென்முனைபா மவளவுமெண்ணமிலே (1)

னலைகடலின்னடுவா யகல்பெருமண்ணுலகா
 ளாசர்கண்முன்னுவல்சீ ரடைபவர்பொன்விழைவே
 வறிவினையின்னதென வறிதரண்ணுகிலே
 னசடுறுபுன்னெறிசே ரவலர்கண்முன்முனைவே (வ)

னிடிக்கிவன்மொழிகு நெயினர்கன்பெண்ணெடும்வா
 னினமயவம்ன்னிவர்வா விபமருண்மின்னெடுநீ
 பென்னுளமுன்னடமா டியநலமெண்ணிலனே
 வியன்முதலென்னெருமு வியல்புறுநுண்ணியபா (2)

ன்னமிககின்மிகசயே யிதமொடுபன்னிலனே
 வெழின்மலிதென்மலை நீயைநதியின்முனைநா
 ளெனையவண்விண்மொழிநா னிதுவகையின்னிலதே
 னிலகியவண்மயின்ம் தெதிர்வரவுன்னிடுவாய் (3)

வடியில்கொண்மறவா வளர்தருபன்மலைபாய்
 மறைவருபின்மழைபோல் வழிதருகண்ணருளாய்
 மறைமொழிசொன்முதல்வா வகுளனுண்ணழகா
 மழமழியின்முருகா வரைவறுபுண்ணியனே (4)

மறைதகர்புன்மையினேர் மறுமனமுன்னரியாய்
 மதியுறழ்வெண்ணிறமான் வழிபடவுன்மகிழ்வாய்
 மயறகிர்நன்னிலையோர் மருகியகண்ணலாய்
 வடைபயறென்முதலா வனநகரண்ணுளாய் (5)

துடிமுயல்பொன்னடியாய் துவர்மலைபன்னவனே
 காருககின்னிகலோர் தொலைவுறவென்மகிபா
 துகனறுசொன்னுவலோர் சுசமுறுகைந்நிரையாய்
 சடர்விழிவண்ணலகா டொழிதெழுநன்மதலாய் (6)

சுருதிகள்சொன்னவன்வாய் துதிசெயமுன்முனிவாய்
துணர்விரிபன்மலர்தோய் தொடையணிவிண்ணவனே
சுபகரவண்ணமதே கதைதருசெம்மணியே
தொடுகடலின் னலையாய் துணைபெறுசண்முகனே.

(கௌ.)

முற்றிற்று.

நூற்பயன்

கருமுகில்குழ்பொழிற் செந்தூரின்மன்னுங் கடற்கரைவாழ்
விருதுடைச்சண்முகற் காங்கவுமார விசையநன்னூற்
பருவமொருபுகிற் றுறுங்கற்றுண்மைப் பயனுணர்வார்
திருவருள்வாரிதி யூடுடந்தநாளுந் திளைப்பவரே.

வேலுமயி லுந்துணை

உ

குருவேதுணை

கௌமாரத்தொகை

காப்பு-வேண்பா.

பன்னு கவுமாரப் பத்தர்களைத் துத்தியஞ்செய்
துன்னு நலம்பெற் றுவப்பதற்கு—மின்னும்
வடிவேலுந் தோகை மயில்வா கனமுங்
கொடியான சேவலுங்காக் கும்.

நூல்

எண்சீர்விருத்தங்கள்.

செந்தினகர்த் திரிலோக சுதந்தரரைப் போற்றித்
தெளிந்ததமிழ்க் குறுமுனியை நாரதனைப் போற்றி
முந்துபுரா ணம்பகர்ந்த வியாசனடி போற்றி
முசுருந்த னடிபோற்றி முருகாவென் றுரைத்த
பைந்தொடியாள் பதம்போற்றிக் கீரனடி போற்றிப்
பாலையிற்போய் முட்டையின்மேற் படித்தவனைப் போற்றிச்
சிந்துசுவைத் தமிழருனைப் பைங்குளியைப் போற்றித்
திருப்புகழான் முருகனிரு சேவடிபோற் றுவனே.

(க)

பூமகளுப் புகழ்பகழிக் கூத்தனடி போற்றிப்
பொருவில்சிற்தம் பலமுனியைப் போற்றியுல குய்வா
நூமையென வந்தமுனி வனைப்போற்றிப் போரு
ருடையானைத் திருக்கோவ னாரானைப் போற்றிப்

பாமனிதோட் பாலையன் பதம்போற்றி யவனைப்
 பாலியும்க்கோன் றனைப்போற்றிய் பாடலத்து றானைத்
 தேமருழும் பொழிற்கான்றி நகராணைப் போற்றித்
 திருப்புகழான் முருகனிரு சேவடிபோற் றுவனே. (உ)

போகமுனி பதம்போற்றிப் புவிமுழுது மெச்சும்
 புலிப்பாணி தனைப்போற்றிப் பொதியைவரை மீது
 மேயிவருங் கதிர்தேவற்பேர் முனிவாணைப் போற்றி
 யிலங்குமுது குளத்தூரா னினியபுகழ் போற்றி
 நாகனடி போற்றிவிடர் பெருமாணைப் போற்றி
 நகுமணிகாக் கறுத்தானை நளிர்நிருமா மலையிற்
 நேகம்பெறுந் தானெவெள்ளி விலங்காணைப் போற்றித்
 திருப்புகழான் முருகனிரு சேவடிபோற் றுவனே. (ஈ)

புனிமர்க்கொம் பொடித்தானைப் போற்றியவ னீன்ற
 புத்தியனைப் போற்றிவிழி புதிதாகப் பெற்றுக்
 களியடைந்தோ னுனமுத்து வயிரவனைப் போற்றிக்
 கண்ணிழந்து பெற்றமன்னன் கழல்போற்றி நின்றித்
 தெளிமைதவிர்ந் தானெயெழிற் செந்தூரிற் சிகரி
 யினிநமைத்தோன் றனைக்கடக மிடவடித்தோன் றன்னைத்
 நெளிநமிழ்ப்பான் டியன்மகளைச் சேலனைப் போற்றித்
 திருப்புகழான் முருகனிரு சேவடிபோற் றுவனே. (ச)

காத்தபெரு மான்முப்பன் றனைப்போற்றித்தேனுங்
 களியுநல்க மறந்தானைக் கயல்விழைந்துயர் தானைப்
 போர்த்திறமைக் கட்டப்பன் றனைப்போற்றி யிளசைப்
 புரவலனைப் பாங்கிரியிற் பொன்றிருவர் தம்மைப்
 பாத்தழைக்குந் திருச்செந்தூர்ச் சிகரியிற்போய் விழ்ந்த
 பலவேடந் தனைப்போற்றிப் பழுதறும்புல் வயலூர்
 சிர்த்திபெறச் சதகமொழிந் துயந்தானைப் போற்றித்
 திருப்புகழான் முருகனிரு சேவடிபோற் றுவனே. (ரு)

பெருகுலக தித்சொன்னோன் றனைப்போற்றி பொருநாட்
 பெரிதமுத னுன்குலாத்தாள் பெய்கழல்கள் போற்றிப்
 பொருவின்புணம் புரியானைக் காரனடி போற்றிப்
 பூனைப்புயல் பெற்றானைப் பொருகோழி வாரந்

நீருமவனைத் தாலையினு லுயந்தானைக் குதிரைத்
தலைப்பேயைச் சரவணப்பேர்க் கவிராயன் றன்னைத்
நீருமலையிற் கவிபகர்ந்த வேடுவனைப் போற்றித்
நிருப்புசுழான் முருகனிரு சேவடிபோற் றுவனே. (௧௭)

சாமிநா தத்திருப்பேர் முனிவோனைப் போற்றித்
தனிக்காட்டு நாய்க்கபட்டித் தலைவோனைப் போற்றிக்
காமரசம் பகர்ந்தமுத்துவிரப்பன்றனைக்
கமழ்ந்தகவிக் குஞ்சரத்தை மாம்பழத்தைப் போற்றி
யாமகிழும் வசவலிங்க மூர்த்தியினைப்போற்றி
யிணையினல்ல தம்பியினை யெழிற்றணிகை யானைத்
தேமலிசெந் தமிழ்ப்பாண்டிப் புலவோனைப் போற்றித்
நிருப்புசுழான் முருகனிரு சேவடிபோற் றுவனே. (௧௮)

கலையொன்று கொண்டுவந்த ரோமசனைப்போற்றிக்
கங்கைகுல மதித்தசெந்தி னாயகனை யவன்சொன்
னிலைநின்றென் னுடலதனைப் பெற்றானை வளர்த்து
நெடுந்தெருவில் விட்டானை நிடம்போற்றி யென்றுந்
தலைமைபெறுந் தமிழுணர்த்து மூவர்களைப் போற்றிச்
சாடாக்கரத்தைத் தருஞ்சிதர ராமனடி போற்றிச்
சிலையெழுத்தாம் புகழ்த்துத்துக் குடியானைப் போற்றித்
நிருப்புசுழான் முருகனிரு சேவடிபோற் றுவனே. (௧௯)

ஆபதோத் தாரணப்பேர்ச் சீரியனைப் போற்றி
யடற்றான் முதன்மூவ ரடைந்தநலம்போற்றிப்
பாபமற வேறீண்டப் பெற்றகிர வுஞ்சன்
பதம்போற்றி யிடுப்பனுற்ற பாங்குணர்ந்து போற்றிக்
கோபமிகு முக்கிரனண் டாபரண னென்னுங்
குலப்பூத ரிருவரையுங் கொண்டாடிப் போற்றித்
தீபநிகர் சேய்வேண்டித் துதித்தானைப் போற்றித்
நிருப்புசுழான் முருகனிரு சேவடிபோற் றுவனே. (௨௦)

நஞ்சுணர்ந்த மிடற்றானை நாரணனைப் போற்றி
நளினமலர்ப் பிரமாவை நாமகளைப்போற்றிக்
கஞ்சமலர்க் கண்கண்மிக வுடையானைப் போற்றிக்
கனவிடத்திற் கண்டுமகிழ் கான்முளையைப் போற்றி
யெஞ்சலுறு விறல்வீர வாகுவினைப் போற்றி
யினியபுகழ்க் கல்லாலம் பூண்டியில்வந் தான்றன்
செஞ்சரணம் போற்றிவள்ளி யூரானைப்போற்றித்
நிருப்புசுழான் முருகனிரு சேவடிபோற் றுவனே. (௨௧)

அறுபத்து மூவரென்றோர் பெயர்பொறுத்தமுனியை
யதுதினமும் போற்றியுமை யதிதாக மாகிக்
நெறுகறுக்கக் கண்டிறைஞ்சிப் புனல்கொணர்வான் வடிவேல்
கிரிதுளைக்க வுடனுயிர்போய்க் கிடைக்கரிய பேறு
பெறுமெழுவர் தமைப்போற்றிச் சேவலங்கே தனமே
பெரிதாமென் றிறுமாந்து பிழையென்பார் மாயச்
செறுமவர்தம் மடியாரைக் குாவரெனப் போற்றித்
திருப்புகழான் முருகனிரு சேவடிபோற் றுவனே. (கக)

நீறுமிகப் புனைவார்க ளனைவரையும் போற்றி
நெடுவேலை மயிலையென்னு நேயர்களைப் போற்றி
யாறுமுக மாஞ்சமயத் தலைவர்களைப் போற்றி
யறிந்தறியாத் தொண்டரெல்லா மகமகிழப் போற்றிக்
கோறுமியி வில்லாரைப் புலாலருந்தா தாரைக்
கொடுப்பாரை நல்லோரைக் குறிஞ்சிவளம் பாடித்
தேறுமியற் புலவோரைப் போற்றிநெல்லை யூரான்
றிருப்புகழான் முருகனிரு சேவடிபோற் றுவனே. (கஉ)

முற்றிற்று

நூற்பயன்

வேண்பா

மாற்றெண் ணரிதாரு மாழைசிகர் மாமனத்து
நூற்றெண்மர் கிர்த்தி துடங்காது—போற்றி
முருகனிரு சேவடியே முன்னி லவன்றன்
னருகணையும் வாழ்வுபெற லாம்.

வசனம்

இந்தப் பதிகமானது செங்கிலாகிபனது திருவருள் வாக்கின்படி சுவாமி
காலருளிச் செய்யப்பட்டது, திருவாரூரில் தியாகராச சுவாமியின் அரு
ஞரை கொண்டு நம்பியாரூர் திருத்தொண்டத் தொகையியற்றியாங்கு இக்
கௌமாரத்தொகையும் ஏற்பட்டுள்ளது. இதனில், திரிலோக சுதந்தரர் முத
லாக நூற்றெட்டுக் கௌமாரர்களைத் தொகுத்துச் சொல்லித் துதித்துள்ள
மையால், கௌமாரத்தொகையென்னும் பெயர்பெற்றது. இதனைச் சிறப்பித்து
“ஒருவன் செப்பு கவுமாரத் தொகைப் பனுவலிடையுள்ள சிரியர்கணுற்றெண்
மர்தஞ் சிந்தையின் விளக்கென்ன மிளர்கின்றதாயின் றிருவடித்துணைய
ருள்வையே” என்றது கௌமாரவிஜயம். இதனிற் கூறப்படும் கௌமாரர்
களிற் பலருடைய சரித்திரம் தெரிந்தனவும் சில தெரியப்பெறாதனவும் ஆத
லின் அவற்றைத் தெரிந்தவர்கள்வாயிலாகத்தெரிந்து கௌமாரர் திருவந்
தாதியும், கௌமாரர் புராணமும் பின்பு ஏற்படுத்துங்காலத்தை ஸ்ரீசண்முகக்
கடவுள் கூட்டி வைப்பாரெனப் பிரார்த்தித்து வணங்குகிறோம்.

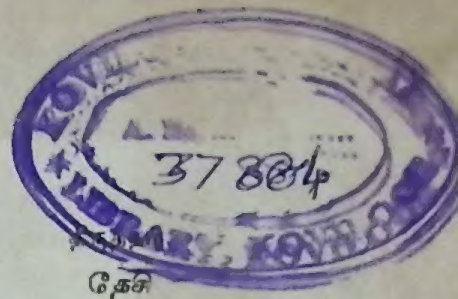
குரோதனனது }
இடபாகி }

இக்கனம்

கௌமார சபையார், திருவாமத்துர் விழுப்புரம்.

குருபாதமேகதி.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	
௫	உஅ	தேகி	தேசி
எ	ச	மக்க	மங்க
க௫	உசு	நாடி	நாடி
கசு	க௦	திக்களு	திக்களு
கள	௫	மேகாந்த	மேகாந்த
உக	க௦	வுண்ணை	வுண்ணை
,,	உசு	றோர்	றோர்
குக	கசு	கடண்	கடன்
,,	அ	மஞ்சை	மஞ்சை
கஉஅ	குக	பேரா	பேரா
சஉ	குக	நிட்டுரம்	நிட்டுரம்
சஅ	க௫	தொழு	தொழி
௫உ	கசு	நிள்	நின்
௫சு	உ௫	விலி	வலி
குக	குக	பெரு	பொரு
எக	குக	தனி	தனி
எஉ	சு	யாயோ	யாயோ
எசு	௫	யெய்	பெய்
அ௦	உ௦	வளை	வளை
அக	,,	கம	தம
செடி	கஉஅ	தன்	தன
அச	கஉ	யுகு	யுகு
அஅ	கஉ	வாரி	மாரி
கசு	உசு	புந்த	புரந்த
கசு	ச	தூரா	தூரா
க௦௦	சு	வராஞ்	வராஞ்
க௦க	உ௦	போற	போற்
க௦௫	உ	மேன்	மேல்
க௦சு	உக	புனை	புரை
க௦அ	உ௫	தந்	தத்
கக௫	உ	செயல்	செயன்
கஉக	உசு	ஞலிம	ஞலி
கஉ௫	௫	முகில்	முகின்
கஉஅ	சு	எண்ககி	எண்கி
செடி	குக	வயவயா	வயவா

